

بِنه ما ئه خلاقیه کانی کۆمه لگهی ئیسلامی

(سوره تی ئه لحو جورات وهك نمونه)

مه لاهه بدو ئلا شیرکاوهیی

له بلاو كراوه كانی مه كته بی ته نفیزی

یه كیتی زانیانی ئاینی ئیسلامی كوردستان

زنجیره (۲۷)

پر بهدل سوپاس و پیزانینی خۆم ئاراسته ی مه كته بی ته نفیزی
یه كیتی زانیانی ئاینی ئیسلامی كوردستان ده كه م به تایبه تی به ریز
مه لا عبدالله مه لا سه عید گرتکی سه رۆکی یه كیتی زانیانی ئاینی كه
ئه رکی به چاپ گه یاندنی ئه م نووسینه یان خسته ئه ستۆ... هیوادارم
هه ر پایه دارو ته مه ن دریز بن.

مه لا عه بدوئلا شیركاوهیی

* ناوی كتیپ: بنه ما ئه خلاقیه كانی كۆمه لگه ی ئیسلامی

* ناوی نووسه ر: مه لا عه بدوئلا شیركاوهیی

* تیل و ئیمیل: (۰۷۵۰۴۶۳۲۷۱۵) _ (sherkaway83@gmail.com)

* نه خشه سازو به رگ: كۆمپيوته ری ده ری

* بیت چنن: دایکی شاگۆل

* نۆره ی چاپ: یه كه م ۲۰۱۳

* چاپ: چاپخانه ی ماردین

* تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

* له به رپوه به رایه تی گشتی كتیبخانه گشته ی كان ژماره سپاردنی (۸۴۶) سالی (۲۰۱۲) ی پیدراوه

مافی له چاپدانه وه ی پاریزراوه

قال تعالى:

كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ
لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ
إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

سورة ابراهيم: ١

قال الرسول ﷺ:

اللَّهُمَّ اهْدِنِي لَأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ لَا يَهْدِي لَأَحْسَنَهَا إِلَّا أَنْتَ
وَأَصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا لَا يَصْرِفُ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ.

رواه مسلم

پیشکشه به :

* هه موو نه وانیه خه می (خواو، خه ئک و، خاک) یان هه یه و، ده یانه وی هه میشه هوکاری خیر بن بو کومه نگه .

* نه وانیه خویان رادینن نه سه ر کردارو ره قتاره باشه کان و دوورکه وتنه وه نه دیارده قیزه ونه کانه وه .

* نه وانیه تامه زرووی ئارامی کومه نگه ن و، ده یانه وی به هه ستیکی برایانه په یوه ندیه کومه لایه تیه کان باشتر که ن .

* هه موو نه و گه نج و خزمانه ی گونده خنجیلانه که ی (شیرکاو)، که به ئارامیه کی جوانه وه دهمه و عه سرانی مانگی ره مه زان گوئیان بو به شیکی پیویستو په یوه ستی بابه ته کان راگرت .

* دایک و باوکی به ریزم .

* هه موو خوینه رانی نه و نووسینه .

هه لسه نگاندن

به ناوی خوی گه وره و میهره بان

دوای ئه وهی به وردی به شیکی زۆرم له کتییی (بنه ما ئه خلاقیه کانی کۆمه لگهی ئیسلامی)م له نووسینی مامۆستا مه لا عه بدولاً شیرکاوهیی خوینده وه، بووه مایه ی سه رنجراکیشان بۆ کۆمه له بابه تیکی په روه رده یی و کۆمه لایه تی، که زۆر پێویستمان پێیان هه یه بۆ ئه وهی هه میشه به جوانترین شیواز هه لسوکه وت له گه ل خۆمان و ده وره به رو کهسانی دیکه بکه ین، چونکه نابێ بشارینه وه، که له ئه نجامی ته وژی لایه نه نه گه تیقه کانی مه دهنیه ت، خه ریکه هه ندیك نه ریتی جوانی ئایینی و کۆمه لایه تی چوارچێوه زێڕینه مرۆپیه که ی خۆیان له ده ست ده دن و، به ره و ته سکه بوونه وه و ته نها ماده ویستی ده رۆن، ئه گه ر ئیستا هه ست به هه ره شه و مه ترسییه کانی نه که ین، له داها توودا ده بینه قوربانیشیان، به تابه تی له بواری مرۆپیی و مامه له کردن به جوانترین شیوه.

له م نووسینه دا نووسه ر (خوا پاداشتی بداته وه) هه ولێداوه قسه له سه ر ئاستی ئاگاره جوان و هه لسوکه وته چه وته کان بکات له سه ر ئاستی تاك و کۆمه لگه و ده روونییه وه، تا له کۆتاییدا هه موویان له روانگهی سوره تیکی قورئان هه لآوێر

بِنه ما نه خلاقیه کانی کۆمه لگه ی ئیسلامی..... مه لا عه بدو ئالا شیرکاوه یی

دهکاو، ویستوو یه تی ناخی مرۆف له رووی ئیمان و دیندارییه وه زیندوو بکاته وه تا له وێوه به ره و به رزی برۆن بۆ گه یشتنه لوتکه ی مرۆفدۆستی، له لایه کی دیکه شه وه ویستوو یه تی ترسان له خوا له چوارچۆه ی تیگه ییشتنی سه قهت بێنیه ته دهره وه و، بیکاته سه رچاوه ی ویژدانی مرۆفی موسلمان و جوانترین نمونه ی کۆمه لگه ی لێوه بێنیه ئاروه.

به کورتی پیمان وایه مامۆستا هه نگاو یکی مه زن و دروستی هاو یشتوو ه له هه لبژاردنی ئەم سوهرته و شیکردنه وه ی، چونکه ئەم سوهرته دهرچوونه له ته نها وه عزی زمانانه و، فه رمانکردنه بۆ پیاده کردنی رینماییه قورئانییه کان به شیوه ی کرده یی.

دوعای خیر لۆ مامۆستای به رپێزمان ده که ین و له خوای گه وره داواکارین پاداشتی بداته وه و کاری گه وره تر و مه زنتری له دواوه هیته و بیخاته ناو ته رازووی خیری خۆیی و که سو و کاره کانی.

مه لا جه عفر گوانی

۲۰۱۳/۶/۲۵

هه ولیر

پیشه کی :

سوپاس و ستایش بۆ خوی بالادهست و به خشنده، درود و سهلامی نه پراوهش له سهر گیانی تازیزترین پیغه مبهه ره تهی محمد (درودی خوی له سهر بیته)، وه له سهر تیپکرای ئالو یارو یاهه ران و شوینکه وتوانی هه تا دوایی..

ناویشانی ئه و نووسینه ده گه پیتته وه بۆ ئه و په یامه گرنگ و ههستیارانیه له سهر ته لوجورات خوی گه وه ره باسی لیوه کردوون، که مرۆقه به ئاراسته ی پابه ندی له به ها به رزه کان و دوور که تنه وه له دیارده خراپه کان ده بات.

وهک دیاره یه که له و خاله به هیزانه ی تیپکرای ئایینه ئاسمانیه کان و په یامی پیغه مبهه ران (سهلامی خویان له سهر بیته) پیکه وه ده به ستیتته وه چه مکی ته خلاقه، لایه نیکی دیاری مه هام و وه زیفه ی پیغه مبهه ریش (درودی خوی له سهر بیته)، بریتی بووه له گه یاندنی ره وشته به رزه کان به ئومه ته وه.

وهیه کی له سیما و ئامانجه سه ره کیه کانی ئیسلام، ئاراسته کردنی مرۆقه به ره و باشی و به ها مرۆبیه کان و، دوور خستنه وه ی له کردارو ئاکاره خراپه کانه (التحلی بالفضائل والتحلی عن الرذائل).

بوویه قسه کردن له سهر بنه ما نه خلاقیه کانی کومه لگه ی ئیسلامی زۆر هه لده گری، که مه به ست له بنه ما نه خلاقیه کان، هه موو ئه و کردارو ره فتاره جوانانه یه، که مرۆقه سه نگین و جوان ده کهن، وه مه به ستیش له کومه لگه ی ئیسلامی ئه و کومه لگه یه، که زۆرینه ی دانیشتوانی موسلمانن، به لام ئه وه ی له و

نوسینه باسکراوه زیاتر ئه و به ها و بنه ما ئه خلاقیه نه، که له چوارچیوه ی سورپه تی (ئه لحو جورات) باس کراون.

باهه خ و تاییه تمه ندی ئه و سورپه ته له وه دایه، که سورپه تیکی کورت و پوخته و، چه ندین بنه مای ئه خلاقیه و یاسا و ریسای گشتی و بنه ره تی بۆ کۆمه لگه تیدایه، که ده شی هه ر یه ک له و بنه مایانه بکریته نه خشه ی چه ندین یاسای ترو، بن به هه وینی بناغه ی کۆمه لگه یه کی ته ندروست و ئارامه وه.

ئیسنا کۆمه لگه به ده ست زۆریک دیارده ی نادروست و نه خو شی کۆمه لایه تیه وه ده نالیییت، به لام ده بی ئه وه بزانی هه موو دیارده و نه خو شیه کۆمه لایه تیه کان به ره می نه خو شی و خو وه ده روونیه کانه به سه ر جه سته ی کۆمه لگه وه ده ره که ون، که واته بۆ قسه کردن له سه ر هه ر دیاره و نه خو شیه کی کۆمه لایه تی ده بی بگه ریینه وه بۆ شرۆقه ی نه خو شیه ده روونیه کان، بۆ ئه وه ی بزانی هۆکارو پالنه ره کان چین و چاره سه ریان له کو ییه.

له و نیوه دا با شترین پالنه ر گه رانه وه یه بۆ چه مکی ئه خلاق، که بریته له کۆمه له به ها و بنه مایه کی به رزو سه نگین، که له ناخه وه پال به مرۆف ده نین بۆ ئه نجامدانی هه نگاوی چاکه و خیر، له بیر کردنه وه و ده روون و ئه ندامه کانه وه، دوا جار له گو فتار و ره فتار و کردار به رجه سته ده بی و ره نگ ده داته وه.

ئه و ره نگدانه وه یه په یوه سته به هۆشیاری تاک له ئاست هه رسی به رپرسیاریتی (ئینسانی و، ئه خلاقیه و، ئیمانی) یه وه، که ئه و نوسینه قسه ی له سه ر کرد وه، کۆمه لیک چوارچیوه ی بۆ دانه و.

له لایه کی تره وه پیکهاته ی کۆمه لگه ی ئیسلامی خو ی له هه ر سی لایه نی (داریژه ری شه ریعه ت و گه یینه ری شه ریعه ت و جیبه جیپکاری شه ریعه ت) ده بی نیته وه. له و نوسینه و پرای قسه کردن له سه ر ئه مانه، قسه له سه ر تیپکرای ئه و فه رمان و قه ده غه کراوانه ش کرا وه، که ئه و سورپه ته ده یانگریته وه.

لە رووى تەشرىعى و عەقىدە و پەرۋەردەى دەرۋونى و ئەخلاقى و جۈرى
ھەلسۈكەوت و كردار و سلوكىيە و، كۆمەلگە چۈرۈپتۈرى ديار كردوۋە، كە ئەگەر
تاكە كان لەسەرى رايىن، سەرەكى ترين ھۆكار و پائەنەرى بەختە وەرى كۆمەلگە و
دووركە و تنە وەيە لە كىشە و نەخۇشىيە كۆمەلگە لايەتتە كانە وە.

بۆ ئەوەى بەشىۋەيەكى وردتر قسە لەسەر تە وەرە كان بگەين، وام بە باش زانى
پەيامە كانى ناو ئە و سوپەتە لە و نوسىنە، دابەشى سەر ھەشت بەش بگەين بە و
شىۋەيەى خوارە وە:

بەشى يەكەم: پىناسەيەكى گشتى و چەند زانىيارىيەكى گرنگ
بەشى دوۋەم: چۆنىيەتى مامەلە كردن لەگەل دەستەلاتى تەشرىعى
بەشى سىيەم: چۆنىيەتى ھەلسۈكەوت و ئەدەب نواندن بەرامبەر
پىغەمبەر(درودى خۋاى لى بى)

بەشى چوارەم: روونكردنە وەى ھەوالە بى بنەما و چەواشەكارىيە كان
بەشى پىنجەم: بەرپرسىيارىتى موسلمانان لە كاتى رووبەرۋو بوونە وەى شەرۋ
ناكۆكى و ئاژاۋە كان

بەشى شەشەم: ھۆشيارى كۆمەلگەى ئىسلامى لە بەرامبەر نەخۇشىيە
كۆمەلگەى تى و دياردە قىزە و نە كان

بەشى ھەتەم: رەچاۋ كردنى پىۋەرۋو بنچىنە و بنەماكانى مرۇقبوون
بەشى ھەشتەم: گەرآنە وە بۆ ئىسلام و پابەندبوون بە چەمكە ئىمانىيە كان
ئومىد دەكەم ئە و نوسىنە بىيەتە لايەتتەكى ھاۋكار، بۆ زىاتر ھۆشياربوونى
تاكە كان لە بارەى پەيامە كانى ئىسلام، خۆ راھىنانيان لەسەر ھەموو ئە و فەرمانە
ئىلاھىيەنى دەبنە ماىەى خىر بۆ كۆمەلگە، ھەرۋەھا دووركەتنە وەيان لە ھەموو
ئە و دياردە قىزۋانەى درز دەخەنە ناو براىيەتى موسلمانان و كۆمەلگەى
ئىسلامىيە وە.

بە دۇنيائىشەۋە پابەندى بە ناۋەرۆكى ئەۋ سۈرەتەۋ چەمكە ئىمانىيە كان و خۆ
راھىتىن ئەسەر رەفتار و گوڧتار و كردارە چاكە كان لە لايەك و، خۆپارىزى لە ديار دە و
ئاكارە خراب و خوۋە نادروستە كان لە لايەكى ترەۋە، خالى يە كەمى بە ختە ۋەرى
مرۆڧو باشبوونى پەيوەندىيە كۆمە لايەتتە كان و ئارامبوونى كۆمە لگەيە .
هيوام وايە بەۋ كارە خزمەتتە گەياندى، خۋاى گەۋرەش لىم ۋەربگىت،
داۋاشم لە خوئىنەرانى بەرىزە، كە ئەگەر سوودىكىان لى بىنى نزاى خىرم بۆ بكنە و،
لە كەم و كورپە كان ئاگادارم بكنەۋە، چونكە باشەي ئەۋ بەرھەمە فەزلى خۋايە و،
هەلە و كەم و كورپىش كەمزانى خۆمە، تەۋاۋى و بى ھەلە و پەلەيىش تەنھا بۆ
خۋايە .

مە لا عەبدوئالا ئە حمەد شېركاۋەيى

۲۰۱۲/۸/۱۶

شېركاۋە - بائە كايەتى

Sherkaway83@gmail.com

بہ شس یہ کہم

پیناسہ یہ کی

گشتی و چند زانیاریہ کی گرنگ

دەر وازە....

قورئان دەستورىك بۇ ژيان و مروقاىه تى

وہك دە زانین قورئانى پىرۆز، كە لە لایەن خۆى گەورە نىر دراوہ بۇ پىنغە مەبرى ئىسلام (دروى خۆى لە سەر بىت) سەرە كىترىن سەرچاوەى ئىسلامە و پرىه تى لە دەستور و سىستەم و رىسای بەرە مەند، كە دە كرى ھەر يەك لە و دەستور و رىسایانە بكرىتە ياسایە كى تىرو تەسەل بۇ بەرپۆ بەردنى ژيانى مروقاىه تى و رىكخستنى چوارچىوہ كۆمە لایە تىه كان، ئە مە لە حالىكدا، كە كۆى ئە و قورئانە گونجاوتى رەھى تىدایە بۇ ھەموو شوئە كان و تەننەت زە مەنە كانىشە وە.

قورئانى پىرۆز يە كىكە لە و سەرچاوە فراوان و دەو لە مەندانەى، كە ھەموو لایەنە كەنى ژيانى تاك و كۆمە ئىگەى لە خۇ گرتووە و لە ھەر بوارىك لە بوارە كەنى پەيوەست بە ژيان و ژىنگە وە پەيامى پىيە و، دە كرى لىيە وە بنچىنە بنەرە تى و گشتىە كان پىشان بدرىن و سوود بەرژو وەندىيە كان ديارى بكرىن.

پەيامىكە و پراى ئە وەى بۇ بە ختە وە ركردنى مروقاىه كان ھاتووە، لە ھە مان كاتدا تىكپراى ئە و ھەنگا وەنى ديارى كردووە، كە دە بنە ھۆكارى سەرفرازى تاكە كان و ئاسوودە بوونى كۆمە ئىگە، لە بارەى كارە باش و چاكە كانىش فەرمانى داوہ و، لە بەرامبەر شىدا لە سەر كارە نابە جى و ناشىاوە كان ھۆشدارى داوہ، كە خۇيان لى بە دوور بكرىن و توخنى ئە و رىچكە و رىبازانە نە كەوین، كە ھۆكارو ئامرازى گومرا بوون و سەرگەردانى و لى و نبوونى رىگەى راستە قىنەى تىدایە.

قورئانى پىرۆز رى نىشان دەرو ھىدایەت دەرى ئادە مىزادە لە و ژيانەى تىدایە، كە بە ھۆىە وە رەزامەندى خوار سەرفرازى دونىاو قىامە تى چەنگ دە كە وى و، ھەر بە و ھۆىە شە وە دە توانى لە سايەى سىبەرى نورى ئە و قورئانە، رىنموى و ئامۆزگارى وە رىگرى، بۇ ئە وەى چوارچىوہ فكرى و پەر وە دە بى و كۆمە لایە تى و رە و شتىە كەنى پى بباتە پىشە وە و خۇيان لە سەرى رابىنى.

بۆىە ھەر لە گەل دابە زىنى ئە و قورئانە و بلا و بونە وە و گە شتىنى بە گروى مروقاىه كان، ھىدى ھىدى كارىگەر يە كەنى دە رە كە و تن و لە زە مىنەى بە واقىع بوونى زىاتر دە چە سپا، كە دە كرى بلىين

پِرِهَوِي ژِيَانِي گُورِي و كُومَه لَنگَهِي بَه نَارَاستَهِي بَاشْتَرُو لَه چَوَارچِيوَهِيه كِي گُونجَاوَدَا بَرَدُو، بَه رَه بَه رَه ش پَه رَه رَدَه و دَه رَه اويشْتَه كَانِي دَه بُوونَه شوعَلَهِي رُونَاك كَه رَه وُه لَه دَلُو دَه رُوونِي خَه لَنگَه وُه . چونكَه هَه رُتَه و قورپَنَانَه بُوو بَه دَه سْتُوورِيكِي وَا، كَه لَه كَاتِي جَه نَنگَه لَسْتَانِي جَه هَل و نَه فَا مِي و سَه رَدَه مِي دَوَاكَه و تُووِي، تِيكِرَاي خَه لَنگَه سُوو دِيَان لِي بِيْنِي و دَه رَوَا زَهِي رَزگَارِي زِيَا تَر بَه رُووِي كُومَه لَنگَه كَر دَه وُه و ژِيْن و ژِيْن گَهِي بَه شِيوَهِيه كِي تَه نَدْرُوسْت بَهِيه كَه وُه بَه سْتَه وُه .

وَه كَ چُون دَه لِي: (إِنَّ الْقُرْآنَ الْكَرِيمَ هُوَ النُّورُ الْإِلَهِي وَالْهُدَى الرَّبَّانِي وَالرَّحْمَةُ الْمَهْدَاةُ، وَهُوَ دَسْتُورُ الْخَالِقِ لِإِصْلَاحِ الْخَلْقِ وَقَانُونِ السَّمَاءِ لِهْدَايَةِ أَهْلِ الْأَرْضِ).

تَه م قورپَنَانَه نورو خه لاتى خوايييه و رهمه تىكى هيدايت دهره، له هه مان كات ده ستورى خوايه بو به ره و باشتر كردن و چاكسازى خه لك هاتوهه، وه ياساى ناسمانه بو رينمويى كردنى خه لكى سهر زهوى.

مه به ست له وه كه قورئانى پيرؤزى به (نور) ناوبردوهه، واته پؤشناكه ره وهى رينگهى راسته قينهى سهر فرازى و به خته وه ريه له ژياندا، چونكه بى بونى ته و نورو هيدايت ته كه س ناگاته پله و مه قامى به ندايه تيه كى دروست و راسته وه، همم ديسان ته و قورپَنَانَه به (رُوح) يش ناوبراوه، له بهر ته وهى مرؤف خؤى له دووبه شى سهره كى پيكهاتوهه، يه كه ميان رُوح، دووه ميان جهسته، خواى گه وره جهسته ي له خؤل (واته له زهوى) دروست كردوهه، ده بى به خؤراكى زه وپيش بؤى، به لَام رُوح له ناسمانه وه هاتوهه و تهنها به په يامى ناسمانيش به خته وه ر ده بى، كه واته له يه ك كاتدا خواى گه وره كه ناوى قورپَنَانِي به (رُوح) و (نور) ناوبردوهه، ته وه ماناى وايه مرؤف ته گهر بيه وى به رُوحى هه قيقى و ئيمانيه وه بؤى، ده بى ملكه چى قورپَنَانِ بِيْت و رُوحى ته وه په يامه بخاته نيو جهسته ييه وه، وه ته گهر بيه وى ژيانى ناسوده وه به خته وه ر بى، ته وه پيويستى به و نوره هه يه تا له ناو تاريكيه كان رزگارى بى.

خواى گه وره ته و راسته ييه بو پيغه مبه ر (درودى خواى له سهر بيت) روونكر دؤته وه، هه روه ك ده فهرموى: (وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ)⁽¹⁾، واته: نا به و شيوه ييه كه ده يزانيت ته ي محمد (درودى خواى له سهر بيت) ئيمه قورپَنَانِ بو ره وانه كرديت

لەلايەن خۇمانەۋە (كە ژيانبەخشە بە رۇخ و گيان و عەقل)، تۆنەتدەزانى قورپان چىيە و ئيمان چىيە، بەلام ئىمە ئەم قورپانەمان كرده پوناكى و نورىك كە هيدايەت و رېنمويى ھەركەس كە مانەۋىت لە بەندەكانمانى پى دەكەين، (ئەوانەى دلى بۇ دەكەنەۋە بەچاكى گويى بۇ دەگرن)، بىگومان تۆ ئەى پىغەمبەر (درودى خۋاى لەسەر بىت) رېنیشان دەرىت و رېنمويى دەكەى بۇ رېگە و رېبازىكى راست و دوست...

ئەۋە ۋەنەبى تەنھا لەسەر ئاستى تاكەكان بوپتە پىۋەر و بەس، بەلكو ئەۋ پەيامە ھاتوۋە بۇ ئەۋەى مەرۇقايتى و ژيان و ژىنگە لە گومرايى و تاريكى رزگار بكات و، بەرە و شارپىگەى هيدايەت و بەختەۋەرى و سەرەستى بىبات، ھەرۋەك خۋاى گەرە ئەمەشى باس كىرودەۋ دەفەرموى: (الر كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ)^(۱)، واتە: ھەر خوا خۇى زانايە بەنھىنى ئەۋ پىتانە^(۱)، ئەم قورپانە كىتپىكە دامانبەزاندوۋە بۆت ئەى محمد(درودى خۋاى لەسەر بىت) تا خەلكى لە تاريكىەكانى (بى باۋەرى و نەزانى و سەرلى شىۋاۋى) دەربھىنىت، بەرە و نور و رېبازى رۇشنايى ئيمان، بەۋىستى پەرۋەردگاربان، تا دەگەنە رېبازى راستى خۋاى بالادەست و شايستەى سوپاسگوزارى.

بۆيە پىۋىستمان بەۋ پەيامە ھەيە، تا دل و دەروون و ژيان و ھەلسوكەوت و پەشت و ھزرو بىر و بۇچوۋمان راست بکەينەۋە بە جوانيەۋە لەسەرى برۆين، كە بىگومان ھۆكارى سەرەكى تۆقرەبى و نارامى دلەكانە لە دونيادا، ۋە ھۆكارى رزگاربوونى ئىمەيە لەبەرەمبەر دادگاي خۋاى لە رۆژى دواييدا، چونكە دەست گرتن بە قورپان و كار پىكردى و پىراى ئەۋەى ئەركى سەرشانە لەھەمان كات نامراى گومرا نەبوونى ئىمەشە لەۋ ژيانەدا، چونكە پىغەمبەر (درودى خۋاى لەسەر بىت) دەفەرموى: (تَرَكْتُ فِيكُمْ مَا لَنْ تَضِلُّوا بَعْدَهُ إِنْ اعْتَصَمْتُمْ بِهِ كِتَابَ

1- سورة ابراهيم: ۱.

2- چەند پىتپىك لە سەرەتاي ھەندى لە سوۋرەتەكانى قورپاندا ھاتوون ژمارەبان (۱۶) پىتە، نىۋەى كۆى پىتەكانى زمانى عەرەبىن، بۇ سەلماندى (اعجاز) و مەزنى و گرنكى قورپان كە لە تواناي ھىچ كەسدا نىبە بەۋ پىتانە كىتپىكى ناۋا بى وىنە دابنىت، بەرادەيەك ھەتا نەگەر ھەموو گرۆى ئادەمىزاد و پەرى كۆبىنەۋە بۇ ئەۋ مەبەستە بىگومان ناتوان، ھەرۋەھا چەندەھا نھىنى تىشى تىدايە، زاناکان لە ھەندىكى دوان، ھەندىكىشيان وتوۋيانە: ھەر خوا خۇى زانايە بەنھىنى ئەۋ پىتانە.

اللَّهِ وَسُنَّتِي^(۱)، واته: له دوای خۆمه وه دوو شتم بۆ ئیوه جیهیشتوو، ته گهر دهستیان پیوه بگرن تووشی گوهرایی نایه، کتابی خوا که قورئانی پیروژه له گه ل سونه تی من.

به لام گرنکه تهو دهست گرتنه بۆ تیرامان و لی وردبوونه وه، به مه بهستی خوا به رستی و کاری کردنی بیته، نهک خوانه خواسته تهنها بۆ مه بهستی کی دنیایی، یان له پینا و بهرژوهندی و هۆکاری تره وه بیته، چونکه ته گهر بتوانین له حکمه ت و گه وره یی و ناوه رۆک و وانه و نامۆژگاریه کانی قورئانی پیروژ بگه یین، ته وه ده گه ینه وه سه ر تهو خاله به هیزه ی، که ده مانگه یه نیته براوه یی و سه رکه وتن، که له راستیدا وه زیغه ی مرۆقی موسلمان و پیرای پابه ندی و خۆیندنه وه ی تهو قورئانه، له سه ریه تی له مانا و مه به ست و نامانج و قولاییه کانی بجیته خواره وه و بیری خۆی لی وه گه ر بجات، بۆ ته وه ی زیاتر ده ستلآت و گه وره یی خوی بالادستی بۆ ده سه به ر بی و به و هۆیه شه وه بتوانی ملکه چی زیاتر بنوینی و سنووری پابه ندیه کان و خووگرتنی به که لامی خوا فه راهم بکات و عه قل و ماریفه تی لی وه ر بگری، بۆ ته وه ی به شیوه یه کی پر له هۆشیاری و ههستی بهرپرسیاری ته وه مامه له له ژياندا بکات.

له سه ر ته وه ش خوی گه وره به پیغه مبه ری ئیسلام (درودی خوی له سه ر بیته) ده فه رموی:

(كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ)^(۲)، واته: نه م قورئانه کتیبی کی پیروژه دامانه زانده وه بۆ لای تو، تا نایه ته کانی لینک بده نه وه و بیری لی بکه نه وه هه میش بۆ ته وه ی خاوه ن بیرو هۆشه کان په ندو نامۆژگاری وه ر بگرن و تی فکرن.

تهو تیرامان و تی فکری نه، بۆ ته وه یه تا ئیمه بتوانین به هۆیه وه بناغه ی ژيانی خۆمان له سه ر بنچینه یه کی جیگیرو به که لک دابنن و مال و دل و ده روغمانی پی ناشنا بکه یین، چونکه چاکبوونی هه ر کۆمه لگه یه ک وابه سه ته یه به چاکبوونی تاکه کانی و چاکبوونی تاکه کانیش به سه ترا وه ته وه به ده روونه وه، واته یه که مجار ده بی تهو قورئان له ناو دلّه کان جیگیر بکه یین، ئینجا ماله کافمانی پی ئاوه دان بکه یینه وه، ته گهر تهو سیسته مه له ناو هه ر کۆمه لگه یه ک کاری بۆ کرا، ته وه کۆمه لگه یه کی پر له ره فاهیه ت و خۆشگوزه رانی دروست ده بی، چونکه چاکسازی له تاکه وه بۆ

1- سنن أبی داود: ج ۲ ص ۱۸۲.

2- سورة ص: ۲۹

خیزان و لهویشه وه بۆ نیو کۆمه لگه بهرز ده بیته وه، که سه ره نجام ئاراسته ی ژیان و ژینگه و ژیا ری به شیوه یه کی ته ندروست ده روا به ریوه .

له بهر شه وه خوا ی گه وه ره له بهاره ی شه و په یامه ی که له ناو ماله کان ده خویندریته وه، هوشیارمان ده کاته وه، که له یادی نه که یین و هه میشه زیندوو رایبگرین، بۆ شه وه ی ریپره وی ئاسایی و راسته قینه به دره وشاوه یی بمینیته وه، ههروه که ده فه رموی: (وَأَذْكُرَنَّ مَا يُثَلَّى فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا)^(۱)، واته: هه رچی له ماله کانتاندا ده خویندریته وه له قورنانه و فه رموده یادی رابگرن و فه رامۆشی مه که ن و باسی بکه ن بۆ خه لکی، به راستی خوا هه میشه و به رده وام به لوتف وردبین و به ئاگایه (له هه لسوکه وتی به نده کانی).

شه وه ش به ته نها له چوارچیوه ی خیزانه وه ناوه ستی، به لکو کلیلی سه رکه وتنی میلیه ت و نه ته وه کانه و بگره هه ر نه ته وه یه ک ریژ له وه قورنانه بگریته و پابه ند بیت پییه وه، شه وه سه رکه وتنی خو ی مسوگر ده کات، به پیچه وانه شه وه تووشی شکست و نه هاهمه تی زۆر ده بیته وه .

پیغه مبه ری سهروه ره مان شه و راستیه ی روونکردۆته وه و ناستی پابه ندی به قورنانه وه کردۆته پیوه ری سه ره به ستی گه لان و ناسووده بونی نه ته وه کان، وه ک ده فه رموی: (ان الله يرفعُ بهذا الكتابِ أقوامًا ويضعُ بهِ الآخرين)^(۲)، واته: خوا ی گه وه به هۆی شه و قورنانه وه خه لکانیک (له بهر پابه ندی و کاریکردنی) سه رده خات و به رزیان ده کاته وه، هه ر به و قورنانه ش خه لکانیک تر (له بهر پشت تی کردن و کار پیینه کردنی) دوا ده خا و نزمیان ده کاته وه .

له بهر شه وه پیوستمان به هه نگاوی جددی و هیژیکی مه عنه وی گرنه گه یه، تا بیکه یینه خالی ده ستپیوه گرتنی شه و په یروه ئیلاهییه و به هۆیه وه به یه یینه وه بۆ په ریژی پارێزکاری و له خوا ترسان و ته قواداری و نزیکبوونه وه، بۆیه ش خوا ی گه وه فه رمانی شه وه ده دات، که به گوروتین و هیژی مه عنه ویه وه په یامه که ی وهر بگرین، تا به ئامانجی خۆپاریزی بگه یین و نه که یینه هه له و سه ریپچی دونیاییه وه، خوا ی گه وه ده فه رموی: (خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ

1- سورة الأحزاب: ۳۴.

2- صحيح مسلم: ج ۱ ص ۵۵۹.

تَتَّقُونَ^(۱)، واتە: ئەۋدى پېمان بەخشيون بەتوندى بېگرنو لەسنور دەر مەچن و ئەو فەرمانانەي پېماندانو ھەمىشە لە يادتان بىت، بۇ ئەۋدى ئىۋە خۇتان بېارېزن.

ئەگەر بەھۇي ئەو قورئانە بوۋىنە كەسانىكى خۇپارېزو لەخواترس ئەۋە ئەۋكات ھەم لە ژيانى دونىا و ھەمىش لە ژيانى بەرزەخ، دەسكەوت و پاداشتى زۆرو باش و بەكەلكمان دەستەكەۋى، كە ھەموو كەس پېۋىستىيەتى نەخاسمە لەرۇژى دۋايى، كە يەكجار شەيداي چەنگ كەۋتى يەك چاكەين، بۇ ئەۋدى تاي تەرازۋى چاكە كانمان گرانتر بى و بەرەو رەزامەندى خۋاي گەورە ھەلكشىين.

خۋا ھەر لەو قورئانە و لە شۋىنىكى تردا باسى لەۋە كروۋە، كە ئەو پەيامە دەبىتە ھۇي ھىدايەت و سەرەنجام ئەو ھىدايەتەش دەبىتە ھۇكارى موژدەي خۇش و پاداشتى باشەۋە، وەك دەفەرمۋى: (إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا)^(۲)، واتە: بەراستى ئەم قورئانە ھىدايەت بەخشە بۇ چاكترىن رېنگە و رېيازو بەرنامە، مژدەيش دەدات بەو ئىماندارانەي كە كارو كروۋە چاكە كان دەكەن كە بىنگومان پاداشتى زۆرو بى سنور چاۋەرېيانە.

بايەخ و گەورەيى ئەو قورئانە لە لاي خۋاي گەورە يەكجار زۆرە، بۇيە لە ژيانى پېغەمبەرىش (درودى خۋاي لەسەر بىت) ئەو گەورەيى و بايەخە رەنگى داۋەتەۋە و بەردەوام لە ژيانى گرنكى پېداۋە، كە بە تەۋاۋى مانا پابەند بوۋە پېئەۋە و ھەموو فەرمانە كانى جېبەجى كروۋە، لەبەر ئەۋە لە رىۋايەتېك ھاتوۋە، كە پېغەمبەر (درودى خۋاي لەسەر بىت) رەۋشتى رېك رەۋشتى قورئان بوۋە، وەكو ئەۋە وابوۋە كە قورئانېك بىت و لەسەر دوۋ پى بروات.

بەشېۋەيەكى گشتى زۆرەي ژيانى ئەو سەرۋەرە بۇ پامان و تېفكرىن و قولبۋنەۋە بوۋە لە مانا مەبەست و مەغزاكانى قورئان و ھەموو كات ھەستە سەرەكەيە كەي لاي ئەو سەرچاۋە سەرەكەيە بوۋە، كە رېنمايى دىن و ژىنى مەرفايەتى لەخۇ گرتوۋە.

بەلام رەنگە زۆر جار ئىجمە مانان موسلمانان ھەست بەو گەورەيى ناكەين، كە چەندە شەرەفى گەورەيى ئەو پەرتوۋە ئاسامىيە مان بەر كەوتوۋە، يان ھىندە بە پەرۋش و خەخۇز نىن،

1- سورة الأعراف: ۱۷۱.

2- سورة الإسراء: ۹.

به دواداچوون و لیکۆلینه وه ی وردو زانستی له باره ی ئایه ته کانی قورئانی پیروژ بکه یین، یان زۆریه مان هه ر خه ریکی خویندنه وه یین و به دوای ناوه رۆک و مانا کانی ناگه پڕین و شرۆفه کردنی بایه خ پی ناده یین.

ئه مه له کاتی کدا ته گه ر له په یامی خوا ورد بینه وه ده یینین هه ر له به ر گه وه یی و کاریگه ری و لایه نه شاراوه کانی ئه و قورئانه یه، که خوای گه وه رپک ئه و په رتوو که ئاسمانیه ی به رامبه ر به هه موو که ون و کائینات هه ژمار کردوه، واته (قورئان+ که ون) وه ک ئه وه ی ئاماژه بیته، که قورئان یه کسان بیته به و جیهانه ی ئیمه تییدا ده ژین.

چونکه کاتی خوای گه وه وه سفی خۆی ده کات، به دوو شیوه ئاماژه ی پیداوه: یه که میان: وه ک ئه وه ی بلی من خالیق و راگرو دروستکه ری ئه و جیهانه م به زه وی و ئاسمانه کانه وه. دووه میان: ئه وه یه که ده لی من قورئانم نازل کردوه. واته له هه ردوو خاله که ده ره که وی، که قورئان و کائینات دوو شتی ته واکه ری یه کترن و ئه و دونیایه به و قورئانه رۆشن ده بیته وه و ئه و قورئانه ش به و دونیایه ده که ویتسه بواری عه مه لی و کاریگه رینه وه.

فه رموو سه یه ر بکه ..! کاتی خوای گه وه باسی به ره که ت و نیعه مه ت و گه وه یی خۆی ده کات له به رامبه ر ئه و که ونه، ده فه رموی: (تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)^(۱)، واته: گه وه و موباره لکو پیروژه، ئه و زاته ی که هه موو بوونه وه رو جیهانی به ده سه ته، ئه و زاته ی ده سه لاتنی به سه ر هه موو شتی کدا هه یه.

هاوشیوه ی ئه و ئایه ته ده فه رموی: (تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا)^(۲)، واته: به رزو پیروژو پاک و بلنده ئه و زاته ی که قورئانی دابه زاندوه تا ببیته جیاکه ره وه ی راست و ناراست، بۆ سه ر به نده ی خۆی (درودی خوای له سه ر بیته) تا ببیته هوشیارکه ره وه و بیدارکه ره وه ی دانیشتوانی جیهان له هه موو سه رده مه ی کدا.

1- سورة الملك: ۱

2- سورة الفرقان: ۱

ثابه و شیوه خوای بالا دهست وه سفی زاتی خوئی کردووه، له ثایه تی یه کهم (تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ) له ثایه تی دووه میس (تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ)، که ته مه ناماژیه کی وردو لوژیکیانه یه بو تیکرای مرّوقایه تی، که بزانی قورّان چهنده گه وره و جیی بایه خه له و ژیانه ی سهر زه ویدا. هه وره ها کاتی خوای گه وره باس له ستایشی خوئی ده کات، به هه مان شیوه ی شه و دوو ثایه ته ی سهر وه، ستایشه که ی له سهر دوو بنه مای گرنگ سه چاره ده گری: یه که میان: خوا دروستکهری زهوی و ناسمانه کانه.

دووه میان: خوای گه وره قورّانی نازل کردووه بو پیغه مبهر (درودی خوای له سهر بیّت). وه که له ثایه تی یه کهم ده فرموی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ)^(۱)، واته: سوپاس و ستایش بو شه و خویه ی که ناسمانه کان و زهوی دروست کردووه، تاریکی و رونکی تیدا فراهه م هیئاوه.

له ثایه تی دووه ده فرموی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا)^(۲)، واته: سوپاس و ستایش بو شه و خویه ی شه م کتیبه که قورّانه بو سهر به نده ی خوئی محمد (درودی خوای له سهر بیّت) دابه زاندووه، هیچ کهم و کووری و ناته واویه کیشی بو ره و نه داوه و تییدا نیه. واته له سهر ته ی هه ردوو ثایه ته که، دوو ناماژیه گرنگ و جیی تیرامان هه یه:

یه کهم: ستایش له سهر شه و ی زهوی و ناسمانه کانی دروست کردووه.

دووه م: ستایش له سهر شه و ی قورّانی نازل کردووه.

بو یه لیروه ده گه یه نه و راستیه، که گه وره ترین په یامی ناسمان قورّانی پیروژه و بو پیغه مبهری نیسلام هاتووه، تا ژیانی مرّوقایه تی پی رونک بکاته وه و له گومرایی دووریان بخاته وه، چونکه سه چاره ی شه و نوره یه که خه لک له ژیرییه وه ده حسه سیته وه، سه چاره ی شه و ژیانیه، که سه فرازی و به خته وه ری تیدا مسوگه ر ده بی، سه چاره ی شه و ژینگه یه، به هوییه وه نارامی و خوئی و به ره که ت ده یگریتته وه، سه چاره ی شه و ریباریه، که مرّقه کان ده گه یه نیته

1- سورة الأنعام: ۱

2- سورة الكهف: ۱

ئەو پەڕی بۆندی و رەزامەندی پەرەدگارەو، سەرچاوەی ئەو پەڕەویە کە بناغە ی باوهری کەسیتی موسڵمانی لەسەر دامەزراوە.

سەرچاوەی هەموو راستی و جوانی و ریکی و پاکي و ساغی و سافی و بەرزی و بۆندی و خەون و خۆشپەکانە، سەرچاوەی هەموو ریساو یاساو ریکخستن و باشکردن و چاککردنیکە، کە دەبنە بنچینە و چوارچۆوەی رێرەوی کۆمەلگە و کۆمەلایەتیەو.

کەواتە مادام قورئانیك هیندە بەرزو پڕ حیکمەت بیّت، ئەرکە ئیمە ی موسڵمانی زیاترو باشتر بایەخی پێ بدەین بۆ ئەو ی ئاینده ی ژيانی خۆمانی پێ گەش بکەین و لە چوارچۆوە ی سەرفرازی و بەختەو ریه یو دەرنەچین، چونکە هیچ شتیک نەماوە قورئانی پیرۆز باسی لێو نەکردبێ و ناماژە ی پێ نەدابی، (وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ)^(۱)، واتە: قورئانمان بۆ تۆ دابەزاندوو، روونکەرەو ی هەموو شتیکە، هیدایەت بەخش و رەحمەتە و مزگینیشە بۆ موسڵمانان.

هەرەو هە دەفەر موی: (وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ)^(۲)، واتە: سویند بیّت بەخوا بەراستی ئیمە لەم قورئانە دا هەموو جوژە نمونە یە کمان بۆ خەلکی هیناوەتەو، بۆ ئەو ی یادەوهری وەر بگرن و بیریک بکەنەو لەراستیە کان و تی بگەن.

ماوەتەو بەلێین: با هۆشیارانەترو خەمخۆرانەتر بیر لە گەوهری و مانا و نامانجە مەبەستەکانی قورئانی پیرۆز بکەینەو و بایەخی تەواوی پێ بدەین، تا بە هۆیەو بەگەینە لوتکە ی سەرکەوتن و ئاسوودەیی لەژياندا، چونکە ئەگەر بمانەوی بەرەو پێشەو بەرۆین و نامانجە تاییەتیە کافمان بیته دی، ئەبێ لە ژێر سایە ی سیبەری ئەو نوورە ئیلاهیە، کە قورئانی پیرۆزە هەول بەدەین و تیبکۆشین، چونکە ئەو ی بەرزی دەو و ئەو ی دەیهوی بگاتە هەقیقەتی جوانیە کان دەبێ باش بزانی بێ پابەندی لەو قورئانە هیچی بۆ دەستەبەر نابێ و ناگات بە نامانجەکانی، هەرەو کە خوی گەورە دەفەر موی: (مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ

1- سورة النحل: ۸۹.

2- سورة الزمر: ۲۷.

أُولَئِكَ هُوَ يُبْرُ^(۱)، واته: ئه وهی سه ره برزی و پایه بلندی ده ویت، با بزانیته که هه موو سه ره برزی و پایه بلندیه که هه بر بۆ خوایه، گوفتاری چاک و جوان و به جی بۆ لای ئه و زاته بهرز ده بیته وه، کار و کرده وهی چاکیش گوفتاری شیرین بهرز ده کاته وه (ههروه ها پیچه وانه که شی ههروایه)، جا ئه وانه ی که پیلانی خراپ ده گپن سزای زۆر توندو تیژ بۆیان ئاماده یه، پیلانی ئه وانه هه ر خۆی پوچ ده بیته وه و بی بهروم و ناکامه.

وشه یه کی پیویست

له باره ی سوپه تی نه له جو جوراته وه

هۆکاری ده ست نیشان کردنی ئه م سوپه ته بۆ راقه کردن و کۆکردنه وهی بۆچوونی گه وه زانایانی راقه کاری قورنانی پیرۆزو، گه ران به دوای چه ندین سه چاره له سه ر بابه ت و باسه کانی نیو ئه و سوپه ته، ده گه پیته وه بۆ گرنگی و هه ستیاری ئه و ته وه ره زیندوانه ی سوپه تی (ئه له جو جورات) له خۆی گرتوه.

ئه م سوپه ته له (۱۸) ئایه ت پیکه اتوه و یه کیکه له سوپه ته مه ده نیه کان و به پیی قسه ی زانایان له سالی نۆیه می کۆچی دابه زیوه^(۲).

بایه خو تاییه تمه ندی ئه و سوپه ته له وه دایه، که سوپه تیکی کورت و پوخته و چه ندین یاسا و ریسای گشتی تیدا باس کراوه، که ده شی هه ر یه که له یاسایانه بکرپته نه خشه ی چه ندین یاسای تره وه و ببنه هه وینی بناغه ی کۆمه لگه، له پینا و به ره و پیش چوون و ریکه خسته نی هیله کانی ژیان و تیگه یشتنی ریسا ئاسمانیه کان و چۆنیه تی هه لسوکه وتی کۆمه لایه تی و هه نگاوانان به ره و په ریزی چاکه و نیسلا حخوازی و ناشته وایی و ملکه چ بوون و براهه تی و بنه ماکانی پیکه وه ژیان و خۆدوور گرتن له زۆریک له و شتانه ی، که زیان به مرۆڤو کۆمه لگه ده گه یه نیت.

1- سورة فاطر: ۱۰.

2- البینات في تفسير سورة الحجرات: ص ۱۴.

سۈرەتى ئەلھوجرات دەكرى بە قوتابخانەيەكى گەورە دابندرى، كە مرۆقى مۇسلمان لەناويدا بېيتتە قوتابى و دەيان وانەى گرنگو پر بايەخ فير بى، سوودى لى بېينى لەژيانى رۇژانەى خۇيدا، ھەرەك يارو ياۋەرەنى پېغەمبەر (درودى خويان لەسەر بېت) زۆر بە جوانيەۋە لەگەلى رۇيشتون و گوپراپەليان بۇى نواندوۋە، تا سەرەنجام لەسەر ئەرزى واقع جېبە جېيان كىردوۋە، روى كۆمەلگە و واقعى خۇيان پى رازاندۇتەۋە.

ئەو سۈرەتە لە بنەرەتدا كۆمەللىك فەرمانى جۇراوچۆرى لەخۇ گرتوۋە ھۇشيارىشى لەبارەى چەندىن قەدغەكراۋ داۋە بە ئىمەى مۇسلمان، بۇ ئەۋەى ھۇشيارانە مامەلە بگەين، نەكەۋىنە داۋى تاۋان و سەرپىچى فەرمانە كانى خواۋ پېغەمبەرى سەرۋەرمانەۋە (درودى خۋاى لەسەر بېت).

سۈرەتلىك كە بە تەۋاۋى مانا پرە لە رەۋشت و بنچىنەى جوانى ژيان و ھەلسۆكەۋتى بەرزەۋە، بۇ ئەۋەى نەك تەنھا چەند كەسانىك، بەلكو ھاتوۋە دەيەۋى ئۆمەت لەسەر بنەماۋ رېيازىكى تەندروست و رىك و پېكەۋە بونىاد بنى، ناراستەى چۈنە پېشەۋەى گەلان بە شىۋەيەكى دور لە دەمارگىرى و ئەنانيەت و بەكەم سەيركردنى يەكترو توندو تىژى و ناتەبابى ناراستە بكات. لەرۋى پەرۋەردەى دەرۋونى و ئەخلاقىيەۋە كۆمەللىك چوارچىۋەى ديار كىردوۋە، كە ئەگەر تاكە كانى كۆمەلگە مۇسلمانان خۇى لەسەر رابىنن و پابەند بن پېشەۋە، ئەۋە لەۋ بوارەدا تىنۋىتى دەشكىنى و پانتاى روانىن و ھزرو بىرە كامان بە جوانيەۋە ھەللدەنى.

لەرۋى تەشرىعى و غەقىدەۋە ئەم سۈرەتە وا دەكات، كە مرۆقى مۇسلمان ھەمىشە رەچاۋى ھەستى دىندارانەى خۇبى و مەغزاۋ بنچىنە كانى باۋەرى خۇى بكات، بە شىۋەيەكى وا، كە ھىچ كات ئەۋ ھىزە ئىمانىيە لەناۋ دل و دەرۋونى ھەيە، رىگە نادا ئەۋ ھەستە بەرەۋ لاۋازى و كىچ و كالى پروات، لەھەمان كات مرۆق و رادىنى كە بەردەۋام رەچاۋى بنەماكانى شەرىعەت بكات و لە سنورى فەرمانە كانى خۋاى بالا دەست و فەرمودە نوورپنە كانى پېشەۋاى مرۆفایەتى نەچىتە دەرۋە.

ھىزىكى ئىمانى گرنگ لەۋ سۈرەتە بەدى دەكرى، بەۋەى نەك بە پارەۋ بە زەبرى ھىزرو دەستەلات مرۆق بەرەۋ پەلى بەرز دەپرات، بەلكو ھاتوۋە وامان پەرۋەردە بكات، كە مرۆق تەنھا بەرەۋشتى بەرزو ھەلسۆكەۋتى جوان و ھەستى دىندارانە دەتوانى بېيتتە كەسكى دلگىرو روح سووك و سەرکەوتوۋ لە ژيانى.

كۆمەلنىڭ راستى و ئامانچى لەخۆ گرتوۋە، كە پىيوستىيان بە لىكۆلئىنەۋە بەدواداچوون و شىكارى تايبەت ھەيە، چونكە ھەريەكە لەو ئامانژانەى لەو سوپەتە ھاتوون، ئاراستەى غەقلانى و فرى و مرۆيى بە شىۋە ئاسايىيەكەى دەبەنە پىشەۋە، لەھەمان كاتىش نوورى ئىمان لە ناو دل و دەروون جىگىر دەكەن.

ئەو سوپەتە بە شىۋەيەكى چرو پر، ھاتوۋە چارەسەرى كۆمەلنىڭ ئارىشە و گرفتى كۆمەلگەى ديارى كر دوۋە، كە ھەموو لايەك پىيوستمان پىي ھەيە، بۆ ئەۋەى بەھۆيانەۋە بتوانىن كىشە خىزانى و كۆمەلئايەتتە كان بنبەر بەكەين و ئەۋە رۆلە كانمان لەسەر پەرۋەردىيەكى رەسەن پى بگەيەن، بە شىۋەيەكە كە نەبنە درك لەبەردەم يەكتەدا، بەلكو ھەستى تەۋاكارى يەكتەرى بگەنە بنبەماى ژيانىان، بۆ ئەۋەى چەمكى براىەتى و پىكەۋە ھەلكردن و رىزگرتن لە بەرامبەر، ببىتە ھەۋىنى كۆمەلگەيەكى لەبارو گونجاۋەۋە.

ئەو ياسا گشتىيانەى لەو سوپەتە ھاتوون، ئەگەر لە كۆمەلگەيەكى موسلمان نشىندا رەچاۋ بكرىن و پارىزكارىان لى بكرى، ئەۋە تاكەكانى كۆمەلگە بە شىۋەيەك ئاراستە دەكات، كە خاۋەن دەرونىكى پاك و ھەستىكى جوان و زمانىكى راست بن، ئاراستەيەك كە تىيدا تاكەكان بزەنن چۆن مامەلەۋ رىزو ملەكەچى و ئەدەب بەرامبەر خواۋ پىغەمبەر (درودى خواى لەسەر بىت) دەنوينى.

ئاراستەيەك كە تىيدا مرۆفەكان لەكاتى ديارو پەنھاندا رەچاۋى ئەۋە خوايە گەرە بەكەن، كە چاۋدېرە بەسەريانەۋە، بۆ ئەۋەى نەكەۋنە داۋى فەرمان شكىنى پەرۋەردگارىانەۋە.

ئاراستەيەك كە تىيدا موسلمانان باى ئەۋەندە ھۆشيار بن، كە وىژدانىان لەبەرامبەر يەكتە بچولئ و ھەستى براىەتى و خۆشەويستى و رەچاۋكردى مافەكانى يەكتەرى لەبەر چاۋو بگرن.

بەھۆيەۋە بزاندرى كە دىندارى تەنھا ئەنجام دانى نوىژو رۆژوو نىە، بەلكو كۆمەلنىڭ ئەخلاق و بەھى مرۆيى ھەن دەبى خۆيانى پى ۋەراژىنىۋ پەيرەويان لى بكا، دەبى دەرك بەۋە بكرى، كە گىانى ھاۋكارى و تەعاون لە نيوان موسلمان ببىتە پردىكى باشى سەرخستنى كارو ھەنگاۋەكان و كۆمەكى كرىنى يەكتەرەۋە.

ئەو سوپەتە ئەۋەمان پى دەلى: كە پىشكەۋتنى موسلمانان لەناۋ ھەر كۆمەلگەيەك ۋابەستەيە بە پىشكەۋتنى تاكەكانىەۋە، بىگومان ئەۋەش فراھەم نابى تا لە رووى دەروونى و پەرۋەردەيى و رەۋشنىيەۋە تاكەكان ئەخرىنە سەر رىبازە بەپىزەكەى ئىسلامەۋە، ئەۋەش بەۋە

دهبی که ملکه چیه کی تهواو له بهرامبهر ئایه تیه قورئانیه کان بوونی هه بی، بو ته وه ی ته و ملکه چیه بیته کلیلی ته و ده رگایانه ی پیشکه وتنیان تیدا مسۆگهره، که له په ریژی دینداری دهسپنکی پیشکه وتنه کان، خو ی له وهرگرتنی فه رمان و نامۆژگاریه کانی شه ریعه ت ده بینته وه، له و ئاسته شه وه ته و سوڤه ته ده روزه یه کی به هیژو کاریگهره، له پیشکه وتن و بونیادی تاکه کان و چاکسازی نیو خیزانه کان و سه ره نجام به ره و کومه لگه یه کی پیشکه وتوه وه.

له رووی په یوه ندی کومه لایه تیشه وه چه ندین پیوه ری دیاری کردوه، که ده بنه هوکاری باشکردنی په یوه ندییه کومه لایه تیه کان و به ستنه وه ی تاکه کان به یه کتریه وه، چونکه وه ک چۆن یه کی له ئامانجه کانی هاتنی ته و شه ریعه ته ته وه یه، که په یوه ندی تاک به تاک و، تاک به کومه لگه و، تاک له گه ل خودی خو یی و، تاک له گه ل خو ی باش بکات، به هه مان چه شن ته و سوڤه ته به شیکاریکی وردده وه قسه ی له و باره وه کردوه و لانی کم به کینکه له و هوکاره سه ره کیانه ی رایه له ی ته و په یوه ندیانه ده باته پیشه وه.

ئه مه وپرای ته وه ی هوکاری دابه زینی ته و سوڤه ته ته وه مان پی ده لی، که ده بی له حاله تی دروست بوونی ئاریشه کان و سه ره له دانی کیشه و ئالۆزیه کان بگه ریینه وه بو ژیر سیبهری فه رمانی خو ی گه وره و پیغه مبه ری ئیسلامه وه، چونکه هه موو شته کان به یان کراون و هه موو به یانیکیش کومه لیک ته وجیه اتمان پی ده دات، له سه ره ته وه ی چۆن و به چ شیوازیک مامه له و هه لسوکه وت بکه ین، که من پیتم وایه کومه لگه ی ئیمه ئیستا پیویستی به چاوخشانده وه و چاره سه ره هیه، چونکه له زۆر رووه گه رۆده ی زۆریک له و ده رانه یه، که سوڤه تی ته لوجوڤات به ده ردی کوشنده و تاوان و فه رمان شکینی ناوی بردوونه.

له کوئای ده گه یه نه و راسته یه، قورئان گه وره ترین خه لاتی خوایه بو تی کرای مرۆفه کان، به شیوه یه ک هیچ شتیك نیه بگاته ته و ئاست و پایه داریه، که رینماییی بو ته واوی ژیانی مرۆف له و دنیایه تیدایه، چونکه به هو یه وه مرۆف ده گاته ترۆپکی ئیمان و ته خلاق و عه قل و ماریفه ته وه، که سه ره نجام ریپه وی راسته قینه ی ریبازی سه ره که وتن و سه رفرازی له به رده می دیار ده که ن. (وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ)^(۱).

1- سورة الزمر: ۲۷.

وهستانیك

له‌سه‌ر ناوی سوڤه‌تی (نه‌ له‌جورات) هوه

به‌ر له‌باسی‌کردنی ره‌ه‌ندو لایه‌نه‌ شاراو‌هی ئه‌و سوڤه‌ته، پێویسته‌ هه‌له‌سته‌یه‌ک له‌سه‌ر ناوانانی ئه‌و سوڤه‌ته‌ به‌و ناوه‌وه‌ بکه‌ین، که‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ پێی ده‌گوتری (المجرات) واته‌: ژووره‌کانی مائی پیغه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر بیته)، چونکه‌ باسی له‌ حوجره‌ی خیزانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر بیته) کردووه، واته‌ مالا‌ یان ژووری هه‌ر یه‌ک له‌ خیزانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر بیته)، که‌ به‌ پێی سه‌رچاوه‌کان نو‌ ژوور بوونه، ئه‌و به‌رفراوانیه‌ش ده‌گه‌رپێته‌وه‌ بۆ ته‌زیه‌ت نه‌بینینی پیغه‌مبه‌رو مورتاحی خیزانه‌کانی له‌ناو مالا‌ . ناوانانی ئه‌و سوڤه‌ته‌ به‌و ناوه‌و، باس کردنی ئه‌و ژوورو مالا‌ و شوپینه‌ پیرۆزه‌ له‌ قورئانی پیرۆزدا، گرنگی و بایه‌خی تایبه‌تی خۆی هه‌یه، که‌ له‌سه‌رو هه‌موویه‌وه‌ ده‌گه‌رپێته‌وه‌ بۆ گه‌وره‌یی پێگه‌ی پیغه‌مبه‌رو (درودی خوای له‌سه‌ر بیته)، ساده‌یی و کاریگه‌ری ئه‌و ماله‌ له‌ میژووی ئیسلام و موسلماناندا، بۆیه‌ قسه‌کردن له‌سه‌ر حال‌ و گوزه‌ران و به‌ تایبه‌تیش ماله‌ ساده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر بیته) زۆر شت هه‌لده‌گرێ.

مالئیک ساده‌ له‌ رووی بیناسازی و ساکار له‌ رووی که‌ره‌سته‌وه‌، له‌ خۆل و قوڤو به‌رد دروست کراو، نه‌ک کۆشک و ته‌لارو قیلا بیته‌ و هه‌رچی پێداویستی ژیان و خوشگوزه‌رانی هه‌یه‌ تیییدا بیته‌! به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا بووه‌ پیرۆزترین شوینی سه‌ر زه‌وی، که‌ له‌و ساوه‌ تا ئیستا و سه‌ده‌ له‌دوای سه‌ده‌ بوو به‌ پێگه‌یه‌کی خۆشه‌ویست له‌ناو ده‌روونی عاشقانی ریبازی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ تازیزه‌وه‌.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی قورئانی پیرۆز به‌سه‌ر ئه‌و حوجره‌و ماله‌ پیرۆزه‌ هاته‌ خواره‌وه‌و، هه‌ر له‌به‌ر به‌ره‌که‌ت و گه‌وره‌یی ئه‌و زاته‌ش بووه، که‌ مه‌لائیکه‌تانی خوا پۆل پۆل ده‌وریان داوه‌، تا وای لێ هاتووه‌ ته‌نیشتی ئه‌و ماله‌ پیرۆزه‌ بووه‌ به‌ می‌رگی‌ک له‌ می‌رگه‌کانی به‌هه‌شت و، له‌و ساوه‌ تا

ئِیستا بووَهه جِیگَهی خَواپَه رِستی موسلمانان و ماوَهی پَتر لَه چَوارَدَه سَه دَهیَه سالانَه زیاد لَه پِیئِج مِلیوُن كَه س بَه هَوَی تَه نِجامدانی فَه رِیزَهی حَه ج و عومرَه رَووی تِی دَه كَه ن. تَه و مالّ و ژوررانَهی خِیزانَه كانی پِیغَه مَبهَر (دَرودی خَواي لَه سَه ر بَیئت) بوونَه قوتابخانَهی ئومَه تِیك و بَه دَیان و سَه دان و هَه زاران وانَه و ناموژگاری و هِیمای بَه ختَه و هَری دَنیاو سَه ر فزای قِیامَه تِیان جِیپَشت.

بوونَه هَوَكارِی بَه ستنه و هَی دَین بَه ژِین و ئِیستا بَه ئاخِرَهت و لَه دایكبوون بَه مَرَدن، بَه شِیوَه یَه كَه وانَهی هَه رَه گَه و رَهی سادَهی تَه و حَجرانَه تَه و هَ بوو، كَه ئِیدی ژِیانی دَنیا سادَه و پراوَهیَه و هَه تا نِیَه بُوَ هِیچ كَه س و لَه هِیچ سَه ر دَه م و شوپِنیكَه و ه.

پَه یامی گَرنگیان تَه و هَیَه، كَه مَرؤف لَه ناخَه و هَ جَوان و پَر ئِیمان و رَه و شتی بَه رزو باش بَیئت، نَه ك لَه رُوخسارو بَینا و كُوشك و تَه لاره و هَ، چَونكَه ئِیستا بَه سَه دان كُوشك و قِیلای گَه و رَه و پَر تَه ر فیهیاتی ژِیان هَ ن، كَه جِیگَهی چَه ند كَه سانئِیكیان لَی نابِیتتَه و هَ، كَه چِی دَلّی وا هَه یَه، لَه سایَهی خُوشه و یستی تَه و پِیغَه مَبهَره و تِیگَه یشتنی لَه پَه یامی ئِیمانی و رَه و شتی و رُوحیه و هَ، جِیگَهی هَه زاران و بَگرَه مِلیوُنان كَه سی تِیدا دَه بَیتتَه و هَ، تَه نِها لَه بَه ر تَه و هَی سَه ر چاوهی تَه و دَلانَه دَه گَه رِیتتَه و هَ بُوَ پاهَندی رِیبازی تَه و پِیغَه مَبهَر بَه رِیزَه، كَه خاوهنی تَه و مالّه سادَهیَه بووَه لَه ژِیانیدا.

تَه و مالّه لَه قورِ دَروستكراوهی پِیغَه مَبهَر (دَرودی خَواي لَه سَه ر بَیئت)، بَه لَگَه و شاهِیدِی تَه و هَ مان پِیدَه گَه یَه ن، كَه پِیغَه مَبهَری سَه ر و هَ ر شَه وانه شَه و نوپِتی تِیدا دَه كَرَدن و قورئانی تِیدا دَه خَویندو یادی خَواي تِیدا دَه كَرَدو چاوه كانی لَه خَه و هَ هَلگرت و تا بَه رَه بَه یانی لَه قولابی زِیکرو نزاو خَواپَه رِستی و ئِیمان شوپَر دَه بوویَه و هَ، كَه هَه ر تَه مَه ش وای كَرَد بَییتتَه شوپِنی دابه زینی جَبریل و چَه ندین جَار گَه یاندنی پَه یامی و هَ حی و سَه لامی خَواي مِیهربان، دَواجار نازلبوونی بَه رَه كَه تی ناسمان بُوَ سَه ر زهوی و گَرِیدانی نورِی ئِیلاهی بَه دَه رَوونی خَه لگی دِیندارو خاوه ن هِیدایَه تَه و ه.

هَه ر لَه و مالّه بَه خشت دَارِیژراوانه بووه، كَه پِیغَه مَبهَری سَه ر و هَ مان كاری بانگَه وازی و چاكَه خَوازی و گَه یاندنی پَه یامی براهِتی و تَه بابی و لَیبوردَه بی و پِیكَه و ژِیان و پاکی و راستی و جَوانی و ساغی و سافی بلاو كَرَدو تَه و هَ، تا بَه موزدَهی ثایَه تی (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً

لِّلْعَالَمِينَ^(۱)، کۆی ئه و په یامانه بوونه هه وینی خوشگوزهرانی گه لان و مرۆقایه تی له سه رتاسه ری جیهاندا .

هه ر ئه و ماله بی نازه بوو، که بووه مه لبه ندی پيشوازی کردنی خه لگ و خانه دانی و نواندنی ریزی به رامبه رو چاره سه ر کردنی کیشه کان و پته و کردنی خو شه و یستی نیوان تاکه کان و کۆمه کی موسلمانان و گیانی هاوکاری دراوسییه تی و به خشینه وه ی خیرات و ئەزیه ت نه دانی جیران و ره چاو کردنی بنه مای ئە خلاقی و هیشتنه وه ی خیزان و خیزانداری له چوارچیوه ی سیبهری ئیمانی و قورئانیدا، تا ئه وه مان نیشاندا، که مال و خانه دانی و قوناغ، ده بی له خزمه ت و گه یاندنی گیانی هاوکاری و ته بابیی و ته واو کردنی یه کتر، لایه نیکی به هیژو یارمه تیده ر بی له ناو کۆمه لگه دا .

هه ر ئه و حوجه سه ر خو ئانه بوون، وانه ی حیکمه ت و ئیمان و عه قیده و سلوک و زانستیان به گوئی مرۆقه کان بلا و کرده وه، که به هۆیه وه دونیا له حاله نه فامی و دواکه وتووی رزگاری بوو، به ره و دونیایه کی گه شاه ی رووناک و گپانه وه ی که رامه تی مرۆقو ماف و سهروه ری و قیه می کۆمه لایه تییه وه، دوا جار له بهر کاریگه ری ئه و وانه گرنگانه له زۆربه ی شوینه دوورو نزیکه کانی چوارده وه ی ئه و حوجه پر به ره کاته، هیدایه تیان وه رگرت و بناغه ی ژیانیان له سه ر ئیمانیه وه دامه زراند .

هه ر له و مه مله که ته بی خزمه ت و بیابان نامیژه بووه، که هه زاران خه لگ دهوری داوه و بوته سه رچاوه یه کی هه ستیارو دلگیری نیو مرۆقایه تی، ته نها له بهر ئه وه ی ره سولی ئه که ره می لی نیشه جی بووه و په یامی ناسانی لی بلا و کرده وته وه و بوته پردی رزگار بوون و په رینه وه، به ره و دونیای عیرفان و خواناسی و دینداری .

ئه و ماله بوو، که تییدا پیغه مبه ر (درودی خوا ی له سه ر بی ت) هاوکاری خیزانه کانی کردووه و کاری ناو مالی ئە نجام داوه و، دلنه وایی کردوون و خه می که م کردونه ته وه و خزمه تی تییدا کردووه، له و رووه شه وه، که سه یری ئه و ماله ده که ی ئه وه مان پی ده لی: که ده بی خا و خیزان گیانی هاوکاری و یارمه تی و خزمه ت و دلنه وایی کردنی یه کتری تییدا به دی بکری، که ئه گه ر هه ر خیزان و مایک ئه و په یه وه ی ئە نجام دا، ریک ده گاته ئه و به خته وه ریه ی، که ماله

ئاسوودە كانى پى دەناسرېتتە، چونكە وانەي بەرپۆتە بردنى ئەركى خىزاندرېتتەيان لە پىغەمبەرە (درودى خۋاى لەسەر بىت) ۋەرگرتوۋە.

ھەر لەو مائە سادىيە بوۋە، كە بە دەيان جار ئەو پىغەمبەرە نازدارە (درودى خۋاى لەسەر بىت) برسېتى ۋە نەبوونى ۋە خەمى خەلكانى خراب ۋە مەينەتى لەسەر گەياندىنى پەيامى خۋا تىدا چەشتوۋە، بەلام بە ھەر حالى لەو حالانە، واى نەكردوۋە لە پەيامى سوپاسگوزارى ۋە ستايشى پەروردگار دابرى، بەلكو ھەمىشە ستايش ۋە سوپاسى خۋاى كىردوۋە ۋە پازى بوۋە بەۋەي ھەيەتى ۋە نىيەتى لە نىۋ مائە كەيدا.

لە گەل ئەۋەش ھەۋلى داۋە سۆزۋ خۆشەويستى ۋە رىزدانانى ھەستى خەلك لەناۋ ئەو مائە پەرە پى بدات ۋە بە چاۋى مېھربانى ۋە سۆزى مرۆڧ دۆستى ۋە پىروانىتە دەۋرۋە پەيۋە.

بە تىپەپوونى ئەو زەنە درىزە، ئىستاش كە مرۆڧ لەبەردەم ئەو مال ۋە حوجرەيە رادەۋەستى، رىك ئەۋەي دەكەۋىتە خەيالىۋە، كە گەرەرتىن خەلاتى ئەو مائە گەياندىن ۋە بلاۋكردنەۋەي پەيامى خۋاى بوۋە، كە بۆتە ماىەي سەرفرازى مرۆڧايەتى ۋە گەيشتنە ترۆپكى لەزەتى ئىمانى ۋە خۆشەويستى كەسايەتى پىغەمبەرۋ نال ۋە بەيتىۋە.

بۆيە پىت سەير نەبى، كە ئەو شوپنە پىرۆزتىن پارچە زەۋى سەر دۇنيا بىت! چونكە گەرەۋ سەردارى پىغەمبەرەن ھەزەتى پىغەمبەرى لى نىشتە جى بوۋە، مەئۋا شوپنى خۋاپەرسىتى ۋە ھەسانەۋە گەياندىنى پەيامە ئاسمانىە كان بوۋە.

كەۋاتە بى ھىكمەت نەبوۋە، كاتى خۋاى گەرە سۈرە تىكى قورئانى پىرۆزى بەناۋى (الحجرات) دابەزاندوۋە، كە تا ئىستاش ئەو حوجرەيە بۆتە كارىگەرترىن ناۋەندى ئىمانى ۋە گەرەرتىن يادگارى مېژۋى موسلمانان، ھەم نامازەيە بۆ تىكراى مرۆڧايەتى تا بزانى ئەو حوجرە مائە لە روۋى كەرەستە ۋە ئەندازەي بىناسازىيە سادە ۋە ساكار بوۋە، بەلام لە روۋى ناۋەرۆكەۋە گەرەۋ پىرۆز بە بەرەكەت بوۋنەۋ، بوۋتە گەرەرتىن ۋە بە بەرھەمترىن قوتابخانەي سەر زەۋى بۆ تىكراى مرۆڧايەتى.

به لگه ی ژماره یی له و سورته دا

ئهم سورته وهك باسما ن كرد ناوی (ئه لحو جوراته)، جیا له و ناوه به سورته تی (الأخلاق والأداب) یش ناسراوه، چونكه سیما و ئادابی كۆمه لگه ی ئیسلامی و چۆنیه تی ریکه خستنه وه ی کایه کانی کۆمه لگه ی له خۆ گرتووه، زۆرێك له و رهوشته و به ها و بنه ما مرۆییانه شی باس کردووه، كه ده بنه هۆکاری به رزبوونه وه ی ئاستی رهوشتی و پایه ندی و ده رهاو یتشته ئیمانیه کانی نیو کۆمه لگه .

به شیوه یه کی گشتی ده کری بلیین ئهم سورته باسی له سه ر هه ر سی ته وه ری بیرو با وه رو ته شریع و نه خلاق (العقیده، والتشريع، والسلوك والأخلاق) کردووه.

ئهو بابته تانه ی له کۆی سورته ته كه باس کراون و ده چنه وه ژیر سیبه ری یه ک له و سی ته وه ری سه ره وه، زیاتر ئهو باس و بابته تانه ن، كه په یوه ستن به بنه ما نه خلاقیه کانو کۆمه لگه ی ئیسلامیه وه له وانه: (دیارکردنی په پیره و پپوهری بانگخوازی، باسکردنی ناو و سیفه ته کانی خوای گه وره، مه سه له ی زمان له ناوه پۆکی ئهو سورته دا، چۆنیه تی مامه له کردن له گه له ده سه لاتتی ته شریعی له ئیسلامدا، نواندن ئه ده ب به رامبه ر فه رمانه کانی شه ریعه تی ئیسلام، ته قوا و تاقیکردنه وه ی دل و ده روونی مرۆقه کان، روونکردنه وه ی هه والی سه ریپی، بابته تی برابیه تی نیو موسلمانان، ئیسلام و ئیمان.

ئهمه و پیرای ئه وه ی ئه گه ر وردتر بچینه نیو رسته و وشه و ئایه ته کانی ئهو سورته ته، ده بیین له زۆر لاوه دووباره بوونه وه ی هه ندی باس و بابته تی له خۆ گرتووه، كه ئهو دووباره بوونه وه یه له رووی جوړیه وه ده کری بلیین ده لاله ت و مانا و مه به ستی تاییه تی خۆی هه یه، چونكه قورئانی پیرۆز وهك قسه و نووسینی مرۆقه کان نیه، به لکو هه ر ئایه ته و چه ندین لایه نی ئیعه جازی و زانستی و ره وان بپۆی و ته شریعی و حیکه مه تی تیدا یه.

له ژیر رۆشنایی ئهو راستیه ی سه ره وه و تیرامان له هه ندی رسته و وشه ی دووباره بویه وه ی نیو سورته تی ئه لحو جورات، ئه وه مان بۆ ده ره که ویت كه تاییه ته ندی و مه به ستی خۆی هه یه و بۆ زیاتر هۆشیاربوونه وه ی ئیمه یه له هه ستیاری بابته ته که و گرنگی جیبه جۆ کردنی، له وانه:

یه که م: دووباره کردنه وه ی رسته ی (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) پینچ جار له ناو یه ک سورته، مانای ئه وه ده گه یه نی، كه به ستنه وه ی هه ردوو لایه نی ته شریعی و نه خلاق ی پپویسته، له ربی ئیمان و

دهراویشته کانیوه بیته، چونکه هه ر ئیمانیه کاریگه ری له سه ر مرۆفه جیدیللی وای لی ده کات ملکه چی فه رمانه کانی خوا و پیغه مبه ری ئیسلام بیته.

دووه م: دووباره بوونه وه ی وشه ی (ته قواو لیوه رگیراوه کانی) پینج جار، سی جار به شیوه ی (اتقوا الله)، جاریکیش به شیوه ی (امتحن الله قلوبهم للتقوی)، جاری پینجه مبه یسه به شیوه ی (ان اکرمکم عند الله اتقاکم)، شه مه زۆر مانا هه لده گری، که گرنگه ترینیان شه وه یسه، ته قواو له خواترسان، رۆح و کاکلی ئیمانی نیو ده رونه کانه، وه خالی سه ره کی ریزدار بوونی مرۆفه کانه لای په روه ردگارو، له هه مان کاتیش زامنی خۆپاریزیه له تاوان و سه ره پیجیه کان.

سییه م: دووباره بوونه وه ی ناو و سیفه ته کانی خوا ی گه وه ره له و سوپه ته:

أ- دووباره بوونه وه ی ناوی (الله) بیست و پینج جار.

ب- دووباره بوونه وه ی ناوی (العلیم) چوار جار.

ج- دووباره بوونه وه ی ناوی (الرحیم) سی جار.

د- دووباره بوونه وه ی ناوی (الغفور) دوو جار.

و- دووباره بوونه وه ی ناوه کانی (السمیع، الحکیم، التواب، الخبیر، البصیر)، هه ر یه که و یه ک جار.

شه مه خۆی له خۆیدا گرنگی تایبه ته مندی خۆی هه یسه، که ده کری هه ر یه که له مانا و مه به سه ته کانی شه و ناوه پیرۆزانه له ناو ده روونی تاکه کان جیگه ی بیته وه و، ره نگدانه وه ی له سه ر سلوکی موسلمانان له ناو کۆمه لگه لی بکه ویتته وه.

چواره م: دووباره بوونه وه ی ناوی پیغه مبه ر (درودی خوا ی له سه ر بیته) شه ش جار، جاریکیان به ناوی (النبی) و پینج جار که ی تر به ناوی (الرسول)، به لگه یسه له سه ر گه وه یی پیگه و که سایه تی پیغه مبه ر (درودی خوا ی گه وه ری له سه ر بیته)، له گه ل هۆشیار بوونی ئیمه له به رامبه ر مافی شه و پیغه مبه ره نازیزه به سه رمانه وه.

به شیوه گشتیه که ی شه و سوپه ته له سه ره تاوه باس له چۆنیه تی شه ده ب له گه ل خوا ی بالا ده ست ده کات، دواتر باس له چۆنیه تی شه ده ب نواندن به رامبه ر پیغه مبه ری ئیسلام ده کات، ئینجا ده یه وی ئیمانداران رابینی له سه ر هه موو شه و خه سلته و به هایانه ی، که مرۆفه له خراپه کاری دوور ده خه نه وه، پاشان باس له شیوازی په یوه ندیه کۆمه لایه تیه کانو، گرنگی رۆلی چه مکی شه خلاقو بنه ما کانی له ناو کۆمه لگه ده کات.

به نشی دووهم

**چۆنیه تی مامه له کردن
له گهل دهسته لاتی ته شریعی**

دهسپیک:

وهک پێشتر باسمان کرد، مه بهست له کۆمه لگه ی ئیسلامی ئه و کۆمه لگه یه، که زۆرینه موسلمانه، وهک دیاریشه کۆمه لگه ی ئیسلامی سیمای تایهت به خۆی هه یه و، له گه ل ئه وهش جیاوازی ئه و کۆمه لگه یه له گه ل کۆمه لگه کانی تر بریتیه له و تایه ته ندیه ی له روانگه ی ئیسلامه وه بۆ دیاری کراوه، له و سۆنگه یه وه ده کری بڵین پیکهاته ی ئه و کۆمه لگه یه خۆی له سه سه سی لایه نی گرنگ ده بینیته وه:

یه که م: دارپژه ری شه ریعت (مشرّع).

دو وه م: گه یینه ری شه ریعت (مبلغ).

سه یه م: جیه جیکاری شه ریعت (منفّذ).

ئه و جوژه ته رکیبه وا ده کا کۆمه لیک هه لسوکه وت و شیوازو ره فتار بینه ئاراوه، بگه ره له په یه ندی نیوان خواو خه لک، پێشه واو شوینکه وتوان، تاکه کان خۆیان، بۆ ئه وه ی سیمای ده رکه وته ی کۆمه لگه ی ئیسلامی به رچاو که وی.

ده سه لاتی ته شریعی خۆی له و شه ریعته ده بینیته وه، که له دوو توپی قورئان و سووننه ت و له لایه ن خوا ی بالا ده ست و له ری حه زه تی محمد (درودی خوا ی لی بیّت) بۆ مرۆقایه تی به یان کراوه، جا لی ره پرسیار ئه وه یه چۆن هه لسوکه ت بکه یین له گه ل خوا ی گه وره و پێغه مبه ری ئازیز له لایه ک، و شه ریعت و فه رمانی خوا ی گه وره و فه رمووده کانی پێغه مبه ری ئیسلام (درودی خوا ی له سه سه بیّت)، له لایه کی تره وه؟

بۆ وه لآمی ئه و پرسیاره ده گه رپینه وه ده سپیک و ئایه تی یه که می سو په تی ئه لحو جورات، بۆ ئه وه ی بزانی ن خوا ی گه وره ئه و با به ته ی چۆن بۆ ئیمه روون کردۆته وه..

خوا ی گه وره ده فه رموی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَآتُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ)^(۱)، واته: ئه ی ئه و که سانه ی باوه رتان هیناوه پێشی خوا و پێغه مبه ری خوا

مەكەون لەبىرىارو پىئىنىاردا، لە خوا بترسنو پارىزگار بن، چونكە بەراستى خوا بىسەرە بە گوفتارتان، زانايە بە نيازو نەيىنەكانتان.

لەروانگەي ئەو ئايەتەو ئەوئەمان بۆ روون دەبىتتەو، كە شىيازو ئادابى ھەلسوكەوتو مامەلەكردن لەگەل خواي گەورەو پىغەمبەرى پىئىشەوا، خالى يەكەمى بونىادو تەزكىيەبوونى كۆمەلگەي ئىسلامىيە، چونكە دەبى رەچاوى ئەو بەكرى كەس بۆي نىە پىئىش فەرمانى خواو پىغەمبەر (درودى خواي لى بىت) بەكەويت، چونكە ئەو پىئىشكەوتنەو شەكاندننى سنوورى ئاسايى نىوان بەندەو خواي بالادەستى تىدايە، بۆيەش خواي گەورە ھەر لەسەرەتاي ئەو سورپەتەو لەو ئاگادارمان دەكاتەو كە ھۆشيار بىنو نەكەوينە داوى بى ئاگايى لەو مەسەلەو، لىرەو بۆ ئەوئە زىاتر ماناو مەبەستەكانى ئەو ئايەتەمان بۆ روون بىتتەو لە چەند باسكەو چەند لايەنىكى پەيوەست بە ناوەرۆكەكەي باس دەكەين:

باسى يەكەم

ھۆكارى دابەزىنى ئەو پەيامە

بەپىئى سەرچاۋەكان ھۆكارى دابەزىنى ئەم ئايەتە لەلايەن خواي گەورەو بۆ سەر پىغەمبەرى ئىسلام چەند شتىك بوو، كە ئىمە لىرەدا ئەوانە باس دەكەين، كە زۆربەي زانايانى راقەكارى قورئان ئاماژەيان پى داو:

۱- لەكاتى ھاتنى وەفدى بەنو تەمىم، گوايە سەحابە مشتومرپان كەوتۆتە ناوئەو، لەسەر ئەوئە كى سەرپەرشتى ئەو شاندى بەكات، لەوانەش ئىمامى ئەبوئەكر كەسىكى دىار كىردو، ئىمامى عومەرىش كەسىكى ترى پى باش بوو، ئىدى جىاوازيەك لەنىوانبان دەكەوتتەو، خواي گەورەش ئەم ئايەتەي نازل كىردو، بەوئە ھۆشيار بىنەو لە خزمەت پىغەمبەر نەكەونە نىو وەپىئىشكەوتنەو وە بىرىارى بە پەلەو.

۲- خەلگانىك ھەبوونە لەكاتى جەزنى قورباندا، بەر لەوئە پىغەمبەرى ئىسلام (درودى خواي لەسەر بىت) نوئىزى جەزنى ئەنجام دابى، ئەوان دەستيان كىردو بە سەرپىن بۆ قورىانى،

دواتر پیغه مبهه (درودی خوای له سههه بیته) فهه رمانی پی کردوون قوربانیه کانیان دوو باره بکه نه وه، خوای گه ورهش ئه و ئایه ته ی نازل کردووه، تا موسلمانان هۆشیار کاته وه له کاتی بریاردان له بهاری شهه ریعه ته وه پیش فهه رمانی خوا و پیغه مبهه نه که ون.

۳- خه لکانیک هه بوونه بهه ده وام قسه یان ئه وه بووه، خۆزگه خوا له سهههه فلان شته وه فیه سار شته وه حی دابه زاندها، یان ده یانگوت: ئه گهه خوا له و بهاره یان له سهههه ئه و شته ئایه تیک دابه زینی باشه، خوای گه ورهش ئه م ئایه ته ی نازل کرد تا موسلمانان هۆشیار بکاته وه له وه ی له بریاردان پیش فهه رمانی خوا و پیغه مبهه ری سه ره ره نه که ون.

۴- جارێکیان پیغه مبهه (درودی خوای له سهههه بیته) ویستویه تی سههههه بکات و که سه ییک له شوینی خۆی دابنی، گوایه ئیمامی ئه بو به کر که سه ییکی پی باش بووه، ئیمامی عومه ریش که سه ییکی تری پی باش بووه، خوای گه وره ئه و ئایه ته ی ناردووه بۆ ئه وه ی له و جوړه شتانه پیش پیغه مبهه نه که ون و ئاگاداری ئه و مه سه له یه بن.

به لام ده بی ئه وه بزاین که هههه ئایه تیک ئه گهه به هۆکاریکی تایبه تیش هاتبیتسه خواره وه، ئه وه حوکمه که ی به شیوه ی گشتی وه ده ده گیری، نه که ته نها بۆ ئه و رووداوه ی له سهههه هاتۆته خواره وه، چونکه یاسایه کی فیهه ی و ئوسولی هه یه و زانیان له سههههه یه ک ران و پیویسته ره چاو بکری "العبرة بعموم اللفظ لا بخصوص السبب"^(۱).

باسی دووهه

ده سپیک ئایه ت و بانگه وازیکی تایبه ت

خوای گه وره له سهههه تای ئایه تی یه که می ئه و سوپه ته نیدا و بانگه وازی بۆ ئیماندارانه، که ده فهه رموی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا)، ئه م نیدایه گرنگی و بایه خی خۆی هه یه، چونکه به وه سفیک بانگی پرواداران ده کات، ئه گهه بیته و موسلمانان به و وه سفه وه که وه سفی ئیمان به پابه ندو

1- البينات فی تفسیر سورة الحجرات: ۱۹.

لهسه ر خهت بن، تهوه تاكه هوْكارِي يارمه تيدهره له ناراسته كِردني تاكه كان بهره و جِيْبه جِيْ كِردني فه رمانِي خواي گه وره و خوْپارِيْزِي له قه دهغه كراوه كان، سه ره نجام هه ر تهو ئيمان ه ش وا ده كا، تهو تاكه هوْشيار بيْت و پِيْش فه رمانِي خوا و پِيْغه مبه ر نه كه ويْت.

وهك پِيْشتر نامارْه مان پِيْدا خواي گه وره پِيْنج جار ته م رسته يه ي لهو سوْره ته دوو باره كِردوْت هره، كه ته م ه ش بِيْ حيك مه ت ني ه و تهو دوو باره يه له پِيْنا و چه سپان دن و ناكا دار كِرد نه وه ي مو سل مان انه له گرنگي تهو په يامه ي كه خواي گه وره ده يه وِيْ عه رزي بكات.

بوْيه عه بدوْلَلَاي كورِي مه سعود به و پياوه ي فه رموو كه پرس ياري لي كِرد: (اِذَا سَمِعْتَ اللّٰهَ تَعَالٰى يَقُولُ: (يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا)، فَارْعٰهَا سَمْعَكَ، فَاِنَّهٗ خَيْرٌ تُوْمَرٌ بِهٖ، اَوْ شَرٌّ تَنْهٰى عَنْهٖ)).

واته: ته گه ر گوِيْت لي بوو خواي گه وره ده يه فه رموو: (يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا) باش گوِيْ بُوْ شل بكه، چونكه يان كاري كِي باشه و ته م ر ي پِيْ ده كا، يان يش خرا په يه كه و ليْت قه دهغه ده كا.

له راستيدا تهو شيوازي بانگ كِردن به وه سف ي ئيمان يه وه، يه كي كِه لهو خاله سه ره كي انه ي، كه كاري گه ر ي زُوْر به هِيْز به سه ر ئيمان دار انه وه، دروست ده كات، له به ر تهوه ي ئيمان سه رچاوه ي به خته وه ر ي و نارام ي و رزگار بووني مرُوْقه، هه روه ها چراي دَلُو ده رووني مو سل مان انه، كه ديار يشه دَلُو سه رچاوه ي ته ندامه كاني جه سته يه، ته گه ر باش بوو سه رجه ميان به ره و باش ي هه نكا و ده نيْن و به پِيْچه و انه شه وه به ره و خرا پي ده رُوْن، هه روه كه له فه رموده ي پِيْغه مبه ر (درودي خواي له سه ر بيْت) هاتوه، كه ده فه رموي: (اَلَا وَاِنَّ فِي الْاِنْسَانِ مُضْعَةً اِذَا صَلَّحَتْ صَلَّحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَاِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ اَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ)^(١).

له لايه كي تره وه، خواي گه وره كاري به روو كه ش و روا له تيه كان ني ه و سه يري جه سته و مال و شيوه ي مرُوْقه كان ناكا، به لكو ده بينين دَلُو ده روون شو يني تيْر امان ي خواي گه وره يه، هه روه كه پِيْغه مبه ر (درودي خواي له سه ر بيْت) ده فه رموي: (اِنَّ اللّٰهَ لَآ يَنْظُرُ اِلَى اَجْسَادِكُمْ وَاِلَى صُوْرِكُمْ وَاَلَكِنْ يَنْظُرُ اِلَى قُلُوْبِكُمْ)^(٢). واته: به راستي خواي گه وره سه يري جه سته و شيوه ي ئي وه ناكات، به لكو سه يري دله كات نان ده كات.

1- صحيح البخاري: ج ١ ص ٢٨.

2- صحيح المسلم: ج ٤ ص ١٩٨٧.

له بهر شهویه خوی گه وره بهو نیدا ئیمانیه وه بانگه واز ده کات، تا به هوییه وه موسلمانان تسی بگه یهنی، که به ستنه وه ی ئیمان و دل و دهر وون کاریکی باشه بو شه وه ی ملکه چی و پایه ندی دهر وون و جهسته و نه دنامه کان دهر خات و توخنی شه و جوره شتانه نه که ون که خوا و پیغه مبهری نیسلام پییان ناخوشه.

گرنگی شه و ئایه ته له بهر شهویه تا موسلمانان بزنان شه وه ی له دوای شه و رسته وه دیت فرمان و ههنگاو یکی یه کجار گرنگ و به بایه خه بو موسلمانان و واقعی خویان، بو شهویه تا ههستی دیندارانه ی تاکه کان بچوئینی و به ره و باوه شی شه و ئیمانیه بیانباته وه، که پییه وه گه یشتوونه ته به خته وه ری ژین و دونیا و دوا روژیانه وه.

له زۆریه ی شه و شوئینانه ی، که خوی گه وره بانگه وازی ئیمانداران ده کات به سیفه تی ئیمانیه وه، له بهر شهویه که شه و شته ی ده یه وی باسی بکات، راسته و خو په یه ون دی به ئیمانیه وه هیه، چونکه به ئیمانیه وه نه بی زۆر شت هیه رهنگه ناسان نه بی شه نجام بدری یان ریگری لی بکری، که ده بی موسلمانان هوشیار بن له و باره وه و گرنگی شه و فرمان و حوکمانه ش بزنان، که له دوای شه و جوره شیوازی بانگه وازی ئیماندارانه وه دیت.

به و ئیمانیه وه ده توانین زیاتر پایه بند بوونی خو مان رابگه یه نین و فره مان ی خوی گه وره جیه جی بکه یین، له بهر شهویه پیناسه ی مروقی ئیماندار و هها هاتوه له قورثانی پیروز، که له گه ل خوئنده وه و بیستنی ئایه ته کانی قورثان دل و دهر وونی پر ده بیته وه له ئیمان و زیاتر سیمای پایه ندی لی به دی ده کریتته وه.

ههروه ک خوی گه وره ده فره موی: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ)^(۱)، واته: بیگومان ئیماندارانی راسته قینه ته نها شه وانن: (یه که م) که کاتییک ناوی خوا برا، شه وه دلله کانیا ن ده ترسیت و ده هه ژیت، (دوو هه م) کاتییکش ئایه ت و فره مانه کانی ئیمه یان به سه ردا بچوئینیته وه، شه وه ئیمان و باوه رپیان زیاد ده کات، (سه یه م) (له هه موو کارو بار یکیشیاندا) هه ر پشت به په روه ردگاری خویان ده به ستن...

که واته زانیمان گرنگی و تاییه تی شه و بانگه وازه به سیفه تی ئیمانیه وه، ده گه ریته وه بو بایه خو هه ستیاری و گرنگی شه و په یامه ی له دوا یه وه دیت.

باسی سییه م

پیش نه که وتنه وه له فرمانی خواو پیغه مبه ر (درودی خوای له سهر بیّت)

له دواى ئه و نیدا ئیمانیه خواى گه وره باس له فرمانه گرنه که ده کات و ده فهرموى: (لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ)، واته وه پیش فرمانی خواو پیغه مبه ر نه و که ون و بریارو حوکمی پیش وه خته به سهر شته کان مه سه پیئن.

لیروه نامازه یه کی گرنه و هه ستیارمان بو دهره که وئ، که ده بی له سهر ئاستی تاک و کومه لگه هیمایه که نه بی وه پیش فرمانی خواى گه وره بکه وئ، له جیاتی شه ریعت بریار بدات و، بیه وئ قسه و هه لئویستی خوی به سهر حوکمی خواى بالا دست و پیغه مبه ری پیشه واه به سه پیئن، چونکه ئه مه هه م له رووی ئیمانیه وه مه سه له یه کی ترسناکه و، هه میش له رووی کومه لایه تیه وه ناریشه و گرفتى زور دهنیته وه.

رافه کارانی قورئانی پیروز له باره ی رسته ی (لَا تُقَدِّمُوا) قسه ی زور و جیاوازیان هه یه، که ده کری لیروه نامازه به هه ندیکیان بده ین:

- ئیبنو عه باس له و باره وه ده فهرموى: (لَا تُقَدِّمُوا - أَى لَا تَقُولُوا خِلافَ الْكِتَابِ وَالسُّنَنِ). واته، شتیک مه لئین پیچه وانه ی کتاب و سوننه ت بی.

- سوفیانی سه وری له و باره وه ده لئیت: (لَا تَقْضُوا أَمْرًا دُونَ رَسُولِ اللَّهِ)، واته هیچ حوکمیک دهرمه که ن بی پیغه مبه ری خوا.

- ئیمامی زوحاک له و باره وه ده لئیت: (لَا تَقْضُوا أَمْرًا دُونَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ مِنْ شَرَائِعِ دِينِكُمْ)، واته هیچ حوکمیک بی ره چا و کردنی حوکمی خواو پیغه مبه ر له کاروباری دینتان دهرمه که ن^(۱).

به شیوه یه کی گشتی واته ده بیّ مرۆقی موسلمان ملکه چی خواو پیغه مبهه بیّت و به هیج شیوه یه که له شیوه کان وه پیّش فه رمانی ته وان نه که ویّ، حوکم و بریار به سه ره شه و شتانه وه نه دات که زانیاری له باره وه نیه، یان کاری شه نیه.

چونکه شه مه له روانگه ی ئیسلامه وه دروست نیه و مه سه له ی حه لالّ و حه رام و باس و خوا سه کانی شه ریعت په یوه سه ته به موشه ریعه وه، هه ره وک ئیمامی شه تقیتی له وه باره وه ده فه رموی: (شه نایه ته شه مریکی راشکاوانه ی تی دایه له وه ی نابیّ مرۆقی موسلمان پیّش فه رمانی خواو پیغه مبهه بکه ویتته وه، چونکه حه رام شه وه یه که خوا حه رامی کردوه، وه حه لالّ شه وه یه، که خوا حه لالی کردوه، وه شه ریعت شه وه یه، که خوا دایناوه)^(۱).

به سه تنه وه ی شه جوړه هیلانه به موشه ریعه وه، به لگه ی شه وه یه بنه ماکانی کومه لگه ی ئیسلامی تیکه ل به یه کتر نه کرین و خه لک تی بگا، که مه سه له ی حوکم و بریاری شه رع ی په یوه سه ته به خواو پیغه مبهه وه یه وه، ده بیّ له به رام به ره شه وه وه موسلمانان و ته نها شه ده ب و پا به ندی بنوینن و ملکه چی فه رمانه کان بن، چونکه له چه ندین نایه تی تر ته نکید له وه کرا وه ته وه، که خوی گه وه هوشیارمان ده کاته وه له وه ی حوکم هه ره بۆ خویه و له کاتی کیشه و گرفته کانیش، وا پتویست ده کا بگه ریینه وه بۆ شه ریعت و فه رمانه کانی پیغه مبهه ی ئیسلام (درودی خوی له سه ره بیّت) هه ره وک ده فه رموی: (وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا)^(۲)، واته: بۆ هیج پیاو و نافرته تیکی ئیماندار دروست نیه، کاتی که خواو پیغه مبهه ره که ی بریاری شتیک بدن، ته وان سه ره پشک بن له شه نجامدانی شه و کاره دا، چونکه شه وه ی سه ره پیچی بکات له فه رمانی خواو پیغه مبهه ره که ی شه وه به راستی به ناشکرا گومراو سه ره لیشتیوا وه.

هه ره ها له شوینیکی تر ده فه رموی: (فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا)^(۳)، واته: نه خیر، سویند به په ره وردگارت شه وانه ی (لافی بپروا لیده ده دن) بپروا ناهینن هه تا له هه موو کیشه یه کدا، که

1- أضواء البيان: ۶۱۴/۷.

2- سورة الأحزاب: ۳۶.

3- سورة النساء: ۶۵.

رودهدا له نیوانیاندا تو نه کهن به دادوهرو گوپرایه لی تو نه کهن، دوا ی شهوش ناییت له دل و دروونیاندا هیچ نارهباییه ک دروست بییت بهرامبهر شهوه ی، که دادوهریت له سهر کردوهو ده بییت به ته و او یی ته سلیم بن و رازی بن.

وپرای ته مه خوا ی گه وره فرمانی شهوشی به بنده کانی داوه، که گوپرایه لی فرمانی خوا و پیغه مبه ر بکه ن و شهوه ی شهوان باسیان کردوه و هری بگرن، هه روه ک دده فرموی: (وَمَا أَتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ)^(۱)، واته: شهوه ی پیغه مبه ر (درو دی خوا ی له سهر بییت) پیی به خشییون و هری بگرن، هه ر فرمانی کی پیدان به گوپی بکه ن، قه ده غه ی هه ر شتیکی لی کردن مه یکه ن، له خوا بترسن چونکه به راستی خوا به توندی تو له ده سیییت.

که واته لیروه گه یشتینه شه و راستیه، که خوا ی گه وره شه ریعه تی ناردوه و پیغه مبه ریش به نیمه ی گه یاندوه و تیمه ش ته نا سه مع و تا عه مان له سهره، واته موسلمانان ته نها پابه ندی و ئیتاعه یان ده که ویته سهرشان و، دروست نیه به هیچ شیوه یه که له برپاری دینی و کاروباری شه رعی و حو کمی نیسلا م وه پیش بکه ون و خویان به باشتر و لیزانتر دابنن.

ده بی شهوش بزاین که گوپرایه لی جوانترین سیمای کومه لگه ی نیسلا میه و، به هوییه وه حال و بالی خه لک به ره وه هه نگاوی خیر ده روات، به پیچه وانه شه وه نالوزی دروست ده بی و، شه و کات ره نگه ناریشه ی گه وره ش سهره لده ن و بنه هۆکاری لیکترازی موسلمانان له نا و کومه لگه دا. ئیدی چاودیری کردنی شه و بنه ما گرنگه و ره چا و کردنی شه و شه ده ب نوانده هیما یه کی گرنگه بو تاکه کان، به و مه رجه ی شوینکه وته یی له ریبازی پیغه مبه ری نیسلا م (درو دی خوا ی له سهر بییت) بکه ن، که بیگومان پابه ندی له ریبازی شه و پابه ندیه به فرمانی خوا ی گه وره، هه روه ک خوا ی گه وره دده فرموی: (مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا)^(۲)، واته: شهوه ی فرمانبهرداری پیغه مبه ر (درو دی خوا ی له سهر بییت) بکات، شه وه به راستی فرمانبهرداری خوا ی کردوه، شهوش پشتی هه لکردوه (شه وه خوی زه ره رمه ند ده بییت) خو نیمه تو مان نه نارده تا بیته چاودیر به سهر شه وانه وه.

1- سورة الحشر: ۷.

2- سورة النساء: ۸۰.

دەرکوت تهو په یامه ناماژیه کی گرنکه بو موسلمانان، هه م بو هوشیاربوونیان له باره ی شهریه ته وه، هه م ییش بو ئاراسته کردنی کومه لگه به شیوه یه کی ئارام و دوور له چه قبه سته ی و شله ژاویه وه.

باسی چواره م

چه مکی ته قوا و دهرهاوئشته کانی

بیگومان بو نه وه ی مرۆف پیش شهریه ته نه که وه ی، پیویستی به پالنه ریک هیه تا بیگی پیتته وه و هوشیاری بداتی، بۆیه له به شیک ی تری ناوه رۆکی ته و نایه ته، خوی گه و ره دوی ته وه ی به نیدای ئیمان ه وه نه مری فه رموه و، دواتر له هه سته یاری ته و فه رمانه ئاگاداری کردینه وه، که وه پیش فه رمانی خوا و پیغه مبه ر نه که وین، ئیستا ده یه و ی پیمان بل ی هوشیار بن له بابه تی ته قوا و له خوا ترسان و خۆپاریزی له گونا هه کان، هه روه که ده فه رموی: (وَأَتَّقُوا اللَّهَ)، که ته مه ش بایه خ ی خۆی هیه وه ده کری که م ی ک ل ی ی ورد بینه وه، بو ته وه ی زیاتر و باشتر له راستی و لایه نه شاراوه کانی قورئانی پیروژ تیبگه یین.

بیگومان وشه ی (ته قوا) وشه یه کی گشتگیرو مانا هه لگره و، ته زکیه و په روه دهر خۆپرا هینه نه له سه ر هه موو ته و چه مکه جوان و به هاداران ه ی ده بنه هۆکاری رزگار بوون و سه رفرازی و ئاخیر خیری له دنیا و قیامه ت دا، له هه مان کاتدا یه کی که له و چه مکه نه ی که به رۆحی ئیسلام داده نریت و چوارچیوه ی ته و رۆحه ش دلی مرۆقه کان، که کاتی پیی ده رازیتته وه و جیگی ر ده بی له ناویه وه، وه له هه موو نه خۆشیه ده روونیه کانی وه ک: ئیره یی و ناپاکی و رقو کینه و فیل... هتد. ساغ ده بیته وه، ته وه ته و کات ده بیته هۆکاری رزگار بوونی له رۆژی لیکجیا کردنه وه ی کرده هکان له قیامه تدا، هه روه که خوی گه و ره ده فه رموی: (يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ، إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ)^(۱)، واته: ته و رۆژی که نه مال سوود ده به خشیت و (فریای ئاده میزاد

ده كه ویت) نه مندال و نه وه، مه گهر كه سِيك به دل و دهر وونی پاك و بِيگهر دو پر له ئيمان، به خزمهت په روه ردگار گه شتبيت.

ته قوا.. تاج و نوری جهسته و دهر وونی ئيماندارانه، كه ده بيتته هؤی به رزبونه وهی كارو كرده وه بؤ لای خواي په روه ردگار، هه روه كه خواي گه وره ده فهر موی: (كَنْ يَنْالُ اللّٰهُ لِحَوْمِهَا وَكَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنْالُهُ التَّقْوَى مِنْكُمْ)^(۱)، واته: دلنيا بن هه رگيز گؤشته كه ی و خوینه كه ی به خوا ناگات، به لكو ته قوا پاريزگاری ئيوه به و ده گات و (حسابی بؤ ده كات).

ته قوا زامنی ناشتی و ناراميه بؤ تاك و كؤمه لنگه، بؤيهش له زؤر بهی ئايه ته كانی قورئانی پيرؤز، زؤر يك له بواره كانی پي كه وه گريدا وه و بؤته رايه لئهی نور يكي به هيز له كار وباری دينداری و گيړانه وهی به های مرؤیسی له نا و كؤمه لنگه دا، به شيوه يه كه و هك بليی به رده و ام شه پؤله كانی دهر يای ئه و ته قوادريه به ناراسته ی هؤشياری و هه ستياری تاكه كانه وه دهر و او كؤمه لنگه ئاوه دان و دره وشاوه ده كات.

بؤيهش خواي گه وره له چه ندين ئايه تی قورئانی پيرؤز باسی له و چه مکه كرده وه و پيغه مبه رانيش (درودی خوايان له سه ر بي)، له لايه ن خويانه وه كاری زؤريان له پينا و ئه نجام داوه، چونكه كليلی سه ر كه و تن و به خته وه ری دل و ويژدان و ئاسؤی كيان و كؤمه لنگه كانی پيوه به ستراوه ته وه، ئه مه و پړای ئه وهی به ده يان و سه دان سوود و كاريگه ريبه ئيجاييه كانی ئه و ئاسته ی دينداری باس كراوه، كه ده كرى هه ر يه كه و به ويستگه يه گي گرنگی سه ر كه و تنه كانی ژيان و ئاسوود ه بوونی قيامه تی لی بخويندريته وه.

خواي گه وره باشترين وه سيه تی بؤ ئيمه ئه وه بووه، خو به ته قواوه بگرين، هه روه كه وهرگرتنی كرده وه كانی به ستؤته وه به و پله يه و به هؤكاری رزق و رؤزی ژيانيشی ده ستنيشان كرده وه، هه روه كه ده فهر موی: (وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللّٰهَ)^(۱)، واته: سويند به خوا به راسستی ئيمه ئامؤژگاری و فه رمانان داوه به سه ر ئه وانه ی به رنامه ی خوايان بؤ هاتبوو له پيش ئيوه، هه روه ها ئامؤژگاری ئيوه شان كرده وه له خوا

1- سورة الحج: ۳۷.

2- سورة النساء: ۱۳۱.

بترسن و به ته‌قواو پارێزکار بن، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئ: (إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ)^(۱)، واته‌: خوای گه‌وره‌ ته‌نها له‌ پارێزکاران چاکه‌ وه‌رده‌گریت. بیان ده‌فه‌رموئ: (وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا، وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ)^(۲)، واته‌: ته‌وه‌ی له‌ خوا بترسیت و پارێزکار بیت، ته‌وه‌ خوا ده‌رووی لی ده‌کاته‌وه‌ له‌ شوینیکه‌وه‌ رزق و رۆزی پی ده‌به‌خشیت، که‌ حسابی بو نه‌کرد بیت و خو‌ی پی نازانیت.

چه‌مکی ته‌قواو لی‌وه‌رگیراوه‌کانی زیاتر له‌ (۲۵۰) جار له‌ قورئانی پیرۆزدا هاتوه‌، که‌ له‌ناو نه‌ ژماره‌یه‌ (۷۰) جار خوای گه‌وره‌ به‌ شیوه‌ی ته‌مر فه‌رمانی پی کردوه‌، چونکه‌ به‌هۆی ته‌قواوه‌ چاودێری و هه‌ستییکی به‌رده‌وام له‌ناو ده‌رون دروست ده‌بی، که‌ پالنه‌ره‌ له‌ خوگرته‌وه‌ له‌ خراپه‌ و تاوان و کارو گوفتاره‌ ناشیاوه‌کان.

هێزیکی کاریگه‌ری نیو ده‌روونه‌ به‌سه‌ر ته‌واوی نه‌ندامه‌کان و جه‌سته‌وه‌، که‌ ریگه‌ری له‌ فه‌رمان شکینی ده‌کات و هه‌موو ریگا‌کانی نه‌فس له‌به‌رده‌م یه‌ک ریگه‌ کۆده‌کاته‌وه‌، که‌ بریتیه‌ له‌ پابه‌ندی و ترسی خوا و خو‌ پارێزیه‌وه‌، بۆیه‌ش خوای گه‌وره‌ فه‌رمانی وه‌ده‌ست هینانی ته‌قوامان لی ده‌کات و ده‌فه‌رموئ: (وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِي يَا أُولِي الْأَلْبَابِ)^(۳)، واته‌: به‌رده‌وام هه‌ول به‌دن، که‌ زه‌خیره‌ و تویشوو وه‌ ده‌ست بخه‌ن، بیگومان چاکترین زه‌خیره‌ش ته‌قواو پارێزکاریه‌، به‌رده‌وامیش له‌ من بترسن ته‌ی خاوه‌ن بیرو هۆشه‌کان. بیان ده‌فه‌رموئ: (وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنَ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ)^(۴)، واته‌: پۆشاک‌ی ته‌قواو خاواناسی چاکتر و خیردارتر و به‌فه‌ر تره‌، ته‌و پۆشاکه‌ (ماددی و مه‌عنه‌ویانه‌) له‌ نیشانه‌ و به‌لگه‌کانی خوای گه‌ورده‌ن بو ته‌وه‌ی یاداوه‌ری وه‌ر‌ب‌گرن و (یادی به‌هه‌شت بکه‌ن).

ته‌قوا به‌رده‌وام م‌رۆف رادینێ، که‌ له‌سه‌ر ریگه‌ی راست بروات و هه‌میشه‌ به‌شیوه‌ی هۆشیار هه‌نگاوه‌کانی بنیت، و اش‌ی لی ده‌کات له‌کاتی گرفت و کیشه‌کان زیاتر بگه‌ریته‌وه‌ بو لای ده‌ستووری خوایی و سووننه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌وه‌، چونکه‌ ده‌زانێ، که‌ چاره‌سه‌ر ته‌نها لای ئیسلامه‌و

1- سورة المائدة: ۲۷.

2- سورة الطلاق: ۲-۳.

3- سورة البقرة: ۱۹۷.

4- سورة الأعراف: ۲۶.

تهنها به و هؤيه شهوه ده تواني تاكيكي موساليم و ناشتيخوازو خاوهن رهوش و بهاي ئينساني بيټ بؤ دهروبهرو نيو كومه لنگه خويه وه.

له بهر ته وهش خواي گه و ره هانمان ده دات بؤ گرته بهرو خستنه رووي توانا كانمان بؤ چهنگ كه وتني پلهي ته قواداريتي.. (فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتِطَعْتُمْ، وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا، وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ^(۱))، واته: هه تا ده توان به ته قواو خواناس بن، گويايه له و فرمان به ردار بن، خير و چا كوش بكن، ته وانه هه مووي بؤ خوتان چا كه.

هه ره وها ته قوا هؤكاره بؤ لاچووني نه خو شيه دهرونيه كان و وه سوه سه و، گه يشتنه به تيشكي رووناك كه ره وهي ريگه ي راستي و ليك جيا كردنه وهي باش و خراب و كه مكر دنه وهي تا وانه كان و وه دست هيناني ره زامه ندي خواي گه و ره، خواي كار له جي ده فهرموي: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا، وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ، وَيَغْفِرْ لَكُمْ، وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ)^(۲)، واته: ته ي ته و كه سانه ي باوه رتان هيناوه: ته گه ر ته قواي خوا بكنه و پاريزكاري بكن، ته وه خوا بهرچاو رو شنييه كي ته واوتان بؤ فراهه م ده هينيت (كه بتوان حه ق و ناحه ق ي به ناساني له يه ك پي جيا بكنه وه) هه ره وها هه له و گونا هه كان يشتان داده پو شيت و لیتان خو ش ده بيت، (چونكه) خوا خاوهني فه زل و ريزي گه و ره و بي سنوره.

ته و تاكه ي خوي له سه ر ته قوا راديتي، ماناي وايه كار له پينا و خو شه ويستي كه ساني دهروبهري ده كات و ده يه وي به په ياميني پر له ته بايي و براي ته ي و ريزو دور له بوغزو رق و ثيره ي و رهوشتي نارپكه وه له نا و كومه لنگه ي بژيت، كه سه ره نجام ته و جو ره كه سانه ده بنه ته ستيره ي گه شاهه له ناساني كومه لنگه و ژياني سه ر زهويدا، دوا جاريش كاتي به و پاكي و جوانيه وه ده گه رپنه وه لاي خوا سه رفرازي و شادوماني روويان تي ده كات و به هاي عاقله ندي خويان بؤ دهره كه ويت، له و باره وه خواي ميه ره بان ده فهرموي: (وَالَّذَارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ)^(۳)، واته: بيگومان مالي دوايي (به هه شتي به رين) چا كتره بؤ ته وانه ي، كه پاريزكاري و خواناسي ده كهن، ثايا ته وه عه قل و ژيريتان بؤ ناخه نه كارو ژير نابن؟

1- سورة التغابن: ۱۶.

2- سورة الأنفال: ۲۹.

3- سورة الأنعام: ۳۲.

له بهر ته وه شه ئيمامي عه لي جوان پيناسه ي وشه ي ته قوا ي کردوه و ده فهرموي: ته قوا واته: ترسان له خوا و کارکردن به قورپان و رازي بوون به به شى خوت و خو ناماده کردن بو روژي دوايي^(۱).

که واته ليروه گه يشتینه ته و راستيه، که ته قوا و له خوا ترسي با شترين پيوهرو پالنه ره له په رورده کردني تاکه کان و ته زکيه کردني دهرونيان، چونکه هر کات ته گهر تاک ههستي به وه کرد چاوديريک به سهر سه ريه وه و ليپيچينه وه ي له گهل ده کات، وه خو ي وا رهيئا له خراپه کان به دور بيت و که سيکي ده ست پاک و ده رون ساغ و زمان راست و ره وشت به رزو مولته زم بيت، ته وه کومه لگه تووشى کيشه ناييت و په يوه ندييه کومه لايه تيه کان به شيويه که باش ده رزن به رپوه و، سهره نجام به خسته وه ري و ناشته وايي به شيويه که گشتي دروست ده بي و نارامي هيمني بال به سهر کايه کاني نيو کومه لگه ده کيشيت.

چونکه ته و کات ته و تاکه تي ده گات له ههر جولانه وه و هه لسوکه و تيکي کومه لايه تي و له ههر شوي نيکي کارو گوزهراني زيانه وه ده بي حساب بو ره هندی ته قواداري بکات و له خو ي دانه بري، سه روه ري مرؤفايه تيش هه زه رتي محمد (درودي خوا ي له سهر بيت) ده فهرموي: (أَتَّقِي اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ وَأَتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ)^(۲)، واته: له ههر کوييه که بو ي له خوا بترسه و ته قوادار به، ته گهر که وتيه ناو هه له و تاوانيشه وه يه کسه ر چاکه يه که بکه تا ره شى بکاته وه، وه به هه لسوکه و ت و ره وشتي به رزه وه مامه له له گهل خه لکي بکه.

به و پييه ش ته قوا با شترين پالنه ره، که مرؤف ده پاريزي له مه ترسي پيشکه و تنه وه ي فرمانه کاني خوا ي گه وره و پيغه مبه ري ته کره مه وه، له هه مان کات وا ي په رورده ده کا، که پابه ند بيت به برياره کاني شه ريعه ته وه.

1- البيّنات فى تفسير سورة الحجرات: ۲۴.

2- سنن الترمذى: ج ۴ ص ۳۵۵.

باسی پینجه م

کاریگه ری ناو و سیفه ته کانی خوی گه و ره

له به شی کوّتایی نایه تی یه که می سوږه تی شه لحو جورات خوی گه و ره به دوو له سیفه ته کانی کوّتایی پی هی ناوه، هه ر وه که ده فر موّی: (إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ)، واته: به راستی خوا بیسه ره به گوفتارتان، زانایه به نیازو نهیّیه کانتان.

به مانایه کی تر واته: خوی گه و ره بیسه ره به هه موو شه و قسه و باسانه ی تیوه ده یکه ن و ناگای له هه موو جو له و هه لسو که وت و کارو کرده وی مرّو شه کانه^(۱).

زۆربه ی موفه سیرانی قورنات کاتی ته فسیری کوّتایی نایه ته کانی له و شیوه ده که ن، به شیوه یه که بوّی ده چن که له گه ل مانا و مه به سستی نایه ته که بگوئیی، به لام لیروه گرنگه که میک دریژ تر بچینه نیو مانای شه و ناو و سیفه تانه، که له راستیدا مه غزای گه و ره یان هه یه له ناو دل و درونی تیمانداران و به شیکی گرنگ له بیرو باوهری که سیتی موسلمان هه.

هه رچه نده سیفه تی (علیم) گشتگیر تره، له بهر شه وی خوی گه و ره ناگاداره به هه رچی ده گوتریی و ده کری، به س که سیفه تی (سمیع) له گه ل باس کردووه، زانایان له رووی واتایسه وه لیکیان جیا ده که نه وه به وی (سمیع) به گوفتاری به نده کان. (علیم) به ره فتاره کانیان.

خالیکی تر هه یه پیویسته ناماژهی پی بکه یین، شه و هیش شه وه یه، که خوی گه و ره مادام سه میعه شه گوّی له شتی باش و گونجاو و شیوا و نه بی ناگری، له هه مان کات هه ر کارو هه نگاو و ره فتارو کرده وه یه که بوّی خوی گه و ره بایه خی پی نادات، شه مه ش زاده ی به ره می تیمانی به نده کانه به ناو و سیفه ته کانی خوی گه و ره.

زۆر دووباره بوونه وه ی ناو و سیفه ته کانی خوی گه و ره له قورناتی پیروژو به تاییه ت له نایه ته تیمانیه کان، به لگه یه له سه ر شه وی هه ر یه که له و ناوه جوانانه ی خوی گه و ره کاریگه ری شه رینی زۆرو باش و قول له ناخی تیمانداران و موسلمانان ده نیته وه.

1- التفسیر المنیر: ج ۱۳ ص ۵۴۴.

ثيمان به سيفات و ناوه بهرزه كاني خواي گهوره، وا دهكا مرؤف له بهرامبهر ههر يهك له ناوه كان تپرامان و بير كرده وهى خوى بخته گهر بؤ شه وهى بتوانى ماناو مه غزايه كاني شه ناوه بهرزانه پيرؤز رابگرى و له گه لپان بوهستى و نزاو پارانه وهيان پى بكات، چونكه خواي گهوره خوى ده فهرموى: (وَلِلّٰهِ اَلْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى فَاَدْعُوْهُ بِهَا)^(۱)، واته: ههر بؤ خوايه هممو ناوه جوان و پيرؤزه كان، جا (شهى ثيمانداران) بهو ناوانه دو عاو نزا بكه ن و هانا و هاور بؤ شه و زاته بهرن.

هيىزى ثيمان بهو ناوه بهرزو سيفه ته جوانانه، بهرهمى جوان و به پيىز له ناخى مرؤف ده چينن، له بهرده و امى رؤشنابى دهر و ون دؤزينه وهى راستيه كان و خؤ رازاننده وه به هه فiqه ته ثيمانيه كان و دوور كه وتنه وه له خه سلته و شته ناشايسته و قه دهغه كراوه كان، ده يگه يه نيته ترؤپكى خواپهرستى، به شيوه يهك وا بير بكات وه، كه بهرده و ام خواي گهوره ناگادارى شه و كه سه يه وه بهرده و اميش جو له و كارو هه نگاهه كاني ده بينى.

ثيمان به ناوه بهرزو پيرؤزه كاني خواي گهوره وا دهكات مرؤف بگاته چه مكه كاني وهك نيخلاص و موراقه به، نيخلاص بهو واتايه ي كه كارو هه نگاهه كان ته نها به مه به سستى و ده دست هيئنانى ره زامه ندى خواي گهوره بن، موراقه بهش بهو واته يه، مرؤف بهرده و ام واى له بهر چاوو هزر بى، كه خوايه كى گهوره و بالا دست هه يه به سهر سه ريه وه چاو ديروه و ناگاي له هه موو لايه كى ژيان و ته نانه ت حال و باله دهر و ون يه كانش هه يه، ئيدى وهك ده لى: (فمن راقب الله في سره، حفظه الله في سره وعلانيته)، ههر كه سيش شه مه بكات دهره نجام به سوود بؤ خوى ده گه رپيته وه.

وا دهكا به هوى كاريگه رى شه و ناوانه وه بهرده و ام له سهر هه ستيكى زيندو و دهر و نيكي به تاگا و بير كرده وه يه كى ته ندرست بيت، بؤ شه وهى نه كه ويته غه فله ت و په رپيى تاوانه وه. ههر يهك له ناوه كاني خواي گهوره هيىزو گورو تين به ناخ و دهر و ون و ثيماني به نده كان ده به خشيت، بؤ بهرده و ام بوون له سهر خواپهرستيه كان و راگرتنى سنوره كان و نه شكاندنى قه دهغه كراوه كان و خؤ دانان له بهرده و ام دادگايى ئيلاهى و لپير سينه وهى قيامه تى و هه ست كردن به بهر پيرسياريتى شه خلاقى و ثيماني و دونيابى و دوارؤژيدا.

بۆیه ئه رکه له سه رمان به رده وام بایه خ به مانا و لایه نه شا راوه کان و حیکه مه تی ناوه جوان و سیفه ته به رزه کانی خوی په روه ردا گار بده یین، بۆ ئه وه ی هه میشه نووری ئیمان له ناو ده روونغان گه شاوه بیته و له سایه ی تیشکه کانیه وه ریبازه جوانه که ی ئیسلامی پی بگرینه به رو، به به رده وای نزا و هیدایه تی خوا وه ندی گه وه درێژه پی بده یین.

که واته ئه گه ر هه ر تاکیک له ناو کۆمه لگه هه سته ی به و راستیانه کردو له ئه نجامی جیگیر کردنی ناوه کانی خوی گه وه له ناو ده روونی و کار کردن به مه غزا و هه قیقه ته کانیان، خۆی راهینا له سه ر ره وشته به رزه کان و دوور که و تنه وه له ره وشته خراپه کان، ئه وه ده بیته ریسایه کی گرنگی په روه رده ی تاکه کان له سه ر بنه مایه کی ئیمانی پته و، که سه ره نجام کۆمه لگه له سایه یه وه به خته وه ر ده بی و ده گاته چوارچیوه ئاساییه کانی به رپوه چوونی خۆیه وه، چونکه ئه و تاکه ده زانی پیش که و تنه وه ی فه رمانه کان دروست نیه و، به پیوه ری ته قواش خۆی ده پارێزی و بنه ما ئه خلاقیه کانی راده گری.

باسی شه شه م

ده ره نجام و چه ند راستیه کی گرنگ

له ئه نجامی خسته رووی ئه و چه ند باسه ی پیشه وه، گه یشتینه ئه و راستیه، که له و ئایه ته دا خوی گه وه کۆمه لیک راستی و ریسای باس کردوه، که ده کری به خالی گرنگ دا بندرین له چۆنیه تی هه لسوکه وت و ئه ده ب نواندن له گه ل ده سته لاتی ته شرعی، یان له گه ل هه ر دوو سه رچاوه که ی شه ریعه ت، که قوربان و سوننه ته، بۆیه ئه گه ر به شیوه ی خالبه ندی و پوخته وه سوود و لایه نه گرنگه کانی ئه و ئایه ته باس بکه یین ده کری خۆی له و چه ند خاله بیینیته وه:

- ۱- بانگه وازی خوی گه وه بۆ ئیمانداران به نیدای ئیمانیه وه، وێرپای ئه وه ی ریزدانانی خوی بالاده سته بۆ برواداران، له هه مان کاتدا ناماژه یه بۆ ئه و په یامه گرنگه ی له دوای ئه و نیدایه وه دیت.
- ۲- هۆشیار کردنه وه ی ئیمانداران له وه ی به هیچ شیوه یه ک پیش فه رمانی خوی گه وه و پیغه مبه ری نازیز نه که ون و بریاری پیش وه خته ده رنه که ن، چونکه خوی گه وه خۆی ده زانی

كاروبارى دۇنياۋى ژيانۋ ئادەمىزاد چۆن بەرپۆتە دەبات، كەۋاتە كەس بۆى نىيە نە بە رەفتارۋ نە بە گوفتار، ۋەپېش شەرىعەتى خۋاۋ پېغەمبەر (درودى خۋاى لەسەر بېت) بکەۋىت، چۈنكە ئەمە مەترسىدارە بۆ ئىمان ۋەقىدەى مرۆقەكان ۋە لەھەمان كاتىش كېشە بۆ كۆمەلگە دروست دەكات.

۳- ھەر لەۋ ئايەتە خۋاى گەۋرە فەرمان دەكا بە تەقۋا، كە لەدۋاى ئىمانەۋە كارىگەرترىن ھېز لەناۋ دەروونى تاكەكان تەقۋاى خۋاى گەۋرە، كە مرۆقە بە شېۋەبەك ئاراستە دەكات ھەم حىساب بۆ لای خۋاى گەۋرە بكات، ھەم خۆى لەسەر چاكە رابېنىۋ ھەمىش بەردەۋام لە ھىۋەلى ئەۋەدا بېت خۆى لە خراپە ۋە تاۋان ۋە دياردەۋ كارە ناشىۋەكان بەدوۋر بگرېت.

۴- بەستەنەۋەى دەروون ئىمانى بەندەكان بە ناۋە جوان ۋە سېفەتە بەرزەكانى خۋاى گەۋرە، ھۆشيارى ۋە پىدائى پەيامىكى گرنگە بۆ پرواداران، كە ھەمىشە لەگەل ئەۋ ناۋە جوان ۋە بەرزانە تېكەل بن، بۆ ئەۋەى ھەم كارىگەرى ئەۋ ناۋە پېرۆزانە بەسەرىانەۋە رەنگ بەداتەۋە، ھەمىش لەئەنجامى تېگەشتە لە ماناۋ مەبەست ۋە مەغزاكانى ئەۋ ناۋە سېفەتە، رەنگدانەۋەى ناۋەرۆك ۋە پاىەداريان لەناۋ دەروونى تاك بەشېۋەبەكى تايىت ۋە لەناۋ كۆمەلگە بە شېۋەبەكى گشتى جېگېر بېتەۋە، ئەمە ۋېراى ئەۋەى پەيامىكە بۆ مرۆقەكان، كە خۋاى گەۋرە ھەم بېسەرە بە قسە ۋە گوفتارەكانىان، ھەمىش ئاگادارە بە كردارۋ رەفتارەكانىان^(۱).

كەۋاتە بە پېى ماناۋ نامانجەكانى ناۋەرۆكى ئەۋ ئايەتە، دەكرى بلىين: ئەگەر لەناۋ كۆمەلگەبەكى زۆرىنە موسلمان، تاكەكان پاىەندىبەكى تەۋاۋيان ھەبىۋ بايەخ بۆ ئەۋ جورە بانگەۋازە دابنېنۋ، رېز لە فەرمانەكانى خۋاۋ پېغەمبەر بگرنۋ، ۋەپېش شەرىعەت نەكەۋەنەۋە، لەگەل ئەۋەش خۆپارېزى رەچاۋ بکەن ۋە بەردەۋام خۆيان لەسەر ئاكارە بەرزكان رابېننۋ، رۆحىان ئاۋىتەى خۆشەۋىستى ناۋە جوان ۋە سېفەتە پېر حېكەتەكانى خۋاى گەۋرە كەن.

قەت مومكېن نىيە زۆرىك لە كېشەكانى نېۋ كۆمەلگە چارەسەر نەبن، بە ماناىبەكى تر، ئەۋ كۆمەلگەبەكى دەكەۋىتە سەر خەت ۋە بە ئاراستەى جوان ۋە پاىەندۋ ئاساىى دەچېتە پېشەۋەۋ، بگرە تاكەكانى بەرەۋ ئاستى رۆشنىرىبەكى باش ۋە ھۆشيارىبەكى گرنگ ئاراستە دەبى، كە ئەمەش كارىگەرى ئەرىننى زۆرۋ بۆر بەدۋاى خۆبەۋە دادېنېت.

1- الیّنات فى تفسیر سورة الحجرات: ۳۷.

به شی سییه م

چۆنیه تی هه لسوکه وتو ئه ده ب نواندن
به رامبه ر پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ر بیته)

سه ره تا..

لهو به شه دا باس له پیگه و گرنگی بابه تیکی تری نیو سوره تی (نه لحو جورات) ده که مین، که باس له وه ده کات، موسلمانان ده بی چون هه لسوکه وت له گه پینغه مبه ری نیسلام (درودی خوی له سه ر بیست) بکه نو وه چون شه ده ب له خزمه تی بنوینن؟ چونکه شه گه له لایه تی یه که م باس له وه کرا پیش فه رمانه کانی نه که مین، شه وه لیتره زیاتر نزیکمان ده کات له پینغه مبه ره وه به وه ی ده بی هوشیاریش بین لهو چوارچینه سووننه تیانه ی، که پیویسته له به رامبه رو له ئاست ری بازو فه رمووده کانی ره چاو بکرین.

هه ره ها چه ند شیوازیکی گرنگی له چونه تی شه شه ده ب و ریز نواندنه له به رامبه ر سه ره رو پیشه واو گه وه ی ئومه تی نیسلام هه زه تی محمد (درودی خوی له سه ر بیست) دیاری کردوه، که خوی له لایه تی دووه م و سییه م و چواره م و پینجه م ده بینیتته وه، که لیتره دا لایه ته کان ده خه بینه رو، پاشان به شیوه یه کی وردتر ده چینه نیو شه باسه وه.

خوی گه وره ده فه رموی: (یا ایها الذین آمنوا لا ترفعوا اصواتکم فوق صوت النبی وکما تجهروا له بالقول کجهر بعضکم لبعض ان تحبط اعمالکم وانتم لا تشعرون، ان الذین یغضون اصواتهم عند رسول الله اولئک الذین امتحن الله قلوبهم للتقوی لهم مغفرة واجر عظیم، ان الذین ینادونک من وراء الحجاب اکثرهم لا یعقلون، ولو انهم صبروا حتی یرج الیهم لکان خیرا لهم والله غفور رحیم).

واته: شه ی شه وانه ی باوه رتان هیئاوه ده نگتان به سه ر ده نگگی پینغه مبه ردا (درودی خوی له سه ر بیست) به رز مه که نه وه له کاتی گفتوگودا، قسه بی پرده مه که ن له خزمه تیدا، وه کو بو یه کتری ده که ن، نه وه کو کرده وه کانتان پووچ بیته وه وه هه ستیشی بی نه که ن.

به راستی شه وانه ی که ده نگیان هیواش ده که نه وه له خزمه ت پینغه مبه ری خوادا، شه وانه شه و که سانه ن که خوی گه وره دلله کانیانی زاخاوداوه بو ته قواو خواناسین، شه وانه لی خو شبوون و پاداشتی گه وره گرانبه ها بویان ناماده یه.

به راستی شه وانه ی له ده ره وه ی ژووره کان بانگت لی ده که ن شه وانه زوره یان نه فامن و ژیری وه رناگرن (چونکه ره دشتی کومه لایه تی دروستیان لهو بو ارده رده چاو نه کردوه).

خۆ شه گهر شه وانه خوگر بونایه تا ده چو بیته ده ره وه بو لایان، شه وه چاکترو ره واتر بوو بو یان خوا لیخو شبوو میهره بانه ..

ده کریت شه چوار نایه ته رینمووی بیته بو سه رجه م نیمانداران، تا ریزی پیشه واکانیان بگرن، چونکه خوی گه وه له چه ندین شوینی تریش له قورنانی پیرۆز باسی له وه هه لسوکه وته هه ستیاره کردوه، که پیویسته ئینسانی موسلمان له به رامبه ریدا ملکه چ بیته و ناگاداری شه هیله گشتیان وه شه ده ب و ریژو ته قدیری پیغه مبه ری پیشه وایته، چونکه زۆریک له خه لکی توشی که مته رخمی هاتوون له وه بواره وه و بگره خه لکانیکیش هه ن هینده ی سه رسامنه به وته و لیزانینی خویان، هینده به په رۆش نینه زانین وه هه لسوکه وتی به رزو به جی، له پیشه وای مرۆقایه تی هه زه ته ی عمده (درودی خوی له سه ر بیته) وه بگرن، چونکه خوی گه وه به هۆی شه و پیشه وایه وه گرۆی مرۆقایه تی له نه فامی رزگار کردو هه ر له رپی شه ویشه وه په یامی ناسمانی به زه ی گه یانده وه په روه رده یه کی جوان و ته ندروستی فیتر کردین، هه روه ک خوی گه وه ده فه رموی: (لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ)^(۱)، واته: سویند بیته بیگومان خوا منه تی ناوته سه ر نیمانداران کاتیک پیغه مبه ریکی بو ره وانه کردوون له خویان نایه ته کانی شه ویان به سه ردا ده خوینیته وه، دل و ده روونیان پاک و پوخت ده کاته وه، هه روه ها فیتری قورنان و داناییان ده کات، به راستی پیشتر له گومراییه کی ناشکرادا رۆچوو بوون. شه و چهنده نایه ته ی سه ره وه به شیککی گرنگ له رینمووی خوی، تا بزاین چۆن هه لسوکه وت له خزمه ت شه و پیغه مبه ره وه فه رمانه کانی بنوینین، جا بو شه وه ی له مانا و مه به سه ته کانی نیو شه و چهنده نایه ته بگه یین له چهنده باسینکه وه گرنگی شه و ته وه ره ده خه یینه روو:

باسی یه که م

هوکاری دابه زینی نه و نایه تانه

- سابتی کوری قه یس، یه کیك بوو له سه حابه کانی پیغه مبهه (درودی خوی له سهه بیته)، پیاوئیکی دنه گ بهرز بووه، له بهه نه وه ی گوئییه کانی گران بووینه، کاتی شه و نایه ته دابه زی، سابت چوو مه ماله وه و دهه رگایه که ی له سهه خوی داخست و خوی له خه لک دوور خسته وه و دهستی کرد بهه گریان و زور غه منک بوو، له بهه نه وه ی وای ههست کرد شه و نایه ته به سهه شه ودا نازل بووه، دواتر پیغه مبهه (درودی خوی لی بی) له هه وائی سابتی پرسی و چند که سیکی راسپارد بهدوای بگه ریئن، که چوو مه ماله وه ی دیتیان سابت دهه گریئ، پرسیان شه وه چیت لی قه و ماوه پیغه مبهه هه وائت دهه پرسی و توی دهوی؟! شه ویش گوتی: سویند بهه خوا له و روژده ی نایه ته ی (یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ)، دابه زیووه، من واهه سهه ته که م له گه ل منیه ته ی چونکه دنه گم بهرزه له خزمهت پیغه مبهه (سه لامی خوی لی بی)، وه ترسی شه وه م هه یه هه مو کارو کرده وه کاتم پوچ بیته وه و له ریزی شه وانه بم که ده چنه ناو دوزه خه وه.

شه م هه وائیه یان گه یانده وه پیغه مبهه (درودی خوی له سهه بیته) له بهه رامبهه شه وه دا فه رموی: بپوئن پیی بلین: شه و نایه ته له سهه شه و دانه به زیوه و موژده شی بدنه ی کرده وه کانی وه کو خوی ته ی، با ناسوده بژی و پله ی شه هاده شی به سهه سمهت ده بی و ده چیتته بهه هه شتیشه وه^(۱).

له ریوایه تیکی تر هاتوه: که خه لکائیك هه بوون بهه دنه گی بهرزه وه له خزمهت پیغه مبهه سهه یان دهه کردو هه واریان لی هه لده ستا، خوی گه ورهش شه و نایه ته ی نارده خواره وه: (یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ...).

- کاتیّ نایه‌تی (لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ...) دابه‌زی، سابتی کوری قه‌یس هه‌ستی به‌وه کرد ده‌نگی گه‌وره و به‌رز، برپاری داو گوتی: به‌لین بیّت له خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر بیّت) قه‌ت ده‌نگم به‌رز نه‌که‌مه‌وه.

هه‌روه‌ها له‌گه‌ل دابه‌زینی ئه‌و نایه‌ته ئیمامی ئه‌بویه‌کر (ره‌زای خوای له‌سه‌ر بیّت)، سویندی خواردو و فه‌رموی: به‌لین بیّ به‌ شیوازیکی نهرمو ده‌نگیکی نزمه‌وه قسه له خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر بیّت) بکه‌م، خوای گه‌وره‌ش ئه‌و نایه‌ته‌ی نارده خواره‌وه که ده‌فه‌رموی: (إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ).

- هه‌روه‌ها هۆی دابه‌زینی نایه‌تی چواره‌می ئه‌و سوپه‌ته ئه‌وه بووه، که خه‌لکانیک هه‌بوونه له‌ناو عه‌ره‌باندا کاتیّ ده‌هاتنه لای پیغه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر بیّت)، هه‌ر له ده‌ره‌وی مائی پیغه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر بیّت)، هاواریان ده‌کرد: یا محمد یا محمد.

له‌ریوایه‌تیکی تردا هاتوه: پیاویک هاته خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر بیّت)، به ده‌نگیکی به‌رز هاواری کرد: یا محمد.

له‌ریوایه‌تیکی تریش هاتوه: که وه‌فدی به‌نو ته‌میم کاتیّ هاتنه لای پیغه‌مبه‌رو چوونه مزگه‌وته‌وه، یه‌کسه‌ر هاواریان کرد: یا محمد یا محمد... وه‌ره ده‌ره‌وه ئیمه هاتینه لای تو، له‌و کاته‌شدا پیغه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر بیّت)، له‌ناو مالک‌ه‌ی خه‌وتبوو، بۆیه خوای گه‌وره ئه‌و نایه‌ته‌ی نازل کرد که ده‌فه‌رموی: (إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنَ الْحُجْرَاتِ أَكْثَرُهمْ لَآ يَعْقِلُونَ).

باسی دووم

مه ترسی بهر زکردنه وهی دهنگ له خزمهت پیغه مبهرا درودی خوی له سه ربیتا

به پیی ئه و ئایه ته ی خوی گه وره نازل ی کرد وه، بو هوشیار بوونه وه ی موسلمانان له چۆنیه تی ریژ نواندن بهرامبه ر پیغه مبهرو بهرز راگرتنی مه قامی ئه و سهروه ره، ده بی ئه و راستیه مان لا روون بی، که ناب ی به هیچ شیوه یه ک دهنگ بهرز بکهینه وه به سه ر پیغه مبهرا (درودی خوی له سه ربیتا)، ئه وه ش به و مانایه دیت، که ناب ی له ئاست فه رمانه کانی ئه ودا دهنگ هه لپ رین، چونکه ئه گه ر هۆکاری دابه زینی ئه و ئایه ته له باره ی خه لکان پیکه، که له سه رده می ژیان ی پیغه مبهرا (درودی خوی له سه ربیتا) دهنگیان بهرز کردۆته وه، ئه وه ئیمه ش ده گریته وه، له بهر ئه وه ی کار به حوکمی گشتی ئایه ت ده کری نکه به هۆکاری دابه زینی.

له سه ر ئه وه ش زانیان ده فه رموون: ئه و حوکمه شولی سه رده می ژیان و دوا ی وه فات ی پیغه مبهرا (درودی خوی له سه ربیتا) ده کات، به وه ی له ئاست گوڤو ماله که ی، ههروه ها له ئاست فه رمووده کانیه وه دهنگ بهرز نه کهینه وه و به و په ری ئه ده ب و ریژ هه ل سوکه وت و مامه له بکهین، چونکه حورمه تی ئه و پیغه مبهرا به زیندوویی و به مردوویی وه کو یه که، ههروه ک فه رمانه کانی له سه رده می ژیان و له دوا ی وه فات ی یه ک حوکمیان هه یه.

له لایه کی تره وه خوی گه وره ئه وه مان پی ده لی: که له و کاتانه ی گویمان له دهنگی قورئان ده بی گوڤرایه لی بکهین و بیدهنگی بنوینین ههروه کو ده فه رموی: (وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ)^(۱)، واته: کاتیک که قورئان ده خویندریت، ئه وه گو ی بو بگرن و دل ی بدنه ی و بی دهنگ بن، بو ئه وه ی ئیوه ره همتان پی بکریت و پهروه دگار بهزه بی پیتاندا بیته وه (گو ی گرتن به دل و بیدهنگی کار کردی خوی هه یه له سه ربیسه ر، بیجگه له پاداشتی بی سنور).

ئی خۆ فەر مووده ی پیغه مبه ریش (درودی خوای له سه ر بیّت) به شی که له سه روش (وحی)، چونکه خوای گه وه ده فهرموی: (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ، إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ)^(۱)، واته: قسه و گو فتاریشی (ئه وه ی که قورنانه) له تاره زوو بازی و هه واو هه وه سه وه نیسه، ته مه ی که رای ده گه یه نیّت ته نها نیگا و وه حی خواییه.

له بهر ته وه یه که یاره رانی پیغه مبه ر (درودی خوای له سه ر بیّت) باش له و راستیانه شاره زا بوونه و، هه ر له گه ل دابه زینی ته و فهرمانه ملکه چیان نواندووه و له سه ر ته رزی واقیع جیبه جیان کردووه.

ئه وه تا له گه ل دابه زینی ته و ئایه ته پیشه وای ئیمانداران هه زره تی ته بو به کر ده فهرموی: سویندم به خوا ته و جاره به شی وه یه کی زۆر نه رم و هیواش و به دهنگی نزمه وه قسه له خزمه ت پیغه مبه ر (درودی خوای له سه ر بیّت) ده که م.

ههروه ها ئیمامی عومه ر (ره زای خوای له سه ر بیّت)، له گه ل خویندنه وه ی ته و ئایه ته، به شی وه یه که هه ل سوکه وتی ده نواند و قسه ی له خزمه ت پیغه مبه ر ده کرد، که زۆر جاری و هه بووه پیغه مبه ر (درودی خوای له سه ر بیّت) له قسه کانی حالّی نه بووه و پئی دووباره کردۆته وه.

هه تا جاریکیان له دوای وه فاتی پیغه مبه ر (درودی خوای له سه ر بیّت)، له ناو مزگه وت دوو پیاوی بینی به دهنگی به رز هاواریان ده کرد، لییان چوو ه پیشه وه و فهرموی: ئیوه خه لکی کوین؟ گوتیان: خه لکی (تانیف)ین. فهرموی: سویند بیّ به خوا خه لکی مه دینه بوونایه لییم ده دان چۆن به و دهنگه به رزه له خزمه ت گۆزی پیغه مبه ر (درودی خوای له سه ر بیّت)، هاوار ده که ن!

ته و فهرمانه وه نه بیّ ته نها له سه ر ته وه کورت بیته وه، که مرۆف نابیّ له خزمه تی به دهنگی به رز قسه بکات، به لکو لایه نه شاره وه که لی ره دا ته وه یه، که ده بیّ عه قل و هه زرو رامانی شمان وای لیّ نه که یین به سه ر فهرمایشته کانی پیغه مبه ر (درودی خوای له سه ر بیّت)، به رزیان بکه ینه وه و پییمان وایّ عه قل و ماریفه تی ئیمه به رز تره له عه قل و حیکمه تی پیغه مبه ر (درودی خوای له سه ر بیّت)، چونکه ته گه ر مه به ست ته نها دهنگ بیّت، ته وه پیغه مبه ر (درودی خوای له سه ر

بیّت) به سابتی نه ده فهرموو: تهو نایه ته شمولى تو ناکات، شه مه له کاتیکدا دهنگی (سابت) له دهنگی پیغه مبهه (درودی خوی له سهه بیّت) بهرتر بووه، به لام له روى عه قل و ملکه چى و پابه ندی (سابت) زور ریکو پیک بووه له فه رمانی تهو نه چۆته دهروه.

بویه خوی گه و ره له مه ترسی دهنگ بهرزی و لوت بهرزی و شیوازی ده برپینى خراب و بیّ بنه ما ناگادارمان ده کاته وه، بو شه و ی خوانه خواسته نه که وینه حاله تیکی وا که کارو کرده وه کامان به ره و رهش بو نه وه و به تالی برزن و هه ستیشیان پیّ نه که یین، هه روه که ده فه رموی: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ**.

به پیی تهو نایه ته بیّت ده بیّ له گه ل ته وه ی که نابی دهنگ بهرز بکه یینه وه، له هه مان کاتیش ته بیّ شیوازی قسه کردن و ته ده ب نواندن به رامبهه به پیغه مبهه (درودی خوی له سهه بیّت)، زور جیواز بیّت لهو شیوازی نیمه که قسه و گه تو گوژی پیّ له گه ل یه که ده که یین، له گه ل ته وه شدا ده بیّ زور هوشیار بین لهو گو فتارو ره فتارانه ی، که سهه ده کییشن بو که مکر دنه وه ی چاکه و کرده وه کامان.

ته وه ی له سهه نیمه بیّت ته نها پابه ندی و ملکه چى نواندنه، به شیوه یه که تهو په ری ریزو ته ده بی تیدا بیّت، هه روه کو نیبنو قه ییمی جهوزی ده لی: وه چۆن خوی گه و ره فه رمانی پیداوین تاعه تی بکه یین، به هه مان شیوه فه رمانی ته وه شی پیداوین که گو پرایه لی پیغه مبه ریش بکه یین و به وه په ری دل فراوانی و ملکه چیه وه فه رمانه کانی وه برگرین^(۱).

هه روه ها زانایان له ته فسیری رسته ی **(وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ)**، وایان لیک دا وه ته وه، که نابی شیوازی بانگ کردنی پیغه مبهه (درودی خوی له سهه بیّت) وه شیوازی بانگ کردنی یه کتر بیّت، واته نابی بلین: یا محمد یا احمد، به لکو پیویسته بلین: یا رسول الله، یا نبی الله، وه ک ریز دانان و بهرز راگرتنی مه قامی پیغه مبه راتی^(۲)، وه نابی هیه شیوازیکی واش به کار بی، که به شیوه یی له شیوه کان بی ریزی تیدا به دی بکریت، هه روه کو خوی گه و ره له شوینیکى تری قورثانی پیروز ده فه رموی: **(لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ**

1- اعلام الموقعین: ج ۱ ص ۴۸.

2- الجامع لأحكام القرآن: ۲۱۶.

كُدْعَاءَ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ^(١)، واته: ئەي یاوهران نە کەن بانگی پیغەمبەر بکەن، وەك ئەو هی خۆتان لە نیوان یە کتردا بانگی یەك دە کەن (چونکە دە بیّت قە در ی پیغەمبەری خوا (درودی خوای لە سەر بیّت) تاییبەتی بیّت، بیگومان خوا دە زانیّت بە وانە ی کە خۆیان پە نهان دە کەن و خۆ دە دزنە وە لە کار و فەرمان، دە با ئە وانە ی کە سەر پیچی لە فەرمانی دە کەن بترسن لەو هی کە تووشی تاقی کردنە و هیە کی سەخت، یان تووشی سزایە کی بە ئیش بن.

دە بیّ مرۆفی موسلمان لە وە ناگادار بیّ، کە پیچە وانە ی فەرما یشتە کانی پیغەمبەر (درودی خوای لە سەر بیّت) نە جۆلیتە وە وە قسە ی خۆی بە سەر قسە ی پیغەمبەر (درودی خوای لە سەر بیّت) نە خات، وە دە بیّ بە شیوازیک ی جوانیش مامە لە لە گە ل سووننەت و ریباز و فەر موودە کان بکات، بۆ ئەو هی تووشی ئە وە نیّت، کە کار و کردە وە ی لە دە ست بدات و لە پاداشتی چاکە کانی مە حرووم بیّت و هەستی پیّ نە کات، چونکە زۆر جاری وا هە ییە یە ک وشە، لە رووی ئیمانی و عە قیدە یی و تە نانەت بەر پر سیاریتی و یژدانی و ئینسانیش مرۆف تووشی قەیرانی گەورە دە کات و لیی دە ر بازو سەر کە و توو نابیّ.

بۆ یە لە و بارە وە پیغەمبەر (درودی خوای لە سەر بیّت) دە فەر موی: (إِنَّ الْعَبْدَ لَيَسْتَكْتُمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ لَا يُلْقِيهَا بَالًا يَهْوِي بِهَا فِي جَهَنَّمَ)، واته: جاری وا هە ییە مرۆف وشە یە ک دە ر بەر ی و بە پیی ویستی خوا نیە و خۆیشی بە لایە وە گرن گ نیە و باکی پیی نیە، کە چی بە هۆ یە وە دە چیتە نیو دۆزە خە وە.

ئە مە و پیرای ئە وە ی کە هۆ شدار ی و سزای توند بۆ ئە و کە سانە دیاری کرا وە، کە بە هەر شیواز ی لە شیوازە کان نازاری پیغەمبەر (درودی خوای لە سەر بیّت) دە دە ن، وە ک خوای گەورە دە فەر موی: (إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا)^(٢)، واته: بیگومان ئە وانە ی نازاری خوا و پیغەمبەرە کە ی دە دە ن (مە بە ست نازاردانی پیغەمبەرە (درودی خوای لە سەر بیّت) یان ئە وانە ی کە ها وە ل بۆ خوا بریار دە دە ن و کوفر

1- سورة النور: ٦٣.

2- سورة الأحزاب: ٥٧.

ده کهن و جوینی پیّ ده دهن) خوا نه فرینی لیّ کردون له دنیا و قیامه تدا سزایه کی زور خه جالته تاوهر و سه رشور کهریشی بوّ ناماده کردون.

هوشیار بوون له و بابه ته و چۆنیه تی شه ده ب نواندن له ئاست ریبازو سووننه ت و فه رموده کانی پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ر بیّت)، هۆکاریکی گرنه گ ده بیّ، له دانانی خشتیکی تر له خشته کانی قه لای ره فتاره جوانه کانی کومه لگه ی ئیسلامی و په روه رده ی تاکی موسلمانوه .

باسی سییه م

ئه ده ب نواندن کلیلی سه رکه وتن و پاداشت و هیدایه ته

بیگومان پابه ندی نواندن له هه ر په یام و فه رمان و بریاریکی خوی گه وره، وا ده کات مرؤف به هۆیه وه بگاته به خته وه ری ده روونی و هیدایه تی ئیمانی و سه رکه وتنی ژیان و پاداشتی زور و به خیره وه، هه ر شه و جوره که سانه شن، که خوی گه وره به ده رچو له تاقیکردنه وه ی دونیایی و قیامه تی وه سفی کردون و گه یشتوونه ته ژیر بالی ره زامه ندی و لیّ خوشبوونی خوی میه ره بانه وه، بۆیه خوی گه وره له باره یانه وه ده فه رموی: (إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ)، واته: به راستی نه وانیه که ده نگیان هیواش ده که نه وه له خزمه ت پیغه مبه ری خوادا، نه وانه شه و که سانه ن که خوی گه وره دلّه کانیانی زاخاوداوه بوّ ته قوا و خواناسین، نه وانه لیّ خوشبوون و پاداشتی گه وره و گرانبه ها بۆیان ناماده یه .

به پیی شه و نایه ته شه و که سانه ی سه ر داده نوینن و به ریزه وه مامه له له گه ل پیغه مبه رو فه رموده کانی ده که ن، شه وه خوی گه وره به ریزه وه سه ریریان ده کات و ده روونیان ده کاته وه، بوّ خیره و خۆشی و ته قوا و تزیک بوونه وه له په روه ردگاری جیهانیان، دلّیان وا لیّ ده کات له هه مو و ده ردو نه خۆشیه ک پاک بیته وه وه هه رچی خراپه و تاوان و ژه نکه هه یه لیّی دائه مائی و نویی ده کاته وه و ناماده ی ده کات بوّ جیگیر بوونه وه ی تام و له زه ته ی ئیمان و ته قوا، که سه ره نجام

تیکرای ژیان و حال و بالی به خته‌وهر ده‌کات و له‌سایه‌ی سیبهری ئیسلام و نووری ئیمان ده‌بچه‌سینیتته‌وه .

ئه‌وانه‌ی ئه‌و خه‌لاته (ته‌قوا) بۆ دلو و ده‌روونیان و ده‌رده‌گرن، بێگومان له‌رێبه‌وه ده‌که‌ونه ژیر گه‌وره‌ترین نیعمه‌تی خوای گه‌وره، چونکه ئه‌و هیزه ئیمانیه‌ و ده‌کات، هه‌میشه مرۆف خۆی له خراپه‌کان دور بگریت و له‌سه‌ر ئه‌و هه‌نگاوانه‌ بپروا، که نزیکی ده‌که‌نه‌وه له‌ رێبازه مه‌عریفیه‌کان، له‌هه‌مان کاتیش پاداشت و ده‌ده‌گری و به‌ ره‌زامه‌ندی خوای بالا ده‌ست شاد ده‌بی، چونکه خۆگرته‌وه له‌ تاوان و سه‌رپیچی نه‌کردنی فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر بیته)، له‌ به‌ر خاتری خوا و له‌ پیناو و ده‌ده‌ست هیئانی ره‌زامه‌ندی په‌روه‌رگار پاداشتی گه‌وره‌ی بۆ دانراوه، و هه‌ک له‌ ئایه‌ته‌که‌ ناماژه‌ی بۆ کراوه .

بۆیه کاتی له‌ نامه‌یه‌که‌دا بۆ ئیمامی عومه‌ر ده‌نووسری^(۱)، ئایا ئه‌و پیاوه‌ باشتره‌ که شه‌هیه‌ی گوناھی نیه‌ و نه‌نجامی نادات؟ یان ئه‌و پیاوه‌ی ئاره‌زووی گوناھی هه‌یه‌ به‌لام له‌ترسی خوا نه‌نجامی نادات؟

له‌ولامدا فه‌رموی: (إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَهَوْنَ الْمَعْصِيَةَ وَلَا يَعْمَلُونَ بِهَا: أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَمْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِتَلْقَوْا لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا)، واته: ئه‌وانه‌ی ئاره‌زووی تاوانیان هه‌یه‌ و له‌ترسی خوا نه‌نجامی ناده‌ن، ئه‌وه‌ ریک ئه‌و که‌سانه‌ن، که خوای گه‌وره‌ دل‌ه‌کانیانی زاخاوداوه‌ بۆ ته‌قوا و خواناسین، ئه‌وانه‌ لی خۆشبوون و پاداشتی گه‌وره‌ و گرانبه‌ها بۆیان ناماده‌یه .

ئه‌سلێ ته‌ده‌ب نواندن و ریز گرتنی پیغه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر بیته)، مایه‌ی خیره‌ بۆ به‌نده‌کانی خوای گه‌وره‌و، له‌هه‌مان کاتیش ده‌بیته‌ هۆی هی‌دایه‌ت و عاقیبه‌ت خیری له‌به‌ر ئه‌وه‌ی:

۱- خوای گه‌وره‌ فه‌رمانی ئیمان هیئان به‌ پیغه‌مبه‌ری پیکردوینو، یه‌کی له‌ روکنه ئیمانیه‌کانیش باوه‌ر هیئانه‌ به‌ پیغه‌مبه‌ری ئیسلام (درودی خوای له‌سه‌ر بیته) هه‌روه‌کو ده‌فه‌رموی: (فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ)^(۲)، واته: باوه‌ری پته‌و به‌یئن به‌و خویه‌و به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، که هه‌والده‌ریکی

1- البینات فی تفسیر سورة الحجرات: ۴۷.

2- سورة الأعراف: ۱۵۸.

نه خوینده واره، (تا هیج کس نه لیت پیاویکی خوینده وار بووه و خوئی قورئانی داناره) شه و پیغه مبه ره ی که خوئی باور ده هیئت به خواو به فرموده کانی، ده ئیوه شویئینی بکه ون، بو شه وی ئیوه رینمووی و درگرن.

۲- خوی گه وره شه دهب نواندنی به واجب داناره، وه که شه وی له ئایه تی پیشتر باس مان کرد، که نابی کس پیش فرمانه کانی بکه وی و نابی که سیش بی ریزی بنویئینی، له و باره شه وه ئیبنو قهیم ده لی: شه شه مره تا رژی دوا یی هه ر ده وامی ده بی و شکان دن و پیشکه و تنه وه له فرمانی پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ر بی ت) له پیش وه فاتی و له دوا ی وه فاتی جیاوازی نیه، که سه عاقله کانیش باش شه راستیه ده زان^(۱).

۳- خوی گه وره له سه ر ئیمه ی پیویست کرد وه، که شوینکه و ته یی و گوپرایه لی و ئیتاعه ی پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ر بی ت) بکه ی ن، چونکه به و هییه وه ده گه ی نه شه ناسته، که خوی گه وره خو شه ویستی خو ی پیمان ببه خشیت و له تاوانه کافان بپوریت، هه ر وه که ده فرموی: **(قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُونِيْ يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ)**^(۲)، و اته: شه ی پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ر بی ت) به ئیمان داران بلی: شه گه ر ئیوه خواتان خو شه ده وی ت ده شوئینی من بکه ون و له فرمانی من ده رمه چن، شه و کاته خوا یش ئیوه ی خو شه ده وی ت و له گونا هو هه له کانیش تان خو شه ده بی ت، شه خوا یه لی خو شه بو و و میه ره با نه.

یا خود ده فرموی: **(قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُوْلَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَیْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَاِنْ تَطِيعُوْهُ تَهْتَدُوْا وَمَا عَلَی الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِيْنُ)**^(۳)، و اته: پیان بلی: فرمانه برداری خواو فرمانه برداری پیغه مبه ر بن، خو شه گه ر پشتیان هه لکرد، شه وه شه و ته نها که یان دنی په یامی خوی له سه ر شانه، ئیوه ش سه ریچی و یاخی بوونه که تان له سه ر تان ده که وی ت، خو شه گه ر فرمانه برداری بن و گوپرایه ل و ملکه چ بن به راستی شه وه هی دایه ت و درده گرن، دلئیش بن که شه رکی سه رشانی پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ر بی ت) ته نها که یان دنیکی روون و ئاشکرایه و هیچی تر نیه.

1- مدارج السالکین: ۳۶۷.

2- سورة آل عمران: ۳۱.

3- سورة النور: ۵۴.

۴- خوی گهوره به پییشه و او رینیشاندهری تۆمه تی نیسلا می دیار کردووه، فه رمانی شه وه شی پیکردوین، که له کاتی کیشه و تاریشه کانمان بگه ریینه وه بو گوپراییه لی شه و پیغه مبه ره و به فه رمانی رازی بین، هه روه ک ده فه رموی: (فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا)^(۱)، واته: نه خیر، سویند به په روه ردگارت شه وانیه ی (لافی بروا لیده ه دن) بروا ناهینن هه تا له هه موو کیشه یه کدا که رووه دا له نیوانیاندا تۆ نه کهن به دادوه رو گوپراییه لی تۆ نه کهن، دوا ی شه وه ش نابیت له دل و ده روونیاندا هیچ ناره زاییه ک دروست بییت به رامبه ر شه وه ی، که دادوه ریت له سه ر کردووه و ده بییت به ته و او یی ته سلیم بن و رازی بن.

۵- یه که له و شه رکانه ی ده که ویتته سه ر شانمان شه وه یه، که پیغه مبه رمان خو ش بویت و له ناو دل و ده روونی خو مان جیگی ری بکه ین و ته نانه ت له په له ی خو شه ویستیشدا به پییشه نگه ی دابنیین و له هه موو که س زیاتر خو شان بویت، هه روه ک له فه رموده ه اتوه: (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ)^(۲)، واته: نیمانی که ستان ته و او نابی تا متتان له دایک و باوک و منداله کانتان و تیکرا ی خه لک زیاتر خو ش شه ویت.

۶- خوی گهوره به پییشه نگه ی ره وشت به رزی و پییشه وای خه سله ت و گو فتار و ره فتاره شیرین و چاکه کان دایناوه، هه روه ک ده فه رموی: (لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا)^(۳)، واته: سویند به خوا به راستی له پیغه مبه ری خوا دا چاکترین نمونه ی ته و او و ریکوپیک هیه ته چاوی لی بکه ن و شوینی بکه ون، به تاییه ت بو شه و که سانه ی ره زامه ندی خوایان مه به سته، سه رفه رازی قیامه ت ناواتیانه، هه میشه و به رده و ام یادی خوا به زوری شه نجام ده دن و زمانیان پاراوه به یادی شه. یان ده فه رموی: (وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ)^(۴)، واته: به راستی تۆ له سه ر به رزترین ره وشت و تا کاری جوان و باشی.

1- سورة النساء: ۶۵.

2- صحيح البخاری: ج ۱ ص ۱۴.

3- سورة الأحزاب: ۲۱.

4- سورة القلم: ۴.

۷- خوی گهوره جوریک رینماییی گرنگمان پی ددات لهودی کاتی موسلمانان دهچنه نیو مائی پیغه مبهه (درودی خوی لهسهه بیته) به چ شیوازو جوریک بچن، لههه مان کات نابی به هیچ شیوهیهک نه زیه تی خوئی و خیزانه کانی بدریت و هه موو کاتی هه ئه وه نیه مرؤف بچیتته ژوره وه تا روجه ست وه رنه گری، هه روهک خوی گهوره دهه فرموی: (یا ایها الذین آمنوا لآ تَدْخُلُوا بُیُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرٍ نَاظِرِينَ إِنَاهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعَمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنَسِينَ لِحَدِيثٍ إِنْ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا زُجُجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا)^(۱)، واته: ئەمى ئەو كەسانەى باوەرتان هیناوه مەچن بۆ سەردانى ماله كانی پیغه مبهه مه گه مۆله تتان بدریت و مۆله ت بجوازن، ئە گه مۆله ت دران بۆ نان خواردنیك چاوه ریی پینگه یشتنی مه كهن ئە گه ر پی نه گه یشتبوو (مه به ست ئە وه یه زوو مه چن كه هیشتا خواردنه كه پی نه گه یشتووه)، به لام کاتیك بانگ گران، ئە وه بچنه ژوره وه، جا کاتیك ناتسان خوارد بلاوه ی لی بکه نو خوتان به گفغوگۆوه سهه ر گه رم مه كهن، چونكه به راستی ئە وه كاره تان پیغه مبهه نازار ددات، ئە ویش شه رمتان لی ده كات (داواى چوونه ده ره وه تان لی ناكات)، خوایش شه رم له راگه یاندى حه قو ره و ناكات، کاتیكیش داواى كه لوپه لیكتان له خیزانه كانی پیغه مبهه كرد له پشتی په رده وه داوا یان لی بکه ن، نا ئە و جوره ره فتاره چاكترو پاكتره بۆ دللی ئیوه و ئە وانیش، بیگومان هیچ كات بۆتان نیه ئازارو دلته نگی بۆ پیغه مبهه ری خوا پیش به یینن، هه رگیز بۆتان نیه هاوسه رانی داواى خۆی به هیچ جوریک ماره بکه ن، چونكه بیگومان ئە وه كاره تان لای خوا زۆر گه وره یه (زۆر نابه جییبه، چونكه ئە وان دایكتانن، دایكیش له كورى حه رامه).

كه واته ده گه ینه ئە وه نه نجامه ئیمه كاتی له فه رمانی خوی گه وره ده رناچینو، گوپرایه لی فه رمانو ریبازی پیغه مبهه (درودی خوی لهسهه بیته) ده كه ین، به شیوهیهك هه موو مه قامه كانی ریزو ئە دهب ره چاو ده كه ین، ئە وه بیگومان ده گه ینه ئە وه به خته وه ری و هیدایه ت و سه ركه وتنه ی، كه خوی بالاده ست له دونیا و دوا رۆژ بۆ ئیماندارانی دیاری كرده وه، به هۆی

گرتنە بەرى ئەو رىبازە جوانەشە، لەو پاداشتانە بى بەش نابىن، كە وەك رىزگرتن لە ئەرك و ماندوبوونى ئەو كەسانەى بەو ئەركەو ھەل دەست خاى گەورە پىيان دەبەخشىت، دواجار ئەمە لەناو واقعى ژيان و كۆمەلگەدا دەبىتتە ھۆكارى كارىگەر و ديار لە تىگەيشتنى بەندەكان لە فرمانە قورئانىيەكان و چۆنيەتى ھەلسوكەوت نواندن بەرامبەر پىغەمبەرى سەدارى ئۆمەتى ئىسلامەو.

ئى خۆ ھەر كەسيك شارەزايى و ئاستى رۆشنىبرى و ھزرى و ئەخلاقى، بگاتە ئەو پلەو پاھىيە، بە تەئكىد دەبىتتە ئامرازيكى خىرو گونجاو و سوود بەخش بۆ دەورەبەرى خۆى، كە ئەمەش وا دەكات حالى كۆمەلگە لە ساھەى ئەو جۆرە پەرەردەو، بىر كەردنەوھى ئەو جۆرە كەسانە باشتر بىت و ژيان جوان بپوا بەرپتو.

باسى چوارەم

عەقلى و ئارامگرتن وەك دوو چەمكى خىر

لەبەشىكى ترى ئەو ئايەتانەى پىكەو بەستراوئەتەو لەرووى مانا و مەبەستەو، كە باس لە چۆنيەتى ئەدەب نواندن دەكەن لەبەرامبەر پىغەمبەرى ئىسلام(درودى خاى لەسەر بىت)، خاى گەورە دەپەوئى جۆرەكانى ئەدەبمان بۆ روون بكاتەو، كە يەكەم جار پىش فرمانى خوا و پىغەمبەر نەكەوين، دووہم جار دەنگمان بەرز نەكەينەو بەسەر فرمودەكانى پىغەمبەر (درودى خاى لەسەر بىت)، سىيەم جار چۆن فىرى ئادابى بانگ كەردن بىن.

ئەگەر لە فەرھەنگى ھەر تاكەك ئەدەب نەما، ئەو ماناى وايە خەلە لە عەقلى ئەو كەسە بوونى ھەيە، وە ئەگەر لەسەر كارو ھەنگاوەكان رەوشتى سەبرو ئارامى لەدەست دا، ئەو ماناى وايە لە چەمكى خىر بى بەش بوو، بۆيە خاى گەورە دەفەرموى: (إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنَ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ، وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ). واتە: بەراستى ئەوانەى لە دەرەوھى ژورەكان بانگ لى دەكەن ئەوانە زۆرەيان نەفامن و ژىرى وەرناگرن (چونكە رەوشتى كۆمەلەيەتى دروستيان لەو بوارەدا رەچا نەكردووە).

خۆ شه گهر شه وانه خوگره بونایه تا ده چو بیته ده ره وه بو لایان، شه وه چاکتره ره واتر بوو بو یان وه خوا لیخوشبوو میهره بانه ..

شه و نایه ته ده یه وی هم مرۆفه کان هوشیار بکاته وه، له وه ی قهت به شیوازی ناشیرینه وه بانگ له که سه نه که ن، هه می شه ده یه وی شه و دابو نه ریته ناریکانه ی کومه لگه ی نه فامی و پی شه هاتنی ئیسلام راست کاته وه.

چونکه خه لکانی وا هه بوون، که به شیوه ی ناریکو دوور له قیه می شه خلاقه وه هاواریان به سه ر مائی پیغه مبه ر ده کردو ده نگیان به رز ده کرده وه، ته نانه ت له کاتی هاتنی وه فدی (به نو ته میم) هه ندیکیان به شیوازی ناشیا وه وه له ده ره وه ی حو جره کانی پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ر بیته) هاواریان ده کرد، بو یه خوی گه وه ره ده فه رموی (أَكْثَرُهُمْ) واته: زۆریکیان که م عه قل بوونه، له و جو ره ئوسلوبه ی به کاریان هیتنا وه له خزمهت پیغه مبه ردا، که شه مه ش نیشانه ی حیکمه تی که لامی خویا ه، که هه مووانی به بی عه قل دانه نا وه به لکو زۆره ی شه وانه ی به بی عه قل دانا وه، که شه ده بی بانگ کردن و به یه که گه یشتیان ره چا و نه کرده وه، شه مه ش وانه یه کی گه وه ره ی تیدا یه، له وه ی ده بی مرۆفه کانیش له کاتی بریاردان به ئینسافه وه قسه بکه نو، شه و شتانه ی قابیلی ته عمیم نین نه یگشتین، چونکه عه قل شه و کاته به رزو به ریژه، که شه خلاق و نه رمی و ئارامی له خو بگریته.

له لایه کی تره وه، خو شه گهر شه وان که میک ئارامیان بگریا ه، تا پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ر بیته) ده هاته لایان به مه به سستی لیا و به یه که گه یشتن و گفتوگو، شه وه جو ریک له شه ده بیان پیشان ده دا و به وه هه نگا وه ش له خیر بی به ش نه ده بوون، له به ر شه وه قورئانی پرۆز زۆر جوان شه و شیوازه ی هه لسوکه ته باس ده کاتو، رینمووی گرنگیش ده دات، بو شه وه ی چوارچیوه یه کی شه ده بو و ریسایه کی جوانی مامه له کردن له نا و کومه لگه پیاده بکات و تا که کانی له سه ر رابینی، وه ده بی مرۆفی موسلمان هه می شه عاقلانه بیر بکاته وه وه هه نگا و بنی و هوشیاریش بی و له ره وشتی ئارامی دانه بری، تا له به رو بوومه که ی بی به ش نه بی، که بیگومان به ره مه می هه ر ئارام گرتنیک مایه ی خیره و، هاتنه رپی خیریش بو هه ر که سیک خالی ده سپیکی بی به ش نه بوونه له لیبورده یی په ره ردگا رو به خشنده یی شه وه وه، هه ر له به ر شه وه شه ده فه رموی: (وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ)، واته: شه گهر

ئهوانه ئارامیان نواندبایه تا دهچویتیته دهرهوه بۆ لایان، ئهوه چاکترو رهواتر بسو بۆیان خوای گهرهش لیخۆشبوو میهرهبانه..

لیرهشهوه دهکری ههردوو چه مکی عهقلانی بوون و ئارامی نواندن، به بنه مایه کی گزنگی پیشکهوتنی کومه لگه موسلمان نشینه کان دابنن.

باسی پینجه م

کاریگه رییه ئه رینه کانی ئه ده ب نواندن

له خستنه رووی ئه و چند نایه ته سه باره ت، به چۆنیه تی ئه ده ب نواندن و هه لسه وکه وت کردن له گه ل پیغه مبه ر (درودی خوای له سه ر بیته)، وه چۆنیه تی مامه له کردن له گه ل فه رمووده و سووننه ته کانی، کومه لیک شتی گزنگمان بۆ روون بویه وه، که ده کری به شیوه ی خالبه ندی باسیان بکه یین:

۱- ئه ده ب نواندن نه ک ته نه ا کاریکی ساده یه، به لکو واجبیکی ئایینی و به رپرسیاریه تیکی ئه خلاقیه، که ده بی مرۆفی موسلمان به و په ری ریزه وه، گهره بی ئه و پیغه مبه ره (درودی خوای له سه ر بیته) له به رچاو بگریته، له به ر ئه وه ی خوای گهره فه رمانی ئه و ریز نواندنه ی پیکردوویین.

۲- به رز نه کردنه وه ی ده نگ له خزمه ت پیغه مبه ر (درودی خوای له سه ر بیته)، که ئه مه سه رده می ژیان و درای وه فاتی ده گریته وه، له سه رده می ژیانیدا، خوای گهره موسلمانان هۆشیار ده کاته وه، که ده نگیان له خزمه ت ئه و زاته به رز نه که وه، بۆ درای وه فاتیش ئه و حوکمه دریزه ی ده بیته، به وه ی موسلمانان هه م له خزمه ت گۆره پر نووره که ی ده نگ به رز نه که نه وه، هه میش له رووی مه عنه و بیه وه له ئاست فه رمووده کانی ده نگ هه لئه برن، چونکه ئه رکی موسلمان گوپرایه لی کردنه و به س.

۳- ده بی شیوازی ناو هیتان و بانگ کردنی پیغه مبه ر (درودی خوای له سه ر بیته)، جیاواز بیته، له گه ل شیوازی ناو هیتان و بانگ کردنی یه کتری، چونکه پیغه مبه ر (درودی خوای له سه ر

بىت) پىنگەى تايىبەت و جىاۋازە و دەبى رەچاۋى تايىبەتمەندى و رىزى پىغەمبەرايەتى بىكرىت، ھەرەك خۋاى گەرە بە (رسول الله، نىي الله، يا ايها الرسول، يا ايها النبي) ناۋى دەبات.

۴- خۋاى گەرە ھۆشدارىمان دەداتى لەسەر ئەۋەى، كە نەكەين بى رىزى و دەنگەدەنگ و شىۋازى ناشىاۋ لە بەرامبەر پىغەمبەر و فەرمۇدەكانى بەكار بىنين، چونكە دەبىستە ھۆكارى رەشبوئەۋەى كردهكانمان، ئەمەش لەۋەۋە سەرچاۋەى گرتوۋە، كە رىزى گرتنى پىنگەى پىغەمبەراتى ئەۋ زاتە يەكجار گرنگ و ھەستىارو گەرەيە، ئەگەر كەسىك بەۋ چاۋەۋە سەيرى نەكات، ئەۋ رىنگەى تىچوونى كارو كردهكانى لەخۇ نىك دەكاتەۋە.

۵- كەمتەر خەمى و بى موبالائى لە قسە كردن ھۆكارى نەزانى خاۋەنەكەيەتى، بۆيە خۋاى گەرە ئامازەى بەۋە داۋە، كە ئەۋانەى ئەۋ رىزە دەشكىنن و ھەستى پى ناكەن، بەلگەى كەمى ژىرى دەگەيەن، ئەۋەش مەترسى ھەيە، ۋەك لە فەرمۇدەى پىشتەر روومان كردهۋە، كە زۆر جار قسەيەك مەۋق تۈۋشى دۆزەخ دەكات.

۶- ئەۋانەى پابەندى ئەۋ رىزە دەبن، خۋاى گەرە بە باش و مەدەۋە باسىان دەكات، كە ئەمەش دلخۇشەيەكە بۆ ئەۋ كەسانەى بەشىۋەى مولتەزىم و گوپرايەلەيەۋە، رىزى لە مەقامى پىغەمبەر دەگرن و بەچاۋى رىزەۋە لەبەرامبەر فەرمۇدەكانى دەجولئەنەۋە.

۷- خۋاى گەرە ھەر ئەۋ خالەى سەرەۋەى بەھۆكارى چاكسازى دلان دانائە، واتە ئەگەر كەسىك ئەۋ چوارچىۋانە نەشكىنن و بەۋ پەرى رىزەۋە ھەلسوكەۋت بىكات، ئەۋە بەلگەى ئەۋەيە، كە ئەۋ كەسە دەروونى خۇى چاك كردهۋە، خۋاى گەرەش چاكى پى بەخشىۋەۋە، سەر كەۋتوۋى كردهۋە لە تاقىكرەنەۋەى دىندارىەۋە.

۸- پىندانى پاداشتى زۆر لەلايەن خۋاى گەرە دانراۋە بۆ ئەۋ كەسانەى خۇيان لەسەر بەرزى ئەۋ پەلەيە رادىنن، بە جوانىەۋە پابەندى رىبازى پىغەمبەر (دوردى خۋاى لەسەر بىت) دەكەن و رىزى پىپويست دەنوئىن.

۹- سەر زەنشتى ئەۋ كەسانە ھاتوۋە، كە بە پى پىۋەرەى غەقلى بىر ناكەنەۋە، بە مانايەكى تر ئەۋانەى ئەدەبىيان نىە، ئەۋە بەلگەى ئەۋەيە غەقلىان لاۋازە، ئەۋانەش ئەدەبىيان ھەيە بەلگەى بەھىزى و ھەبوونى غەقلىانە، چونكە ئەدەب ئەۋەيە غەقلى لەگەل بىت، غەقلىش ئەۋەيە دەرھاۋىشتەى ئەدەبى لى بگەۋىتەۋە، بۆيە كە سەيرى قورئانى پىرۆز دەكەى زۆر بەجوانى ئەۋ مەسەلەيەى دركاندوۋەۋە، قسەى لەبارەۋە كردهۋە، ھەرەك دكتور غەبدولمەجىد

ته لیبانونی ده لیت: (فانظر إلى سمو هذا المنهج القرآني في سياسة النفوس وتربيتها وإصلاحها وتهذيبها، والتدرج بها في كلمات قليلة، وجمل يسيرة، تليّن القلوب القاسية وتردّ النفوس الجماعه)^(۱).

۱۰- ره چاوردنی بنه ماو چه مکی تینساف له شته کان پیویسته، چونکه شه و هفدهی (به نو ته میم) یان که هاتنه لای پیغه مبهرو (درودی خوی له سهر بیت) نزیکه می (۷۰) که س ده برون، به لام خوی گه وره نه یغه رموو: هه موویان بی عه قلن، به لکو فرموی (زور به یان که م عه قلن)، که شه مش وانیه بو تیمه ی مرؤف، بو هه لسوکه وت کردن له ناو یه کتری ره چاوی شه و چه مکه بکه یین.

۱۱- ره چاوردنی تاییه تمندی که سه کان، هه روه ک خوی گه وره ناماژه ی پی داوه، که شیوازی گفتوگو کردن له گه ل پیغه مبهرو چوتیه تی بانگ کردنی جیاوازه له وه ی له ناو خوتان به کاری ده هینن، شه مش وانیه کی گه وره یه به وه ی تیمه ی موسلمان ره چاوی تاییه تمندی که سه کان بکه یین و هه ر که سه و به پیتی پیگه ی خوی ریژی له به رامبه ر بنوینین وه که شه ی (أنزل الناس منازلهم).

۱۲- خۆ راهینان له سهر نارام گرتن و خۆ دوور گرتن له په له کردن، چونکه خوی گه وره ناماژه ی به وه داوه، که سه برو نارامی پیویسته و ناکری مرؤفی موسلمان شه و چه مکه له خوی دابری، چونکه به نه بوونی شه و نارامیه مرؤف تووشی هه له و له ده ست چونی پاداشت و بی ریژی ده بیته وه.

۱۳- کلیلی گه یشتنه خیر و جیبه جی بوونی کارو هه نگاهه کان نارامی گرتنه، وه که شه وه ی له تایه ته که خوی گه وره ناماژه ی پی داوه، به وه ی شه گه ر شه وان سه بریان گرتبا بو شه وان خیر تر و چاکتر بوو، که واته ده بی مرؤفی موسلمان شه وه بزانی، که نارامی نواندن نه که ته نها پاداشتی تیدایه، به لکو سهر که وتن و خیری هه نگاهه دونیایی و قیامه تیه کانی لی ده که ویتته وه.

۱۴- جیگیر کردنی دوو ناو سیفه تی تری خوی گه وره، واته (غفور، رحیم)، که شه مش به لگه ی شه وه یه خوی گه وره لیخوشبووه، به رامبه ر شه وانیه هه له ده که نو، لی پی هه شیمان ده بنه وه، هه روه ها خاوه ن به زده ییشه به رامبه ر به مرؤفه کانه وه.

۱۵- وەك چۆن ئەدەب نواندن بەرامبەر كەسايەتى پىغەمبەر (درودى خۋاى لەسەر بىت) واجبە و دەبى پەچاۋ بىرى، بەھەمان شىۋە رىز نواندن لەبەرامبەر پىشەواۋ زانايانى ھەلگىرى پەيامى ئىسلامىش پىويستە، چونكە ئەوان مىراتگىرى پىغەمبەرئان، ھەروەك پىغەمبەر (درودى خۋاى لەسەر بىت)، دەفەرمۇي: (العلماء ورثة الأنبياء)^(۱)، كەواتە لە سەر موسلمانان پىويستە رىز لە زانايانى ئايىنى بىگرن، بەو پەرى ئەدەبەۋە بەرامبەرئان ھەلسوكەوت و مامەلە بىكەن.

پوختەى قسان، باشە ئەگەر ھەر كۆمەلگەيەك ئەو بەھا گەرە مرۆيى و رەشتىانەى تىدا بىت، دەبى چ كارىگەرىيەكى گەرەى لەناۋ دروست بىو، چۆن شىۋاى ھەلسوكەوتە كۆمەلەيەتەكانى دەچىتە پىشى پىشەۋە؟! لەھەمان كات پىم واىە ئەمانە كىلى گىرنگن بۆ كىرندەۋەى دەرگاكانى بەختەۋەرى و دووركەوتنەۋە لە زۆرىك لەو گىرغانەى زۆرچار بەھۆى غىبابى ئەو چەمكەنەۋە لەناۋ كۆمەلگە دروست دەبن..

به شی چواره م

روونکردنه وهی

هه واله بی بنه ماو چه واشه کاریه کان

دهروازه..

له و به شه دا ده چینه خزمهت په یامیکی تری گرنګ و هه ستیار، که ده بی له ناو کومه لگه ی موسلمانان ره چاو بکری، بو شه وی تووشی ئاژاوه و کاری گیږه شیوینی و هه لویستی ناشیاو نه بنه وه، له گه ل شه وه شدا ده بی هم کومه لگه ی ئیسلامی و هه میش تاکه کانی نیو شه و کومه لگه یی، له وه به ئاگا و هوشیار بن، که گواستنه وه ی هه والی نادروست و نابه جی یه کیکه له و مه ترسیانه ی چه ندین کاریگه ری خراب له ناو کومه لگه و له سه ر که سیتی تاك جی ده هیلی، له هه مان کات یه کیکه له و ره فتاره نادروستانه ی به هوی وه چه ندین کیسه سه ره لده دهن، که سه ره نجام ده بنه هوی لیکترازانی ریزه کانی نیو کومه لگه و تییکچوونی باری دهروونی و کومه لایه تی خه لکه وه.

بو یه خوی گه و ره فه رمانان پی ده کات له راستی هه وال دلنیا بینو یه کسه ر قسه ی شه و که سانه نه گوازینه وه، که به درو هه والی بی بنه ما دروست ده کن، بو شه وی نه که وینه بازنه ی تییکچوونی باری دهروونی و سه ره لده دانی غم و کیسه ی نارپیکه وه.

هه روه ک خوی گه و ره ده فه رمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ، وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبِيبَ إِلَيْكُمْ الْإِيمَانَ وَزَيْنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرِهَ إِلَيْكُمْ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ، فَضَلَّ مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ)^(۱)، واته: نه ی شه وانه ی باوه رتان هیئاوه شه گه ر که سیکی متمانه پی نه کراو هه والیکی گرنگی بو هیئان خیرا بروی پی مه کن، به لکو سه رنج بده ن، لی پی بکولنه وه تا بو تان روون ده بیته وه، نه وه کو ئازارو ناخوشی و گیروگرت بو خه لکی دروست بکن به نه زانی، جا دوا ی په شیمان بینه وه له و کاره ی که پیی هه ستاون.

نیوه دلنیا بن و بزانه، که پیغه مبه ری خوا (درودی خوی له سه ر بیته) له ناو تاندا یه (پرس و رای پی بکن) زور شت هه یه شه گه ر شه و به رای نیوه ی بکر دایه تووشی گیروگرت و ناخوشی ده بوون.. به لام خوا ئیمان و باوه ری له لا خو شه ویست کردوون و له دل و دهرووتاندا

پازاندویه تیه وه .. لهو لایشه وه کوفرو بی باوه پری و گونا هوو یاخی بوون له فه رمانی خوای لا تال و ناشیرین کردوون، ئا ئه وانه هه ر خۆیان ریگه ی ژیری و سه رفرازیان گرتۆته به ر. ئه مه ش خۆی ریزو به خششیکی تایبه تی و نازو نیعه تیکه له لایه ن خواوه پییان دراوه ، خوایش زاناو داناو کار به جییه .

به پیی ئاماژه و هیما ی ئه و ئایه ته بیّت، ده بی به ر له هه ر که س ئه وانه ی سه ره پهرشتی کاروباری موسلمانان ده که ن له وه هۆشیار بن و، به گوپی هه موو که س و به پیی هه موو جوژه هه وائیگ هه لئه خه له تین، چونکه به ریوه بردنی کاروباری خه لگ و چاودیری کردنی کۆمه لگه له هه لئخلیسکان و ئاراسته ی پیچه وانه وه ، کاریکی گرانه و ده بی به پیی نه خشه و به رنامه و کاری ئیسلح خوازیه وه بیّت، هه ره وک له سیاسه ی شه رعی ئه و جوژه مه سه لانه روون کراونه ته وه ، دوای ئه وه ش ده بی کار له سه ره ئه وه بگریت، که تاکه کان له سه ره هۆشاریه کی ته واو و تیگه یشتنیکی ته ندروست رابه یندرین، بۆ ئه وه ی نه بنه هۆکاری نانه وه ی ئاشووب و خسته مه ترسی چوارچیوه کۆمه لایه تیه کانه وه .

بۆ روونکردنه وه ی زیاتری ناوه رۆکی ئه و ئایه ته و تیگه یشتن له چۆنیه تی ئه و بابه ته و کاریگه ریه خراپه کانی هه لبه ستنی هه وائی بی بنه ماو نانه وه ی کیشه و دروست کردنی به ره به ستنی کۆمه لایه تی، له ری چه ند باسیکه وه ده چینه ناو ئه و ته وه ره وه :

باسی یه که م

هۆکاری دابه زین و ئاماژه یه ک

له زۆریه ی سه ره چاوه ته فسیریه کان، ئاماژه به وه کراوه ، که ئه و ئایه ته له باره ی (وه لیدی کوری عوتبه) هاتۆته خواره وه ، کاتی پیغه مبه ر (درودی خوای له سه ره بیّت) وه ک نوینه ر نارديه لای تیره ی (بنی مطلق)، بۆ ئه وه ی زه کاتیان لی وهر بگریت - چونکه په یمانیان له گه ل پیغه مبه ر

(درودى خۋاى لەسەر بىت) دابو، كە كەسىك بىئىرى بۆ ئەۋەدى زەكاتى تەسلىم بكن-،
ۋەلىدش كە بەۋ كارە ھەلساۋ لە شوئىنى نىشتەجى بۈۋى ئەۋ تىرەبە نىك بوۋىەۋە، سەبىرى
كرد ئەۋان گەردبوۋىنەۋەۋ بەرەۋ رۈۋى ئەۋ دەرۋانن، ئەۋىش ترسى لى نىشتەۋ گەراپەۋە، لەبەر
ئەۋەدى لەسەردەمى پىش ھاتنى ئىسلام كىشەكى لەگەل ئەۋان لى دروست ببو، ترسا لەۋەدى
ئەۋ خۆ ئامادە كەردەدى ئەۋان بۆ لەناۋبەردى ئەۋ بىتەۋ بىئەۋى لى بىدەن.

ۋەلىدى كۈرى عوتبە بى ئەۋەدى قەسەبە كىان لەگەل بكاتەۋ لە نىكەۋە پىيان بگاتەۋ
زەكاتىان لى ۋەربگىت، گەراپەۋە خەمەت پىغەمبەر (درودى خۋاى لى بىت)، ئەۋىش لى
پرسى ۋە فرموى: چىت كەرد؟ ۋەلىد گوتى: ئەى پىغەمبەرى خۋا ئەۋان ھەلگەراۋنەتەۋە لە
ئىسلام ۋەكاتىان پى ئەدام ۋەستىان لەناۋم بىنەۋ بىكوزن.

پىغەمبەرىش (درودى خۋاى لەسەر بىت)، تۈرە بو لەسەر ئەۋ ھەنگاۋەۋ، خالىدى كۈرى
ۋەلىدى راسپارد خۋى ۋە جىشك بچىتە لايان ۋە بزانى مەسەلە چىبە، ئەگەر ۋابىن ۋەك ۋەلىد
باسيان دەكا، ئەۋە ھەرچى بە پى رىسەۋ ئىسلامەتى لەگەل كافران دەكرىت لەگەل ئەۋان
ئەنجامى بدات.

دۋاى ئەۋە لە لايەكەۋە (خالىدى كۈرى ۋەلىد) لىيان نىك بۆۋە ھەۋالى ۋەرگرتن، دەبىنى
ۋا بانگ دەدەن ۋە نۆت دەكەن ۋەكاتىان ئامادە كەدوۋە.

لەلايەكى تىشەۋە شاندىكى ئەۋ تىرەبە بۆ خالى بوون لەۋ مەسەلەبەۋ گەراپەۋەۋ ۋەلىد لە
رېگادا، چۈنكە ئەۋان ۋەلىدىان بىنى بو كە ھاتەۋ گەراپەۋە، ترسىان لى نىشتەۋ ۋايان تەسەۋر
كرد، كە لەبەر ئەۋە گەراپەۋە نايەتىكى قورئان لەبارەۋ ئەۋانەۋە نازل بوۋى، ھاتنە لاي
پىغەمبەر (درودى خۋاى لەسەر بىت) گوتىان: قوربان ئىمە زەكاتمان ئامادە كەردبو، خۇشان لە
ئامادەباشى بوۋىن بۆ رېزگرتن لە نۆتەرەكەت كەچى ئەھاتە لامان ۋەچامان پى نەكەۋتەۋ
گەراپەۋە.

خالىدى كۈرى ۋەلىدش ھاتەۋ خەمەت پىغەمبەر ۋەۋالەكەۋ پىشت راست كەدوۋە، لەۋەدى
كە ئەۋان نە ھەلگەراپەۋە لە ئىسلام نە نىبەتى ئەدانى زەكاتىشيان ھەبە.

لهو سه روبه نده خوای گه وره شه و نایه ته ی نارده خواره وه، که ده فهرموی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَيَّ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ)، واته:
شه شه وانه ی باه ورتان هیناوه شه گهر که سیکی متمانه پی نه کراو، هه وایکی گرنگی بو هینان
خیرا بروای پی مه کن، به لکو سه رنج بدن، لپی بکو لنه وه تا بو تان روون ده بیتته وه، نه وه کو
نازارو ناخوشی و گیرو گرفت بو خه لکی دروست بکن به نه زانی، جا دواپی په شیمان بینه وه لهو
کاره ی پی هه ستاون.

لیروه ده کری ناماژه به دوو خالی گرنگ بکه یین:

یه که میان: شه گهرچی شه و نایه ته له باره ی شه و که س و تیره و مه سه له تایه ته هاتوته
خواره وه، به لام حوکه که ی به شیوه یه کی گشتی لی ودرده گیری، به وه ی تیکرای سه رده م و
شویین و خه لکانیکی لهو شیوه ده گریته وه، هه روه ک (تیمام سه سه نی به سپری) ده فهرموی: (فوالله
لئن كانت نزلت في هؤلاء القوم خاصة، إنها لمرسلة إلى يوم القيامة، ما نسخها شيء)^(۱).

دووه م: به پی بوچوونی رافه کارانی قورپان، ناکری (وه لیدی کوری عوتبه) به فاسق و ده رچوو
له دین دابتری، له بهر شه وه ی شه و له سه ر گومان قسه ی کردوه نه ک به درو، چونکه شه و شه وه ی
له بیر بووه، که کیشه ی له گه ل شه وان هه بووه و دیتیتی شه وان خرپووینه وه و ترسی لی نیشته و وای
گومان برد، که شه وانه ده یانه وی شه و له ناو ببه ن و زه کات نه دهن.

له لایه کی تریش له سه ر پیناسه ی (فاسق) زوریک له زانایان پییان وایه به و که سه ده گوتری،
که له دین دهرده چی، وه وه لیدی کوری عوتبه که سیکی دیندارو ریک و پیک بووه.

باسى دووم

شىكردنەۋەي ھەندى وشەي نىۋ ئايەتەكان

چەند زاراۋە و وشەيك ھەيە، كە بە ھۆي شىكردنەۋە و لىك دانەۋەي ماناكانيان، زياتر مەبەست و ناۋەپۇكى ئايەتەكان روون دەبىتتەۋە، بۆيە لىرەۋە تەو چەند وشەيە و ماناكانيان دەخەينە روو:

- (فَاسِقٌ): واتە كەسىكى دەرچوو لە فەرمانى خوا، كەسىك، كە سنوورە قەدەغەكراۋەكان دەشكىتت، كەسىك كە قەسەي نابەجى دەكات، كەسىك كە بەپىچەۋانەي راستىيەۋە ھەلسوكەوت دەكات- ھەرۋەھا لە فەرھەنگى شىرىن ھاتوۋە: فسق- خراپە. فاسق- خراپەكار. فسق_ بەدرۆي خستەۋە. فاسق- فاجر- خراپەكارو پياۋ خراپ^(۱).

- (بَغْبَاً): واتە: ھەۋال، كە لىرە زياتر مەبەست تەو ھەۋالەيە مەترسى لى دەكەۋىتتەۋە لەناۋ كۆمەنگەۋ كارىگەرى خراپ لەسەر تاك دروست دەكات.

- (فَتَبَّيْنُوا): واتە: روونى بكنەۋە، تا بزەنن ھەۋالەكە راستە يان درۆ، لەجىيە يان ھەلبەستراۋە، پەۋايە يان نا پەۋا، بۆ تەۋەي بۆتان ئىسپات بى ئىنجا حوكمى لەبارەۋە بەدەن.

- (كَادِمِينَ): واتە: پەشىمانى، دەكەۋنە ناۋ پەشىمانى لەسەر تەو كارەي تەنجامتان داۋە، بى تەۋەي بەدۋاداچوونى بۆ بكنە.

- (لَعَنْتُمْ): واتە: دەكەۋنە ناۋ ھەلە و تاۋان و كىشەۋە.

- (الْكَفْرُ): واتە: كافر بوون و دەرچوون لە گشت فەرمانەكانى خۋاى گەۋرە.

- (وَالْعُسُوقُ): واتە: فەرمان شىكىنى و سەرپىچى كردن و تاۋان تەنجام دان.

- (وَالْعِصْيَانُ): واتە ھەلە و تاۋان.

- (الرَّاءِدُونَ): واتە: ھۆشيارو جىگىرەكانى سەر ئايىنى خۋاى گەۋرە، تەھلى ھەق و

شۋىنكەۋتەي رىبازى راست و پەۋان.

باسی سییه م

مه ترسی هه وائی نادرست و قسه ی هه ئبه ستراو

یه کئی له سیمما و ره ههنده کانی کومه لگه ی ئیسلامی شه و دیه، که هوشیارانه مامه له بکات له گه ل هه موو شه و قسه و باسو هه وائه نابه جی و ناراستانه ی ده بنه هۆکاری دروست بوونی کیشمه کیش و لیک ترازان موسلمانان، بۆ شه و مه به سته ش ده کری پشت به بنه مای راستیه تی و به وادا چوون و لیکۆلینه وه ی ورد به سته ی، تا بتوانی به ئاسانی و له سه ر بنه مایه کی دروست بریار بدات و کیشمه کان یه ک لایی بکاته وه.

له هه مان کات ده بی له سه ر ناستی خیزان و بنه ماله و ته نانه ت گه ره ک و شارو کومه لگه ش هوشیاریه کی ته و او له و باره وه بوونی هه بی و، لایه نه په یوه نداره کان کار له سه ر شه و به کن، که تا که کان له سه ر په وهره دیه کی راست و دروسته وه راپینن، بۆ شه وه ی نه بنه هۆکارو پردی نانه وه ی کیشمه و قسه و هه وائی درۆ نابه جی و چه واشه کارانه وه.

خوای گه وهره زۆر جوان باسی له وه کردوه، که په له نه که یین له بریاردان له سه ر هه وائ هینانی شه و که سانه ی ترسی خوایان که مه و گوئی به درۆ ناده ن و شته کان وه ک خوئی ناگی رنه وه، هه وهره ها فه رمانمان پی ده کات، که له کاتی وه رگرتن و بیستنی هه وائی شه و جو ره که سانه یه کسه ر بریار نه ده یین، به لکو لیبی بکۆلینه وه و له راستیه تی هه واله که دلنیا بین.

شه مه چ جای شه وه ی ده بی رابه رانی ئایین و ده زگا و لایه نه په یوه نداره کان زۆر له وه به ئاگا بن، چونکه هه ر کارو بریارو هه نگاوێک، که له سه ر بنه مایه کی راست نه دریت، کاره ساتی گه وهره ی لی چاوه پروان ده کری و ره نگه ئاژاوه و کیشمه ی زۆر به وای خو یه وه بنیتسه وه، که سه ره نجام له په شیمانی و خه م لی خواردن و مهینه تی دروست بوون، زیاتر شتیکی تری لی ناکه ویتته وه.

بۆیه خوای گه وهره ده فه رموی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَيَّ مَا فَعَلْتُمْ تَادِمِينَ)، واته: شه ی شه و که سانه ی ئیمانان هیناوه! شه گه ر فاسقی خه به ریکی بۆ هینان ده سته جی به راستی مه زانن و بکه ونه په یچۆر تا بۆتان

دهره که وی راستی و درویی هه واله که چۆنه، نه وهک بی ئاگا و به نه زانی خۆتان کۆمه له خه لکی گرفتار و تووش بکه ن و پاشان له و کاره ی کردووتانه په شیمان ببنه وه.

ده بیین له سه ره تا وه خوی گه وره به نیدای ئیمان هه وه بانگی ئیمانداران ده کات، چونکه ئیمان جه وه هری مرۆقه و نووری ئیلاهییه له ده روون و رۆشنا که ره وه ی رینگای موسلمانانه، به شیوه یه کی وا که رایدینی چۆن قسه بکا و چۆن هه لویست و ده رگری و چۆن شته کان لیک بداته وه، که شه مش هیمایه بۆ گرنگی شه و باسه ی له دوا ی شه وه ده یت، که پپو یسته له کاتی هیئانی هه وال له لایهن شه و که سانه ی بایه خ به هیئان و بردن نادهن، هه لویسته کامان رابگرین تا له راستیه که ی دلنیا ده بیینه وه، چونکه هه ر بریار و هه نگا ویک له سه ر هه والیک ی ناروون، مه ترسی زۆر ده نیته وه و له وانیه کۆمه لگه تووشی ناهه مواری زۆر بکات⁽¹⁾.

بۆیه ش خوی گه وره ره خنه ی شه وه ده گری، که که سانیک هه ن له کاتی گواستنه وه ی هه وال نا گه رینه وه لای پیغه مبه رو (درودی خوی له سه ر بیت) شه و که سانه ی له لیکۆلینه وه ی شه و جۆره بو ارانه هونه ریان هه یه و لیتی ته ده گهن، هه ره ک ده فه رموی: (وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ) (سوره انفال: ۲۰)، واته: هه ر کاتیک هه والیک یان بۆ بیت ده رباره ی ئاسایش و هیمنایه تی، یا خود ترس و بیم، بلاوی ده که نه وه (بیر له سه ره ئه نجام نا که نه وه)، خۆ شه گه ر شه و هه والیک یان بلا و نه کردایه ته وه و بیانگیزی پاره ته وه بۆلای پیغه مبه رو (درودی خوی له سه ر بیت)، یان بۆ لای کاربه ده ستانیک که له خۆیانن، شه وه شه وانسه ی که له نه یینی هه والیکان تیده گهن و ده کۆلنه وه، نه یینی و رازه کانیان لی ده ره هیئا، جا شه گه ر فه زل و چاودیری خوا و ره حمه ت و میهره بانیه که ی نه بوایه شوینی شه یتان ده که و تن، جگه له که میکتان. له لایه کی تره وه پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ر بیت) فه رمانان پێ ده کات، که شته کان روون بکه یینه وه و قه ت به دوا ی شته گومانایه کانه وه نه که وین و بریار نه ده یین، چونکه شه و جۆره

1- مختصر تفسیر ابن کثیر: ج ۳ ص ۳۷۹.

2- سورة النساء: ۸۳.

بیرکردنه وه و په له کردنانه له فیلی شهیتانه وهن، ههروهک دده فرموی: (التَّيْبِنُّ مِنَ اللَّهِ وَالْعَجَلَةُ مِنَ الشَّيْطَانِ)^(۱)، واته: پروونکردنه وه له خواوه ییه و په له کردن له شهیتانه وه ییه.

له لایه کی تره وه خوی گه وره ناماژه به وه ده کات، که ئیمه بو زیاتر هوشیاری و وه رگرتنی رینمویی و شاره زایی و ههستی بهرپرسیاریتی، پیوستمان به وه هه یه روو له پیغه مبهه (درودی خوی له سهه بیت) بکه یین و بگه ریننه وه ژیر فرمان و ناموژگاریه کانی، چونکه ئه و زیاتر له کاروباره کان ده زانی و ده توانی ریگای راست و دروست و پر خیرمان بو دابنی.

له هه مان کات ناگادارمان ده کاته وه، له وه ی که زور شت هه بو وه، ئه گه هه تبا و پیغه مبهه (درودی خوی له سهه بیت) به گوئی ده وره به یی کردبا ئه وه موسلمانان تووشی گرفت ده بوون، چونکه له وانیه شته کانیان له سهه شان قورستر ده بو یه وه، بو یه ده بیینی خوی گه وره ئیمانی لای به نده سالحه کان خو شه ویست کردوه و له نا و دل و ده روونیانی رازاندو ته وه، بو وه ی به هوی کاریگه ری ئه و ئیماننه وه زیاتر روو له پیغه مبهه (درودی خوی له سهه بیت) بکه ن و له زه لکاوی کوفرو تاوان و هه له ی نادرست و نابه جی دوور بکه ونه وه، که ئه مه هوی کاری که و تنه سهه ری راسته قینه و هوشیار بوونه وه و گه یشتنه به سهه فرزای.

ههروهک دده فرموی: (وَاعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ)، واته: بزائن که وا پیغه مبهه ری خوا له ناوتانایه و ئه گه ره له زور شتا که داوا ی لی ئه که ن به گویتان بکا تووشی ده رده سهه ری ده بن، به لام ئیوه ش له به ره ئه وه ی که سوورن له سهه قازانجی ئاییینی نیسلا م، داوا ی ئه و شتانه ئه که ن و خوا نیسلا مه تی و باوه ری لا خو شه ویست کردوون و جوانی کردوه، له دلتانا و کفری و گونا هه و تاوانباریی لا بیژراندوون و پیوا ی عاقل و فامیده ش ئه وانن هه زیان له موسلمانه تی و فرمانبه داری خوا و پیغه مبهه ری خوا یه و رقیبان له کفری و تاوان و گونا هه باریهه.

که واته لیږه وه ده گه یینه نه و پراستیه، ده بی مرؤقی موسلمان هوشیار بیټ، له باره ی نه و قسه و قسه لؤک و هینان و بردن و هه والو و ده نگزیانه ی، که ده یانبستیت، یه کسه ر قسه ی له سه ر نه کات و بریار له باره یانه وه نه دات، تا بوی روون ده بیته وه، داخو شته که پراسته یان نا، چ جای نه وه ی نه و که سه ی نه و جوړه شتانه بلا و ده کاته وه نه گه ر که سیکی باش و دادپه روه ر نه بی، نه وه زیاتر پیویستی به به دوا داچوون و لیکوئینه وه هه یه.

له لایه کی تریشه وه ده بی موسلمان له وهش هوشیار بیټ، خوی نه بیته هؤکاری نه وه، که هه والی بی بنه ما و ناراست و قسه ی نابه جی به مه به ستی چه واشه کردنی خه لک بلا و بکاته وه. چونکه هه لبه ستنی هه والو و به ر بلا و بوونی دیاره ی درؤکردن ده بیته هؤکاری تیچکچوونی شیرازه ی کومه لگه و نانه وه ی ناهه مواری و لیک دوور که وتنه وه ی موسلمانان، له وانه شه نه مه سه ر بکیشی بو فیتنه و تیک چوونی باری نارامی و ناسایشی کومه لگه وه، بزیه پیغه مبه ری ئیسلام (دردی خوی له سه ر بیټ) پییمان ده فه رموی: (وَإِنَّ الْكُذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ)^(۱)، واته: به راستی درؤکردن خه لک به ره و خه راپه ده با و خه راپه ش مرؤق به ره و ناگری دؤزه خ ده بات.

هه وره ها مه ترسی نه و جوړه که سانه مان بو دیار ده کات، که له ناو کومه لگه به شیوازی نادرست هه والو بو خه لک هه لده به ستن و به و هؤیه وه کیشه له ناو کومه لگه ده نینه وه، هه روه ک ده فه رموی: (مَنْ كَانَ لَهُ وَجْهَانٌ فِي الدُّنْيَا كَانَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِسَانَانٍ مِنَ النَّارِ)^(۲)، واته: هه ر که س به دوو رووی و نادرستی هه وه له دنیا هه نگا و بنی، نه وه خوی که وره له قیامه تدا دوو زمانی له ناگر بو داده نی و پییانه وه سزاو ناخو شی ده چیژی.

لیږه وه پیویسته نه وه بلین: که نه گه ر ئیمه وه کو موسلمانان پابه ندی جوان و باش بنوین و له سنوری قورئان و فه رمو ده و نه خلاقی ئیسلام نه چینه ده ره وه، نه وه بیگومان ده کری و ده رچه رخانیک ی پر له ده سه کوه ت له ناو کومه لگه دروست بکه ین، له به ر نه وه ی هوشیار ده بین

1- صحیح مسلم: ج ۴ ص ۲۰۱۲.

2- سنن أبی داود: ج ۴ ص ۲۶۸.

له بهرامبهر همموو ئهو هه والو هه لبه ستر او انه ی، که له مامه له و ژیا نی رۆژانه مان گوی بیستی ده بین، له هه مان کات ده زانین پیوه ره کانی مامه له کردن له گه ل ئهو جوړه قسانه و هه والی بی بنه ما چین، چونکه خوی گه وره بۆی روون کردینه وه، که ده بی روونکردنه وه له شته کان بکه بین ئینجا بریار بده یین.

یه که له زانا و ئه دیبه کان ده ئی: (ومتی استقام القلب والعقل علی هذا المنهج لم یبق مجال للوهم والخرافة فی عالم العقیده، ولم یبق مجال للظن والشبهة فی عالم الحکم والقضاء والتعامل، ولم یبق مجال للأحكام السطحية والفروض الوهمیة فی عالم البحوث والتجارب والعلوم)^(۱).

له هه مان کات ئه گهر کومه لگه له سه ره ئهو ریتمه برواته پی شه وه، که تاکه کانی به هۆی ئیمان وه په پیره وی له راستیه کان بکه نو له کاتی کیشه بگه رینه وه بۆ ریبازی پیغه مبه رو (درودی خوی له سه ره بیّت) له هه ولی ئه وه دابن، که خۆیان به دوور بگرن له دیارده ی له و شیوه، ئه وه ده کری بلین ئه و کومه لگه یه و تاکه کانی به شیوه یه کی باش و به ئاستیکه به رزه وه به ره و پیش ده روات و ده رگا کانی خیره خوشی به روودا ده کری شه وه، له سایه ی فه زلی خوا و ئیمانی ده روونه کان و خۆپاریزی تاکه کانی نیو کومه لگه له خراپیه کان، به و ئاراسته جوانه گه یشته وین و له ژیری وه ئاسووده ده بین، بۆیه خوی گه وره ش له کۆتایی ئه و ئایه تانه وه ده فه رموی: (فَضْلًا مِنْ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ).

باسی چواره م

ده راویشته نه رینیه کانی به دو ادا چوون و

روونکردنه وهی هه وال

له ده ره نجامی خستنه رووی شه و ته وه ره و شیر کړنه وهی شه و فرمانه خوا بیسه، له باره ی به دو ادا چوون و روونکردنه وهی شه و هه والانه ی له لایه ن که سانی خراپه کار و متمانه لا وازه وه پیمان ده گات، ده کړی لیره وه چه ند خالی ک باس بکه یین و سو دو و قازا نجه کانی شه و ثایه ته دیاری بکه یین:

۱- پیوستی روونکردنه وهی هه وال و خه به ره کان و په له نه کړدن له وه رگرتنیان، به تاییه ت له و هه وال و ده نگویانه ی، که په یوه ستن به کارویاره گشتیه کان و، هه ستیارن له نا و کومه لگه ی ژیان ی خه لک و نارامی ولات و نیشتمان ه وه، چونکه شه مه داخوازی قورپانی پیروژه بو به نده کان و په یرو ی راسته قینه ی نیسلا مه، هه روه ک (سه یید قوتب) ده لیت: (الثبت من کل خبر و من کل ظاهره، و من کل حرکه قبل الحکم علیها، هو دعوة القرآن الکریم، و منهج الإسلام الدقیق)^(۱).

واته: روونکردنه وه له هه ر هه وال و دیارده و جولیه یه ک به ر له حوکمدان ریک داخوازی قورپان و مه نه هجی وردینی نیسلا مه.

۲- ده بی شه وه بزاین، که شه سل له نا و تاکه کانی نیو کومه لگه ی موسلمانان شه وه یه، که لیک شه مین بن و له ده ست و زمانی یه کتروه هه ست به سه لامه تی بکه ن، وه ده بی هه وال و قسه و گپرا نه وه ی مه سه له کانیان له سه ر بنه مای راستی و دروستی بی ت، بو شه وه ی په یوه ندیسه کومه لایه تیه کانیان نه شله ژئی و نه که ویتته داوی لاوازی و لیک ترازان ه وه، شه گه ر شه و په روه رده ش جیگه ی کرایه وه و ره گ و ریشه ی له نا و ده روونی خه لک و پانتایی کومه لگه دا کوتا، شه وه بیگومان ده بی تته هو کاری نه مانی شه و نه خو شیه له نا و موسلمانان ه وه.

1- فی ظلال القرآن: ج ۴ ص ۲۲۲۷.

۳- ئەوه شمان بۆ پروون ده بیتهوه، که سه چاوه ی هه موو راستی و دروستی و وردبینی و دووربینیه ک قورنانی پیروو فەرمووده ی دروستی پیغه مبه ره (درودی خوی له سه ر بیته)، که بی هیچ پیچ و په نا راستیه رابردوو و داها تووه کانی بۆ پروون کردینه ته وه، بۆیه شه هه می شه کاربگه ری ئیمانی و ئه رینی و ئارامی به دل و ده روو مان ده به خشی و هزر و بیرمان هه می شه له راستیه کان نزیک ده کاته وه، له وه ش نمونه ی هه وائی ئیسرا و میعراج و هه لۆیستی ئیمامی ئه بو به کر له گومان نه بوونی به رامبه ر کاری خوا و هه نگا وه کانی پیغه مبه ره (درودی خوی له سه ر بیته) جوانترین نمونه ی پابه ندی موسلمانانه، که له بواری عه مه لیه وه بی دوودلی ته سدیقیان نواندوو ه.

۴- له و ئایه ته ئاماژه شه به وه کراوه، که کهسانی فاسق و به هه له و په له، جینگه ی ئیعتبار نین و هه می شه له سه ر جوۆ و قه باره ی کاره کانیان تووشی شکست و په شیمانی و خه م و ئالۆزی ده روونی ده بنه وه، که سه ره نجام کهسانیکی نامۆش ده رده چن له نا و کۆمه لگه و ریزی موسلمانانه وه.

۵- به هه مان شیوه په له کردنی موسلمانان له وه رگرتنی هه وائی بی بنه ما پیش روونکردنه وه ی، ده بیته هۆی په شیمانی و لیکترا زانی موسلمانان و که وتنه وه ی رق و کینه و کیشه ی کۆمه لایه تیه وه.

۶- ئاماده یی پیغه مبه ره (درودی خوی له سه ر بیته) له سه ر ده می خۆی و زیندویتی رپیاز و سووننه ت و فەرمووده کانی له نا و ئۆمه ت له دوای وه فاتی، به لگه ی به هیزی روونکردنه وه ی شته کان بۆ موسلمانان، به و مانایه ئه گه ر ئیمه پابه ندی له به رامبه ر بنوینین و له کاتی کیشه بگه رپینه وه لای، ئەوه بۆ ئیمه زۆر باش ده بی و به هۆیه وه تووشی سه ر لیشتیوان و لاری ئایین.

۷- خوی گه وه ئیمانی له نا و دل و ده روونی ئیمانداران خۆشه ویست و جیگه ر کردوو ه، که هۆکاری یه که می به خته وه روونی مرۆقه کانه له ژیاندا، بۆیه شه به نیدای ئیمانه وه بانگه وازی بۆ کردین و له هه ستیاری ئه و بابه ته هۆشیاری کردینه وه، چونکه ئیمان گه وه ترین نیعمه تی خوی گه وه ریه، که به مرۆقی ده به خشیته و به هۆیه وه هیدایه تی ده دات.

۸- له پیناسه کردنی چه مکی ئیماندا هاتوره: (الإیمان هو: التصدیق بالجنان والإقرار باللسان، والعمل بالأركان)، له بهرامبهر ههر یه كه له وانهش خوی گه وره ده فهرموى (وَكْرَهُ إِلَيْكُمْ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ)، كه واته ده بى هۆشيار بين له جیبه جى کردنی پیناسه ی ئیمان و خو دوور گرتن له کوفرو ده رچوون و شکاندنی سنووری خوا و نه نجامدانی گوناھو تاوان^(۱).

۹- هاندانی خوی گه وره بو مرۆقه کان له دانان و هه لئانی ده روونیان له سه ر ئیمان و ته قواو خو پارێزی، بو ئه وه ی بگه نه پله و پایه ی كه سانی هیدایه تده رو سه رفرازو رپنمایكار بو رپه گه ی راستی و دروستی و به رده وام بوون له سه ری.

۱۰- ده بى له وهش هۆشيار و به تاگا بين، كه هه رچه كه له و دونیایه دیتته رپی ئینسان له کار و هه نگاوی چاکه، ئه وه فه زل و نيعمه تى خوی گه وره یه، له هه مان کات هیمما و ئاماژه یه بو به نده کان له به رامبهر نازو نيعمه ت و فه زله کانی خوی گه وره، شوکرانه بژیرى بکه ن و سوپاس و ستایشی خوی بالا ده ست له ژيانیان له بیر نه که ن، خوی گه ورهش ئاگاداری جو له و هه نگاوی مرۆقه کانه و دانایه له به رامبهر کاروباری ژيانی خه لک و به رپوه بردنی رپه وه ی کائینات و دروستکراوانی سه ر زه ویه وه.

۱۱- هه ر کات تا که کانی کۆمه لگه هۆشيار بوون و، له دیارده ی هه لبه ستنی هه والی بى بنه ما و چه واشه کاری خو یان پاراست، بیگومان هه نگاویکی گرنگ ده بى له دوور که تنه وه ی کۆمه لگه، له زۆرێک کیشه و نه خو شیه کۆمه لایه تیه کانه وه.

به شی پیئجه م

به رپرسیاریتی موسلمانان
له کاتی رووبه پروو بوونه وهی شهرو
ناکوکی و ئاژاوه کان

دهسپیک ..

دوای ئه وه ی له به شی سییم له ژیر رۆشنایی چهند نایه تیکی ئه و سوره ته، تیشکمان خسته سهر بابه تی روونکردنه وه ی هه والی که سانی فاسق، بۆ ئه وه ی له راستی خه به ره کان دلنیا بینه وه، تا نه که وینه ناو کیشه و گپرو گرفتی کۆمه لایه تیه وه، ئیستا خوای گه وره ده یه و ی زیاتر له ههستیاری ئه و بابه ته ناگادارمان بکاته وه و رینماییمان پێ بدات، که نه گهر هاتوو له سه ر هه والیکی ناراست، که وتینه کیشه و ناکوکیه وه چۆن هه لسوکه وت بکه یین؟ چۆن بتوانین به سه ریه وه زال بین؟ له بهر ئه وه ی کۆمه لگه ی موسلمانان کۆمه لگه یه کی مرۆبیه و مه لایکه تی نیه و، له هه مان کاتیش سروشت و سایکۆلۆژیه تی که سه کان زۆر جار به ره و هه لچوون ده روا و، سه ره نجام ناکوکی و دووبه ره کی و ته نانه ت ئاژاوه و شه رو ئاشوبیسی لی پهیدا ده یی.

ئا لیره ی شه وه بۆ ئه وه ی ریزی موسلمانان تیک نه چیت و کایه کانی کۆمه لگه ش لیک نه ترازین، خوای گه وره ئامۆژگاریان ده کات، به وه ی له کاتی ناکوکیه کان رپگه ی ئیسلخ و هۆکاره کانی ئاشته وایی وه ئامۆژگاری، ئیرشاد، هۆشیارکردنه وه، ده سه لات بگرینه بهر، له پینا و نه هیشتنی کیشه کان و هه لانانی ناکوکی و دووبه ره کیه کان، هه ره ها خوای گه وره فه رمانی ئه وه شان پێ ده دات، که بنه مای راسته قینه ی ئاشته وایی و به هیزبوونی برابه تی نیو ریزی موسلمانانه، که ده بی هه مووان له پینا ویدا ئه رک بکیشن و چوارچیوه کانی بیاریزن، بۆ ئه وه ی به هزی برابه تیه وه کۆمه لگه بکه ویتته ئارامی و دووره شه ریه وه.

خوای گه وره ده فه رموی: (وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسُطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ، إِمَّا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ)^(۱).

واته: ئه گهر دوو ده سه ته، یان دوو تا قم له موسلمانان بوو به شه ریان، ئه وه ده سه ته جی هه ول بدن رپکیان بجه نو ئاشتیان بکه نه وه، خۆ ئه گهر لایه کیان هه ر ده سه تدریژی ده کرده سه ر لاکه ی

تر، ئەوا ئىيوه بەگژ ئەوه‌ياندا بچن كه سته‌مو دەستدرىژى دەكات، هه‌تا ده‌گه‌ر ئىته‌وه بۆ فه‌رمانى خوا، جا ئەگه‌ر لايه‌نه سه‌ركه‌شه‌كه بۆ فه‌رمانى خوا سه‌رى دانواند، ئەوه ئىيوه ناو‌بژىوانيه‌كى داد‌گه‌رانه له‌ئىوانياندا بكه‌ن و داد‌په‌روه‌رى ئەنجام به‌ن، چونكه به‌پراستى خوا ئەوانه‌ى خو‌ش ده‌وئ، كه داد‌په‌روه‌رى ئەنجام ده‌ده‌ن.

له‌پراستيدا هه‌ر ئىمانداران بى‌په‌رمان بى‌گه‌ن، كه‌واته هه‌ركاتىك له‌ نىوان دوو براتاندا ناكو‌كى په‌يدا بوو، ئىيوه نىوانيان چاك بكه‌ن و ناشتبان بكه‌نه‌وه، هه‌ميشه له‌ خوا بترسن و پارىزكار بن، بۆ ئەوه‌ى په‌هه‌مان پى‌ بگه‌ر.

به‌ پى‌ هى‌ما و ناما‌ژه‌كانى نىو ناوه‌رۆكى ئەو دوو ئايه‌ته، ده‌گه‌ينه ئەو پراستيه‌ كه كۆمه‌لگه‌ كىشه‌ى لى‌ رووده‌دات و بى‌ گه‌ر نابه‌، به‌لام وه‌زىفه‌ و شه‌رك و به‌رپرسيارىتى تىك و ده‌سته‌و ده‌سته‌لاته‌كان رۆل ده‌بينى، له‌وه‌ى كه‌ چهنده به‌لاى هه‌نگاوى خىر ده‌رۆن و به‌ نامرازو هۆكارى پى‌ويست، داد‌گه‌رى له‌ناو خو‌يان و له‌گه‌ل كىشه‌كان ده‌كه‌ن، هه‌روه‌ها گرنگه‌ ئەوه‌ش بزانين، كه سه‌رپىچىكارانى فه‌رمان و داد‌گه‌رى خوا، نابى‌ رىنگه‌يان پى‌ بدريت و هه‌رچيه‌ك بى‌انه‌وى بى‌كه‌ن يان بۆيان بگه‌ر.

هه‌روه‌ها ئەو ئايه‌ته ناما‌ژه‌يه‌كى گه‌وره‌ى بۆ تىكراى مرۆفاه‌يه‌تى تىدايه‌، كه ئەگه‌ر په‌يره‌وى لى‌ بكه‌ن و له‌ناو هه‌ر كۆمه‌لگه‌يه‌ك په‌گه‌و رىشاله‌كانى بچىنن، ئەوه په‌نگدانه‌وه‌ى ئىجابى زۆرى ده‌بىت و به‌ گه‌وره‌ترين ده‌سه‌كوتى مرۆبى و ژيانى و ژيارى و دىنى و دونياى داد‌ندريت، ئەويش مه‌سه‌له‌ى برايه‌تى نىو موسلمانانه، كه‌ خوى گه‌وره باسى لى‌يوه كردووه و بگه‌ر نه‌ك ته‌نها برايه‌تى لى‌ داوا كردوين، به‌لكو فه‌رمانىشى داوه، كه هه‌موو ئەو هۆكارو رىنگه‌يانه‌ش بگه‌رينه به‌ر، كه ده‌بنه مايه‌ى مانه‌وه‌ى ئەو برايه‌تیه‌ و مانا و په‌هنده‌ قوله‌كانى له‌ناو كۆمه‌لگه‌دا.

لېشه‌وه بۆ زياتر به‌رچاو روونى و تىگه‌يشتن له‌ چه‌مك و ده‌لاله‌ته‌كانى نىو ئەو فه‌رمانه‌ خوايه‌، له‌رپى چهنده باسىك ده‌چينه‌ ناو باسه‌كه‌وه:

باسى يەكەم

ھۆكارى دابەزىنى ئەو پەيامە چى بوو؟

بەپپى سەرچاوه تەفسىرىيەكان ھۆكارى دابەزىنى ئەو ئايەتە برىتى بوو لە چەند شتىك، كە لەسەردەمى پىغەمبەر (درودى خواى لەسەر بىت) پرويانداوہ:

- ئەنەسى كورپى مالك دەگىرپتەو، كە بە پىغەمبەريان فەرموو (درودى خواى لەسەر بىت) بۆ ناچىيە لای عەبدوئالائى كورپى ئوبەي؟ پىغەمبەرىش (درودى خواى لەسەر بىت)، ھەلسا و بە سواری گويدىرپتەك، لە گەل ژمارەيەك لە موسلمانان كە بەدوايەو دەرپۇيشتن چووہ لای، ديارە ئەو رىنگايەي پيدا دەرپۇيشتن تەپو تۆزى زۆر بوو، كە نزيك بوونەتەوہ ئەو گويدىرپتەك پىغەمبەر (درودى خواى لەسەر بىت)، مىزى كردوو، عەبدوئالائى كورپى ئوبەيش دەلى: ئەوہ ھاتىيە لام و بۆنى ئەو گويدىرپتەك زۆر ئەزىيەتى دام!

عەبدوئالائى كورپى رەواھش لە گەل پىغەمبەر (درودى خواى لەسەر بىت) بوو، ھاوازي كردو گوتى: سويندم بەخو بۆنى مىزى ئەو گويدىرپتەك لە بۆنى تۆ خۆشترە، ئەوانەي لە دەورى عەبدوئالائى كورپى ئوبەي بوون توورە بوون و ئەوانەي لە گەل پىغەمبەرىش ھاتبوون ئەوانيش بەو قسەي عەبدوئالائى كورپى ئوبەي ھەراسان بوون، تا واى لى ھات قسە و شەرپو ناخۆشى كەوتە نيوانیانەوہ، لەو كاتە خواى گەورە ئەو ئايەتەي ناردەوہ خوارەوہ، كە دەفەرمى: (وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا.....)^(۱).

- لە رېوايەتەيكي تر ھاتووہ دەلى: پىغەمبەر (درودى خواى لەسەر بىت) بەمەبەستى سەردانى كردنى (سەعدى كورپى عوبادە) كە نەخۆش بوو، بەو رېگەيە رۆيشتن كە مالى عەبدوئالائى كورپى ئوبەي كورپى سەلولى دەكەوتتە سەر، كە گەيشتە راستى مالىان، عەبدوئالائى كورپى ئوبەي ھاوازي كردو گوتى: بۆنى ئەو گويدىرپتەك ناخۆشە و ئەزىيەتى دام، عەبدوئالائى كورپى رەواھش وەلامى داىەوہ و گوتى: وەللاھى بۆنى مىزى گويدىرپتەكەي پىغەمبەر (درودى

خوای له سه ره بیته) له بوئی توو خوشتره، نه وانیش تووره بوون، تا وای لیتهات کیشه له نیوانیان دروست بوو، خوای گه وره نه و نایه ته ی نازل کردو فه رموی: (وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا.....).

— له ریوایه تیکی ترده هاتووه، که پیواییکی نه نساری به ناوی (عمران) نافرته تیکی هه بووه، به ناوی (أم زید)، نه و پیاو ره پیگه ی نه داوه نه و خیزانه ی سه ردانی مائی باوکی و خزمانی بکا، نافرته که ش زور هه وئی داوه به لام بی هووده بووه، دواچار نافرته که خه به ره ده داته مائی باوکی و له وه زعه که حالیان ده کا، نه وانیش به کومه لیک خزمیانه وه هه لده کوتنه سه ره مائی (عمران)ی هاوسه ری نه و نافرته ته، له لای خوشیه وه (عمران) خزم و که سو کاری خرده کاته وه بوو نه وه ی نافرته که نه به نه وه، له و ناوه دا کیشه یان لی دروست ده بی و لییان ده بیته شه پ، خوای گه وره ش نه و نایه ته ی نازل کرد^(۱).

- نه وه ش هاتووه، که له نیوان دوو پیوای نه نساری کیشه یه ک هه بووه، به لام نه و دوو پیاو نه بو یه کترین ده سه لماند نه به شه رع ی خواش رازی بوونه، له به ره نه وه خوای گه وره نه و نایه ته ی نازل کردووه.

له کۆی گیرانه وه ی هوکاری دابه زینی نه و نایه ته، نه گه رچی جیاوازن به لام لیکن نه و رووه وه، که کیشه یان لی دروست بووه و خوای گه وره ش ده یه وی چاره سه ره و پیگه ی ته شه نه نه کردنی کیشه کانمان بوو روون کاته وه.

1- التفسیر المنیر: ج ۱۳ ص ۵۶۶. - تفسیر سورة الحجرات: ۶۲.

باسى دووم

شىۋازى ۋە لانانى ناكۆكىيەكان و كاريگەرى ئىسلاخ خۋازى

پەيامى ئەۋ ئايەتە، ۋىپراى ئەۋەى فەرمانى ئەۋەى تىدايە، كە نابى لەناۋ موسلمانان شەپرو ناخۇشى و كىشە و كوشتن ھەبى، لەھەمان كات پىكارى و بەرگرى و پىنگرى لە كىشە و ناخۇشىەكانى بۇ ديار كرددووين، بەمانايەكى تر دەيەۋى پىمان بلى: ۋەزىفەى سەرەكى ئىنسانى موسلمان لەناۋ كۆمەلگە ئىسلاخ و چاكەخۋازىيە، نەك نانەۋەى نارىشە و ناشووب، بەۋەش دەگەينە ئەۋ راستىيە، كە نايىنى پىرۋزى ئىسلام ھەمىشە لەگەل ئاشتەۋايى دايە و بەردەۋامىش دەيەۋى ئەۋ پەھەندە بوونى ھەبى، كۆمەلگە لە قەرەى قەيرانى ناكۆكىيەكان بچىتە دەرەۋە.

ھەرچەندە دەبى ئەۋ راستىيە بزانين، كۆمەلگەى مەۋىي قەت بى كىشە نابى، ھەرۋەك پىشتر ئامازەمان پى دا، لەبەر ئەۋەى مەۋق قابىلى ھەلئەيە، لەھەمان كاتىش ھۆكارەكانى ۋەك: ھەۋلى نەگرىسى شەيتان، كە بەردەۋام دەيەۋى تەفرەقە و ناخۇشى لەناۋ موسلمانان دروست بكات، نەفس و نارەزوۋە كىچ و كالىەكان، نىفاق و فىتنە، دوورۋىي، ناپاكى، درۆ، گومانى خراب، چەندىن شتى تىرىش، ھەمىشە ۋا دەكەن، كە درز بگەۋىتە ناۋ موسلمانان لە كۆمەلگەدا، سەرەنجام ھەرىەك لەۋ ھۆكارانەش ئەگەر پىنگرى لى نەكۆيت لەۋانەيە سەر بكىشى بۇ شەپرو تەنەت كوشتن و ئاژاۋەى درىژ خايەنەۋە.

لەبەر ئەۋە بە درىژايى مەۋۋو كەسانىك ھەبوۋنە ۋىستوويانە شلەژان و ناخۇشى بچەنە نىو كۆمەلگە و موسلمانان لەبار يەك ببەن، كە ئەمەش بۆتە دياردەيەكى جىھانى ۋ ئەستەمە ۋلاتىك يان كۆمەلگەيەك ھەبى كىشە و گرفتى تىدا روۋ نەدات^(۱).

ئەۋەى دەشېتتە مەترسى گەرە بەسەر ئارامى ۋلات و تەبابى نىو موسلمانانەۋە، ھەبوونى كىشە و ناكۆكى و تاۋان بوۋە، كە ھەر ئەمەش ۋاى كرددوۋە بەردەۋام لىكۆلئەنەۋە دەروونى و كۆمەلەيەتى و پەرۋەردەيى و ئەخلاقىيەكان، كاريان لەسەر ئەۋە كرددوۋە، كە چۆن بتواندىر

1- حل المنازعات والإصلاح بين الناس: ۲.

رِيگَرِي لَه هُوْكَارَه كَانِي نَهو جُوْرَه نَاكُوْكِياَنَه بَگَرِي، لَه لايَه كِي دِيكَه شَهوَه، لَه سَهَر نَاسْتِي
وَلَات و كَوْمَه لِنْگَه كَانَهوَه، بَه رَدَه وَاَم يَاسَا دَه سْتَه لَات و دَاَدْگَا وَيَسْتَوِيه تِي رِيگَرِي لَهو دِيَا رَدَه يِه
بَكَات و سَزَاي تَوْنِدِيش بُو نَهوَانَه دَابْنِي، كَه هُوْكَارِي نَانَهوَهِي كِيْتَشَه نَهوَانَه و كَوْمَه لِنْگَهوَه.

بُوِيَه خَوَاي گَه رَهوَه لَه قَوْرْطَانِي پِيْرُوْزْدَا لَه بَه رَه سَه سْتِيَا رِي نَهو تَهوَه رَهوَه بَاسِي لَهو بَابَه تَه
كِرْدُووَه و چَه نَدِيْن رِيْنَمَا يِي گَرْنِگِشِي بَاس كِرْدُووَه.

چونكه نَه گَه رَه بَمَانَهوَهِي چَارَه سَه رِي كِيْتَشَه كَان بَكَه يِن و هَه مِي شَه وَلَات و كَوْمَه لِنْگَه كَه مَان لَهو
پَه رِي نَارَامِي و تَه بَابِي هَهوَه بِيْت، نَهوَه دَه بِي هَهو لِيْنِكِي جَدْدِي لَه سَهَر نَاسْتِي تَاكَه كَان بُووْنِي
هَه بِي، بُو نَهوَهِي هُوْكَارَه كَان كَب بَكْرِيْنَهوَه و كِيْتَشَه كَان سَه رَه لَنَه دَه ن.

خَوَاي گَهوَرَه پِيْنْغَه مَبَه رَانِي رَهوَانِي نِيُو مِيْلَلَه تَان كِرْدُووَهو، يَه كِي لَهو نَه رَكَه سَه رَكِيَا نَهِي پِيِي
سِيَا رَدُووَن نَهوَه بُووَه، كَه بَه رَدَه وَاَم چَاك سَازِي لَه نَاو خَه لَنَك بَكَه ن و پَه يَامِي نِيَسْلَاح خَوَا زِي
بَلَاوَبَكَه نَهوَه، بُوِيَه كَه نِيَسْلَام وَهَك دَوَاهَه مِيْن دِيْن دِيْت، بَه رَه لَه هَه رَشْتِيْكَ كَار لَه سَهَر دَارْشْتِنِي
هَزُرُو بِي رِي تَاكَه كَان دَه كَات، بَه شِيُوَه يَه كَه كَه نَهو تَاكَه نَامَادَه يِي چَاكَه كَارِي تِيْدَا بِيْت و هَه سْتِي
بَه رِي سِيَا رِيْتِي و چُوْنِيَه تِي مَامَه لَه كِرْدِنِي لَه گَه لَ خَوَاو خَاك و خَه لَنَك زِيْنِدُوو و لَه بَار بِيْت، نَهو جَا
تَه كَلِيْفِي خَوَا پَه رَسْتِيَه كَانِي پِي دَه سِيْپِي رِي.

لَه بَه رَه نَهوَه شَه خَوَاي گَهوَرَه پِيْنْغَه مَبَه رِي نَهو نِيَسْلَامَه (دِرُوْدِي خَوَاي لَه سَهَر بِيْت) نَاگَا دَار
دَه كَاتَهوَه و بَه هُوِيَهوَه پَه يَامَه كَه نَارَا سْتَه ي تِيْكَرَا ي مَرُوْ قَا يَه تِي دَه كَات، كَه لَه كَاتِي كِيْتَشَه و
سَه رَه هَه لَدَانِي نَاكُوْكِيه كَان، دَه بِي رُوْ لَو نَه رَكِي سَه رَه كِيْمَان نِيَسْلَاح بِيْت و هَه مِي شَه پَشْتِگَرِي
نَاشْتَه وَا يِي بَكَه يِن، هَه رَه وَهَك دَه فَه رَمُوِي: (وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا
فَإِنْ بَغَتَ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْآخَرَى فَقاتلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ
فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ)، وَا تَه: نَه گَه رَه دُوو تَا قَم لَه نِيْمَان دَارَان
لَه نَاو خُوِيَا نَا بُوو بَه جَه نْگِيَا ن، نِيُوَانِيَا ن چَاك بَكَه ن و نَاشْتِيَا ن بَكَه نَهوَه، جَا نَه گَه رَه تَا قَمِيْ كِيَا ن
تَه جَاوَزِي كِرْد بُو سَه رَه نَهوِيَا ن، لَه گَه لَ نَهو تَا قَمَه يَا ن بَجَه نْگَن كَه تَه جَاوَزُو دَه سْتَرِيْ تِي كِرْدُووَه، تَا
دَه گَه رِيْتَهوَه بُو مَلِكَه چَكِرْدِن و بُو فَه رَمَان و قَانُوْنِي خَوَا، نَه گَه رَه بَه شِيُوَه يَه كِي دَا پَه رَه و رَا نَه
گَرَا يَهوَه بُو گَرْتَنَه بَه رِي رِيْگَا ي فَه رَمَانَه رَدَا رِي يِي خَوَا، نَهوَا نِيُوَه ش نَاشْتِيَا ن بَكَه نَهوَه و دَا پَه رَه و رَه ي
لَه نِيُوَانِيَا ن بَه جِي بِيْنِن، خَوَا نَهو كَه سَا نَه ي خُوْش دَهوِي كَه دَا دَه رَه رَه ن.

لهو نايه ته خواي گه وره دوو جار باسي سولحي كردوه، يه كه ميان ده فهرموي (فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا)، دووه ميان ده فهرموي (فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا)، ته مه ويپاي ته وه ي به لگه يه له سر پيداگيري له كاري نيسلاح خوازي، له هه مان كات حيكه ته خوي تيدايه، له يه كه ميان بو راکرتني شه رپه، له دووه ميان بو ته قددير كردني زهره رو زيانه كانه به لام به شيويه كي دادگه رانه.

به مانايه كي تر: ته وه يه كه ميان ناماژيه به وه ي له كاتي به رگري و له حاله ته شه ر مروقي نيسلاح خواز هينده به لاي كپ كردنه وه ي كيشه كه ده روا، هينده مه به ستي ته وه نيه كي سرده كه وي و كي ده دوزي.

به لام له حاله ته دووه م كاتي هه ردوولا وازيان له شه ر هينا و چاوه رپي دادگا بون، ته وه لهو كاته رنكه به پيوه ري مه يل و ناره زوو خسه كه يه كالاي نه كرته وه، به لكو نيسلاحه كه لهو كاتا ده بي به پيوه ري عه دل و دادگه ري بي، بو ته وه ي به ته واوه تي كيشه كه به رپته وه^(۱)، كه ته مه ش به لگه ي به لاغه ت و دانايي ده ستووري خواي په روه رداگه ر بو نيمه ي مروق، كه پيوسته تيرامان و بير كردنه وه كاماني له سر قول بكه ينه وه.

ته وه وه نه بي ته نها لهو نايه ته خواي گه روه باسي له بابه ته سولحو ناشته وايي نيوان موسلمانان كردي، به لكو له چندين شويني تر باسي لهو مه سه له هه ستياره كردوه، به شيويه كه كه خيرييه ته نومه ت و تاكه كاني به ستوته وه به چه مكي نيسلاح خوازي، هه روه كه ده فهرموي: (لَا حَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاةِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا)^(۲)، واته: له زوربه ي چه و سرته وقسه نه ينيه كانياندا هيج خيريك به دي ناكريت و تيايدا نيه، مه گه ر چه ي ته وه كه سه ي كه فهران بدات به به خششيك، يان چاكه يه ك، يان ريكخستن و چاكسازي و ناشتوبونه وه يه كي نيوان خه لكي، جا ته وه ي (ته و شيوازه چاكه يه) ته نجام بدات و مه به ستي ته نها ده سته كه وتني ره زامه ندي خوا بيت، ته وه له ناينده دا پاداشتي زور و بي سنورو گه وري پيده به خشين.

1- تفسير سورة الحجرات: ۱۵.

2- سورة النساء: ۱۱۴.

ههروه ها خوی گهوره بو پیکهینانه وه و چاره سهر کردنی کیسه کانی خیزان، داوامان لی دهکات به په یامی نیسلاحیه وه، دست پی بکهین، که شه مش وانه یه که له وهی ده بی تاکه کان له سهر ناستی خیزانه وه فیبری شه و بکرین، به رده وام لایه نی ناشته وایی و ناشتکرده وهی کیسه کان هه لیزین و به دوی ریکاری گونجاو و به خیر بگه رین، خوی گهوره ده فه رموی: (وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ)^(۱)، واته: نه گهر نافرته تیک له لووت به رزی یان پشت هه لکردنی می رده که ی ترسا، شه وه هیچ گونا هیان له سهر نیه و کاریکی چاکه: نه گهر نیوان خویان چاک بکهن و له سهر شیوازیکی ریک بکهون (وه که شه وهی نافرته که دست هه لگریته له هه ندی مافی خوی تابه ریزو سه ربه رزیه وه بمی نیته وه له گهل می رده که یدا) هه می شه ریکه وتن و ته بایی شتیکی چاک و په سه نده.

ههروه ها له لایه کی تره وه شه و بابه ته ده به سیتیته وه به ته قوا و له خواترسانه وه و به شیوهی شه مر فرمانان پی دهکات، که هه می شه به لای چاکساز و ناشتکرده وهی نیوان خه سه کان برین، ههروه که ده فه رموی: (فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ)^(۲)، واته: له خوا بترسن و چاکساز نیوانی خوتان بکهن (مه یه لن له سهر ته ماعی دنیا نیوانتان بشیویت) و فرمان به راری خوا پیغه مبه ره که ی بن، نه گهر نیوه نیماندارن.

ههروه ها پیغه مبه ری نیسلا م (درودی خوی له سهر بیت) ده فه رموی: (أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَفْضَلِ مِنْ دَرَجَةِ الصِّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّدَقَةِ قَالُوا بَلَىٰ قَالَ إِصْلَاحُ ذَاتِ الْبَيْنِ وَقَسَادُ ذَاتِ الْبَيْنِ الْحَالِقَةُ)^(۳)، واته شتیکتان پی بلیم، که فه زله که ی له فه زلی زور نویزو ریزو سه ده قه باشتره؟ گوتیان به لی، فه رموی: نیسلا م و ناشته وایی کردن له نیوان خه لک، چونکه تیکدانی به یینی خه لک کارو کرده وهی مرؤف ده بری و ره شی ده کاته وه.

بویه له په یامی نیسلا مده یه کی له هرکه ثایینی و نیسان و کومه لایه تیه کان، شه وه یه که ده بی مرؤفی موسلمان په یامی ناشته وایی و نیسلا م و چاکه کاری بگریته بهر، شه مش له پیانو

1- سورة النساء: ۱۲۸.

2- سورة الأنفال: ۱.

3- سنن أبي داود: ج ۴ ص ۲۸۰.

ئامانجیکی گه وه، که دهسته بهر کردنی شه من و ئارامی کۆمه لگه و چه سپاندنی دادپهروه ری نیو تاکه کان بیته و خه لگ به هۆیه وه له ژیر سیبه ری مافو که رامهت و پرزو به های مرۆیه وه ژیهانی خۆی بباته پیشه وه.

ئه وهش به وه ده بی که تاکه کان خۆیان رابینن له سه ر چه مکه جوانه کانی نیو قورنانی پیرو و فهرمووده کانی پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ر بیته)، که چه مکی ئیسه لاه خوازی یه کیسه له نیوانیه وه، ههروه ها ده بی دوور بکه ونه وه له هه موو ئه و پرگا و ههنگاوانه ی ده بنه هۆکاری دروست بوونی کیشه و ئاریشه کانه وه.

هه بوونی ئه و ئامازه ی نیو ئایه ته که، بۆ دوو تائیفه ی سه رده می سه ره تای ئیسه لامه وه، وانیه کی گه وره یه بۆ تیپکرای مرۆقایه تی، که خوی گه وره ئه وکات پیغه مبه ری راسپارد، به وه ی ئیسه لاهیان له بهین بکات و ناشتیان کاته وه، به لام هۆشدار ی ئه وهش ده دات، که ئه گه ر لایه نیگ ویستی گوپرایه لی فهرمانی خوا نه کات و به زۆرو هیتزه وه بیه وی واز له شه رو کیشه نه هینیت و ملکه چی ئه و ئیسه لاه نه بیته، ئه وه ئه و کات چ به هیتز یان هه ر شیوازیکی تر، ده بی به رهنگاریان لی بکری، بۆ ئه وه ی نه بنه درکی نیو کۆمه لگه وه ها به ناسانی و به زه بری هیتزو بازو وه خه لگ له ناو به رن، یان کیشه دروست بکه ن، یان نا ئارامی بجه نه ناو کۆمه لگه و ولاته وه.

ئه گه ریش له کاتی کیشه هه ردوولا گه رانه وه و ملکه چیان نواند بۆ فهرمانی خوی گه وره ئه وه پیویسته به شیوه یه کی دادگه رانه ناشته واییه که کۆتایی پی بهیندریت و بهرپته وه.

ده ی ئه گه ر له سه ره تای ئیسه لامه وه خوی گه وره ریتگری له شه رو کیشه نانه وه کردو وه، ئه وه تا ئیستاش ئه و په یامه به تۆمارکراوی له ناو قورنانی پیرو و ماوه ته وه، که جینگه ی تیپرامان و هه لوه سه له سه ر کردنه، بۆ ئه وه ی به هۆیه وه تاکه کان بیدار ببنه وه و تیگه یشتن و هۆشیاری لی وهر بگرن و، قهت هه ولی به گژدا چوونه وه ی یه کتر نه ده دن و، قهتیش وانه که ن ببنه هۆکاری ناخۆشی و لیکنترازی موسلمانانه وه.

بۆ ئه وه ی هه میسه کۆمه لگه له و په ری به خته وه ری و ناسووده یی و گپانه وه ی سه ره وه ری و مافو که رامهت و ره وش به رزی بژی و، جو ری ژیان و په یوه ندیه کانیان بچیته که ناری ئارامی ده روونی و ناسایشی کۆمه لایه تیه وه.

باسی سییه م

گرنگی و هه یمه نه ی برایه تی له کومه نگه دا

دوای تهوه ی خوای گه وره رینگه و ریسای کپ کرده وه ی ناکزکیه کانی بو روون کردینه وه و، شیوازو چۆنیه تی مامه له کردنی موسلمانانه ی له کاتی سه ره له دانی کی شه کان بو دیاری کردین، ئیستا مبهسته ته تی له رپی په یامیکی تره وه، ته وه مان پی بلّی، که ته گهر هاتوو کی شه کان بنه پر کران، ته وه پیوستی به هیزو هه نگاوکی تر هه یه له ناو خوتانا جی بکه نه وه، یانیش له حالته تی نه بوونی کی شه و ئاریشه، واته له کاته ئاساییه کانیش ئیوه پیوستتانه دهست به و رایه له گرنگه وه بگرن، که پی ده گوتری برایه تی.

چه مکی برایه تی یه کی که له و چه مکه بایه خ پیدراوانه ی ناو قورئانی پرۆزو فه رموده کانی پیغه مبه ر (درودی خوای له سه ر بیت)، که ده کری بلّین یه کی له په یامه سه ره کیه کانی ته و ئیسلامه بو تی کرای مرۆقاییه تی بریتیه له برایه تی نیو ریزه کانی موسلمانان له ناو کومه نگه وه. خوای گه وره ده فه رموی: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوِيكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ)، واته: ته وانه ی ئیمانیان به خواو به پیغه مبه ری خوا هه یه برای یه کترین، که واته ئیوه شه ئه ی موسلمانینه نیوانی جووته برایانی خوتان چاک بکه و ناشتیان بکه نه وه و له خوا بترسن، به لکو هیوای ته وه هه بی خوا ره همتان پی بکاو میهره بانیتان له گه ل بنویتی.

خوای گه وره ئامازه به وه ده کات، که ئیمانداران برای یه کترین، یه ک شت کۆیان ده کاته وه و پیکه وه گرئیان ده دات، که ته ویش ئیمان، وه ده بی به هو ی ته و ئیمان وه هۆشیاری و ههستی چاکه خوازی و ئیسلّاح خوازیان به شیوه یه کی چالاک و زیندوو، له ناو رهنگ بداته وه و له کاتی دروست بوونی ناخوشیه کان به ئهرکی پیوست و سه رشانیان هه لبستن، وردتر له وه شه خوای گه وره هیما بو ته وه ده کات، که ده بی ئیمانداران برا بن و له دوای ته و برایه تیه شه ده بی هۆشیار بن ته گهر دوو برا نا کوک بوون، ته وه ده بی ئاشت بکرینه وه، چونکه ته و ئاشته وایی و ته بابیه ده بیته هۆی دابارینی میهره بانی خوا بو سه ر به نده کانی.

له پووی زمانه وانیه وه ئه وه هه یه که وشه ی (إِنَّمَا) بۆ هه سپه، واته هه یج براهه تیه که نیه جگه له براهه تی ناو ئیمانداران، چونکه ئیسلام خالی کۆکه ره وه ی شویتنکه وتوانیه تی و، ده یه وئ هه موویان له چوارچێوه ی براهه تی و براهه تیش له چوارچێوه ی ئیسلامه وه جی بکاته وه .

گرنگی ئه وه براهه تیه له ناو کۆمه لگه یه کجار زۆره وه ده کری بیه کاریگه رترین بنه مای پته وه ی په یوه ننده کۆمه لایه تیه کان و کۆله گه ی یه که می کۆمه لگه دابندریت، چونکه شه گه ر هه ر کۆمه لگه یه که براهه تی ته واو و ئیمانی له ناو چه سپا، ئه وه بیگومان ده رهاو پشته ی ئه ریتی گه وه ره له سه ر جۆری بیرکردنه وه و نازادیه کان و دیارکردنی مافو پاراستنی که رامه تی مرۆیی دروست ده کات، که سه ره نجام شه مه ده بیته هۆی ئاراسته کردنی کۆمه لگه به باشترین شیوه وه دوور خستنه وه ی له ده رده ده روونی و کۆمه لایه تیه کانه وه .

به ستنه وه ی براهه تی به ئیمانه وه، رێک ئامازه یه به وه، که چۆن ئیمان ده روون و گوفتارو رپه قтарو ره وشت و بیرکردنه وه ی مرۆقه کان ده سازینی و ده یخاته سه ر رێگه ی دروستی به خته وه ری که رامه تی مرۆقبوونه وه، به هه مان شیوه براهه تیش ده بیته چرای رێگه راسته که ی باشکردنی په یوه نده کان و چۆنیه تی هه لسه وکت و مامه له ی تاکه کانه وه، له هه مان کاتیش ئه وه ی په ره به به رده وه امبوونی ئه وه نه هجه قورئانیه ده دات، بریتیه له گێرانه وه ی چه مکی ئیسلام بۆ کۆمه لگه و درێژکردنه وه ی براهه تیه وه .

له گه ل ئه وه ش ئه وه ئایه ته که فه رمانمان پی ده دات براهه تی له ناو یه کتر بکه ین، ئه وه مان ده خاته وه بیر، که ده بی بزانی:

- ئه سل له بناغه ی تاکه کانی نیو کۆمه لگه ی ئیسلامی براهه تیه، واته هه بوونی کیشه و شه رو ئاشووب، خۆی له خۆیدا ده رچوونه له و یاسا بنه رته یه ی نیو قورئانی پیرۆزه وه، بۆیه ش ئه رکه له و حالته هه موو جۆره رێکارێک بگه ریته به ر بۆ نه هیتنتی ناکوکی و گێرانه ی لایه نه کیشه داره کان بۆ سه ر رێسا بنه رته تی و ئه سله که وه .

- شه گه ر هاتوو حاله تێکی له و شیوه، واته ناکوکی روویدا، ئه وه ئه رکی موسلمانانه له ئاستیه وه بیته ده نگو رێکاری پیویست ته نجام بدن بۆ ته شه نه نه کردنی، شه گه ریش کیشه که درێژه ی کیشاو لایه نیک له و دوو لایه نی نيزاع دانیان نه نا به شه رعی خواوه و ملکه چی

ناشته وایی نه بوون، نه وه ده بی ریکاری توند بگیریتته بهر بو نه هیشتنی کیسه که، چونکه برایتی و ناشته وایی له ناو موسلمانان قیامت و به هایه کی بهرزو پیگه یه کی ئیمانی هه یه، نابی به هه دهر پروا و خه لکانیک گه مه به و چه مکه به هاداره بکن، وه ده بی له پیناو ته حقیق کردنی نه و مه هامه هوکارو ریگه چاره کان هه همیشه پهره پی بدرین و، به ئه رکیک کی ئایینی و ئینسانی و نه خلاق ی له ناو کومه لگه بناسری و دهر که وی.

له بهر نه وه یه خوی گه و ره فرمانی نه و راستیه گه و ره ی برایتی به بیان کردوه، ههر له بهر نه وه ش بووه، به هیترتین برایتی له ناو ریزی موسلمانان و له سه رده می هانتی نیسلام له سه ر نه رزی واقع بهر جهسته بووه و ره گ و ریشال و مانا و مه غزاکانی به نیو جومگه کانی کومه لگه بلا و بووه ته وه.

برایتی له نیسلامدا پیگه یه کی تاییه ت و پیرۆزیه کی فراوان و پاداشتیکی زۆرو مه قامیکی گرنگی بو دیار کراوه، بۆیه چه ندین ئامازه ی گرنگ هه م له لایهن خوا و هه میش له لایهن پیغه مبه ری نیسلامه وه له و باره وه هاتوون، که گشتیان جهخت له بایه خی نه و برایتیه ده که نه وه و به هوکاری هه بوونی ئیمان و بهر جهسته کردنی سه رفرازی تاك له ناو کومه لگه و سه رکه و تنی نه نجامی لیکنۆلینه وه ی دوارۆژی به نده کان داده نین.

که سهیری زۆریک له ده که کان ده که بین ده بیینی برایتی ئیمانی پیش برایتی دایک و باوکی خستراوه، هه ره که خوی گه و ره ده فه رموی: (قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَحْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ^(۱))، واته: نه ی محمد پیمان بلی: نه گه ر باوو باپیرتان و رۆله و نه وه کانتان و براکانتان و هاوسه رانتان و عه شره ت و هوژتان و مال و سامانیک که به ده ستان هیناوه، یاخود له بازرگانه که ده ترسن که شکان و بی بازاری رووی تیبکات و خانوبه ره و کۆشک و ته لاریک که هه ز ده که ن لیتنان تییک نه چیت و دلخۆشن پیی، لاتان خۆشه ویسترو نازدارتر بیت له خوا و پیغه مبه ره که ی و جهاد و

تیکۆشان له پیناو ریبازی شه زاته دا، ده شه وه چاوه پروان بن، ههتا خوای گه وره دیت به فرمانه کانیه وه و (تۆلّه تان لی ده سیئیت)، خوای پهروه رد گاریش هیدایهت و رینمووی قهومی یاخو له سنور ده چوو نادات.

ئیمامی قورتوبی له تهفسیره که ی ده لیت: (أخوة الدين أثبت من أخوة النسب، فإن أخوة النسب تنقطع بمخالفة الدين، وأخوة الدين لا تنقطع بمخالفة النسب)^(١)، واته: برایه تی دینی باشتره له برایه تی نه سب، چونکه برایه تی نه سب به هۆی هه لگه پانه وه له دین ده بریتته وه، به لام برایه تی دینی به هۆی لیکتازانی نه سه بی شه وه هه ر ده می تی.

ههروه ها له چه ندین فهرموده دا پیغه مبه ر (درودی خوای له سه ر بیت)، ته نکید له و راستیه ده کاته وه و هانمان ده دات، که به چه مکی برایه تیه وه پابه ند بین، وه ک ده فهرمو ی: (الْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ)^(٢)، واته ئیماندار برای ئیمانداره.

ههروه ها ده فهرمو ی: (الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلِمُهُ وَمَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبَاتٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)^(٣)، واته: موسلمان برای موسلمانه و نابی که س زولم و سته م له برا که ی خۆی بکات، هه ر که سی کیش به هانای برا که یه وه بچیت خوای گه وره به هانایه وه دیت، هه ر که س ناخۆشیه ک له سه ر برا که ی لا ببا خوای گه وره ناخۆشیه ک له ناخۆشیه کانی قیامهت له سه ر شه و لاده با، وه هه ر که سی ک که م و کوری موسلمانیک داپۆشی و ستری بکا، خوای گه وره له رۆژی دوا یی که م و کوری شه و داده پۆشی.

له فهرمودیه کی تر ده فهرمو ی: (مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى)^(٤)، واته: فونه ی ئیمانداران له

1- تفسیر القرطبي ٣٢٢/١٥.

2- صحيح مسلم: ج ٢ ص ١٠٣٤.

3- صحيح البخاري: ج ٢ ص ٨٦٢.

4- صحيح مسلم: ج ٤ ص ١٩٩٩.

خۆشه ویستی و سۆزو عه تفیانه وه له ناو به کتری ریک وه ک نمونه ی جهسته وایه، کاتی ته ندامیک له جهسته یه ده که ویتته نازاره وه ته واری جهسته تووشی نه خۆشی و نازار ده بی.

له ربوایه تیکی تر ده فه رموی: (إِنَّ الْمُؤْمِنَ مِنْ أَهْلِ الْإِيمَانِ بِمَنْزِلَةِ الرَّأْسِ مِنَ الْجَسَدِ يَأْتُمُّ الْمُؤْمِنُ لِأَهْلِ الْإِيمَانِ كَمَا يَأْتُمُّ الْجَسَدُ لِمَا فِي الرَّأْسِ)^(۱)، واته مرۆقی باوه ردار له ناو شه هلی ئیمانیه وه، وه ک سه ر وایه بۆ جهسته، نازار ده کیشی به هه بوونی نازار له ناو ئیمانداران، وه ک چۆن جهسته نازار ده کیشی به هه بوونی نازار له سه ردا.

ههروه ها ده فه رموی: (الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ)^(۲)، واته: ئینسانی ئیماندار بۆ ئیماندار وه ک دیوار وایه، واته وه ک چۆن ریزه کانی دیوار به کتر ده به ستنه وه به هه مان شیوه ئیماندارانیش وان، که پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ر بیته)، به نجیه دهسته کانی خسته وه ناو به کدی و فه رموی ئیمانداران ئاوا به کگروه ته واکاری به کترن.

ئه مانه و چه ندین فه رمووده ی تریش، که لی ره ده رفه تی هه موویان نیه باسیان بکه یین، به لام شه و چه ند فه رمایشته ی پیشه وه هه موویان ته نکید له گرنگی و بایه خی پیگه ی برایه تی ئیمانداران و موسلمانان ده که نه وه، که به قه ناعه تی من ده کری هه ریه ک له وه فه رموودانه بکریته رپسایه کی گشتی و چه ندین لقی تری لی بکریته وه، چونکه مانا ده لاله تی قول و پر حکمه تیان تیدایه و له هه موو سه رده م و قوناعیک، وه له هه موو شوین و کومه لگه یه ک خه لک پیوستیه تی، بۆ شه وه ی لانی که م شه و قه درو به ها مرۆبیه ی لا وون نه بی، که خوی گه وره بۆ دیار کردوه.

ئه مه ته نها دروشم نین له په ریزی ئیسلامه وه که وتبینه خواره وه و به س، به لکو له پرووی پراکتیکیه وه هه ر له گه ل گه شتنی په یامی ئیسلام بۆ سه ر زه وی ره نگدانه وه ی خۆی جیه یشت و له ناو یاهه رانی پیغه مبه رو جیلی سه ده ی یه که م که وته بواری عه مه لیه وه.

بۆیه کاتی پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ر بیته) کۆچ ده کات له مه ککه وه بۆ مه دینه، یه کی له کاره سه ره کیه کانی شه وه بو، که برایه تی له نیوان ته نسارو موهاجیره کان دروست کرد،

1- مسند أحمد بن حنبل: ج ۵ ص ۳۴۰.

2- صحیح البخاری: ج ۲ ص ۸۶۳.

تا وای لیتهات زوریک له سه حابه بهر پیره کان هیئنده به تامه زرۆیی سه یری شهو برایه تیه یان ده کرد، وهک گه وره ترین سه رمایه و دهسکهوت له ناو خۆیاندا پهیره و یان لی ده کردو پاریزگاریان له سه ر ده نواند.

شه وه تا کاتی پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ر بیته) برایه تی له نیوان (عه بدوره همانی کوری عه و ف) و (سه عدی کوری په یعی شه نساری) دانا، سه عد به عه بدوره همانی گوت: و ره من مالیکی زورم هیه له گه لت ده که مه نیوه، وه دوو خیراتم هیه سه یریان بکه کامیانت به دلته بوته ته لاق ده ده م، به لام عه بدوره همان سوپاسی شه وه لویسته برایانه ی کردو گوتی: نا ریگه ی بازرم نیشانده من خوم کاریک ده که م و بزۆیی ژیانم ده دوزمه وه.

تا لییره وه گه وره یی و ره گه چه سپیوه کانی شهو برایه تیه ده ره که وی، چونکه به هۆیه وه و پیرای شه وه ی که لیته کان پر ده بنه وه، له هه مان کات تا که کان له به رامبه ر یه کتری ئاسوده وه بو جیاواری ده بن و به گیانی هاوکاری و ته بایی و ناشته واییه وه ژیان به سه ر ده بن و نزای خیر و باش بو یه کتری ده که ن، وهک خوی گه وره ئامازه ی بو شه وه ش کردوه و ده فه رموی: (وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ)^(۱)، اته: شه وانه ش که به شوین کۆچه ران و پشتیواناندا هاتن (تا کۆتایی دنیا شه مه دو عاو نزایانه و به رده و ام) ده لیئن: په روه ردگارا له شه و له و برایانه شان خۆش ببه، که پیش شه یه ریازی شه مانیان گرت به ره و له دلته کانماندا هیچ جو ره بوغزو کینه یه که مه خره دلمانه وه له ئاستی شه وانه ی شه مانیان هیئنا وه، په روه ردگارا تو به راستی به سوژو به خشنده و میهره بانیت.

له وه ش گرنگتر خوی گه وره ئامۆژگاریان ده کات به وه ی ریگه ی شهو شه مانه به ر نه ده دین، نه بادا بکه وینه داوی لیکن تران و ته فره قه وه، خوی گه وره ده فه رموی: (وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ

إِخْوَانًا^(۱)، واته: ههول بدهن ههه مووتان به توندی دهست بگرن به ئایینی خواوه و په رت و بلا و مهن، یادی نازو نیعمه تی خوا بکه نه وه له سه رتان، (چونکه) کاتی خوئی دوژمنی یه کتر بوون، ئه وه بوو دلله کانتانی به هوئی نیعمه تی (ئیسلامه وه) په یوه دهست کرد به یه که وه و هه موو بوونه برای یه کتر.

به پراستی برابیه تی نیعمه مه ته، چونکه به هوئی وه هه موو لایه نه کانی ژیان باش ده چنه ریوه، به لام خوا نه خواسته ههه کومه لگه یه که ته گهر برابیه تی تیدا وهک پیویست نه بوو، ئه وه که لیئینی زور دروست دهن، که سه ره نجام درزی گه وه له ناو کومه لگه دروست ده که ن و نا کوکی و ناتارامی و تاریشه ی زوری شی لی ده که ویسته وه.

باسی چواره م

کاریگه ریبه ئیجا بیه کانی ئیسلام خوازی و برابیه تی

له ته نجامی شی کردنه وه ی ئه و ئایه ته ی پی شه وه، سه باره ت به چۆنیه تی هه ل سو که وت کردن له گه ل کیشه کان و دیار کردنی وه زیفه ی سه ره کی تاکی موسلمان له ناو کومه لگه و، بواری ئیسلام خوازی وه، ده که ی نه وه ئه و راستیه، که کومه لگه ی مرۆیی بی کیشه نابی، به لام ئه وه ی گرنگه دۆزینه وه ی چاره سه ری کیشه کانه نهک روودان و سه ره هلدان، له به رام به ر ئه مه دا گه وه ره ترین پالنه ری مه عننه وی له ناو ده روون و هزره رامانی تاکی موسلمان ئیماننه، بو دیتنه وه ی ریگه ی باش له به رام به ر ئاریشه کاند، وه برابیه تی نیوان موسلمانانیش به هیترتین زامنه بو سه ره هلته دان و ریگری کردنی نا کوکیه کان، بۆیه لی ره وه به چهنه خالیك ئامازه به سوود و لایه نه گرنگ و په یامه هه ستیاره کانی ئه و باسه ی پی شه وه ده خه ی نه روو:

۱- لە كۆمەلگەى ئىسلامى كېشە سەر ھەلدەدەن، لەبەر ئەۋەدى كۆمەلگەىيە كى مەۋىيە، بەلام دەبى ئەۋەش بزائىن ئەغامدانى ھەر ھەنگاۋىك بۆ نائەۋەدى ناكۆكى دەرچوونە لە فەرمانى خاۋا شكاندىنى پىسا ئەسلەكەيە، كە برايەتى و رايەلەى پىكەۋە ھەلكردن و ژيانى پىر لە ئاشتىبانەيە، ۋە دەبى ئەۋەش بزائىن، كە ئەۋ جەئجاليەى بە ھۆى تاۋانى كەسىك يان چەند كەسانىك دروست دەبى، چارەسەريەكەى موستەحىل نىيە، باشتىن چارەسەريش گەرانە ۋە ھەيەۋە بۆ ئىمان و ملكەچى نواندەن بەرامبەر شەريەتى ئىسلامەۋە.

۲- يەكەمىن ۋەزىفەى كەس و تاقم و گرۇپ و دەستە و دەستەلەت و ھىزەكانى كۆمەلگە مۇسلمان نىشىنەكان پەيامى ئىسلاخ خاۋىيە، واتە دەبى لەكاتى رۇۋدان و سەرھەلدانى كېشەكان ئەۋانەى لەدەرەۋەى كېشەكانن دەبى بەۋە ھەلبىست، كە بە پەيامى ئاشتەۋايى كېشەكە ھىۋر بكنەۋە، نەك خاۋانە خواستە كېشەكە بە لارپىدا بىەن و گەرمترى بكنەن و لاگىرى و قسەى شەرى تىدا بەكار بىئىن.

۳- ھەرۋەھا ھەرامە يەك لەۋ دوو لايەنەى كېشە دەئىتەۋە، بەرەۋە عىنادى و لووت بەرزى و زۇلم و ستەم بىرات، واتە ئەگەر كېشە ھات و دروست بوو، نابى ئىدامەى پى بدىت و ملكەچى ياساۋ رىساكان نەبن، چونكە ئەگەر كەسىك بەۋ ھەلوئىستە نابەجىيەۋە مامەلەى كرد، ئەۋە دەبى مۇسلمانان و لايەنى پەيۋەندار، رىكارى ياسابى و شەرى توند لەبەرامبەريان بگرنە بەر، بۆ ئەۋەى كېشەكە بەرپىتەۋە تەشەنە نەكا، لەھەمان كاتىش بۆ ئەۋەى ئەۋە ناكۆكىە نەبىتە ھۆكارى دروست بوونى ئائارامى دەرۋونى و كۆمەلەيەتى و لىكترازانى رىزەكانى مۇسلمانانەۋە.

۴- ھەرۋەھا لەكاتى ملكەچى نواندىنى ھەردوۋ لا بەرامبەر فەرمانى خاۋى گەۋرەۋ ھەبوونى وىستى ئاشتىبوونەۋە، دەبى رەچاۋى دادپەرۋەرى و دادگەرى تەۋاۋ بكرىت، نەك بە مەيل و مىزاجى ئەم و ئەۋ، يان بەخاترانە و لەبەر ترس و حىسابى تايبەت، خودى كېشەكە و زەرەۋ زىيانەكانى ۋەك پىۋىست و دادگەرانە لىك جيا نەكرىتەۋە، چونكە خاۋى گەۋرە ئامازەى بەۋە كردوۋە، كە دادگەرى بنوئىن و خاۋىش ئەۋانەى خۆش دەۋى كە دادگەر و دادپەرۋەرن.

۵- ئۆمەتى ئىسلام يەك ئۆمەتە، ئىماندارانىش يەك جەستەن، برايتىش گەۋرەترىن پردى پەيۋەندىە كۆمەلەيەتتەكانە، بۆيە لەۋ نىۋەدا ئەرك و مافى زۆر دىنە پىشەۋە، كە گرنگرتىيان:

ههستی خۆشه ویستی و گیانی هاوکاری و نامۆژگاری باشه یه، ههروهها وه لانانی سته م و ناخۆشی و ناهه مواریه کانه، بۆ ئه وه ی ته واو کۆمه لگه بکه ویتسه به خته وه دریه وه و تاکه کان په پیره ی له وه فهرموده بکه ن، که ئیمانی که س ته واو نابجی تا ئه وه نه که ی که چیت بۆ خۆت پی خۆشه و به ره وه ی ده زانی، به هه مان شیوه بۆ براههت پی خۆش بی و به ره وه ی بزانی.

۶- برابیهتی له وه ی ئیمان وه گه وه ره ترین نیعمه تی خوی گه وه ره یه بۆ به نده کانی، بۆیه ده بی ریکاری پیویست له پینا وه هیشتنه وه و به ره ده وام بوونی ئه و برابیه تیه بگیریتسه بهر، بۆ ئه وه ی هه مووان له سایه ی بوونی برابیه تیه وه به جوانی و ریک و پینکی ئه دای کارو هه نگاهه کان بکه ن و به ههستی ته واوکاری و خۆشه ویستیه وه له گه ل یه کتری هه ل بکه ن و ژیان ی رۆژانه به بن به ریوه، بیگومان دوو بنه مای گرنه گ هه ن که هۆکاری ئیدامه ی ئه و برابیه تیه ن:

أ- دادگه ری نواندن و نه هیشتنه ی زولم و سته م له ناو کۆمه لگه وه، ههروهک له فهرموده ی قودسی هاتوه: (يَا عِبَادِي إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالُمُوا....^(۱))، واته: ئه ی به نده کانم من سته م له خۆم حه رام کردیه (واته سته م له که س ناکه م)، وه له نیوان ئیوه ش حه رامم کردوه وه هۆشیار بن زولم له نیو خۆتان مه که ن.

ب- هه لسوکه وتی جوان، واته به هۆی هه لسوکه وت و مامه له ی جوانه وه ده توانن زیاتر په ره به برابیه تی بده ن و ریزه کانتان پیا ریژن، چونکه هه لسوکه وتی جوان و باش و ره وشتی به رز هه میسه کیلی کردنه وه ی ده رگا کانی چاره سه ریه و خه لکیش له به رام بهر هه لسوکه وتی باشه وه نه رمی ده نوینن و په چای برابیه تی ده که ن.

۷- پابه ندی و قولکردنه وه ی ههستی ته قواداری و له خوا ترسی، بۆ ئه وه ی بیسته هیزو پالنه ریکی ده روونی له وه رگرتنی قسه ی خپرو داننان به مافو هه ق و راستی و دادگه ریه کان، هه م بۆ ئه وه ش له خوی گه وه ره نزیکمان کاته وه به ره زامه ندو نیعمه مه ته کانی به هه شتمان بگه یه نی، چونکه ئه مه داخوازیه کی خوا بیه .. (وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ

1- صحیح مسلم: ج ۴ ص ۱۹۹۴.

المَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبُرِّ وَالْتِفَؤَى^(۱)، واته: دوژمنایه تی و رقه به رایه تی که سانیک که نه یان هیشت کاتی خوی ته وافی که عبه بکه ن، مه که نه هوی دستدریزی و به رپاگردنی ناخوشی و یارمه تی و کومه کیی به کتر بکه ن له سه ر چاکه و خواناسی.

۸- ته قواش هۆکاریکی سه ره کیه له و هۆکارانه ی ده بیته مایه ی رهمه تی و به زه بی خوی په روه ردگار، که هه مو لایه ک پیوستمان پیی هه یه، به تایبه تی که سانی ئیماندار و ئیسلال خواز هه میسه به و ئاراسته یه هه نگاو ده نین، که له رهمه تی خوا نزیکیان ده کاته وه، بیگومان هه ر یه که له ئیمه ش چاکه کار بی په ره به برایه تی و یه کریزی موسلمانان بدات و کار و وه زیفه ی سه ره کی خوی بکاته په یامیکی ناشته وایی و ئیسلال خوازیه وه، وه خوی دوور بگری له کاری تیکددرانه، نه وه ده بیته یه کی له و که سانه ی که رهمه تی خوا لینه وه نزیک ده بی و به هویسه وه شادومانی دونیایی و قیامه تی ده یگریته وه.

هه وه که خوی گه وه ده فه رموی: (وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ حَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ)^(۲)، واته: خه لکینه فه سادو گونا هو تاوان نه نجام مه ده ن له زه ویدا دوی نه وه ی چاکه کاری په رنگی گرتوه و (خه لکی خه ریکن خوی پیوه ده گرن)، به رده وام هانا و هاوار بۆ خوا به رن له ترسی سزای دۆزه خ و به ئومیدی به ده سته پینانی به هه شت، به راستی رهمه تی خوا نزیکه له چاکه کاران و چاکه خوازانه وه.

1- سورة المائدة: ۲.

2- سورة الأعراف: ۵۶.

بەشى شەشەم

**ھۆشيارى كۆمەلگەى ئىسلامى
لە بەرامبەر نەخۆشپە كۆمەلئەتەى و
دیار دە قىزەونەكان**

دەروازە...

لەمەو پېش باسماڭ لە گرنگى و بايەخى برايهتى كورد و ناماژەشمان بە زۆرىك لە ئايەت و فرمودەدا، كە باسيان لە گەورەيى و پېويستى هەبوونى برايهتى لەناو موسلمانان و كۆمەلگەى ئىسلامى كرد .

بەلام لەو بەشە قسە لەسەر رەهەندەكانى جيگېربوونى ئەو برايهتية و چۆنيهتى پاريزگارى لى كوردنى دەكەين، كە بە شيوهيهكى گشتى دەكرى بلين لە دوو خالى جهوههري خۆى نيشان دەدات:

يه كەم: دەبى موسلمانان ئاگادارى هەموو ئەو ئەرك و مافە سەرەكى و بابەتيانە بن، كە هۆكارى دروست بوونى برايهتى و زامنى هېشتنەوهى ئەو چەمكە بەهادارەن لەناو كۆمەلگە، چونكە ئەگەر هۆشياريهكى تەواو لەو بارهوه نەبى، وه موسلمانان نەزانن كامە ئەرك و كارو هەنگاو لەسەر سفرهى برايهتى كۆيان دەكاتەوه، رەنگە نەتواندرى وهك پېويست لايەنە ئيجابيهكانى ئەو چەمكە بەسەر كۆمەلگەوه رەنگ بداتەوه.

دووهم: لەگەل ئەوهەشدا دەبى رينگرى لە هەموو ئەو هۆكارو دياردەو سلوكە ناشياوانە بگيرى، كە دەبنە هۆى لەبار چوونى برايهتى نيشان موسلمانانەوه، لەبەر ئەوه زۆر گرنگە هۆشياريهكى تىرو تەسەل لەبارەى ئەو دەردو گوناھو تاوانە قەدەغەكراوانە هەبى، كە زيان لە برايهتى دەدەن و چراكەى كز دەكەن و لە گەورەيى مانا و مەدلولاتەكانى كەم دەكەنەوه.

بۆيه خواى گەوره دەيهوئ ئەو ئەرك و مافو ريساو ياسايانەمان بۆ روون كاتەوه، بەشيوهيهكى وا كە تاكى موسلمان لەرووى كەسايهتى و ناسايى بارى دەروونى و تەواويتيهوه بگاتە سەر ئەو هەستە، بەردەوام نيهتى خيىر بەرامبەر بە موسلمانان بوئ، لەهەمان كاتيش هەرچيهك زيان بە موسلمانان دەگهيهنى دوورى بخاتەوه و پيى تيك بچى و نارهتەت ببى.

دەبى تاكيك بى، هەرسى پەيامە سەرەكبه كەى ئيماندارى و ئيسلاخ خوازى و تەقوادارى تيدا زيندوو بيىت، بۆ ئەوهى دوور لە رِقو كينه و بوغزو نەخۆشيه كوشندەكان، مامەلە و هەلسوكەوت لەگەل خۆيى و دەورويهرو تەنانەت كۆمەلگە و خاك و ولاتى بكات.

تاكيك بى، دووره پەريز لە هەموو ئەو رەوشتە نارپىك و نابەجى و نادروستانەى دەبنە هۆكارى ليكترازان و نانەوهى دووبەرەكى و شيواندنى سيمای جوانى كۆمەلگەوه، چونكە ئەگەر

وانه بیّ ئیدی تهسته مه بتواندری ناوهرۆکی چه مکی (برایه تی) له سه ره ئه رزی واقع بیته پره نسپه و هیما ی خۆشگوزهرانی خه لکه وه .

لیره وه یه خوی گهروه دهیه وی له رپی پهروه ردهیه کی شه خلاق ی جوانو بهرزو تهزکیه ی دهرونه وه، رامانبینی له سه ره هه موو شه و په ههنده بهرزانه ی چوارچیوه کومه لایه تیه کان ده پاریزنو و ده بنه پالنه ری به هه میشه یی هیشتنه وه ی برایه تی و دووربوونی کومه لگه له کاره زیانبه خشو و مه ترسیداره کانه وه .

دهیه وی هۆشیارمان کاته وه، له باره ی شه و نه خۆشیه کومه لایه تی و دیارده قیزه ونانه ی، کومه لگه ناشیرین ده کهن و نیوان تاکه کان تیک ده دن، سه ره نجامیش ده بنه دردی بی دره مان و خه لک به ده ستیانه وه گیر ده خوات.

ئامانجیه تی هه موو شه و ئاکاره نادروستانه مان لی قه دهغه بکات، که له گه ل کومه لگه ی نیسلامی ته باو گونجاو نین..

خوای گه وره ده فهرمو ی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَرُوا بِاللُّقَابِ بئسَ الاسمُ الفسوقُ بعدَ الإيمانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ، يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ) (١)

واته: ته ی ئه وانه ی باوه رتان هیناوه! هیچ که سو و هیچ هۆزیک گالته به که سو و هۆزیک تر نه کات و زه لیلی نه کات، چونکه له وانه یه ئه وان چاکتر بن له مان، ژنانیش باگالته به یه ک نه کهن و یه کتر زه لیل نه کهن، چونکه له وانه یه ئه مان له وان چاکتر بن.. سووکایه تی به خۆتان مه که نو یه کتری عه بیدار مه که ن (چونکه سووکایه تی به یه کتر سووکایه تیه به خۆتان) ههروه ها ناوو ناتۆره ی ناشیرین بۆ یه کتر دامه تاشن، ئای که چه ند ناشیرنه ناوو ناتۆره ی خراب له دوا ی باوه ره ینانو موسلمان بوون، شه وه ش ته وه ی نه کردیته و په شیمان نه بوو بیته وه له گونا هه کانی، جا شه و جو ره که سانه هه ر سه ته مکارن.

ئهی ئه و که سانه ی باوه پرتان هیئاوه، خۆتان زۆر بیاریژن له گومانی خراب، له راستیدا هه ندی له و گومانانه گوناھو تاوانن (بۆیه حق وایه له هه موو گومانیک خۆپاریژ بین)، به شوین که مو کورپی و عه یب و عاری یه کتردا مه گه پین و سیخوری مه که ن و له پاشه مله باسی یه کتری و ناوی یه کتری به خراب مه به ن، ئایا که ستان خۆشی دیت له وه ی گوشتی برای خۆی به مردوویسی بخوات؟! دیاره کاری واتان زۆر پێ سەخت و ناخۆشه، ده ی که واته له خوا بترسن و پارێزکار بن، چونکه به راستی خوا گه پانه وه ی خه لکی وهرده گریت و میهره بانه بۆیان.

له دوو توپی ئه و دوو ئایه ته کۆمه لیک باهت و ته وه ری گرنگو و هه ستیار باس کراوه، که ده بی تاکی موسلمان ئاگای له یه که به یه کی ئه و فه رمانه خاویانه بیت و په یه وه یان لی بکات بۆ ئه وه ی هه م ره وشت و به های مرۆقبوونی خۆی له کردارو ره قشاره ناشیرینه کان بیاریژی، هه میش پالنه رو هۆکاری ئه وه بیت، ئه و کۆله گه گرنگانه نه له رزینتی، که ده بنه هۆی له رزین و روخانی که پرو ساباتی برایه تیه وه.

کۆمه لیک شت له و دوو ئایه ته به یان کراوه، که ده بی ناستی پۆشنبیری و تیگه یشتنی تاکه کانی پیوه پابه ند بکریت، بۆ ئه وه ی توخنی ئه و جوړه نه خۆشی و تاوانانه نه که ونه وه، که ده بنه هۆی تیگچوونی په یوه ندییه کۆمه لایه تیه کان و جوړی په یوه ندی تاک به ده ور به رییه وه.

خوای گه روه مرۆقه کانی دروستکردوه و کۆمه له رینماییه کیشی داناوه، تا به هۆیه وه تاکه کان لیک نزیك ببنه وه و گیانی ته بابی و پیکه وه هه لکردن و برایه تی له ناو خۆیان جیگه بکه نه وه و پیکه وه ببنه هۆکاری ئاوه دانی زه وی و نه نجام دانی کارو کرده وی چاکه، بۆ ئه وه ی له تاقیکردنه وه گرنگه کان پله ی سه رکه وتن به ده ست بیسن و ببنه که سانیکی له خوا ترس و خۆپاریزو سالج و گونجاوه وه، ئه مه ش وا ده کات مرۆق بگاته پله ی ریزداری لای خوای میهره بانه وه، وه که ده فه رموی: (إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُمْ)، واته: به راستی به ریزترینتان لای خوا ئه و که سانه تانه که زۆرت له خواترسه و فه رمان به رداری خوایه.

که واته له پاش ئیمان و هه لگرتنی په یامی ئاشته وایی و ملکه چی به رامبه ر فه رمانه کانی خوا و پیغه مبه ر (درودی خوای له سه ر بیت) باشتین پالنه ری ده روونی و ئیمانی بۆ پاراستنی جو مگه کانی برایه تی و نه شه لژاندنی په یوه ندییه کۆمه لایه تیه کان به رجه سته کردنی چه مکی (ته قوایه) له ده رووندا، بۆ ئه وه ی تاک به هۆیه وه واز له و شتانه بینیت، که خوای گه وره له و دوو ئایه ته ی پیشه وه باسی لیوه کردوه.

بۇ زياتر تېڭەيشتنو روونكرندنەۋەي ناۋەرۆكى ئەو دوو ئايەتە و قسە كردن لەسەر ئەو قەدەغە كراۋانەي خۋاى گەۋرە بەيانى كردوون، لە چەند باسېكەۋە بە پشتىۋانى خۋا دەچىنە نېئو ئەو باسەۋە:

باسى يەكەم

هۆكارەكانى ھاتە خوارەۋەي ئەو پەيامە

سەبارەت بە هۆكارى دابەزىنى ئەو ئايەتە زانايان راي جياۋازيان ھەيە و هۆكارى جياۋازيش باس دەكەن، بەلام حەدەسەكان لېكەۋە نزيكنو دەكرى بلىين هۆكارەكە بەم شېۋەيە بوۋە:

- كاتى ۋەفدى (بەنو تەمىم) ھاتنە لاي پېغەمبەر (درودى خۋاى لەسەر بېت)، كۆمەلئى شتيان وروژاندو ئەنجام دا، يەكئى لە كارەكانيان سوكاىەتى كردن بوو بە ھەندى لەو يياۋەرە بەرېزانەي ۋەك: (عمار، خباب، ابن فھيرە، بلال، صھيب، سلمان، سالم مولى أبى حذيفە) و چەند سەحابەيەكى تر، لەبەر ئەۋەي كە سەيريان دەكردن، جل و بەرگىكى شرو حال و گوزەرانيان خۇش نىە، كەوتنە تانە لېدان و گەمە پېكردنيان، خۋاى گەۋرەش ئەو ئايەتەي ناردە خوارەۋە كە دەفەرموى: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ).

- سەفيەي كچى حويەي كورى ئەختەب ھاتە لاي پېغەمبەر (درودى خۋاى لەسەر بېت) و گوتى: ئەي پېغەمبەرى خۋا ئافرەتائىك ھەنە تانەم لى دەدەن و پېم دەلېن: ئەي يەھودىيە كچى يەھودىيە، پېغەمبەرىش (درودى خۋاى لەسەر بېت) پېي فەرموو: دە پېت گوتبان جا چيە باوكم (ھارون) ۋە مامم (موسا) يە و مېردم (محمد) ە، لەسەر ئەۋە خۋاى گەۋرە ئەو ئايەتەي ناردە خوارەۋە، كە دەفەرموى: (وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِّسَاءِ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ). ھەرۋەھا رىۋايەتېك ھەيە دەلئى ئەو ئايەتە لەبارەي (توم سەلمە) ھاتتە خوارەۋە كاتى خېزانەكانى ترى پېغەمبەر (درودى خۋاى لەسەر بېت) بە بالاي كورت ۋەسفيان دەكرد.

- رىۋايەتېكى تر ھەيە دەلئى: كاتى (عېكەرەمەي كورى ئەبو جەھل) ھاتە مەدينە و موسلمانيش بوو، خەلك چاۋايان پى كەوت لەبەر ئەۋەي كورى ئەبو جەھل بوو، پېيان دەگوت:

کورپی فیرعه ونی ژومه تی نیسلام! خوی گه وره شه و نایه ته ی ناردده خوار، که ده فهرموی: (لَا یَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ).

- له سه رده می نه فامی خه لک به زوری وابوره دوو تا سی نازناوی هه بووه، کاتی به ههر یه کی له و نازناوانه بانگ ده کران، ده یانگو شه و ناوه مان پی ناخوشه، ئیدی خوی گه وره شه و نایه ته ی نازل کرد، که ده فهرموی: (وَلَا تَتَّابِرُوا بِأَلْقَابٍ).

- ریوایه تیکی تر هاتوه، که (شه بو زهری غه ففاری کی شه ی له گه ل پیاوئیک هه بووه، شه و پیاو هه لی تووره بووه و پی گو توه: شه ی کوری یه هودیه! یه کسه ر شه و نایه ته نازل بووه، که ده فهرموی: (وَلَا تَتَّابِرُوا بِأَلْقَابٍ بِئْسَ الْأِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ).

- مونزیری کوری جورهیج ده گپرتته وه، که (سه مان ی فارسی) نانی خواردو پالک هوت، خه لکیک له و لاوه غه بیه تیان کرد له سه ر شه و حاله شه، خوی گه وره شه و نایه ته ی ناردده خواره وه، که ده فهرموی: (وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا).

به هه رحال هۆکاره کان له سیاق لیکه وه جیاوازن به لام له رووی مه فهومه وه لیکه وه نزیکن، وه ک پیشتیش روومان کردوه، که حوکی شه و نایه تانه ی هۆکاری دابه زینیان هه یه گشتیه نه ک تاییه تی، واته کۆی شه و فه رمانانه ی له و نایه ته هاتوون په یامی گشتین و هه موو شه و که سانه ده گرتته وه که شه و سنوورانه ده شکینن.

باسی دووهم

زیان و مه ترسی سوکایه تی پیک کردن

سوکایه تی: واته سوکایه تی کردن به به رامبه ر چه به قسه یان ره فتار یان کردار یان نامازه یان به ههر شیوه یی له شیوه کان، که سوکایه تی تیدا بیت، شه و ده چپته خانه ی گوناوه و تاوان و سه رپیچی فه رمانی خوی گه وره.

قسه کردن له سهر شهو بابه ته زور هه لده گری، له بهر شهو ی بابه تی سوکایه تی پیک کردن یه کیکه لهو په وشته ناشیرین و نا دروستانه ی، که هه م تاکه کان و هه میش برابه تی موسلمانان ناشیرین ده کات له ناو کۆمه لگه دا.

چونکه ههر کارو کرده وه و په وشتیکی خراب و ناشیاو، په نگدانه وه ی نه ریئی لی ده که ویتته وه، وه ک گوتراوه: (خطأ الفرد ینعکس علی الجماعة)، واته: هه له ی تاک به سهر کۆمه ل ده شکیتته وه. جا ههر کات شهو دیارده نارپیکه له ناو کۆمه لگه بلاو بوویه وه، شهو سه ره تای دروست بوونی درزیکی مه ترسیداره بو سه ر ناینده ی تاکه کان و، یه کرپزی موسلمانان و جوژی په یوه ندیه کۆمه لایه تیه کان و، شهو برابه تیه په سه ن و دروسته ی، که پپشتر باسه مان لیوه کرد.

له بهر شهو خوی گه وره ده یه وی له زیان و مه ترسی شهو دیارده یه هوشیارمان کاته وه و، ئیمه ش وه کو موسلمان و بنده هوشیاری و په وشتی خو مان رابینین، که دوور که وینه وه لهو جوژه ره فتارو دیارده یه، چونکه بنه مای سه ره کی له به ستن و راگرتن و په ره پیدانی په یوه ندی برایانه شهو یه له سه ر ریزو به های خو شه ویستی و لیک نزیک بوونه وه دامه زریت، نه ک خو انه خواسته له سه ر بنه مایه کی نا دروستی وه ک سوکایه تی پیک کردن و به که م سه یری یه کتر کردن.

خوی گه وره به هه مان شیوه ی نایه تی یه که م و دووه می شهو سو ره ته به نیدای ئیمان وه بانگه وازی ده کات، که تامازه مان به گرنگی بوونی نیدای لهو شیوه له ناو قورنانی پیروز کرد، که هیما یه بو گرنگی و هه ستیاری شهو په یامه ی له دوا یه وه دیت، که واته شهو بابه ته ش یه کیکه لهو بابه تانه ی ده بی ئینسانی موسلمان به وردینیه وه لی پی پروانی و کار به مه هام و ناو ره و که که ی بکات، چونکه جیبه جی کردن ی ههر فه رماتیکی خوا، هۆکاریکی کاریگه ره به سه ر ده روونی تاکه کانه وه و، له هه مان کاتیش په نگدانه وه ی ئیجابی زوری بو کۆمه لگه لی ده که ویتته وه.

له بهر شهو شه گه ر تاکه کان له سه ر په ره ده یه کی دروست راهیندران و په وشتیان به ناستیکی به رزو راسته وه به ری گرت، شهو قه ت هرزو بیرو په فتارو گتوگووی شهو تاکانه به لای شهو ناچی، که سوکایه تی به که سانی ده ورو بهر بکات له ناو کۆمه لگه دا، شهو هه ده بیته هۆکاری ره زامه ندی خوی گه وره و بنه برکردنی دیارده یه کی خراب و به هیژ کردنه وه ی رایه له کانی برابه تی و رپگرگی کردن له درز تی که وتنی.

به لآم شه گهر هاتوو شه سوکایه تیه به ربلاو بوو، وه تاکه کان خوویان پیوه گرت و به چاری سووکه وه سهیری کۆمه لگه و کیان و دوروبه رو تاکه کانیان کرد، شه وه ریک نه خوشیه کی کۆمه لایه تی رووده داو زۆریک له خه لکیش به هۆیه وه گیرۆده ی تاوان و تورپه یی خوای گه وه ده بن و، سه ره نجام ته نها زه ره رو زیانی لی به ره هم دیت و سیمای دینداریتی کۆمه لگه ش ده شیوینی.

بۆیه خوای گه وه یاسایه کی گرنگمان پی دهدات، به وه ی که سوکایه تی به یه کتر نه که ین و به چاری سووکه وه نه روانینه یه کتره وه، وه ک ده فه رموی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَّا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ)، واته: شه ی شه وانه ی ئیمانتان هیتاوه! با هیچ کۆمه له پیاوی گالته به کۆمه له پیاویکی تر نه کا، له وانه یه شه کۆمه له پیاوه گالته پیکراوه له کۆمه له پیاوه گالته پیکه ره که چاکتر بن و، با هیچ کۆمه له ئافره تی گالته به کۆمه له ئافره تیکی تر نه کا، له وانه یه کۆمه له ئافره ته گالته پیکراوه که له کۆمه له ئافره ته گالته که ره که چاکتر بن.

شه په یامه وه نه بی ته نها له سه ر ناستی کۆمه له پیاده بی و کاری پی بکری، به لکو یه که به یه کی تاکه کان ده گرپته وه، بۆیه ده بی هه موو تاکین له وه ئاگادار بی، که سوکایه تی و گالته به که س نه کا، چونکه نازانی خۆی باشتره یان شه که سه ی گالته ی پی ده کا، شه وه خوای گه وه ده زانی، که کی له کی باشتره پایه دارتره له پیشتره، له هه مان کات خوای گه وه به جیا باسی له کۆمه له ی پیاو ئافره تان کردوه، که شه مه وه ک دکتۆر (عه لی شه لتویجری) ده لی: له بهر شه وه یه زۆریه ی خه لک به هۆکارو قۆناعی جیاوازه وه به چاری سووک سهیری یه کتر ده که ن، یان گالته به لایه نی له لایه نه کانی که سی به رامبه ر ده که ن، بۆیه خوای گه وه به مه به سستی وردتر هۆشیار کردنه وه ی تاکه کان له هه ستیاری شه دیا رده یه پیاو و ئافره تی باس کردوه⁽¹⁾.

له لایه کی تریشه وه ده بینین زۆرجار شه مه جاله ی پیاو سوکایه تی به پیاو ده کات، جیاوازه له مه جاله ی، که ئافره ت سوکایه تی به رامبه ر ئافره ت ده نوینی، یانیش له بهر شه وه یه که

ثافره تان زياتر ده كهونه داوى سو كايه تى پي ك كردنه وه^(۱)، بۆيه به و شيوه ورد بينانه باسى ليوه كردو وه و ئيمه ي مرؤقى له وه بيدار و هو شيار كردو ته وه.

گرنگ شهويه ئيمه توخنى شه و جوره ديارديه نه كهوين، ههروهك (ئيمامى ته بهرى) ده لئيت: شه نه هيه به شيويه كى گشتيه، نابى موسلمان سو كايه تى به به رامبه ره كه ي بكات چ به هوى هه ژار يه وه بى، يان به هوى كه م و كورپه وه بى، يان به هوى ئاشكرا كردنى تاوان ئيكيه وه بى، يان به هه ر شيويه ي له شيوه كان، شه وه جائيز نيه و حرامه^(۲).

ههروه ها (ئيمامى غه زالى) له كتبه كهيدا^۳ ده لئى: سوخريه و سو كايه تى كردن واته به سووك سه ير كردنى به رامبه رو شكاندنه وه ي له رپى دركاندنى عه يب و كه م و كورپه كان، كه جارى وايه به ره فتار و گو فتار ي كه وه يه و جارى واش هه يه به ئاماژه و كردار ي كه وه دروست ده بى.

ليروه ده كرى بلين: سو كايه تى كردن به هه ر شيوه و شيوازيك بيت، شه وه تاوانه و ده چي ته خانه ي حرامى و سه ربي چى كردنى فه رمانى خوا ي پهروه ردگار وه، له بهر شه وه ي و يپرا ي شه ئايه ته ي پشه وه، چه ندين ده قى تر هه يه ئاماژه به زيان و مه ترسى شه و ديارديه ده كه ن.

شه وه تا خوا ي گه و ره له به ره ي شه و كه سانه ي به و ديارده وه سه رقالن و خويان پشه گر تو وه و سو كايه تى به خه لك ده كه ن ده فه رموى: (الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ)^(۴)، واته: شه و بى با وه رانه ي كه په لار ده گرنه شه و ئيماندارانه ي، كه زياده به خشن له خير كردندا به ويستى خويان له ريگه ي خوادا، په لار يه له ئيماندارانى هه ژار ده گرن، كه بي جگه له ره نجى شانى خويان هيجى تريان ده ست ناكه وي ت، ئينجا هه ر گالته شيان پيده كه ن، شه وانه خوا تو له يان لى ده سي ني ت و ريسوايان ده كات، به هوى شه و گالته كردنه يانه وه و سزاي به ئيش و ئازار يه به شيانه.

1- فتح القدير للشوكاني: ج ۵ ص ۶۵.

2- تفسير القرطبي: ۳۲۵.

3- إحياء علوم الدين: ج ۳ ص ۱۳۱.

4- سورة التوبة: ۷۹.

ههروه ها له شوینیکی تر خوی گهوره دیارده ی سوکایه تی کردن به سیفه تی دوو پروه کان ناو ده بات، که بیگومان نه وانه ی کاری دوو رویی ده کن سزای زورو توندیان بو دیار کراوه، ههروه که ده فرموی: (زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)^(۱)، واته: ژسانی دنیا رازی تراوه ته وه بو بیباوه ران (به لام له باتی سوپاسگوزاری) گالته ده کن به باوه رداران (له بهر هه ژاری و نه داری و کم ده سه لاتی)، بیگومان نه وانه ی که خاوه نی ته قواو له خوا ترسان بوون له رژی قیامه تدا له سه رویانه وهن (له به هه شتی به رزو به ریندا، نه وانیش له ناخی دوزه خدان).

له وهش زیاتر خوی گهوره سوکایه تی کردن به ئیمانداران و موسلمانان به سیفه تی بیباوه ران و له دین ده رجوان داده نی، هه ره وه کو ده فرموی: (إِنَّ الَّذِينَ أُجْرِمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ، وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ، وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ، وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُونَ، وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ، فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ، عَلَىٰ الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ، هَلْ نُؤَبِّ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ)، واته: بیگومان نه وانه ی که تاوانیان ده کرد گالته یان به ئیمانداران ده هات و بیبان پیده کنین، کاتیکیش به لایاندا تیپه ر بوونایه ده یانکرده چه چه و سرته سرت و به چا و ئیشاره تیان ده کرد، کاتیکیش ده گه رانه وه بو ماله وه، به ده م پیکنه نین و گالته وه ده گه رانه وه (هه ر باسیان ده کردن)، کاتیکیش ئیمانداران ده بیننه وه، ده لئین: به راستی نه وانه گومرپان و له رینگه ی باو و باپیران لایانداوه!! خو ته و خوانه ناسانه ره وانه نه کراون تا چاودیرین به سه ر ئیماندارانه وه، (ته مرۆ ئیتر نۆره ی ئیماندارانه) جا نه مرۆ نه وانه ی باوه ردار بوون به کافران پیده کنن، له سه ر کورسی و قه نه فه رازاوه کان ته ماشای ده ور به ری خویان ده کن (سه رنجی دیمه نی جوان و باخت و باخچه و گول و گولزارو تافگه و پرو بارو نازو نیعمه ته نه بر اوه و بی شوماره کان ده دن)، باشه تایا کافران پاداشتی شه وه ی که ده یانکرد درانه وه؟!

له هه مان کات له فرموده ش هاتوه، که به سوک سه ی کردنی موسلمانان خوی به لگه ی نرمی ره وشت و خرابی مرۆقه، چونکه موسلمانان خوی و سه رو مال و ناموسیان لیک هه رامه و

نابی دستیان بۆ بپردری، ههروه کو پیغه مبهری نیسلام ده فهرموی: (كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ مَالُهُ وَعِرْضُهُ وَدَمُهُ حَسْبُ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ) ^(۱).

کهواته سوکایهتی کردن به مال و ژیان و کهرامهت و کهسایهتی و نهژاد و تیره و شیوه و کار و کرده و پهفتار و گوفتاری خه لک ههرامه و دهچیتته خانه ی گوناھو تاوانه وه، که سه ره نجام سه ر ده کیشی بۆ تورپه یی خوی گه وره و سزای دونیایی و قیامه تیه وه.

وه سوکایه تی و گالته کردن وه نه بی کاریک بیت به هۆیه وه مروّف بگاته پله ی باش و سه رکه وتن به سه ر به رامبه ره وه، به لکو به لگه ی ره وشت نزمی گالته که ره که ده گه یه نی و نیشانه ی نه وه ییه نه و که سه له پروی ده روونی و نه خلاق ی و کومه لایه تیه وه نه خۆشه و کهسایه تیه که ی له ناستیکی نزم خۆی ده بینتته وه.

له گه ل نه وه ش نه و جۆره که سانه ی که وتوونه ته داوی سوکایه تی کردنی به رامبه ره وه ده بی نه وه بزانه، که کاریکی خیر ناکه ن، به لکو ده بنه هۆکاری مالمویرانی و نه هه امه تی خۆیان و فاکته ری تیکدانی شیرازه ی کومه لایه تی خه لکی و نارامی کومه لگه وه.

بۆیه نه رکه موسلمانان له ناوه رۆکی نه و په یامه هۆشیار بن و ناستی په روه رده و ره وشت و دینداری و تیگه یشتن و ره وشنه بریان به شیوه یه ک رابینن، که به هیه چ شیوه یه ک سوکایه تی و گالته به ده وره بریان نه که ن و به رده و امیش ریگری له ته شه نه کردنی نه و دیارده یه بکه ن، بۆ نه وه ی به رامبه ر ئایینداریتی خۆیان مولته زیم بن و له ناست په یوه ندی و برایه تی یه کتری، سه نگی ن و ریژدار و راست و دروست ده رکه ون.

1- سنن أبي داود: ج ٤ ص ٢٧٠.

بَاسِي سِيِيَهَم

لِکَه دَار کَرْدَنِي يَه کَتْرُو نَاوُو نَاتَوْرَه لِيْک نَان

لِيْرَه شَهْوَه خَوَای گَهْوَرَه نَامَاژَهِي بَه دِيَار دَهِيَه کِي تَر کَر دُووَه، کَه يَه کِي کَه لَهَو دِيَار دَه نَاشِيَاوَانَهِي دَه بِيْتَه هُوِي لَه بَار بَرْدَنِي بَرَايَه تِي مَوْسَلْمَانَان وَ سَهْرَه لَدَانِي نَارِي شَهِي دَه رُوْنِي وَ کَوْمَه لَآيَه تِي هَوَه.

ئَهَو دِيَار دَهِيَه بَرِيْتَه لَه تَانَه لِيْک دَان وَ لَه کَه دَار کَرْدَنِي يَه کَتْرُو نَاوُو نَاتَوْرَه لِيْک نَان، کَه دَه کَرِي بَلِيْن هَهَر يَه کَه لَهَو سِي دِيَار دَهِيَه شِيْوَه وَ شِيْوَازِي تَابِيَه تَه بَه خُوِي هَهِيَه، بَه لَام نَاوَه رُوْکِي نَآيَه تَه کَه هَهَر سِي کِيَان دَه گَرِيْتَه وَ هَوَه سَهْر چَاوَهِي نَه نَجَامْدَانِي نَهَو کَر دَارَه نَا دَرُوسْتَانَه ش زَمَانَه.

نَه نَجَامْدَانِي نَهَو جَوْرَه دِيَار دَهِيَه يَه کَجَار خَرَاپَه وَ کَارِي گَهْرِي نَه رِيْنِي زَوْرِي ش بَه سَهَر کَوْمَه لَنگَه وَ دَرُوسْت دَه کَات، چُونکَه نَه مَه وَ يَرَاي نَه وَ هِي لَه گَه لَ کَوْمَه لَنگَه مَوْسَلْمَان نَشِيْنَه کَان نَا گُوْنَجِي، لَه هَه مَان کَات ش کَانْدَنِي قِيَه مِي کِي بَه رَزِي نِيْسَلَامَه تِي وَ دِيْن دَارِيْتِيَه، بُوِيَه پَه رَوَه دَر گَار هُو شِيَار مَان دَه کَات هَوَه، کَه دُووَرَه پَه رِيْزِي بَه کِيْن لَهَو جَوْرَه دِيَار دَانَه وَ تَاکَه کَانِي ش هُو شِيَار دَه کَات هَوَه لَه مَه تَر سِي وَ زِيَانَه کَانِي نَه وَ رَه وَ شْتَه نَآشَه رَعِيَه وَ هَوَه.

خَوَای گَهْوَرَه لَه نَآيَه تِي يَان زَه هَه مِي سَوْرَه تِي نَه لُحُو جَوْرَات دَه فَه رَمُوِي: (وَلَا تَلْمُزُوا اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَرُوا بِاَلْقَابٍ بِئْسَ اَلِاسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْاِيْمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَاُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ)، وَ تَه: يَه کَتْرِي عَه بِي دَار مَه کَهْن (چُونکَه سَوُو کَايَه تِي بَه يَه کَتْر سَوُو کَايَه تِيَه بَه خُوْتَان) هَه رَوَه هَا نَاوُو نَاتَوْرَه ي نَآشِيْرِيْن بُو يَه کَتْر دَامَه تَآشَن، نَآي کَه چَه نَد نَآشَرِيْنَه نَاوُو نَاتَوْرَه ي خَرَاپ لَه دَوَای بَاوَه رَهِيْنَان وَ مَوْسَلْمَان بُوون، نَه وَ هَش تَه وَ بَه ي نَه کَر دِيْبِيْت وَ پَه شِيْمَان نَه بُو وَيْتَه وَ لَه گُو نَآهَه کَانِي، جَا نَهَو جَوْرَه کَه سَانَه هَهَر سَتَه مَکَارَن.

دِيَارَه رَسْتَه ي (وَلَا تَلْمُزُوا اَنْفُسَكُمْ) مَه بَه سَت لِيِي نَه وَ هِيَه، کَه نَابِي مَوْسَلْمَانَان لَه نَاوُو خُو يَان دَا يَه کَتْر لَه کَه دَارُو نَآشِيْرِيْن وَ عَه بِي دَار بَه کَهْن، لَه بَه ر نَه وَ هِي مَوْسَلْمَانَان دَه بِي هَاو شِيْوَه ي جَه سَتَه يَه ک پَار چَه بَن، کَه وَ تَه هَهَر کَات مَوْسَلْمَانِيْک مَوْسَلْمَانِيْکِي تَرِي لَه کَه دَار کَر د، نَه وَ ه مَانَا ي وَ آيَه خُوِي عَه بِي دَار کَر دُووَه، يَانِي ش نَه گَهَر تَانَه ي لَه خَه لَک دَا نَه وَ ه رِيْگَه ي خُو ش کَر دُووَه، کَه تَانَه لَه خُوِي

بدریٓت، له بهر ئه وه یه خوا فه رمووی خۆتان عه یی دار مه که ن، ریک وه کو ئه وه ی ده فه رمووی: (وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ)^(۱)، واته: خۆتان مه کوژن (یه کتر به ناحق مه کوژن).

به وتایه کی تر، واته ئیوه تانه و ته شه ر له خۆتان مه ده ن، چونکه هه ر له که دار کردن و تانه دان و عه یی دار کردنیکی به رامبه ر، ئه وه ده گه یه نی که خۆت له که دار کردوه، ئه مه ش بۆ ئه وه یه مرۆفه کان تی بگه ن، که ئه دنا سوکایه تی و عه یی دار کردنی به رامبه ر، ئه وه گالته کردن و تانه دان له خودی خۆیان.

ههروه ها پسته ی پاشتر که ده فه رمووی: (وَلَا تَنَابُزُوا بِاللِّقَابِ)، مانای وایه نه که ته نها عه یی دار کردن یه کتر به س نیه، به لکو ده بی به ناوی ناشیرین و سووک و ناتۆره ی نارپکه وه بانگی یه کتریش نه که ن، نه بادا بیته هۆی بریندار کردن یه کتر سوکایه تی تیدا دروست بی. به و پێیه ش نابی موسلمانان له ناو خۆیان و له شیوازی بانگ کردن یه کتر و ناو هیسانی یه کتردا، تانه و ناو و ناتۆره ی ناشیاو به کار بیئن، چونکه ئه و جوړه دیاردانه کاریگه ری نه ریئنی زۆرو هه مه لایه نه به سه ر کۆمه لگه وه دروست ده که ن.

چونکه ئه گه ر به مانه وی که ش و باری کۆمه لگه به ره و ویرانی ئه خلاقیه وه نه روا، ئه وه ده بی ئاگاداری ئه و ره وشت و به ها کۆمه لایه تیانه بین، که ده بنه هۆکاری هیشتنه وه ی په یامی برایه تی و خۆشیستی یه کتر و پێکه وه هه لکردنه وه، ئه وه ش به وه ده سه ته به ر ده بی، که هه موومان ده رک به پێویستی رپزی به رامبه ر بکه یین و بزاین که نواندن ی پێزو به رجه سه ته کردن به ها ئه خلاقیه کان، وێرای ئه وه ی دروست کردن یه کته یکی ئاساییه له ناو ده روونی تاکه کان، له هه مان کات هۆکارو پالنه ری به هیژیشه له گێرانه وه ی ته بابی نیوان موسلمانان و ئارامی کۆمه لگه وه.

پێویست ئه وه ش بزاین، که ئیمان و باوه ر ده بی مرۆفه به ره و ئاراسته یه کی باش و ره وشتیکی به رز ببات، به لām کاتی به نده کان گرنگی به لایه نی ئیمانیه وه نادهن، یانیش که مه ترخه می به رامبه ر ده نوێنن و له پێناو به رژه وه ندییه کی که می دونیایی و که وتنه ژێر کاریگه ری هیژو چه زه شه یسانی و ئاره زوبازیه کانه وه، ئه وه مانای وایه ئه و که سه هینده ی کاری له پێناو هیئانه خواره وه ی به های مرۆبی و ره وشتی موسلمانیتی خۆی کردوه، هیئنده به لای مانا و ده رهاوێشته

ثیمانی و عیرفانی و خواناسیه کانه وه نه پویشتووه، بویه که وتوتته داوای له که دار کردنی خه لک و ناو ناتوره ی ناشیاوه وه.

له بهر ته وهش خوای گه وره باسی تهو حالته ی کردووه، که خراپترین شت له دوای تیمان هیئانه وه، ته وه یه مرؤف بگه پرتته وه سه ر نه نجامدانی هه ندی لهو شتانه ی له که سایه تی و تیمانی که م ده که نه وه، هه روه ک ده فه رموی: (بِئْسَ الْأِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ)، واته: ئای که چه ند ناشرینه ناو ناتوره ی خراپ له دوای باوه پره ئیان و موسلمان بوونه وه.

ته وه وه نه بی ته نها به وهش کو تایی پی بییت، به لکو هو شدار ی ددات به وانه ی خوویان به و جو ره تاوان و سه ری پچیا نه وه گرتووه، به وه ی ته گه ر واز نه هینن و نه گه ری نه وه، ته وه ده بنه هو کاری سته م له خو یان، ته وه یش که له سه ر سته م به رده وام بییت، ته وه سه ره نجام ده بیته سته م کاری خو ی، واته له بهر ته وه ی به رده وامه له نه نجامدانی تاوان و به رده وامیش خه لک بریندار ده کاو ده یشکینی و له که دارو عه یداری ده کاو به ناو و ناتوره ی نارپکه وه بانگیان ده کا ته وه وه کو زالمیک وایه له ناو په ریزی تاوانه وه، بویه خوای گه وره ده فه رموی: (وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ)، واته: ته وه ی ته وه ی نه کرد بییت و په شیما نه بوو یته وه له گونا هه کانی، جا ته و جو ره که سانه هه ر سته مکارن.

چونکه هه ر سه ری پچیه ک سته می که ته نجام ده دریت، له بهر ته وهش باو که ئاده م کاتی له به هشت فه رمانی خوای شکاند، یه کسه ر هانای بو ته وه به رده دان ی به وه نا که سته می کردووه، وه کو ده فه رموی: (رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ)^(۱)، واته: وتیان: په روه ردگا را ئیمه سته مان له خو مان کرد، خو ته گه ر لیما ن خو ش نه بییت و به زه بییت پیماندا نه یه ته وه، ته وه به راستی ئیمه سویند به خوا له خه ساره تمه ندو زه ره مه ندانین.

به و پییه مرؤف ته گه ر واز نه هینی لهو جو ره تاوانانه، سه ره نجام ده بیته که سیکی زه ره مه ندو هپچی پی نامی بیته وه، ئیدی له بهر ته وه یه خوای گه وره ده فه رموی: (فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ)^(۲)، واته: ته وه ی دوای سته م و تاوانه که ی ته وه

1- سورة الأعراف: ۲۳.

2- سورة المائدة: ۳۹.

بکات و چاکسازی له خویدا بکات (دل و دهرونی خاوین بکاته وه، واز له کرداره خراپه کان بهیئت)، نه وه بیگومان خوا تهویه که ییوره ده گریت، چونکه به راستی خوی گه وره لیخوشبوو میهره بانه.

دیاردی له که دار کردن و ناتوره هه لبهستن، یه کیکه له و رهوشته قیژه ونانه ی، که چه ندین دهقی تری له باره وه هاتوره، له کوی هه مووشیانه وه چه ندین زیان و مه ترسی ده خویندریته وه، که کاریگری نابه جی دهنینه وه و کومه لنگه به ره و قهیرانیکی گه وره ی ته خلاق ی ده بن.

نه وه تا خوی گه وره ده فهرموی: (الَّذِينَ يَلْمُزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ)^(۱)، واته: نه و بی باوه پانه ی که توانج ده گرنه نه و ئیماندارانه ی، که زیاده به خشن له خیر کردندا به ویستی خویان له ریگه ی خواداو پلاریش له ئیماندارانی هه ژار ده گرن، که بیجگه له ره نجی شانی خویان هیچی تریان ده ست ناکه ویت، ئینجا هه ر گالته شیان پیده که ن، نه وانه خوا تۆله یان لی ده سیئیت و ریسوایان ده کات، به هوی نه و گالته کردنه یانه وه و سزای به ئیش و نازاریش به شیانه.

نه گه ره نه وه تاییهت بیته به بیباوه پانه وه، نه وه له لایه کی تره وه خوی گه وره ده فهرموی: (وَيَلْ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ)^(۲)، واته: هاوارو ناھو ناله (وهیل) بو هه ر که سیك که به شوین که م و کووریدا ده گه ریته و له عهیب و عاری خه لکی ده دویته.

ههروه ها پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ر بیته)، باسی له و حاله تانه کردوو، نه وه تا (نه بو زه ری غه ففاری) کاتی له گه ل پیاویک لی ده بیته کیشه و جنیوی پی ددها، نه ویش پیی ده لی: ها کوری ئافه رته ره شه که! دواتر چۆته خزمهت پیغه مبه رو باسه که ی بو گپراوه ته وه، له به رامبه ر نه وه که به کابرای گوتوه: کوری ئافه رته ره شه که، پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ر بیته) به نه بو زه ری ده فهرموی: (يَا أَبَا ذَرٍّ أَعِيْرَتُهُ بِأَمِّهِ إِنَّكَ أَمْرٌ فَيْكَ جَاهِلِيَّةٌ)^(۳)، واته: نه ی نه با زه ری نه وه عه ییدارت کردوو به هوی دایکیه وه، به راستی تۆ که سیکی هیشتا خه سله تی سه رده می نه فامیت تیا ماوه.

1- سورة التوبة: ۷۹.

2- سورة الهمزة: ۱.

3- صحيح البخاری: ج ۱ ص ۲۰.

تا بهو شیوه ئیسلام ریگری کردوه لهو جوژه دیارده ناشیاوانه، بۆ شهوهی کۆمه لئ موسلمانان نه که ویتته داوی نه زانی و تیوه گلانی رهوشتی نا دروسته وه، چونکه هه بونی شهو جوژه دیارده ی عه بیدار کردنی یه کترو ناو و ناتوره لیک نان کاریگه ری سه لیبی ده نیته وه و زهره رو زیانی زۆری لئ ده که ویتته وه، که ده کری لیره ئاماژه به هه ندیکیان بکه یین:

۱- په یوه ندیه کۆمه لایه تیه کان ده شیوئینی و برایه تی نیوان موسلمانان که م ده کاته وه.

۲- رقو کینه و دووبه ره کی له ناو کۆمه لگه زیاد ده کات، به شیوه یه کی وا که تاکه کان له به رامبه ر یه کتری به هه ستیکی تونده وه مامه لله له گه ل یه کتری ده که ن.

۳- ریزو به های مرۆبی که م ده کاته وه و که سانیك دروست ده بن، که به چاوی سووک و گالتسه جارپه وه سه یری به رامبه ریان ده که ن.

۴- زۆر جار سه ر ده کیئشی بۆ ناکۆکی و دروست بوونی شه رو کیئشه ی کۆمه لایه تی له ناو موسلمانان و کۆمه لگه وه.

۵- ریخۆشکردنه بۆ ته شه نه کردنی شهو دیارده یه، چونکه ته گه ر که سیك که سیکی تری عه بیدار کردو ناو و ناتوره ی له دوا هه لبه ست، شهو شه ویش هه مان کار ده کاته وه و ئیدی به ره به ره ده ستیئیی.

۶- تاکه کانی نیو کۆمه لگه لیک دوور ده خاته وه و، په یوه ندیه کۆمه لایه تیه کانیش به ره و ئاراسته یه کی خراب ده بات.

که واته له به رامبه ر شهو هه مو مه ترسیه گه ورا نه، ده کری بلیین، کۆمه لگه ی ئیسلامی ده بی شه وه ند ه هۆشیارو له سه ر پی بی ت، که تاکه کانی به ره وشتی جوان و ره سه نی ئیسلامه وه په ره ورده بکات و، به رده و امیش هۆشیاریان بکاته وه، که توخنی شهو جوژه دیارده نادره ستانه نه که ون، که شهو زیان و مه ترسیانه ی هه یه له لایه ک و، کاریکی نارده و او ناشه رع ی و حه رامیشه له لایه کی تره وه.

هه ر لیره شه وه ده کری ئاماژه به وه بکه یین، که زۆر خه لگ هه یه نازناوی هه یه، یان ناو بانگی به ناویک له ناوه کان ده ر کردوه، بیگومان ئیسلام هه ر ناو و نازناویکی ریک و پیک و جوان بی ت به شه رع ی ده زانی ت، به پیچه وانه شه وه هه ر ناو و ناتوره یه ک و ده یان هه ر کارو گوفتارو ره فتاریک

بىتتە ھۆى ئەزىيەتدانى كەسى بەرامبەرۈ لەكەدارۈ غەبىدارى بىكات، ئەۋە شىتتىكى نادروستەۋ لەگەل جەۋھەرى ئىسلامۈ رەۋشتى مۇسلمان يەك ناگرىتتەۋە^(۱).
دەى ئەگەر كۆمەلگە لەۋ دىياردەۋە بەدوور بى، دەبى چ كارىگەرىيەكى باشۈ ئەرىنى بىتتەۋەۋە براىيەتىۈ پەيۋەندىيە كانى كۆمەلگە چۆن بباتە پىشەۋە.؟!

باسى چۈارەم

گۇمانى خراپۈ دەرھاۋىشتە نىگە تىقە كانى

دىاردەيەكى ترى نادروستۈ نەگۇنچاۋ لەگەل رەۋشتۈ كەسايەتى مۇسلمانان، گۇمانى خراپ بىردنە بە كەسانى بەرامبەر، چۇنكە گۇمان بىردنى خراپ واتە ئەۋ گۇمانەى، كە مۇرۇق دەبىياتۈ بىنەمايەكى راستۈ دروستى نىيەۈ، كەسانىكى پى تۆمەتبار دەكات، كە لەۋانەيە پاك بىۈ ھىچ شىتى لەۋ شتەنە راست نەبى، كە بە گۇمان لەسەرىيان دىار كىدوۋە.

لەبەر ئەۋە دەبى تاكى كۆمەلگەى ئىسلامى ھۇشيارۈ ناگادار بى، كە گۇمانى خراپ بە خەلك نەباتۈ، بە چاۋى گۇماناۋىيەۋە لە شتەكان نەروانى، چۇنكە ھەر كەسىك ئەگەر خۇۋى بەۋ ناراستەيەۋە گرتۈ كەۋتە داۋى گۇمانەۋە، ئەۋە دەبى دان بەۋە بىنى، كە كەسىكى نەخۇشەۋ كەۋتتە ناۋ تاۋانۈ مەترسىيەكى زۆرەۋە، ھەر كاتىش ئەۋ دىاردەيە پەرىيە سەندۈ بلاۋ بوۋىيەۋە، ئەۋە كۆمەلگە بە دەستىيەۋە گىر دەخواتۈ دەيەھا كىشە بەھۇيەۋە سەر ھەلئەدەن.

بۆيە خۇاى گەۋرە بە نىداى ئىمانەۋە بانگەۋاز دەكات، كە ئەۋە بەلگەى ھەستىيارى ئەۋ بابەتەيە، كە بەدۋايەۋە دىت، لەھەمان كات داۋامان لى دەكات خۇبارىزى بىكەين لەۋ دىاردەيە، بۆ ئەۋەى نەكەۋىنە ناۋ بازنەى تاۋانۈ زەلكاۋى گۇناھۈ سەرىپىچىيەۋە.

1- المنهيان في سورة الحجرات: ۱۷.

خوای گه وره ده فهرموی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ)،
واته: ئە ی ئەو كه سانه ی باوه رتان هیناوه، خۆتان زۆر بیاریژن له گومانی خراب، له راستیدا
هه ندی لهو گومانانه گوناھو تاوانن (بۆیه حه ق وایه له هه موو گومانیک خۆپاریژین).
به پیتی ئەو نایه ته ئاماژه بۆ ئەوه هه یه، كه زۆریك له گومانه كان خراب و نادروستن، چونكه
به شیکیان هه یه ره وایه و هه یچی تیدا نیه، وهك ئەوه ی مرۆف گومانی باش به به رامبه ره كه ی
ببات، ئەمه تاوان و گوناھ نیه و دروسته، بهو پیه ش بیته ده کری چه مکی گومان بکری به دوو
به شه وه:

یه كه م: گومانی باش و له جی و شرعی.

دووه م: گومانی خراب و نادروست.

لیروه قسه مان له سه ر خالی یه كه م نیه، به لكو مه به سستی ئیمه قسه كردنه له سه ر گومانی
خراب، كه هه یچ بنه مایه کی راست و دروستی نیه و، سه ره نجامیش ده بیته هۆی نانه وه ی کیشه و
تاریشه ی ناتهن دروست و ناله بار له ناو کۆمه لگه وه.

ده کری تیروانیینی لۆژیکیانه بۆ به ره نگار بونه وه ی ئەو دیارده یه، شه یکردنه وه كه ی (ئیمامی
غه زالی) بیته، كه ده لیت: هه روهك قسه ی نارپیک هه رامه به هه مان شیوه گومانی خراپیش
هه رامه، وهك چۆن دروست نیه به شیوازی ناشیرین قسه له گه ل خه لک بکه ی به هه مان شیوه
دروست نیه گومانی خراپیش به خه لک به ی^۱.

چونكه ئەسل له بنه مای گومان بردن به خه لک گومانی باشه یه نهك خراپه، چونكه دوور
كه و تنه وه له دیارده ی گومانی خراب، ده بیته مایه ی خیر بۆ کۆمه لگه و ته نانه ت ناستی
په یوه ندیه کانی ش ده باته پشه وه، بۆیه ده بی تاکی موسلمان وهك ئیمامی عومه ر ده فهرموی:
نابی قه ت گومانی خراب بکه و پیه ناو بیرکردنه وه کانی، له بهر ئەوه ی بروداره و کارو هه نگاوی
برواداریش ته نها خیرو باشه یه^(۲).

بۆیه ش له چه ندین ده قی تر ئاماژه به وه کراوه، كه گومان بردن تاوانه و، ئەره كه موسلمانان
خۆی لی به دوور بگرن، بۆ ئەوه ی له ده ست نه هه مه تیه کانی گومانی خراپه وه لیک ئەمین بن و،

1- إحياء علوم الدين: ج ۳ ص ۱۳۶ وما بعدها.

2- صفة التفاسير: ج ۳ ص ۲۱۸.

شتی نابه جی و بی بنه ما به سهر یه کتر ساع نه که نه وه، که بیته هوی دروست بوونی دووبه ره کی و لیکن ترازانیانه وه.

خوای گه وره نه وه مان بو روون ده کاته وه، که نه و جوړه که سانه ی په پیره ی له دیارده ی گومان بردنی خراپه وه ده که ن، نه وانه به زوری وایه په پیره ی له هه و او تاره زووه کانیان ده که ن و به پی میزاجی که سیته ی خو یان و، به پیوهری سه قه تی بیرکرنه وه کانیان ده پواننه ده ووبه ره وه، له هه مان کات نه و دیارده یه وه نه بی ته نه ا تاوان بی و به س، به لکو خشتیک له پاستی و حقیقه ته کان زیاد نا کا و له خراپه زیاتر شتیکی باش و جوان و ریک و ته پای لی به ره هم ناییت.

نه و هتا خوای گه وره ده فهرموی: (وَإِنْ تَطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ)^(۱)، واته: خو ته گهر فهرمان به ردارو ملک ه چی زوړ به ی خه لکی سه زه وی بیت نه وه له ریبازی خوا ویلت ده که ن، چونکه شوینی هیچ شتیکی نا که ون جگه له گومان و ته نه ا گوته کاری ده که ن.

یان ده فهرموی: (وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا)^(۲)، واته: نه وانه له و باره یه وه هیچ جوړه زانستی و زانیاریه کیان نیه، به لکو هه ر شوینی گومانی بی سه رو بن ده که ون، له کاتیکیدا که گومان به هیچ شیوه یه که جیگه ی حه ق و پاستی نا گریته وه.

له نایه تیکی ترا خوای گه وره له باره ی نه و که سانه ی له دنیای بیباوه ری رووچونه و پیان وایه کارو کرده وی باش ده که ن، ده فهرموی: (إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَى)^(۳)، واته: نه م بت و په یکه رانه ته نه ا شتیکیه که خو تان و باوو باپیرانتان ناوتان لی نا ون و هیچی تر نین، خوا به لگه یه کی نه نار دووه له سه ر ره و او بوونیان، سهیره، نه وانه ته نه ا شوینی گومان و تاره زوی ده روونه نه خو شه کانیان ده که ون، له کاتیکیدا که به پاستی له لایه ن په روه رد گاریانه وه هیدایه ت و ری نموویان پی گه یشتوه!

1- سورة الأنعام: ۱۱۶.

2- سورة النجم: ۲۸.

3- سورة النجم: ۲۳.

کهسانیک ههن بهردهوام به لای شه جوړه دیاردهوه دهوژنو، نازانن کهوتونه ته داوی شه تاوانه وه، هه وهک (تیمام حسه نی بهسری) ده لئی: پپیان وایه هه موو گومانه کانیان باشه یه، کهچی بیریان له وه نه کردو ته وه، که شه کهسه ی گومانه کانی باش بیت ده بی کرده وه کانی باش بن، کهچی کرده وی نارپکیان هه یه و ده لئین گومانی خراپیش نابیه ن^(۱)، شه وانه ریک شه وه ده بیان گریته وه، که خوی گه وه له باره یانه وه ده فهرموئ: (وَدَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ)^(۲)، واته: نا شه وه بوو گومانی ناپه سهندتان که هه تانبو به برامبه ر پهره ردگار تان نیستا بوو به هوئی داخزان و تیاچوونتان و بهو هو یه وه چوونه ریزی زهره رمه ندانه وه.

ههروه ها پیغه مبهری نیسلام (درودی خوی له سه ر بیت) ده فهرموئ: (إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ)^(۳)، واته: نیوه ناگاداری گومان بن، چونکه زوړیک له گومانه کان درو ترینی قسانه.

هه ره له و باره وه ش قسه یه کی جوان هه یه، که ده لئی: (أَسْوَأُ النَّاسِ حَالًا مَنْ لَا يَشُقُّ بِأَحَدٍ لِسُوءِ ظَنِّهِ، وَلَا يَشُقُّ بِهِ أَحَدٌ لِسُوءِ فِعْلِهِ)^(۴)، واته: خراپ ترین کهس له ناو خه لک شه کهسه یه، که متمانه به کهس ناکا له بهر شه وه ی گومانه کانی خراپه، وه که سیش متمانه ی بهو نیه، له بهر کرده وه خراپه کانی.

شاعیریش جوانی هیئاوه:

إذا ساء فعل المرء ساءت ظنونه وعادی محبیه بفعل عاداته
وصدق ما يعتاده من توهم وأصبح في ليل من الجهل مظلم

1- وصايا وحكم: ۲۶۰.

2- سورة فصلت: ۲۳.

3- صحيح البخاري: ج ۶ ص ۲۴۷۴.

4- وصايا وحكم: ۲۶۳.

له لایه کی دیکه وه پیغه مبهه (درودی خوی له سهه بیته) ده فه رموی: (اذا ظننتم فلا تحقوا)^(۱)، واته: ته گهر گوماتتان برد ته وه به دوا داچوونی بو مه کهن، ته مهش له بهر ته وه یه که نه که وه یه سهه ریچکه هه له و بی شه رعیه کانه وه.

که واته: له بهر ته وه یه به گومان هیچ شتیک ته حقیق نابی، وه ته نها خوی گه وه یه، که ده زانی له ناو دل و دهروونی خه لک چی هه یه و چی ده گوزه ری، ره وا نیه خه لک خوی له و دیارده ناشایسته نزیک بکاته وه، له هه مان کاتیش ده بی ته وه بزانی قهت گومانی خراپ و تیمانی راسته قینه له ناو دل و دهروونی به نده کان کو نابیتته وه، هه ره وک چون سیمای دینداریتی کومه لگهش به و دیارده وه پیش ناکه وی، به لکو دیارده ی گومان بردن ده بیتته فاکته ری زوری که له نه خوشیه دهروونی و کومه لایه تیه کانه وه، که دوا جار وا ده کهن یه ک ریزی موسلمانان بکه ویتته مه ترسی و لاواز بوونی برابه تی و نه مانی متمانه و نا ته مینییه وه.

له بهر ته وه نیسلام جیا له وه ی داوی کردوه، که ده بی مرۆقه کان ده ست و زمانیان له باشه و کارو ره فتاری شه رعیه وه بگه ری، وه ک پیغه مبهه (درودی خوی له سهه بیته) ده فه رموی: (المسلم من سلم المسلمون من لسانه ويده)، واته: موسلمان ته و که سه یه، که موسلمانان له ده ست و زمانیه وه سه لامهت و ته مین بن.

له هه مان کات داوی ته وهش ده کات، که مرۆقه کان له ناخو دهروون و هزیره وه پاک و سه لامهت بن، بو ته وه ی خه لکی تر ته زیهت نه خون له لایه و، حورمهت و به ها و ریزی مرۆقه کانیس پاریزراو بی له لایه کی تره وه.

ئیدی پپیست ده کا موسلمانان له باره ی مه ترسی و زیان و تاوانیتی ته و دیارده وه هوشیار بن، بو ته وه ی به هه موو لایه که وه ته و تیورییه به رجه سهه بیته، که موسلمانان هه موویان ته ندامی خیزانیک و ته واو که ری یه کترن و ده بی خوشی و ناخوشیه کانیان پیکه وه ده رکه وی، و هه رچی زیانیس له و خیزانه ده دات و هلا ی بنین، به تاییهت گومانی خراپ، که کاریگه ری زرو سه لپی له ناو کومه لگه ده نیته وه.

خوی گه ورهش شاگای له نه یی رازو نیازو گومان و بیر کردنه وه کاغانه، که واته و پپیست ده کات پابه ندی له ناوه رۆکی ته و نایه ته ی پتسه وه بکه ین و، هه وئی ته وهش بده ین به رده وام

گومانان له سهر باشه بيټ، چونكه شو و باشبونهي گومان ده بيټه هو كارى هاتنه رِي خِيْر له ههر دورو دونيادا، وهك له و فهرموده قودسيه دا هاتوه: (أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي وَأَنَا مَعَهُ حِينَ يَذْكُرُنِي إِنْ ذَكَرْتَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي وَإِنْ ذَكَرْتَنِي فِي مَلِكٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلِكٍ هُمْ خَيْرٌ مِنْهُمْ)^(١).
ثا بهو شيويه نيسلام دهيه وي ويزدان و ناواخني مرؤقه كان له ههمو پيسيهك پاك بكا ته وهو، به شيويه كي دورو له و جوره نه خو شيه ناراسته يان بكات، بو شه وي ناراسته ي جولوه و كارو ههنگاري خير له ناو موسلمانان له به ره و پيشچونه وه بيټ.

باسي پينجه م

كاري سيخوري و جاسوسي كردن

جاسوسي له وشه ي (التجسس) ي عهره بي وهرگيراهه، به كورديه كه ي پي ده گوتري (سيخوري) كردن، به ماناي گه ران و زانياري وهرگرتني خه لك ديت، يان وهرگرتني زانياري و چوون به دواي نه ييه كاني خه لك و، گواستنه وه ي بو كه ساني ديكه و، به مه به ستي ثابرو بردن و، سو كايه تي پي كردن و، دركاندني لايه نه شاراوه كاني خه لك.

به مانايه كي تر جاسوسي واته: به دوا دا چووني نه يني و كاروبارو كه م و كوري و شته تاييه تيه كاني خه لك، كه شه مه به پي پيوه ري تاييني پيروزي نيسلام ده چي ته خانه ي تاوان و حهرامي و لي پي چينه وه ي قيامه تي^(٢).

بو يه خواي گوره دواي شه وه ي باسي له وه كرد، كه گوماني خراب نه به يني، ئيستا سه رنجمان راده كيشي بو دورره په ريزي ديارده يه كي تر و فهران ده كا لييه وه نزيك نه يينه وه و شه نجامي نه ده يني، كه شه و يش بري تيه له جاسوسي كردن به رام به ر خه لك، بو يه خواي گوره ده فهرموي:

1- صحيح مسلم: ج ٤ ص ٢٠٦١.

2- التجسس حكمه و عقوبته: ٢.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا، واته: نهی شه و کسانه ی باوه رتاتن هیتناوه، خوتان زور پپاریزن له گومانی خراب، له پراستیدا ههندی له و گومانانه گوناوه تاوانن، به شوین کم و کورپی و عهیب و عاری یه کتردا مه گه رین و سیخوری و جاسوسی مه کهن.

له و به شه زیاتر قسه مان له سهر پسته ی (وَلَا تَجَسَّسُوا) ه، که باس له وه ده کات نابی ئینسانی موسلمان که سیکی جاسوس و چا و گپری عهیب و نهییه کانی خه لک بیته، چونکه نه مه شیان یه کیکه له و دیارده هره قیژه ونانه ی باری ناسایی کومه لگه ده شیوینی و، خه تهری دهرونی له ناو موسلمانان دروست ده کات.

نه مه ناماژیه به وهی، که ههر که سیکی له ناو گرو ی مرؤقه کان تاییه تمهندی و شیوازی تاییه ت به خوی هه یه و، ههر که سه و کومه لیک خه سلته و نهییه کی سروشتی و داخراوی هه یه، به لام نیسلام ده یه وی خه لک ده ست وهرنه داته کاروباری یه کتر و ههر که سه به نازادی و بی سانسور و دور له ترس و بیمه ی کومه لایه تیه وه بژیته، چونکه له لایه که وه یه کی له سیفه ته ههره جوانه کانی شه و نیسلامه بریته له ده ستوره نه دان له کاروباری خه لکی ههروه پیغه مبه رمان (درودی خوی له سهر بیته) ده فهرموی: (إِنَّ مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَعْغِبُهُ)^(۱)، واته: به پراستی یه کی له جوانترین رهوشته کانی که سی موسلمان وازهینانه له و شتانه ی په یوه ندی به وه وه نیه.

له لایه کی تریشه وه به پی په یامی شه و شه ریعه ته ده بی پیگه و تاییه تمهندی و ژیان و که پرامه تی ههر که سیکی له ناو موسلمانان پاریزراو بیته و، نابی که س دهستی بو به ریته، وه کو پیغه مبه ر (درودی خوی له سهر بیته) ده فهرموی: (إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ)^(۲)، واته: خوی گه وره حرامی کردوه له سهر ئیوه ده ست بو خوین و مال و ناموسی یه کتر به ن.

که واته نابی به هیچ شیوه یه که مرؤق کاری جاسوسی به سهر موسلمانانه وه بکات، چونکه شه و دیارده یه ده بیته هوی توره کردن و نه زیه تدان و شکاندن و خسته نه مه ترسی خه لکه وه،

1- صحیح ابن حبان: ج ۱ ص ۶۶۶.

2- صحیح البخاری: ج ۲ ص ۶۲۰.

ئهمه ش به پیی ئه و نایه ته قورئانیه کاریکی نادرسته و، نابیی ئه زیه تی خه لک بدریئت، خوای گه و ره ده فهرموی: (وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا)^(۱)، واته: ئه وانهی که نازاری پساوانی ئیماندارو ئافره تانی ئیماندار دده دن بیئ هوه ی تاوانیکیان ئه نجامداییت، ئه وه به راسستی ئه وانه بوختان و گوناھو تاوانیکی ئاشکرا ده گرنه ئه سستو (بیگومان به سه ریانه وه ناچیت تۆله یان لی ده سینریئت).

دیاره شیوازه کانی ئه و دیارده یه ی جاسوسی کردن زۆرو جیاوازن، رهنگه جاری وا هه بی له ریئی زمانه وه بیئو، جاریش هه بی به نوسینو، جاری واشه به گوئیگرتن و به دوا داچوونی زانیاری ده بیئت، ئه وه تا خوای گه و ره باس له وانه ده کات که به هه یی گوئیگرتنه وه جاسوسی ده که ن، که چه نده سته مکارن، هه ر وه کو ده فهرموی: (لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا حَبَالًا وَلَأَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ)^(۲)، واته: ئه وانه ئه گه ر ده رچوونایه و له ناواتاندا بوونایه هیچیان بوئیه زیاد نه ده کرد بیجگه له سستی نه بیئت (له ئاشووبو گی ره شیوینی زیاتریان له ده ست نه ده هات) و ده ستیان ده کرد به چرپو چاپ له ناواتاندا و ده گه ران بوئ دۆزینه وه ی که لینیکی، به ناواتی ئاشووب هه لگی رساندن له نیوانتاندا، که سانیکیش هه ن له نیو ئیه ودا، گوئیان بوئ ده گرن، خوایش چاک ناگاداره به کارو کرده وه ی سته مکاران.

هه روه ها پیغه مبه ر (درودی خوای له سه ر بیئت) ده فهرموی: (مَنْ اسْتَمَعَ اِلَى قَوْمٍ وَهُمْ لَهُ كَارِهُونَ صَبَّ فِيْ اُذُنَيْهِ الْاَنْكُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)^(۳)، واته هه ر که سیکی گوئی له قسه ی خه لک بگری و ئه وانیش پییان خوئ نه بیئ، ئه وه خوای گه و ره له رۆژی دواپی (مس - مز) ناگری ده خاته نیو گوئیچکه کانیه وه .

هه ر کات وه له ناو هه ر کومه لگه یه ک ئه گه ر جاسوسی و کاری سیخوری زۆر لیکه و ته وه و، له ناو موسلمانان ئه و دیارده خراپه ته شه نه ی کرد، ئه وه ده کری بلین که زیانو مه ترسیه کی زۆری لی ده که ویتته وه و کاریگه ری نه ریئی زۆریش دروست ده کات وه ک:

1- سورة الأحزاب: ۵۸.

2- سورة التوبة: ۴۷.

3- صحيح ابن حبان: ج ۱۲ ص ۴۹۸.

۱- جاسوسی کردن به لگه یه له سه ر بئ هیژی ئیمان و لاوازی ره وشتی شه و که سه ی پیی هه لده ستی.

۲- له روانگه ی ئیسلامه وه شه و که سه ی جاسوسی ده کات، که سیکی سووک و به د شه خلاق و هیچ و ناپاکه له ناو کۆمه لگه دا.

۳- به هه بوونی شه و دیارده یه ده روونه کان تووشی نه خۆشی رِقو و کینه ده بن و له شه نجامیش دوو به ره کی له ناو موسلمانان لی ده که ویته وه.

۴- سه ر ده کیشی بۆ شیواندنی سیمای دینداری کۆمه لگه و، شکاندنی په رده ی پاراستنی نه یینی و ئابروی خه لک.

۵- سه ره نجام شه و که سه ی کاری سیخوپی ده کا تووشی سزاو تووپه بوونی خوی گه وره دیت و له به ر چاوی خه لکیش ناشیرین و سووک ده ره که وی.

له به ر شه مانه و چه ندین هۆکاری تره، که پیغه مبه ری سه ره ورمان سه زرته ی محمد (درودی خوی له سه ر بیته) له چه ندین فه رموده موسلمانان و کۆمه لگه هۆشیار ده کاته وه، که خویان دوور بگرن له دیارده ی جاسوسی کردن به سه ر به کتره وه.

هه ره که ده فه رموی: (وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا تَحَسَّسُوا وَلَا تَبَاغَضُوا وَكُونُوا إِخْوَانًا)^(۱)، واته: جاسوسی و به دواداوچوون مه که ن و له ناو خۆتانا رِقو و کینه بلاومه که نه وه و بن به برای یه کتری. له به ره ی جیاوازی نیوان هه ردوو وشه ی (وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا تَحَسَّسُوا) دا، زانایان وایان لی کداوه ته وه، که ته جه سوس بۆ کاری خراپه به شیوه ی گشتی، به لام ته جه سوس جار جار بۆ کاری باشیش به کار دیت، وه که شه ی خوی گه وره ده فه رموی: (يَا بَنِيَّ ادْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُونُسَ وَأَخِيهِ وَلَا تَيْتَسُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ)^(۲)، واته: (دوای چه ند رۆژژیک یه عقوب فه رمانیدا به کوره کانی) و تی: کوره کانم بچنه وه و گوی هه لخن بۆ یوسف و براکه ی، له سوۆز میه ره بانی خوایش ناو مید مه بن.

له فه رموده یه کی تره ده فه رموی: (يَا مَعْشَرَ مَنْ آمَنَ بَلِلسَانِهِ وَلَمْ يَدْخُلِ الْإِيمَانُ قَلْبَهُ لَأَنَّ تَغْتَابُوا الْمُسْلِمِينَ وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ فَإِنَّهُ مِنْ اتَّبَعَ عَوْرَاتِهِمْ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ وَمَنْ يَتَّبِعِ اللَّهُ

1- صحیح البخاری: ج ۵ ص ۱۹۷۶.

2- سورة یوسف: ۸۷.

عَوْرَتُهُ يَفْضَحُهُ فِي بَيْتِهِ^(۱)، واته: ئەي ئەوانەي ئيمانتان بە زوبان هیناوه و تەواو نەچۆتە دلتانەوه غەیبەتی موسلمانان مەکن و بەدوای عەیب و کەم و کورپەکانیان مەگەرین، چونکە هەر کەسیک و بکات ئەوه خوای گەوره کەسانیک دادەنێ تا بەدوای عەیب و کەم و کورپی و ئابپوری بکەون، هەر کەسێش خوای گەوره بیهوی عەیبەکانی دەر بجا ئەوه زەلیل و پرسیوای دەکات با ئەگەر لەناو کونجی ماله کەشیهوه بێت.

یەکی له زانایەکانیش قەسەیه کی جوانی لەو بارەوه هەیه و دەلیت: رأیت أقواما من الناس لهم عيوب فسکتوا عن عيوب الناس فستر الله عيوبهم، وزالت عنهم تلك العيوب، ورأيت أقواما لم تکن لهم عيوب اشتغلوا بعيوب الناس فصارت لهم عيوب. واته: خەلکانیکم بینی کەم و کورپان لەناو بوو، بەس عەیبی یەکتریان دەشاردەوه، خوای گەوره ش ستری کردن، بەلام خەلکانیکێ ترم بینی هیچ کەم و کورپان نەبوو بەس بە عەیبی یەکتەرەوه سەرقال بوون و خوایان عەیبدار کرد.

لێرەوه گەیشتینه ئەو راستیه، کە جاسوسی یەکیکە لەو دیارده قیژەوانە ی کۆمەلگە دەشیوینێ، خەلکیش لیک دەکا و رق و کینه بلاو دەکاتەوه، بۆیه خوای گەوره و پێغه مبهری تازیزیش ئەو دیاردهیان قەدەغە کردووه.

کەواته بۆ ئەوی بینای تاکەکان لەسەر پەرودەیه کی تەندروست بێتە ئاراو، کۆمەلگەش دوور بێ لەدەستیوێردانی کاروباری یەکترو، هەلایسانی فیتنە ی ئابرو بردن و شکاندنی یەکترو، دەبێ دیارده ی جاسوسی و سیخوری کردن نەمیتنی، هۆشیاریه کی باشیش لەو بارەوه دروست بکری، کە ئەو دیاردهیه خەتەرەیه بۆ سەر ژیان و کەرەمەت و تاییه تەندی خەلک.

هەر کاتی موسلمانان لەو دیاردهیه دوور کەوتنەوه، کۆمەلگەش لەو نەخۆشیه بەدوور بوو، ئەوه بە تەئکید ژیان و برابیهتی و پەيوەندی و ئەخلاقێ تاکەکان باش بەرپۆه دەروا، دوور دەبیت لە دووبەرەکی و نا تەبایی و رق و کینه و نەخۆشیه دەروونیەکانەوه.

1- سنن أبي داود: ج ٤ ص ٢٧٠.

باسی شه شه م

لیک خویندن و غه بیه ت کردنی به کتر

دیاردیه کی تری قیزه ون و نا دروست، که ده بیته هژی لیک و ده دور که وتنه وه ی موسلمانان و خوی گه وره به گرنگیه وه به یانی کردوه و، هؤشدار ی له باره وه داوه، به وه ی نزیک ی شه و دیاردیه نه که وینه وه، شه ویشیان دیارده ی غه بیه ت کردنی به کتره .

خوی گه وره ده فهرموی: (وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ)، واته: له پاشه مله باسی به کتری و ناوی به کتری به خراب مه بن، نایا که ستان خۆشی دیت له وه ی گوشتی برای خۆی به مردویی بخوات؟! دیاره کاری واتان زۆر پی سخت و ناخۆشه، ده ی که واته له خوا بترسن و پاریزکار بن، چونکه به راستی خوا گه رانه وه ی خه لکی وهرده گریت و میهره بانه بویان.

ئیدی شه وه ش به کی که له و نه خۆشیه کومه لایه تیانیه ی، که زۆریه ی خه لکی گه رده ی بوونه و لپی دهرناچن و، تاوانیکه مه ترسی زۆری بۆ سه ر تاک و کومه لگه لی ده که ویتنه وه و، کاریگه ری سه لیبش به سه ر دهرونی مرۆقه کانه وه جیده هیللی.

غه بیه ت: واته له پاشه مله باسی خه لک بکه یه ت به شیوه یه ک، که شه گه ر شه و خه لکه ی غه بیه ت کردون ناگیان لی بی یان بیزاننه وه پیمان ناخۆش بیت.

شه گه ر به شیوه یه کی وردبینانه تر پروانینه پیناسه ی غه بیه ت و شیوه و چۆنیه تیه که ی باس بکه ین، پیویسته بگه رپینه وه بۆ شه و شیکاره هه مه لایه نه ی، که (ئیمامی نه وه ی) بۆی کردوه و ده فهرموی: غه بیه ت واته: باس کردنی برای خۆت به خراب و به شیوه یه ک که پیی ناخۆشه، جا شه و غه بیه ت کردنه جیاوازی نیه چ له جه سته ی، یان دینی، یان دونیای، یان دهرونی، یان سروشتی، یان رهوشتی، یان مالی، یان مندالی، یان دایک و باوکی، یان خیزانی، یان به رده سته ی، یان خزمی، یان جلوه برگی، یان رۆیشتنی، یان جولئی، یان دهرکه وتنی، یان پیکه نینی، یان هه لسان و دانیشتنی، یان شتیکی تر له و شتانه وه بیت، هه روه ها جیاوازی نیه غه بیه ت کردنه که به قسه، یان رهفتار، یان نوسین، یان به ئامازهی ده ست، یان چاوه، یان سه روه بیت، هه روه ها ده فهرموی: غه بیه ت کردنی جه سته به وه وه ده بی پیی بلئی: کۆره ی، شتیستی، خواری، گیللی، که ری، کورتی، درئیژی، ره شی، سپی ... هتد.

وه غه بیهت کردنی لایه نی دینداری به وه ده بی پئی بلئی: فاسقی، خائینی، سته مکاری، ته مبه لئی له خواپه رستی، دزی، تاوانباری، خرابی.

وه غه بیهت کردنی دونیایی به وه ده بی پئی بلئی: بی پیزی، زور خووری، قسه نه زانی، په زاگرانی، گالته جاپی، سووکی، نه فامی، بی عه قلی... هتد^(۱).

نه مانه همووی ده چنه خانه ی غه بیهت کردنی خه لکه وه، له بهر شه وه ده بینی پیغه مبه ر (درودی خوی له سهر بیته)، له وباره وه ده یه وی پیمان بلئی غه بیهت چیه و چونه، که ده کری ریک شه و فهرمووده بکه یه پیناسه ی بابه تی غه بیه تیشه وه، هه روه کو ده فهرمووی: (أَتَدْرُونَ مَا الْغَيْبَةَ؟ قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: ذِكْرُكَ أَحَاكَ بِمَا يَكْرَهُ. قِيلَ أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَحِي مَا أَتَقُولُ؟ قَالَ: إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَبْتَهُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ فَقَدْ بَهْتَهُ^(۲))، واته: نایا نیوه ده زانن غه بیهت چیه؟ گوتیان خواو پیغه مبه ری خوا ده زانن، فهرمووی: باسکردنی برای خوته به و شیوه ی که پئی ناخوشه، گوتیان نه ی ته گهر شه وه ی باس مان کرد تییدا هه بوو؟ فهرمووی: ته گهر شه وه ی له پاشه مله باسی ده که ن تییدا بووه شه وه غه بیه ته ته گهریش تییدا نه بوو شه وه توّمهت و بوختانه.

ته گهریش سیفه تیکی سروشتی بینی، واته که سیك تووشی نه خووشی یان ههر شتیکی تر که جهسته ی شیواندبی، باشر وایه مرؤف شه سووننه ته جیبه جی بکات، که پیغه مبه ر ده فهرمووی: (مَنْ رَأَى صَاحِبَ بَلَاءٍ فَقَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا إِلَّا عَوْفِي مِنْ ذَلِكَ الْبَلَاءِ)^(۳)، واته: ههر که سیك که سیکی بینی که تووشی به لایه ک بووه، گوتی: سوپاس بو شه خوایه ی منی پاراستووه له وه ی به سهر شه وه ی هیناووه، به سهر زوره ی دروستکراوانی ریزدارو گهره کردووم، شه وه له و به لایه سه لامهت ده بی.

جا ته گهر وردتیش له و نایه ته ی پیشه وه برونین، شه وه زیاتر بزمان روون ده بیته وه، که غه بیهت کردن چنده کاریکی ناریکه وه، وه چهند به شیوه یه کی جوان، خوی گه وره وه ک بلئی به ههر دوو شیوه یی ته عبیری و وینایی بوی روون کردینه ته وه.

1- الاذکار: ۳۵۲.

2- صحیح مسلم: ج ۴ ص ۲۰۰۱.

3- سنن الترمذی: ج ۵ ص ۲۹۳.

خوای گه وره که ده فهرموی: (وَلَا يَعْتَبُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا)، واته ئیوه له ناو خۆتان غه بیه تی به کتری مه کن، به شیوه بیه که قسه له باره یه کتره وه مه کن، که ناخۆشی لی بکه ویتته وه، شه وه فهرمانیکی راشکاوانه بیه له به چه پام دانانی غه بیه ت کردنه وه، ههروه که تیکرپی زانایان بیه که دهنگن له سهر شه وه، که غه بیه ت یه کیکه له و تاوانانه ی خوای گهروه له سه ریه وه تووره ده بی و سزای شه وانهش ده دات، که پییوه سه رقالن و شه نجامی ده دن، که ده کری شه و رسته بیه به به شیکی ته عبیری دابنن له باسکردنی غه بیه ته وه.

به لام له به شه وینایه که ی تریدا، خوای گه وره به چند وشه بیه کی کورت و پوخته وه ده یه وی پیمان بلی: شه که سه ی غه بیه تی که سیک ده کات وه کو شه وایه که گۆشتی بخوات به مردوویی، شه مهش خسته نه پرووی وینه ی زیان و مه ترسی و تاوانیتی غه بیه ته، که ده روونه کان به هویه وه ناله بار ده بن و ههسته کان ده جولین و هه موو شیوه بیرکردنه وه و لایه نه ههسته یاره کانی جهسته شه وه رته ده که نه وه، که گۆشتی که سیکی مردوو بخوری، به لام خوای گه وره ریک شه ته شبیه ی کردوه، شه وهش زیاتر بو شه ویه تیمان بگه یه نی، که غه بیه ت کردن هه م دیارده یه کی قیزه ونه، هه میش تاوانیکی گه وره بیه.

خوای گه وره ده فهرموی: (أَيُّجِبُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ)، واته: نایا کهستان خۆشی دیت له وه ی گۆشتی برای خوی به مردوویی بخوات؟! دیاره کاری واتان زور پی سهخت و ناخۆشه، ده ی که واته له خوا بترسن و پاریزکار بن، چونکه به راستی خوا گه رانه وه ی خه لکی ودرده گریت و میهره بانه بۆیان.

شه مه لیکچواندنیکی ویناییه (التشبيه التمثيلي)، له بهر شه وه ی به ناراسته بیه کی جوان و رسته بیه کی کورته وه خوای گه وره وینه ی ناشیرینی و لایه نی نه رینی شه نجامدانی شه و گونا هه مان بو روون ده کاته وه وه، شه لیک چواندنه ی بو به یان کردووین، که به یه کی له کاری گه رترین شه و سه له کانی ته عبیری و به لاغی قورنانی پیروز داده نریت، که ده کری شه و شیکارو لیکچواندنه به و شیوه ده ربخه یین:

۱- شه که سه ی غه بیه تی ده کری نازانی کی غه بیه تی کردوه، هه ر وه که شه ی سه ی مردوو شه گه ر گۆشته که ی بخوریت نازانی کی خواردویه تی.

۲- ئەو کەسە ی غەیبەتی کەسیک دەکات، واتە سوکایەتی بە کەرامەت و حورمەتیەوه دەکات، هەر وەکو ئەو کەسە ی مردوووە ئەگەر پارچە گوشتییکی لی بکریتەوه بە ئەتک کردن و سوکایەتی پی کردنی هەژمار دەکریت.

۳- غەیبەت کردن دیاردەیهکی نەویستراو و قیژەونە بەلای ئەسلی فیتەتی مرۆڤو کەسانی عاقل و تیگەیشتوو و خاوەن ئیمانەوه، هەر وەکو خواردنی گوشتی مردوو شتیکی بیژراو و ناخۆش و نەگونجاو بەلای کەسانی ژیرو دیندارو خاوەن پەروەستی بەرزەوه.

کە هەرسی خال ئاماژەن بۆ هۆشیارکردنەوی مرۆڤ لە مەترسی و بیژراوی غەیبەت کردنەوه، وە هاندانە بۆ وازهینان لەو دیاردە ناریک و نەندروستەوه.

وەک باسمان کرد غەیبەت کردن زۆر نزیکە لە تۆمەت هەلبەستەوه^(۱)، چونکە جاری وا هەیە، کەسانیک بە پاشەملە باسی کەسیک دەکەن، کەچی ئەو کەسە بەریه و لەو گۆرە تۆمەتیکی دەدریتە پالەوه، ئەمەش مەترسیهکی یە کجاری زۆری دەبی، هەم بۆ خودی کەسەکەو، هەمیش لەسەر پەروشی کۆمەلایەتی خەلکەوه.

لەبەر ئەوەشە خۆی گەرە باسی لەو حالەتە کردوووه، هەر کەسی شتی لە خۆیهوه بۆ موسلمانان هەلبەستی و تازاریان پی بگەیهنی، ئەوه مانای وایه گوناھییکی گەورە ی ئەنجامداوه، سەرەنجام زیانەکە بۆ بکەرەکە دەگەریتەوه.

خۆی گەرە دەفەرموی: (وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيٍ مَا اُكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُّبِينًا)^(۲)، واتە: ئەوانەش کە تازاری پیاوانی ئیماندارو نافرەتانی ئیماندار دەدەن پی ئەوه ی تاوانیکیان ئەنجامداویت، ئەوه بەراستی ئەوانە بوختان و گوناھو تاوانیکی ناشکرا دەگرە ئەستۆ (بیگومان بەسەریانەوه ناچیت تۆلەیان لی دەسینریت).

هەر وەها دەفەرموی: (وَمَنْ يَكْسِبْ اِثْمًا فَاِثْمًا يَكْسِبْهُ عَلٰى نَفْسِهِ وَاِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا، وَمَنْ يَكْسِبْ حَطِيْئَةً اَوْ اِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهٖ بَرِيْتًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُّبِيْنًا)^(۳)، واتە: ئەوەش کە گوناھو تاوانیک ئەنجام دەدات، ئەوه بەزیانی خۆی تەواو دەبیت، زیان بەخۆی دەگات (لە قیامەتدا)، بیگومان خوا هەمیشە بەردەوام زانا و دانایه، جا ئەوه ی هەلبەهک یان تاوانیک

1- منهاج المسلم: ۹۳.

2- سورة الأحزاب: ۵۸.

3- سورة النساء: ۱۱۱-۱۱۲.

ته نجام بدات و له ووه دوا بيسه پينيت به سهر بي تاوانيتكداو بي تاوانيتكي پي له كه دار بكات، بيگومان نه و كه سه بوختان و تاوانيتكي ناشكراي ته نجامداوه و تاوانيتكي گه ووهي كردوه (زياد له گوناوه كه ي خوي).

ههروه ها پينغه مبهري نازيزمان له و باره وه ده فرموي: (يا مَعْشَرَ مَنْ آمَنَ بِلِسَانِهِ وَلَمْ يَدْخُلِ الْإِيمَانُ قَلْبَهُ لَأَ تَتَّابُوا الْمُسْلِمِينَ وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ فَإِنَّهُ مِنْ اتَّبَعَ عَوْرَاتِهِمْ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ وَمَنْ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَفْضَحْهُ فِي بَيْتِهِ)⁽¹⁾، واته: ته ي تهوانه ي تيمانان به زويان هيتاوه و ته ووه نه چوته دلتاوه غه بيه ته موسلمانان مه كهن و به دواي عه يب و كه م و كورپه كانيان مه گه رين، چونكه هه كه سيك و بكات ته وه خواي گه ووه كه سانيتك داده ني تا به دواي عه يب و كه م و كورپي و نابروي بكه ون، هه كه سيش خواي گه ووه بيه وي عه بيه كاني ده ربخا ته وه زه ليل و ريسواي ده كات با ته گه ر له ناو كوخي ماله كه شيه وه بيت.

ههروه ها له رپوايه تيككي تر هاتوه، كه عايشه (ره زاي خواي له سهر بيت) به پينغه مبهري فرموه: (قُلْتُ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَسْبُكَ مِنْ صَفِيَّةَ كَذَا وَكَذَا قَالَ غَيْرُ مُسَدِّدٍ تَعْنِي قَصِيرَةً، فَقَالَ: لَقَدْ قُلْتَ كَلِمَةً لَوْ مَرَجَتْ بِمَاءِ الْبَحْرِ لَمَزَجَتْهُ)⁽²⁾، واته: به پينغه مبهرم گوت: چيه هينده باسي سه فييه ده كه ي ته و ثافره تيككي كورته بالا يه، له وه لامدا فرموي: وشه يه كت گوت ته گه ر بيخه يته ناو ده رپاوه هه موي پيس و بؤگن ده كات.

له فرموده يه كي تر ده فرموي: (لَمَّا عَرَجَ بِي مَرَرْتُ بِقَوْمٍ لَهُمْ أَظْفَارٌ مِنْ نُحَاسٍ يَخْمُسُونَ وُجُوهُهُمْ وَصُدُورُهُمْ فَقُلْتُ مَنْ هَؤُلَاءِ يَا جَبْرِيْلُ قَالَ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ لُحُومَ النَّاسِ وَيَقْعُونَ فِي أَعْرَاضِهِمْ)⁽³⁾، واته: له و كاته ي شه ورؤيسيم پي كرا بو تاسمان، به لاي خه لكانيتكه وه تپهر بووين، كه نينزوكيان له تاسنه وه بو و دهم و چاوو سينگي خويان پي داده دري پرسيم ته وانه كين؟ جبريل فرموي: ته وانه ته و كه سانن، كه گوشتي خه لك ده خون و ده خزينه ناو ناموس و نابروي خه لكه وه.

هه موو ته و ده ققانه ي پيشه وه ته تكيد له وه ده كه نه وه، كه ده يارده ي غه بيه ت كردن گوناهيكي ته ستوره و سزايه كه شي قورسه، كه پيوسته مرؤقي برودار خوي لي به دوور

1- سنن أبي داود: ج ٤ ص ٢٧٠.

2- سنن أبي داود: ج ٤ ص ٢٦٩.

3- سنن أبي داود: ج ٤ ص ٢٦٩.

بگرىت و ئەو ھۆكارانەش ۋەلانى كە دەبنە ھۆى ئەنجامدانى غەببەت كىرنەۋە، چۈنكى ھېچ شىئەك بى ھۆكار نىيە، ھۆكارو پائىنەرەكانى ئەو دىاردەبەش دەكرى بلىپىن ئەو چەند خالەى خوارەبە:

۱- لاۋازى ئىمان و تەقۋا ھىساب نەكردن بۆ مەھامى ھەستىيارى دىندارىتى و خواناسى.

۲- ناخ پىسى و ھەبوونى پىقو كىنە لە دەروون بەرامبەر مۇسلمانان و خەلكى دەروبر.

۳- لاۋازى كەسىتى و زالبوونى رەۋىشتە خراپەكان و شۆرپوونەۋە بۆ دىاردەى سوكايەتى كىرن بە خەلگەۋە.

۴- خۆشەۋىستى دونىا و پارە و مال بەشىۋەبەك نىرخى پارەى لە نىرخى مۇرۇقەكانى لا كەۋرەترە.

۵- دانىشتى كۆرۈ مەجلىسى خراپەكاران و كەۋتنە نىو گالتەجارى و غەفلەت و سەرگەردانىيەۋە.

۶- نەبوونى پەرۋەردەبەكى دروست و راست لەناو خىزان و كۆمەلگەۋە.

۷- شاردنەۋى كەم و كورپى تايبەتى و تىۋەگلاندنى كەسانى دەۋرۋبەرۋەۋە.

۸- خوۋ گرتن بە نەخۇشىيەكانى ۋەك ئىرەبى و خۇبەزلزانى و ناپاكى و نىفاق و پىقو كىنەۋە.

۹- دامىر كاندنەۋى توۋرەبى و ھەلچۈنە دەروونى و فكىرى و كۆمەلەبەتەبەكانەۋە.

كەۋاتە لىرەۋە كەبىشتىنە ئەو راستىيە، كە دىاردەى غەببەت كىرن يەككىكە لەو تاۋانە مەترسىدارانەى دەبىتتە ھۆى سەرھەلدانى چەندان نەخۇشى دەروونى و كۆمەلەبەتەۋە، كە سەرەنجام دەرھاۋىشتە و كارىگەرى خراپ و زۆر لەناو كۆمەلگە دروست دەكەن، ھەرۋەھا درزى لىكترازان و لىك دوور كەۋتنەۋەى مۇسلمانان فراۋان دەكاۋ خەلك بەھۆبەۋە توۋشى دەبەھا گىرت دەبىتتەۋە، كە لەۋانەبە زۆر جار لىپى دەر باز نەبى، توۋشى تەنگەزەبەكى دەروونى وا كەۋرە بىتەۋە، بىتتە ھۆى ياخى بوونى لە ناو كۆمەلگەۋە.

بۆبە وا ئەركە تاكى مۇسلمان لەبەرامبەر ئەو نەخۇشى و تاۋانە زىانبەخشە ھۇشيار بىت، مەلكەچى بۆ ئەو دەققانە بنوئى كە پىشتەر لەو بارەۋە خستمانە پرو، بۆ ئەۋەى ھەم كەسىك بىت بۆ خۇى پاك و خاۋەن كەسايەتى و رەۋىشتى بەرز بىت، ھەمىش كۆمەلگە بەھۆبەۋە نەكەۋىتتە ناو گىرت و ئالۆزى پەبەندىيەكانەۋە.

ئەگەر تاكەكان لەو بارەۋە ھۇشيار بوون و ھىزى رەۋىشت بەرزى بەسەر ئەو جۆرە نەخۇشىيە كۆمەلەبەتەۋە زالا بوو، ئەۋە ھەموۋان لە سايەى نەمان و كەمبۇنەۋەى بەختەۋەر دەبن،

ئە گە رىش نە خۆشىيە كە تە شە نەى كە ر د و تا كە كان بونە ئامرازى زىياد بونى ئە و دەر دە، ئە وە جە ستەى كۆمە لگە دە كە وىتتە نە خۆشىيە كى دىر ئىخايە ن و رە نگە زۆر ئە ستە م بى ساغ بىتتە وە .
باش تىر ئىن چارە سە رىش گە پانە وە يە بۆ قوتابخانەى ئىسلام بە مە بە ستى وە رگرتنى پە ر و ر دە يە كى رە سە ن و گە پانە وە يە بۆ ھە ر د و سە ر چا وەى سە رە كى قورئان و فە ر م و و دە، بۆ چارە سە رى ھە مە يشە يى و بە ختە وە رى دەر و و ن و ئارام بونى كۆمە لگە وە .

باسى جە و تە م

ئە نجامە سوود بە خش و لايە نە پە ر و ر دە يىە كانى ئە و تە وەرە

لە دوو توپى ئە و دوو ئايە تە، كە خواى گە وەرە كۆمە لىك شتى باس كر دو وە و، دە يە وى موسلمانان خۆيان بە دوور بگرن و ئە و ديار دە خراب و تاوان نامىزانە لە نا و كۆمە لگە بلا و نە بنە وە، ئە وە ش بۆ ئە وە يە كە ھە موو لايە كمان لە سە ر ئە وە پايىنى، كە رە وشتى بە رز بگە يىنە نامانچ، پالئەرە ئىمانى و خواناسىيە كانىش، بگە يىنە ھۆكارى واز ھىئان لە تاوان و ئە و نە خۆشىيە مە تر سى دارانە وە .

چونكە كۆمە لگەى ئىسلامى بە وە سىماى جوانى دەرە كە وى، كە پىگەى ئايندارى بە ھىز بىت و تاكە كانى لە سە ر پە ر و ر دە و رە وشتىكى بە رز وە پايىن و، ھە ست بە بە ر پى سى اى رى تى دىنى و دۇنيايى بگە ن و بە و پە رى رىز وە ھە لى سوكە و ت لە گە ل دەر و بە ر و كە رامە تى مە ر قە كان بنوئىن و، ھۆشيارىان بگاتە ئە و ئاستە كە پارىز گارى لە بە ھاي مە ر قە كان و نە شكاندىنى حورمە تىان بگە نە ھە وىنى ژيان و پىكە وە ھە لكر دىنە وە، بە شىوہ يە كە كە بتوانن بە سە ر ديار دە خرابە كان و ھە موو ئە و ھە نگا و انە زال بن، كە دە بنە ھۆكارى لە بار بىردنى كۆمە لگە يە كى تە ندر و ست و دىن دار و خا وە ن قىيە م ئە خلاقە وە .

ھە ر كات بە و ئاراستە وە كۆمە لگە كە و تە سە ر پى، ئە وە ئامادە يى ئە وە در و ست دە بى، كە تاك لە نا و كۆمە لگە ژيانىكى ئاسودە و سە لامە ت و ئارام بە خش دە ستە بە ر بكا و، كۆمە لگە ش

دور كەۋىتتەۋە لە ھەموو ئەو گىرقتانەى لە رېئى ئەو جۆرە نەخۇشيانەۋە سەرھەللدەدەن، دەبنە مایەى قەيران بۇ كۆمەلگە و چوارچىۋە كۆمەلایەتتە كانىش بەسەر تاك تەسك دەكەنەۋە .

ئەگەرىش ئاستى ھۇشيارى تاكە كان وەك پىۋىست نەبوو، وە ھەستى دىندارى لەناو كۆمەلگە پەراۋىز خراو، رەۋشتە خراپە كان ھاتنە پىشەۋە و پەيوەندىە كۆمەلایەتتە كان گىرۆدەى دارى نەخۇشىيە كانى وەك: سوكايەتتى و لەكە دار كىردنى يەكترو ناو ناتۆرە لىكنان و گومانى خراپ و جاسوسى و غەيبەت كىردن... ھتد بوۋىەۋە، ئەۋە ئەو كات سىماى كۆمەلگەى ئىسلامى دەشىۋىۋى دەكەۋىتتە ھالەتتەكى نا تەندورست و پىر لە مەينەت و لىكترازان سەرھەلدى چەندىن نەخۇشى دەروونى و كۆمەلایەتتەۋە .

چونكە دەبى ئەۋە بزانىن كە ھەموو نەخۇشىيە كۆمەلایەتتە كان بەرھەمى نەخۇشىيە دەروونىە كان و بەسەر كۆمەلگەۋە دەرەكەۋن، لە ناو پەيوەندىيە كانەۋە بەرھەستە دەبن، كەۋاتە بۇ قسە كىردن لەسەر ھەر نەخۇشىيە كى كۆمەلایەتتە دەبى بگەرىپىنەۋە بۇ شىكارو لىكتدانەۋەى نەخۇشىيە دەروونىە كان، بۇ ئەۋەى بزانىن ھۇكارو پالئەنرە كان چىن و چارەسەرىيان لە كۆپىيە .

بىگومان ئەۋەى دەبىتتە ھۆى و پىرانى و نەخۇشى دەروونىەۋە، رەفتارو تاوانە خراپ و پىسە كانى وەك: بى دىنى و، دۇنيا وىستى و، ئارەزوبازى و، شەھەۋات و، رىق و كىنە و، رەۋشت نىزمى و، خۇبەزل زانى و، سەرسامى و، ھىقدو، تىۋرەپى و، ئىغرابوون و، نغزبىۋونى گوفتارو رەفتارو كىردارە نادروست و ناشەرەغىيە كانە، كە زۆرىك لەۋانە لەئەنجامى لىۋت بەرزى و تەكەبۇرەۋە سەرچاۋە دەگرن، كە ھۇكارە لەۋەى مەۋقە ملكەچى فەرمانى خوا نەبى و خۇبى و عەقل و تىگەيشتىنى پى لە پىشتر بى و، بە چاۋى كەمەۋە سەپرى دەرووبەرى بىكات، بۇبە پىغەمبەر (دروە خۋاى لەسەر بىت) دەفەرموى: (إِنَّ اللَّهَ أَوْحَىٰ إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّىٰ لَا يَفْخَرَ أَحَدٌ عَلَىٰ أَحَدٍ وَلَا يَبْتَغِ أَحَدٌ عَلَىٰ أَحَدٍ)^(۱)، واتە: خۋاى گەۋرە ۋەحى بۇ ناردووم كە پىتتان بلىم ئىۋە ملكەچى بنوئىن، تا كەس فەخر بەسەر كەسەۋە نەكات و كەسش ستم و ناپىكى بەرامبەر كەس نەنوئىنى .

چارەسەرى ئەو دەردو نەخۇشىيە دەروونىانەش لەو دەدايە ئەو ملکہچىيە نىشان بدەين، بەرامبەر فەرمانى خۋاى گەورە، كە لەو دوو ئايەتە بەشىكى دەردەكانى بۆ ديار كروينەو، چارەسەرىيەكەشى بەستۆتەو بە ازھىتان لەو دياردانەو دوروكتەنەو لىيان.

لىرەو دەكرى لە رېيى چەند خالىكەو ئەنجامى ئەو تەورەو، ھەموو ئەو وانە گەورانەى لەو دوو ئايەتە وەرەگىرېن بھىنە روو، بۆ ئەو ھۆشيار بېن لەو دەردو تاوانە قىزەونانەو خۇيان لى بە دورو بگرېن، لەھەمان كاتىش بۆ بەختەو ھەرى كۆمەلگەو تىك نەچوونى چوارچىو كۆمەلايەتەكان ھەولتى نەھىشتنى ئەو دياردە خراپانە بدەين و ھەرچىيە كىش چاكەو خىرە لەواقىعدا بەرجەستەى بکەين:

۱- بەپىي بەلگەى راشكاۋى ئەو ئايەتە، ھەرامەو گوناھە مرۆڤ سوکايەتى بەرامبەر خەلک بکات، بەھەر شىو ھۆى شىوازىك، كە بىتتە ھۆى ئازاردان و گالتە پىكردن و بە سووك سەير كرنەو.

۲- ھەر خۋاى گەورە دەزانى دل و دەروونى خەلک چى تىدايەو كى لە كى باشتە، بۆيە نابى لەو روانگەو كەس سوکايەتى بەرامبەر ھىچ كەسىك ئەنجام بدات، بلى لەبەر ئەو سوکايەتى پى دەكەم چونكە من لەو باشترو چاكرتم.

۳- ناو ناتۆرە لىك نان و غەبىدار كرنى يەكترە لەكەدار كرنى بەرامبەر بە ھەموو شىوئەيەك ھەرامەو، يەككە لەو تاوانە قەدغەكراۋانەى خۋاى گەورە باسى لىو كروو، چونكە دەبىتتە ھۆى بلاۋبوونەو ھى رقو كىنە لە ناو موصلماناندا.

۴- ھەر كەسىك (سوکايەتى، لەكەدار كرن، ناو ناتۆرە) بەرامبەر خەلک ئەنجام بدات، ئەو پىي دەگوترى فاسقو تاوانبار.

۵- مرۆقى ئىماندار دەبى بەردەوام ھەولتى خۆ نزيك كرنەو ھو رازاندنەو بدات، بە رەوشتە بەرزو باشەكان و نابى خۆى لە دياردە ناشىرېنەكان نزيك بکاتەو.

۶- دەبى تاكى موصلمان ھۆشيار بى لەو ھى ئەگەر كەوتە ناو تاوانىكەو يەكسەر تەوئەى لى بکات و دووبارە نەكاتەو، چونكە ئەو ھى لەسەر تاوان بەردەوام بى، سەرەنجام دەبىتتە ستەمكارى خۆى، نەتىجەى باش نايىت.

۷- پېيىستە مرۆقى موسلمان ھەمىشە خۆى لەسەر گومانى باش راپىنىى، بە ھىچ شىۋەيەك توخنى گومانى خراب نەكەوى، چونكە ئەمەشيان تاوانە و دەبىتتە ھۆى ناشرىنى كەسى گومان پىس و لاوازبونى براپتە موسلمانانەو.

۸- جاسوسى و سىخوپى كىرەن يەككىكە لەو تاوانە ھەرە قىزەون و نادروستانەى، كە پىزەكانى كۆمەلگە لەبەر يەك ھەلدەو شىيىتتەو، خەلك دەخاتە حالەتتى خراپى دەروونى و ناآرامى كۆمەلگەو.

۹- غەبىيەت كىرەن يەكتر بە پىي پىۋەرى قورنان و فەرمودە ھەرامەو، بلاۋبونەو ھى ئەو دىاردەيە دەبىتتە ھۆى ناكۆكى و دووبەرەكى و مەترسى گەورەش لەسەر كۆمەلگە دروست دەكات، بۆيە پېيىستە مرۆقى موسلمان خۆى لەو دىاردەو تاوانە پىپارىزى، بەردەوامىش ھۆشيارى بداتە دەوروبەرى، كە نىزىك ئەو دىاردەيە نەكەونەو.

۱۰- بۆ خۆپارىزى لە سەرجم ئەو تاوان و گوناھو سەرىپچى و دىاردە ناشايستانەو، پىيىستەمان بە تەقوا لەخوا ترسى ھەيە، بۆ ئەو ھى بىكەينە ھىزىكى پالئەرو دەروونى، بۆ بەرەنگاروبونەو ئەو دىاردانەو خۆ راھىئان لەسەر پەروەردەيەكى دروست و بەرزەو. بە كورتىيەكەى: ئىستە كۆمەلگە بەدەست زۆرىك لەو دىاردانەو دەنالىنىى و گىرى خواردو، بۆ دەربازبونى كۆمەلگە لەو قەيرانە، پىيىستەمان بە سى خالى سەرەكى ھەيە:

يەكەم: دارشتنەو ھى پەروەردەى تاكەكان و بەرزكردنەى ناستى رۆشنىبرى دىندارى و ھەستى بەرپىسارىتتى و راھىئانىان لەسەر بەھا مرۆبى و كۆمەلەيەتتەكانەو.

دووم: واھىئان لەو دىاردە دىوانەى، كە خواى گەورە لەو دوو ئايەتە بۆى روون كىرەنەتەو ھۆشدارىمان دەداتى، بۆ ئەو ھى لىيان نىزىك نەبىنەو.

سىيەم: قولكردنەو ھى چەمكە ئىمانى و ئەخلاقىيەكان، بۆ ئەو ھى تاك بزانى ئەگەر ژيان و ھەنگاۋەكانى لە ساپەى سىبەرى ئىمان و رەۋشتى بەرزەو ئاراستە بكات، ئەو دەبىتتە كىلىى سەرکەوتنى ژيان و بەختەو ھى دەروونىيەو، و ئەگەر كەوتە قەيرانى تاوان و سەرىپچىيەكانەو، ئەو زىيانكى گەورە لە خۆبى و ئايندەى ژيان و دونيا و قىيامەتى دەدات.

به شی حه وتهم

ره چاو کردنی

پیوه رو بنچینه و بنه ماکانی مرۆقبوون

چۈنە نىۋ باس..

ئە گەر وردىبىنەۋە لە خىتابى ئايەتە كەنى پېش ئەۋ باسە، دەبىنەن ھەموو ئاراستە كەن بۆ پروادارانەۋ خۋاى گەۋرە پېنچ جار بە نىداى ئىمانەۋە ئىماندارانى ھۆشيار كىردۆتەۋە لە زۆرىك لەۋ سنوورو ئەدەبۋ دىاردانەى، كە پىۋىستە مەۋقە لەبارەيانەۋە ھۆشيارو چاۋكراۋەۋ بەئاگا بىت.

بە لآم لىرەۋە خۋاى گەۋرە بانگەۋازە كە فراۋانتر دەكات، بە شىۋەيەك تىكپراى مەۋقە كەنى سەر زەۋى دەگرىتتەۋە، ئەۋەش بۆ ئەۋەيە مەۋقايەتى بىداركاتەۋە، لەۋەى كە ھەموۋان بە فەرمانى خۋاى بالآ دەست دروست بوۋنەۋ ھەموۋانىش لەبىنچىنەۋە لە يەك داىكۋ باۋك پەيدا بوۋنەۋ كراۋن بە گەلۋ ھۆزۋ تىرەى جىيا جىيا بۆ ئەۋەى يە كترناسى بىتتە پردى پەيۋەندىە كەنۋ، كەسىش خۆى بەسەر كەسى تر نەسەپىتت، لەبەر ئەۋەى پىۋەرى راستەقىنەى رىزدارىۋ بەرپىزى مەۋقە كەن لای خۋاى گەۋرە تەنھا بە ھەبوۋنى پەلى تەقۋادارىتتە، لەۋەشدا خۋا خۆى زاناىەۋ دەزانى كى لەكى باشتەرەۋ كىش لە كى بەرپىزۋ پاىەدارتەرە.

خۋاى گەۋرە دەفەرمۋى: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ)^(۱)، واتە: ئەى خەلكىنە بىگومان ئىمە ھەموۋاتمان لە نىرۋ مېيەك دروستكردۋە (كە باۋكە ئادەمۋ داىكە ھەۋايەۋ) كىردۋومانن بە چەندەھا گەلۋ تىرەۋ ھۆزى جۆر بەجۆر، تا يەكتر بناسنۋ پەيۋەندىتان خۆش بىت بە يەكەۋە.. بەراستى بەرپىزىنتان لای خۋا ئەۋ كەسانەتەنە، كە زۆرتەر لە خۋا ترسەۋ فەرمانبەردارى خۋايە، بىگومان خۋا زاناۋ ئاگايە بەھەموۋان.

ئە گەر وردىبىنەۋە لە ناۋەرۆكۋ مانا قولە كەنى نىۋ ئەۋ ئايەتە، دەبىنەن خۋاى گەۋرە بە شىۋەيەكى گىشىۋ لە چەند وشەيەكى كورت، كۆمەلنىك رېساي گىرنگۋ ھەستىارى باس كىردۋە، كە دەكرى ھەريەك لەۋ رىستانە بىتتە ياسايەكى بنەرەتى بەشىۋەيەكى ۋا، كە تىكپراى مەۋقايەتى سوۋدى لى بىبىتتۋ كۆمەلگە كانىش بختە ناۋ بازنەى بەھا مەۋقايەتتە كەنەۋە.

چونکه له لایه كهوه خوی گهوره كۆمه لئیک حه قیقه تی ره ها و تایبه تی بۆ ئیمه ی مرۆڤ رپون کردۆته، بۆ ئه وه ی تییبگه یین، كه ئهم بوونه وهره له خۆرا دروست نه بووه و هه رواش به پڕیوه ناچی، به لكو خالق و په روه دگاریك هه یه، كه كاروباری ئه و بوونه وهره كه ون و كائیناته به پڕیوه ده با و هه ر خۆیشی ده زانی چۆن راپیگرتوه و چۆنی به پڕیوه ده با.

له لایه کی تریشه وه وه ك چۆن له پیشه وه كۆمه لئیک بنه ما ی گزنگی سیما ی كۆمه لگه ی ئیسلامی بۆ دیار کردین و فیژی ئه وه شی کردین، كه پئویسته له چیدا پابه ند بین و له چیشدا دووره په ریز بین، بۆ ئه وه ی له سنووری بازنه ی ئیمان و چوارچیوه ی كۆمه لگه ی ئیسلامیه وه، ئه رك و مافی خۆمان بزاین، به هه ستی دینداری و مرۆیی و به رپرسیاریتی دنیا و قیامه تیه وه هه لئسوكه وت بنوینین و هه نگا و بنیین.

به لآم لیروه خوی گهوره بازنه و چوارچیوه كه به رفراوان ده كاو، پئسا گشتیه مرۆیه كان ده خاته رپوو، بۆ ئه وه ی نه ك به ته نه ا موسلمانان، به لكو تینكرا ی مرۆقیه تی له هه ندی مه سه له ی هه ستیارو مرۆیی هۆشیارکاته وه، كه په یوه ستیان به ژیان و كه رامه ت و مافی مرۆقه كانه وه هه یه .

بۆیه ش هه ر له سه ره تای دروست بوونی مرۆقه وه تا دنیا تیک ده چی، خوی گهوره به پئی پیویستی قۆناغ و سه ره ده مه كان و، ناستی گه ل و هۆزو تیره و نه ته وه و ته نانه ت جیهانی شه وه، پیغه مبه رانی ناردوه بۆ ئه وه ی زه وی و تاسمان و دنیا قیامه ت پئکه وه ببستنه وه و، په یامی خوی گهوره به مرۆقه كان بگه یهن، تا به هۆیه وه له شته كان هۆشیاریان بیته وه و بزانه له به رده م تاقیکردنه وه یه کی گه وره دان و له پینا و په رستنی خوی جیهانیان دروست کراون، هه ره وه خوی گهوره ده فره موی: (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ)^(١)، واته: بیگومان من په ری و ئاده میزاد م دروست نه کردوه ته نه ا بۆ ئه وه نه بییت، كه من به رستن و فره مان به ردارم بن.

له باره ی ژیان و مردنی مرۆقه کانیشه وه خوی گهوره ده فره موی: (الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ)^(٢)، واته: هه ر ئه و خۆی مردن و ژیان

1- سورة الذاریات: ٥٦.

2- سورة الملك: ٢.

به‌ديهيتناوه، تا تاقيتان بکاته‌وه، کيتان کرده‌وي چاکترو په‌سه‌ندتره، هه‌ر شه‌ويش زاتيکي بالآده‌سته به‌سه‌ر بي باوه‌پاندا، وه ليخوشبووه له تيمانداران.

له‌باره‌ي دروستکردني ناسمانه‌کان و زه‌ويه‌وه ده‌فهرموي: (وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا) ^(۱)، واته: شه‌و خوايه زاتيکيه ناسمانه‌کان و زه‌وي له ماوه‌ي شه‌ش رۆژدا دروستکرد، ته‌ختي فه‌رمان‌په‌وايه‌تي (که دروستکراويکي زۆر گه‌وره و شکۆمه‌نده) له‌سه‌ر ناو بوو، تا تاقيتان بکاته‌وه، که کيتان کاري چاکتر شه‌نجام ده‌دات (فه‌رمان‌به‌رداريکي چاکه).

هه‌روه‌ها مرۆفي کردوه به‌جينشپن له‌سه‌ر زه‌وي له‌باره‌ي به‌ش و دابه‌شبووني جوړو چۆنيه‌تي ژيانيشيان ده‌فهرموي: (وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ) ^(۲)، واته: خوا هه‌ر شه‌و زاتيه، که تيوه‌ي کردوه به‌جينشپني (گه‌لاني رابووردو) له‌م زه‌ويه‌دا، چه‌نده‌ها په‌لوه‌پايه‌ي هه‌نديکتاني به‌سه‌ر هه‌نديکي ترتاندا به‌رز کردۆته‌وه (له‌رووي زانستي يان سامان يان هيز... هتد)، بۆ شه‌وي تاقيتان بکاته‌وه به‌وه‌ي که پيي به‌خشيون، دلنياش به‌که په‌روه‌دگاري تو له تو له‌سه‌ندنه‌وه‌دا خي‌رايه (له‌وانه‌ي که له تاقی کرده‌وه‌که‌دا ده‌رناچن) بينگومان شه‌و زاته ليخوش بووه و ميه‌ره‌بانيشه (بۆ سه‌رفرازان).

دواي شه‌وه‌ش خواي بالآده‌ست ناوه‌داني زه‌وي به‌ مرۆف سپاردوه: (هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا) ^(۳)، واته: خواي گه‌وره به‌رپاي کردوون له زه‌ويداو داواي ليک‌ردوون که ناوه‌داني بکه‌نه‌وه.

له‌گه‌ل شه‌وه‌ش خواي گه‌وره داوا ده‌کات کارپک نه‌که‌ين بيته‌ه‌زي تيکچووني شه‌و ناوه‌دانيه و نانه‌وي ناشوب و کاري نارپه‌واوه، هه‌روه‌ک ده‌فهرموي: (وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ) ^(۴)، واته: (خه‌لکينه) فه‌سادو

1- سورة هود: ۷.

2- سورة الأنعام: ۱۶۵.

3- سورة هود: ۶۱.

4- سورة الأعراف: ۵۶.

گوناهو تاوان ته نجام مه دهن له زه ویدا دوا ی شه وه ی چاکه کاری پهنگی گرتووه و (خه لکی خه ریکن خوی پیوه ده گرن)، بهرده وام هاناو هاوار بو خوا بهرن له ترسی سزای دوزه خو به ئومیدی به ده سه ته یانی به هه شت، به راستی په هه ته ی خوا نزیکه له چاکه کاران و چاکه خوازانه وه.

که واته له کۆی شه ده قانه ی سه ره وه گه یشتینه شه و راستیه، که مرۆقبوونی مرۆقه له وه دهره که وی، که له ئاست هه رسۆ لایه نی (به رپرسیاریتی، تاقیکردنه وه، چاکه کاری) هۆشیار بیت، شه وه ش به وه دروست ده بی که ناوه روکی ئایه تی (۱۳) ی سوپه تی شه لوجو پات له ناو مرۆقه کان وه ک پرئسیپی مرۆیی جیگیر بکری و، خه لکی بزانه و چاو کراوه بن له هه مبه ر شه و ریساو یاسا فراوان و بابه تیانه ی خوی گه وه باسی لیوه کردووه، بو شه و مه به سه ته ش له پرپی چه ند باسی که وه ده چینه نیو شه و به شه وه:

باسی یه که م

له باره ی چیه وه شه م په یامه دابه زی

- به پی سه رچاوه کان هۆی دابه زینی شه و ئایه ته ده گریت شه وه بو شه و کاته، که (بیلالی هه به شی) دوا ی رزگار بوونی مه که که وه یه که مین بانگده ر ده ستیشان کرا و چووه سه ر بانی که عبه و به ده نگه به رزه که ی بانگی دا.

له و لاوه خه لکانیک گوتیان: چون شه و ره ش پیسته له سه ر بانی که عبه بانگی ئیسلام راده گه یه نی^(۱)، خوی گه وه ره ش خه لکی له و بو چوونه هه له یه ئاگادار کرده وه، شه و ئایه ته ی

1- فی تفسیر سورة الحجرات: ۹۲.

نارده خواره وه، که خوی گه وره ده فهرموی: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ).

- له پرتیوایه تیکی تر هاتوه: که پیغه مبهه (درودی خوی له سهه بیته) به پیواییکی فه رموو: بجیت ئافره تیک له فلان هۆزه بخوازیت، که ئه و پیاوه کویلهی خودی هۆزه که بووه، ئه ویش له سهه فه رمانی پیغه مبهه (درودی خوی له سهه بیته) چووه ته داخوازی ئه و ئافره ته ی بزی دیاری کرد بوو.

له وه لامدا که سانی ناو ئه و هۆزه خه بهریان نارد، بۆ پیغه مبهه (درودی خوی له سهه بیته) و گوتیان: چۆن ده بیته ئیمه ژن بدهینه که سانیك، که کویله و ژیر دهستی ئیمه نه؟! خوی گه وره ش بۆ ئه وه ی ئه و جیاوازیه نه هیلیت و بنچینه ی یه کسانی مرۆقه کان به بیان بکات^(۱)، ئه و نایه ته ی نارده خواره وه، که ده فهرموی: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى).

باسی دووه

پیوه ری یه کسانی مرۆقه کان له بنه چه و دروستبووندا

له سهه ره تایی په یامی ئه و نایه ته، که خوی گه وره به شیوه یه کی گشتی و، بۆ تیگپرای مرۆقاییه تی نیدای کردوه، به لگه یه کی به هیزه له سهه ئه وه ی مرۆقه کان له کیانی مرۆقبوون و بنچینه ی دروستبوونه وه یه کسانن.

له پینج شوینی پيشه وه ی ئه و نایه ته خوی گه وره به سیفه تی ئیمان ه وه بانگه وازی ئیماندارانی کرد، بۆ ئه وه ی مرۆقی پروادار رابینی له سهه به ها ته خلاقی و مرۆیی و دینییه کانی وهك: گوپراهی فه رمانی خواو، چۆنیه تی ئه دهب نواندن به رامبهه پیغه مبهه رو، ئارام گرتن و، به کارهینانی عه قل و، شیوازی مامه لکردن له گه ل زانیاری و، هه والی بی بنه ماو، کاری ئیسلح

خوازی و، ناشته وایی و، دروست کردنی برابیه تی و، ازهیئان له دیارده قیزه ونه کانی وه ک: سوکایه تی کردن به خه لک و ناو و ناتوره لیک نان و گومانی خراب و غه بیه ت و سیخوری... هتد. به لام له و نایه ته وه خوی گه وره رووی بانگه وازی بو تیکرای مرؤقه تییه، بو شه وی به شیوه یه کی گشتی همومان له وه بیدار کاته وه، که ده بی مرؤقه بزانی کی دروستی کردو وه، کی دابه شی کردو وه به سهر زمان و خاک و رهنگو ره گه زه وه، بو شه وی لای همومان روون بی، که خویه کی بالاده ست هه یه کاروباری شه بوونه وره به ریوه ده بات و، له لایه کی تریشه وه بو شه وی شه و چند شتانه بینه بناغی پیکه وه هه لکردنی مرؤقه کان له سهر زه ویدا.

خوی گه وره ده فهرموی: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى..)، واته: شه ی خه لکینه بیگومان نیمه نیوه مان له نیرو مییه ک دروست کردو وه.

به پیی ئاماژه ی شه نایه ته، که خوی گه وره ده یه وی بیرمان خاته وه همومومان له شه سلدا ده گه ریئنه وه سهر یه ک دایک و باوکه وه (باوکه ئاده م و دایکه حه و)، ده گینه شه و راستیه، که شه مانای وایه مرؤقه کان به جیاوازی رهنگو ره گه زو شوین و زمان و گه وره و گچکه وه، خوشک و برای یه کترن و ده بی وه ک چۆن خوشک و برا هه لسوکه وت له گه ل یه کتری ده کهن، به هه مان شیوه مرؤقه کانیش به و شیوه هه لسوکه وت بنوینن، چونکه هه موویان نه ندامی خیزانیکن و ده گه ریئنه وه سهر یه ک دایک و باوک، که خوی گه وره دروستی کردوون.

شه یه کسان بوونه ی مرؤقه کان له دیدی جیهانیتی نیسلامدا، ده گه ریئنه وه بو شه سللی فیه رته و دروستبوون و ئاده می بوونه وه^(۱)، که واته له و رووه و جیاوازی نیه له نیوان و ئافره ت و پیاو، ره ش و سپی، گه وره و گچکه، کورت و دریز، ده وله مه ندو هه زار، به ده سه ته لات و بی ده سه ته لات، کورد و عه ره ب، فارس و تورک، شه فغانی و پاکستانی، شه مریکی و ئوسترالئی، هندی و مسری، سویدی و بولغاری... هتد. به لکو هه موویان وه ک مرؤقه له یه ک بنه چه و له یه ک دایک و باوکه وه دروست بوون، هه ره وه کو خوی گه وره له نایه تیکی تر ئاماژه به و راستیه ده کات و ده فهرموی: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا)^(۱)،

1- النظم الإسلامية: ص ۴۷.

2- سورة النساء: ۱.

واته: نهی خه لکینه له خه شم و نار ه زایی نه و په روه رد گاره تان خو پپار یزن، که نهی وهی له تاکه نه فسیک دروست کردوه، هه ر له و نه فسه ش هاوسه رده که ی به دی هینا و له و دووانه پیاوان و ژنانی زوری خستوت ه وه و بلا و کرده وه، هه روه ها له و خوا یه بترسن که له یه کتر داوا ده که ن به ناوه یینانی نه وه وه، هه ول بدن په یوه ندی خزما یه تیش پپار یزن و (پته وی بکه ن) چونکه به راستی خوا (هه می شه و به رده وام) چاودیره به سه رتانه وه.

هه روه ها پیغه مبه ری سه روه ر (درودی خوا ی له سه ر بی ت) ده فه رموی: (کلکم بنو آدم خلق من تراب)^(۱)، واته هه موتان نه وی ناده من و ناده می ش له خو ل دروست کراوه.

بو یه ش له چه ندین شوینی تری ناو قورپان خوا ی گه ر به نه وهی ناده می بانگیان ده کات، بو نمونه ده فه رموی: (أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ...) ^(۲)، (يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا...) ^(۳)، (يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ...) ^(۴)، که هه مو نه وانه ناماژه ی به هیزن له گه یاندنی په یامی یه کسان ی له نیوان مرؤفه کان له نه سل ی دروست بوون و خیلقه ته وه.

که واته له نه نجامی خستنه پرووی نه و به شه ی نایه تی (۱۳) ی سو ره تی نه لوجو پراتدا ده کری بل یین سی ناماژه ی گرنگی تیدا به دی ده کریت:

یه که م: مرؤفه کان له بنه چه وه یه کسان و ده گه ری نه وه سه ر یه ک دایک و باوک، که نه مه ناماژه یه به وهی مرؤفه کان ده بی وه ک نه ندامی خیزانیکی گه ر هه ل سو که وت و مامه له له گه ل یه کتری بکه ن، خوا ی گه وره ش ناماژه که ی بو تی کرای مرؤفایه تیه و خو ی له و رسته یه ده بی نی ته وه، که ده فه رموی: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ..)، بو نه وهی تی کرای مرؤفایه تی بگری ته وه و له و په یامه بینداریان بی ته وه.

دو وه م: خوا ی گه ر ه مرؤفه کانی دروست کردوه: (إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ)، نه وه ش ناماژه یه به وهی، که خوا ی گه ر ه دروست که ری نی مه یه و ژبان و حال و گو زه ران و مر دنی شمان به ده ست نه وه، وه ک له نایه تی کی تر ده فه رموی: (وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ

1- التفسیر المنیر: ج ۱۳ ص ۵۹۰.
 2- سورة یسن: ۶۰.
 3- سورة الأعراف: ۲۶.
 4- سورة الأعراف: ۲۷.

مِنْ أَنْتَىٰ وَكَأ تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمِّرُ مِنْ مَعَمَّرٍ وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ^(۱)، واته: خوا ئیوهی له خاک دروستکردوه، له وهه و دواش له نوتفه یهك (كه بریتیه له بهیه کگه یشتنی سه ره مه یكوته یهك له گهل هیلکۆ که یه کدا) له وهه دوا کردوونی به جوت (به نیرو می)، هیچ میینه یهك ئاوس نابیته و نازیته و سکه کی دانانیت تنها به ئاگاداری نه و زاته نه بیته، هیچ ته مه ن دریتیک، ته مه نی دریت نابیته و له ته مه نی کهم نابیته وه، بی ئه وهی له زانستی خوادا یاداشت نه کرابیته، بیگومان نه و شته له سه ره خوا ئاسانه.

سییه م: له وه چه ی ئاده مه وهه و له نه جمای به یهك گه یشتنی نیرو می گرژی مرژی زیاد کردوه، واته هه موومان له دایک و باوکیکه وه هاتوینه ته نیو دنیا و ژیا نه وه: (مِنْ عِزِّكَ وَأُنْتَىٰ)، هه روه له شوینیکی تر ده فه رموی: (هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّىٰ مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّىٰ وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ)، واته: نه و خویه له خاک ئیوهی دروست کردوه، له وهه دوا له نوتفه (که بریتیه له بهیه کگه یشتنی سه ره مه یكوته یهك که به چاو نابینریت به هیلکۆ که یهك که به قه در خالیکی بچو که) له وهه دوا ده بیته خو هه لئواسه ریک پاشان ده رتان ده هیئیت که مندالیکی ساوان، به ره به ره گوره تان ده کات بو ئه وهی بگه نه نه وه پری هیزو توانا و ژیریتان، پاشان بو ئه وهی بنه پیرو په ککه وه، هه شتانه، پیش نه وهی بگاته یه کیك له و قۆناغانه، ده مریت، هه تانه ده مینیته وه بو ئه وهی بگاته کاتیکی دیاریکراو، (خوای گوره نه م هه موو راستیانه تان ده خاته به رچاو) بو ئه وهی عه قل و ژیریتان بجه نه کار.

که واته نه و ده ققانه ی سه ره وه، که به لگه ی نه قلین و به به لگه ی عه قلیش په یامه پیمان ده لی: مرۆقه کان یه کسان و خوای گوره دروستی کردوون و هه مووشان له نیرو مییه که وه هاتوینه ته دنیا، بو ئه وهی له سه ره نه و بنه مایه وه مامه له ی مرۆبی بنوینین و، نه که وینه ژیر کاریگه ری نه و بیره زه نه فامانه ی پیمان وایه مرۆقو که من له خوژا دروست بوونه.

باسى سېيەم

رەھەندى جياۋازى نەژادى و دابە شېبونى رەگەزى

ئەگەر لەناۋەرۆكى ئايەتەكە ورد بېنەۋە، دەبېنېن خۋاي گەۋرە دۋاي ئەۋەدى ئەسل و بىنچىنەي مەرۆقەكانى گەپراندىۋە سەر يەك دايك و باوك، لەھەمان كات ناماژەي بەۋە كرد كە مەرۆقەكان بە فەرمانى خوا لە دايك و باوكەۋە پەيدا دەبن، ئىدى لەگەل زىادبۋونى ئەۋ وەچەيە و بلاۋبۋونەۋەي بەدۋنيادا، خۋاي گەۋرە ويستى لەسەر ئەۋە بوۋە، كە بىيانكات بە تىرە و ھۆزۋ گەل و نەتەۋەي جيا جيا بۆ ئەۋەي بتوان لەناۋ خۇياندا تەعاروف و يەكتىناسى دروست بىكەن.

خۋاي گەۋرە دەفەرمۋى: (وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا)، واتە: كرۋومانن بە چەندەھا گەل و تىرە و ھۆزى جۆربەجۆر، تا يەكتىر بىناسن و پەيۋەندىتان خۇش بىت بە يەكەۋە.

خۋاي گەۋرە ويستى و ابۋو، كە خەلك دابەشى سەر چەندىن تىرە و گەل و نەتەۋە و ھۆز بىت، بەلام مەبەست لەۋ دابە شېبونە ئەۋە نىبە، كە مەرۆقەكان دژايەتى يەكتىر بىكەن و يەكتىر بچەۋسىننەۋە، بە كلتۋور و فەرھەنگى يەكتىر رازى نەبن، خۇيان بەسەر يەكتىرەۋە ھەلكىش.

ئەۋ دابە شېبون و جياۋازىبە بۆ ئەۋە نىبە نەتەۋەيەك بىەۋى نەتەۋەيەكى تر قىر بىكات، سىتەم و زۆردارى بەرامبەر بىۋىنى، بۆ ئەۋە نىبە گەل و ھۆزىك ئەۋەي بەرامبەرى پەت كاتەۋە و ئامادەي قىۋولكردى تايبە ئەندىيەكانى نەبىت، بۆ ئەۋە نىبە مەرۆقەكان دژ بە يەك بۋەسىتىنى، ھەر كەسەي لەدژى ئەۋەي تر رەفتارى نامرۆقانە و نا درۋستانە ئەنجام بدات، بۆ ئەۋە نىبە تىرەيەك پىي و ابى (لەبەر ھەر ھۆيەكە) ئەۋ باشترە لە تىرەيەكى تر و خۇي بەسەردا ھەلكىشى و لافى باشىتى لى بدات، بۆ ئەۋە نىبە گەلىك پىي و ابى زمان و رەنگ و نەژادى لە گەلىكى تر لە پىشترو باشترە، لەسەر ئەۋە مافى زياتر بۆ خۇي بە رەۋا بزانى و گەلانى ترىش بى ماف بىننەۋە. بۆ ئەۋە نىبە نەتەۋەيەك بىەۋى دەستەلاتى دۋنيايى بگرىتە دەست، گەل و كەمە نەتەۋەيەكەكانى تر ژىر دەستە بكا و بىيانچەۋسىننەۋە، بۆ ئەۋە نىبە ھەر تىرە و ھۆزۋ گەلىك چەمكى رەگەزىبەرسىتى و نەژادىبەرسىتى بىكاتە ئامانجى خۇي و تەنھا خۇي بۋى و بەس.

چونکه له و باره وه پیغه مبهری نیسلام ده فرموی: (لیس منّا من دَعَا إِلَى عَصِيَّةٍ وَلَيْسَ مِنَّا مَنْ قَاتَلَ عَلَى عَصِيَّةٍ وَلَيْسَ مِنَّا مَنْ مَاتَ عَلَى عَصِيَّةٍ)^(۱)، واته: هه که سیئک بانگه شهی ده مارگیری بکا و له و پیناوه دا شه ری له سه ر بکا و وه له سه ر بیروباوه ری ده مارگیری بریت له نیمه نیه.

وه نه وه ی حاشایش له نه ته وه و تیره و هۆزو گه له که ی بکات، نه وه ده که ویتته به ر نه فره تی خوی گه وره وه، چونکه خوی گه وره وای داناوه فلان که سه له فلانه نه ته وه و هۆزه بیت، هه ره کو پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ر بیت) ده فرموی: (مَنْ ادَّعَى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ أَوْ انْتَمَى إِلَى غَيْرِ مَوَالِيهِ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا)^(۲)، واته: هه که سیئک حاشا له باوکی خوی بکا، یان حاشایی له تیره و هۆزو نه ژادی بکات، نه وه به ر نه فره تی خوی گه وره و فریشته و تیکرای خه لکی ده که ویت و هیچیشی لی و ده ناگیریت.

به لکو نه و دابه شبوونه ی مرۆڤ به سه ر تیره و هۆزو گه ل و نه ته وه له پینا و ئاماخیکی گه وره ی مرۆیی و ژبانی و ژبانی و ویددانیه و خوی گه وره ئاماژهی پیناوه: (لَتَعَارَفُوا)، واته بو یه کتر ناسین و ناشنایه تی به کتره، دیاریشه مه به ست له و به یه کتر ناشنا بوونه بو نه وه یه:

۱- نه و تیره و گه ل و هۆزانه هه ولئی سه رخستنی به کتر بدنه و له کاتی پینووست به هانای به کتره و به جن.

۲- بو نه وه ی هه ر نه ته وه و گه ل و تیره یه ک، گیانی هاوکاری بکاته بنه مای ناشنایه تی له گه ل به رامبه ره که یدا.

۳- تا هه ر نه ته وه و گه لیک دان به مافی گه له که ی تر بنیت، چونکه به کتر ناسی بی داننان به مافی به کتری نایه ته دی.

۴- هه ر گه ل و نه ته وه یه ک په یامی ناشته وایی و دۆستایه تی و په یوه ندی بکاته پردی ناشنا بوونی له گه ل نه ته وه کانی تره وه.

1- سنن أبی داود: ج ۴ ص ۳۳۲.

2- صحیح مسلم: ج ۲ ص ۹۹۸.

۵- ده بی هه نه ته وه و هۆزو گه لیك ته وه ی به رامبه ری پی قه بول بیته، چونکه بی بوونی نه و چه مکه ته عاروف سه نارگری و ده پوکیته وه.

۶- هه تیره و هۆزو گه لیك دان به تایبه تمه ندی گه له که ی تر بنیته و، ره چاری فه ره هه نگ و که لتوو رو نه ریته کانی بکات.

۷- بۆ ته وه یه هه ر گه ل و هۆزو نه ته وه یه ک ئالوگۆری سیاسی و بازرگانی و زانستی و به رژه وه ندی له گه ل یه کتر بکه ن، چونکه ته مانه زاده ی یه کتر ناسی نیوان نه ته وه کانن.

۸- بۆ ته وه یه ئیمه ی مرۆف بزاین ته و دابه شبوونه ویستی خوی له سه ره، نه ک ویستی نه ته وه کان خویان بیته، واته خوا وای داناوه من کورد بم و ته وی تر عه ره ب و ته ویتر فارس و ته ویتر به نگلادیشی بیته.

جیهان بینی ئیسلام بۆ چه مکی مرۆفایه تی خوی له سه ر ته و بنه ما پر حیکمه ته ده بینیت ته وه، که پی ده گوتری (التعارف)، دیاره ته گه ر ته و ناشنایه تی و ته عاروفه له نیوان و دوو که س یان دوو خیزان یان دوو بنه ماله دروست ببی، ته وه چه ندین کاریگه ری ته ریته دروست ده بن و هه ردوولا له سایه ی ته و ناشنایه تی و یه کتر ناسینه ده که ونه حاله تی ژیانیتیکی ناسایی و به خته وه رو پر له به رژه وه ندیه وه.

چونکه وه ک باس مان کرد خوی گه وره ئامازه ی به وه کردووه، که مرۆقه کان له بنچینه دا ده گه ریته وه سه ر ته سلێک و هه موویان خوشک و برای یه کترین، وه ئیسلام ده یه وی مرۆقه کان وه ک جۆر شیوه و چۆنیه تی و جیاوازی و دابه شبوونی گولی باخچه یه کی گه وره و ابن و، هه موویان پیکه وه هه لکه ن و به ناشنایه تی هه کی بۆن خۆش و یه کتر ناسینیکی لیک نزیکه وه سه ر زه وی ئاوه دان و بۆندارو گه ش و جوان بکه نه وه.

ته وه ش جیهان بینی ئیسلام ده گه یه نی، که نه ته وه کانی وه ک خویان قه بوله و خه لکیش له وه هۆشیار ده کاته وه، که ته و دابه شبوونه به پی حه زی خواجه و پیویسته ریزی لی بگریته و، بگریته هۆکاری ده سه ته وایی کردنی یه کتر و لیک نزیک بوونه وه ی دۆستانه و پالپشتی کردنی یه کتر وه.

باسی چواره م

پیوه ری پایه و ریزداری مرۆقه کان!

له بهر ئه وهی خوای گه وره ئاده میزادی دابه شکردوه بو سه ر چه ندین هۆزو گه ل و تیره و نه ته وهی جیا جیا و هه ر یه که ش خاوه نی تایبه تمه ندی خۆیه تی و زمان و ره نگ و ده نگ و فره نگ و کلتوری تایبه ت به خۆی هه یه، که ئه مه به لگه ی ئه وه یه ئیسلام دان به نه ته وه جیا وازه کان ده نیته و به شتیکی سروشتی و به ویستی خوای داده نیته.

خوای گهروهش له و سوپه ته دا بو ئه وهی بنه ما نه خلاقیه مرۆبیه کان به مرۆقه ئاشنا بکات، کۆمه له شتیکی باس لیه و کردوه، که لیروه ئه گه ر دوو خا له به نمونه وهر بگراین، بو ئه وهی ئه و باسه زیاتر روون بیته وه:

یه که م: خوای گه وره باسی له وه کرد، که به هه ر شیوه یی له شیوه کان سوکایه تی کردن به یه کتری چه رامه و نابی به چاوی سووک و به ناوو ناتۆره ی ناشیرین و به ههستی گومانای و سیخو رپازییه وه لیک بروان، له وهش زیاتر خوای گه وره غه بیبه ت و پاشهمله باسکردنی یه کتریشی به کاریکی قه ده غه کرا و وه سف کرد.

دووم: خوای پهروه ردگار باسی له وه کرد له مه به ست له دابه شبوونی مرۆقه کان به سه ر چه ند تیره و گه ل و نه ته وه یه ک، بو ئه وه یه یه کترناسی و ئاشنایه تی له ناو ره گه زی مرۆبی دروست ببی، تا له رپی ئه و ئاشنایه تیه وه سوود و به رژه وه ندی بو دنیا و قیامه تی یه کتر دروست بکه ن.

ئیه ستا پیویسته پیوه ریک هه بی بو ئه وهی خه لکی خۆیان له سه ر یه کتر هه لئه کیشن و، نه که ونه داوی خۆبه زل زاین و خۆ به باشتر دانانیان له به رامبه ر یه کتره وه، پیویسته پیوه ریک هه بی بو بنه برکردنی ئه و دیارده یه و وه لانی پیوه ره کانی ماددی و هیژو جوغرافیا و ره نگ و زمان و زۆری و بۆریه وه.

چونکه ئه گه ر شتیکی نه بی بو هۆشیاربوونی مرۆقه کان له و باره وه ئه وه هه ر به سروشتی خا له، ئه و دابهش بوونه و ده کات خه لک و تیره و نه ته وه کان خۆیان به سه ر یه که وه هه لیکیشن و، ئه وهش بیته هۆی له باربردنی ئامانجی دابه شبوونه که، که یه کترناسی و ئاشنایه تی نیوانیه.

بویه خوی گه وره ده یه وی باشترین پیوه ده ستینشان بکات و پیمان بلی، که شه وی مرؤف باشترین به رزو پایه دار ده کات، تنها (ته قوایه)، که گهرنا له دروست بوون هه موو به کسان و کس بوی نیه به فخر به سهر شه وی تر بکات.

خوی گه وره ده فهرموی: (إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ اتَّقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ)، اته: به راستی باشترین و به پزیزترینان شه که سانه یه که ته قوادارن و له خواترس و خوپاریزن له خراپیه کانه وه، خوایش باش ده زانی کئی و ده بی و زانایه به شته ناشکراکانتان و به ناگا و خه بیریشه به ناخ و ده روون و رازو نه پینه کانتانه وه.

دانانی پیوه ریکی له و شیوه، دانانی یاسایه کی وردبینانه ی شه خلاقیه، چونکه ناکری که سیک له خورا بلی من ته قوادارم و من به شه په فترم له وهی تره وه، له بهر شه وی مه سه له ی دروست بوونی ته قوا به قسه نابی، به لکو ده بی کارو کرده وه و هه ناگا و په فتارو گوفتارو دل و ده روون ته واو بسازین و، خویان دووره په ریز رابگرن له هه موو شه و شتانه ی له چه مکی قول و به فرراوانی ته قوا کم ده که نه وه، که گهر مرؤف ته قوادار بیته، قهت مومکین نیه به لای شتیکی له و شیوه بروت و گالته به که سانی تر بکا، پیی و ابی شتیکی هه یه شه وی به رز کرد شه وه به سهر خه لکانی تره وه، چونکه ده زانی گچکه ترین دیارده ی کیرو خوبه زل زانین و خوه لکیشان ده بیته هوی مه حرورم بوون له په زامه ندی خوا و به هه شتی پر نازو نیعمه ته وه.

هه ره کو پیغه مبه ر (درودی خوی له سهر بیته)، ده فهرموی: (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ)^(۱)، اته: ناچیتته به هه شته وه هه ر که سیک به قه ده یه ک مسقاله زه ره کیرو خوبه زل زانی له دلدا هه بیته.

له هه مان کاتیش بابه تی ته قوا شتیکی نیه بانگه شه ی بو بکریته و، خه لکیکی له و گوره بلی من له و که سانه م که خوپاریزو ته قوادارن، چونکه خوی گه وره به رسته ی (إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ)، شه وی پراند شه وه و له گه ل شه وه خوی گه وره له شوینیکی تر ده فهرموی: (فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى)^(۲)، اته: خوتان به چاک مه زانن و خوتان به پالفته دامه نین، هه ر خوا خوی ده زانیت کئی ته قوای هه یه و پاریزکاره.

1- صحیح مسلم: ج ۳ ص ۹۳.

2- سورة النجم: ۳۲.

چه مکی ته قوا له رووکه شی و روخساردا ناخویندریتته وه، به لکو پهروه ده دیه کی دهروونی و کۆله گه یه کی تیمانیه، خوای گه ورهش سهیری رووکه شیه کان ناکا، ته نها سهیری ناخو دهروونه کان ده کات، که ویستگه و پیوهری هه بوون و نه بوونی ته قوا یه.

لهو باره شه وه پیغه مبه ر ده فهوری: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ)^(۱)، واته: به راستی خوای گه وره سهیری شیوه و سامانی ئیوه ناکات، به لکو ته ماشای دل و دهروون و کارو کرده وه کانی ئیوه ده کات.

که واته ده گه یه نه و پاستیه، نه وهی لای خوای بالآدهست به پیزو چاک و باشه، نه و که سه یه که ته قواداره و خۆی چاک کرده وه و کارو کرده وهی باشی زۆر هه یه، نه ک نه و که سه ی مالی زۆری، یان جوان بی، یان خاوه نی کۆشک و ته لار بی، یان خاوه نی نه سه ب و تیره و هۆز بی، یان خاوه نی هیژو دهست و بازو بی، یان هه رشتی له و شته ماددی و دنیا گه رانه ی هه بی.

له بهر نه وهی نه گه ر نه و جوړه شتانه ببونایه پیوه ره له ناو مرۆقه کان، نه وه نه و کات کاره ساتی گه وره پرویان دده او، خه لکی تووشی نه خۆشیه کی گه وره ده بوون، چونکه که سانی ک ده بوون که خۆیان به یه کی له و دیارده و شته دنیا بیانه هه لکی شتن به سه ر که سانی ترده، که ده بووه مایه ی نیگه رانی و نانه وهی شه ری دهروونیه وه.

وه ک نه وهی نیستا له ناو هه ندی که س و لایه ن و بنه ماله و عه شیرته و هۆزو تیره کان هه ست پی ده کری، زۆر جار بوته جیگه ی مشتومرو و خۆ هه لکی شان به وهی عه شیرته ی من له هی ئیوه باشتره، یان تیره و بنه ماله ی من له هی تو هه بووی و له پیشترو باشتره.

له لایه کی تره وه خوای گه وره له سه ر ناستی دینداری، باشترین پیوه ری ریزداری (چه مکی ته قوا) ی داناوه، وه ک نه وهی له و نایه ته ی سه ره وه ناماژه ی پیداوه.

وه له سه ر ناستی مرۆبی و له بهر یه کسانی ئاده میزاد له نه سل و بنچینه دا باشترین پیوه ری له نیو مرۆقه کان (چه مکی ریزی) داناوه، هه ر وه کو ده فهوری: (وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا)^(۱)، واته: سویند به خوا به راستی ئیمه ریزمان له نه وهی ئاده م گرتوه و به سه ر و شکانی و ده ریادا

1- صحیح مسلم: ج ۴ ص ۱۹۸۷.

2- سورة الإسراء: ۷۰.

(به چۆره ها هۆکاری گواستنوه) هه لمان گرتوون و له رزق و رۆزی پوخت و چاکی و جوړاو جوړ به هره وهرمان کردوون (له خۆراك و پۆشاك و مال و ناوماڵ و .. هتد) به پراستی ئیمه ریزی زیاده ی ئه واما ن داوه به سه ر زۆربه ی ئه و به دی هینراوانه دا که دروستمان کردوون (له هه موو پرویه که وه، تا قه درو ریزی خۆیان بزائن).

له سه ر ئه و بنه مایه ده بینین پیغه مبه ری ئیسلام (درودی خوی له سه ر بیت)، ریز له ته رمی جوله که یه که ده گریت و له به ری هه لده ستی کاتی به لایه وه رته ده بی، پرسیاری لی ده که ن ئه وه جوله که یه چۆن له به ری هه لده ستی؟ له ولامدا ده فه رموی: ئه ی باشه ئه وه ش نه فس نیه، ئینسان نیه خوی گه وه دروستی نه کردوه! واته مادام مرۆقه و خوا ریزی لیئاوه، شایسته ی ئه وه یه ریزی بگیری با هه ر دین و نه ته وه و که سیك بیت.

که واته له دونیادا ئاده میزاد وه که مرۆق کائینیکی به ریزو ریز لیگیراوه، وه له به رامبه ر خوی گه وره ش ئه و که سه به ریزه که ته قوای هه یه و که سیکی مولته زیم و پابه نده به رپسا قورئانی و سوونه تیه کانه وه.

چونکه ئه و کاته ی مرۆق به به رگی ته قوداری خوی ده رازینیته وه، ئه وه گه وره ترین هۆکارو پالنه ره بۆ راهینانی دل و ده روون و ئاراسته کردنی مرۆق به شیوه یه کی و، که ببیته مایه ی خیر بۆ خۆی و ده رووبه ری له لایه که و، که یشتنی به ره وشته به رزو به ها مرۆبیه کانه وه له لایه کی تره وه.

خوی گه وره ش جوانی فه رموه: (يا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِّنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَدْغُرُونَ)^(۱)، واته: ئه ی نه وه ی ئاده م، ئیمه به پراستی پۆشاک له بارمان بۆ فه راهم هیناون، عه روت و ئه وه ی پیتان ناخۆشه ده ربکه ویت دای ئه پۆشیت، هه ره ها جل و به رگی جوانیش، که خۆتانی پی برازیننه وه (به لام بیرتان نه چیت) که پۆشاک ته قوای خواناتی چاکتر و خیردارتر و به فه رتره، ئه و پۆشاکه (ماددی و مه عنه ویانه) له نیشانه و به لگه کانی خوی گه وره ن بۆ ئه وه ی یاده وه ی وه ربگرن و (یادی به هه شت بکه ن).

باسى پىنچەم

دەرە نجامە گىرنگە كانى ئەو تەۋەرە

لە ئەنجامى ئەو بەشەدا دەگەينە سەر ئەو راستىيە، كە خۋاى گەۋرە كۆمەلنىك ياساۋ بىنەماى ئەخلاقىيە و مرۆيى داناۋە بۇ ئەۋەى مرۆقە كان لەناۋ خۇياندا پەيرەۋى لى بىكەن و بەھۆيەۋە بتوانن و بزنان چۆن مامەلە لەگەل يە كترى دەكەن، چونكە زۆربوونى ھەر شتىك پىۋىستى بە رىكخستەن و يەكخستەن، ۋەك ئەۋەى دەبىنى لە ھەر ۋلاتىك دەستورى تايبەت ھەيە بۇ ئەۋەى دەستە و گرۋپ و كۆمەلە و حزب و لايەنە كان پىيەۋە پابەند بن، تا ۋلات نەكەۋىتتە خەتەرياتەۋە، يان لەناۋ ھەر كۆمەلگەيەك كۆمەلە ياساۋ رىسايەكى لىپىچىنەۋە دادگايى ھەيە، بۇ سەپرەرشتى و بەدۋادچوونى ھەر جموجۆلنىك، كە مەترسى لەسەر كۆمەلگە دروست دەكات، يان ھەر خىزانىك تايبەتمەندى و دابى تايبەت بە خۆى ھەيە، بۇ ئەۋەى ئەندامە كانى بە شىۋەيەكى جوانەۋە لەناۋ مالىك مامەلە لەگەل يە كتر بىكەن.

لەسەر ناستى مرۆيى و جىھانىشەۋە، خۋاى گەۋرە كۆمەلە ياساۋ پىۋەرىكى داناۋە، بۇ ئەۋەى گرۆيى مرۆقە كان پىكەۋە بەستىتەۋە، ھالىان بىكات لەۋەى ئەو بىنەماۋ پىۋەرانە دەبنە ھىلى پەيۋەندىە كان و بەھۆيانەۋە دەتۋانن پىكەۋە ھەلگەن و ژيانىكى دوور لەناكۆكى لەنىۋ خۇيان فەراھەم بىكەن، كە دەكرى لەرپى چەند خالىكەۋە ئاماژە بە چەند شتىكى گىرنگ بىكەن:

۱- خۋاى گەۋرە لە ئەسلى دروستبوون و ھاتنە دونياۋە، مرۆقە كانى بە يەكسانى خولقاندوۋە و رىزىشى بۇ داناۋە.

۲- مرۆقە كان لە بىنچىنەدا لە يەك دايك و باۋكەۋە پەيدا بوون، كەۋاتە خوشك و براى يەكترن و دەبى بە ھەستەۋە ھەلسوكەۋت لەگەل يە كترى بىكەن.

۳- دابەشبوونى مرۆقە كان بەسەر تىرەۋ ھۆزۋ گەل نەتەۋە، ويستى خۋايە و لەپىناۋ ئامانچىكى گەۋرەيە، كە خۆى لەئاشنايەتى و يەكترناسى و داننان بە يەكتر و رەچاۋكردى تايبەتمەندى يەكترەۋە دەبىنىتەۋە.

۴- پىۋەرى بەرپىزى ھەر مرۆقنىك لەلاى خۋاى گەۋرە بەستراۋەتەۋە بە ھەبوون و جىگىر بوونى چەمكى (تەقۋا) لە ناخ و دەروونى ئەو مرۆقەۋە.

۵- خوای گه وره تاگای له نهییسه کانی هه مرۆقیکه و زاناو تاگاداره به هه کارو ههنگاوێک، که واته به ته نهها بانگه وازو قسه یهک، ناکرێ مرۆقه کان خوێان به ته قوادار بزنان و فه خر به سه ر یه کتره وه بکه ن.

۶- خوای گه وره رێزی له مرۆق ناوه، پێویسته به رده وامیش مرۆقه کان به رپزه وه هه لئسوکه وت و مامه له له گه ل یه کتر بکه ن.

۷- له ئیسلامدا وادانراوه، که ده کرێ مرۆق شانازی به تیره و هۆزو گه ل و نه ته وه ی خۆی بکات، له به ر ته وه ی ته مه ویستی خوایه، به لام نابێ ته و شانازی کردنه سه ربکیشی بۆ ده مارگیری و ره گه زیه رستی و نه ته وه په رستی.. چونکه ره چاو کردنی بنه مای هاوسه نگی و چوارچیوه سروشتیه کان به شیکی گرنگی فره هه نگی ئیسلامه و ده بی موسلمان لیی به ناگا بیته !

بەشى ھەشتەم

**گەرانبە بوئىسلامو
پابەندبوون بە چەمكە ئىمانىيەكان**

ده سپیک ..

دوای ئه وه ی خوای گه وره په یامی په کسانو و یه ک بنه چه بی مرۆقایه تی بو ڕوون کردینه وه، وه پێشتریش کۆمه لێک رێسا و یاسای جوان و گرنگ و پر به های بو به یان کردین، بو ئه وه ی وه کو موسلمان بزاین چۆن مامه له له گه ل خوا و پینغه مبه ر (درودی خوای له سه ر بیته) بکه یین، له هه مان کاتیش چۆن بتوانین له گه ل ژیان و ژینگه و ده رو به ریش ته با بین و، دووره په ریزیش بین له و دیارده نادرستانه ی، که ده بنه مایه ی سه ر ئیشه بو مرۆقه کان و تیچکچوونی و یستگه هه ستیاره کانی کۆمه لگه وه.

له و چهند ئایه ته ی له و به شدا باسیان لێوه ده که یین، خوای گه وره ده یه وئ سه ر نجه مان راکیشی بو دۆسه یه کی گرنگ، که ئه ویش مه سه له ی حه قیقه تی ئیمان و تیگه یشتنه له ئیسلام. چونکه ئه گه ر له ئه نجه می خستنه ڕووی ئه و باس و باه تانه ی پێشه وه گه یشتبینه ئه و ڕاستیه، که زۆر کار و ره وشت و به های گرنگ هه ن، هه م مرۆقه به هۆیا نه وه ده بیته که سایه تیه کی دامه زراو خاوه نی ره وشتی به رزه وه، هه میش کۆمه لگه پێویسته تی و به هۆیه وه ده که ویتته حاله تیکی ئاسایی و پر له ره فاهیه ت و ئارامی و هیمنیه وه.

له هه ردوو حاله ت ده بی ره چاوی خالیکی گرنگ و پرسیاریکی له جی بکه یین، به وه ی ئاخۆ له ئه نجه می پابه ندی مرۆقه کان به بنه ما ئه خلاقو و ئینسانی و دینییه کانی نیو ئه و سوڤه ته وه، چ شتی که ده بیته زامنی ئه و په ره ورده جوانه ی مرۆقه کان و ئارامی کۆمه لگه و به خته وه ری کۆمه لایه تیه وه؟

چ شتی که وا ده کات ئه و په هه نده ئه خلاقیا نه له ناو کۆمه لگه و مرۆقه کان به زیندووی بیئینه ته وه؟ ئه ی چی ده بیته مایه ی درێژکردنه وه ی ئه و په هه ندانه و، تیگه یانندی نه وه ی تازه و هۆشیار بوونیان له به ری ئه و رێسا ئاسمانیا نه وه؟

بیگومان بو وه رگرتنی ولامی ئه و پرسیارانه، ده کری بلیین دوو خالی سه ره کی هه یه، که پێویسته لیبان به ناگا و هۆشیار بین، چونکه ئه و دوو خاله ده بنه هۆی ئه وه ی، که مرۆقه کان بو هه میشه یی له سه ر ئه و بنه ما و په هه ندانه بیئنه وه، ئه و به ها ئه خلاقیا نه ش هه میشه له ناو کۆمه لگه بدره وشیته وه:

یه کهم: پابهندی نواندن به شه ریعه تی ئیسلامه وه، که وه ک ئایینیکی ئاسمانی بۆ به خته وه ری مرۆقه کان هاتوه وه همه میشه ده یه وه ی له چوارچیوه ی ئینسانی و شه خلاق ی و ئیسلامیه وه، کومه لگه به ره وه پیشه وه ببات و خه لک له گومرای ی و نه زانی و سته مکاری و شله ژاویه وه، به ره وه هیادیه ت و لیژانی و دادپهروه ری و ئارامی به ری ت و سه رفرازی هه ردوو دنیای بکات.

دووم: قولبونه وه و تیگه یشتن له ناوه رۆک و جه وه ههرو مانا و چه مکه ئیمانیه کانه وه، که ده بنه پالنه ری به هیژو کاریگه ر، له دارپشتنه وه ی ده روون و که سی تی مرۆفو به کرده یی کردنی دروشه کان و، گه یشتن به ناما بجه هه میشه یی و چاره نووس سازه کانی دویا و دوا رۆژی بهنده کانه وه.

بۆیه خوی گه وه له کۆتایی شه و سو ره ته باس له مه سه له ی ئیمان و ئیسلام و ئیماندار ده کات، بۆ شه وه ی شه و راستیه مان بۆ ده که وی، که موسلمانیتی ئیمه و په هه نده ئیمانیه کان بۆ شه وه نیه له شه نجامی به جیگه یان دنی ئه رکه کان، گومانان بۆ منه ت کردن بر او و ا بزاین شه و شه دا کرده باره به سه ر شامانه وه.

به لکو ده بی به ره له هه ر شتی ک شه وه بزاین به هۆی ئیمان وه ئیمه سه رفراز ده بین و ده که وینه خۆشگوزه رانی دویا و قیامه ته وه، چونکه ئیسلام و ئیمان په چاوی ته واوی به رژه وه ندییه مادی و مه عنه وه یه کانی مرۆقیان کردوه وه، له هه مان کاتیش به هۆی نووری ئیمان وه مرۆف ده که ویتته سه ر ریگه ی راست و دروست و له ریچکه و ری بازو هیله کرچ و کاله کان دوور ده که ویتته وه، له به ره شه وه خوی به خشنده له چه ند ئایه تی ک و به شیوه یه کی وینایی و ته عبیری حه قیقه تی شه و راستیه مان بۆ روون ده کاته وه.

خوی گه وه ده فه رموی: (قَالَتِ الْأَعْرَابُ أَمْنَا قُلْ لَمْ تُوْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَ يَلْتَكُمُ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ، إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ، قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ، يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَّا تَمُنُوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ، إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا

تَعْمَلُونَ^(۱). واته: هه ندیک له بیابان نشینه عه ره به کان وتیان: باوهرمان هیئاوه و موسلمانین، پییان بلّی: نه خیر، باوهرتان نه هیئاوه، به لام بلّین: به ناچاری موسلمان بووین، هیشتا باوهر نه چۆته ناو دلّه کاتتانه وه و تیایدا جیگیر نه بووه (چاوه ریّ ده کریت که باوهر بهیئن)، خو ته گهر به راستی ئیوه گوپرایه لیّ فهرمانی خواو پیغه مبهری خوا بن، ئه وه خوا ی گه وره له پاداشتی چاکه کاتتان هیچ کم ناکاته وه، چونکه به راستی خوا لیّ خوشبوو میهره بانه.

بیگومان ئیماندارانی راست ئه وانن، که باوهر بیان به خواو پیغه مبهری خوا هیئاوه و پاشان نه که وتونه ته هیچ گومان و دوو دلّیه که وه، به خو یان و سه رو مالیشیانه وه تیکوژشاون له پیئاری ئاینی خوا دا، ته نها ئا ئه وانه راستن.

ئهی محمد (درودی خوا ی له سه ر بیّت) بلّی: ئایا ئیوه خوا ی گه وره له ئاینی خوژتان ئاگادار ده که نو پیی راده گه یه نن، له حالیکدا خوا زانایه به ههرچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه، خوا به هه موو شتیک زاناو ئاگاداره؟!

ئه وانه منته ده که ن به سه ر توّدا، که گوایه موسلمان بوون، پییان بلّی: منته مه که ن به سه رمدا له سه ر موسلمان بوونه که تان، به لگو خوا منته ده کات به سه ر ئیوه دا که هیدا یه ته داوون بو ئیمان و باوهر ته گهر ئیوه راستگۆن.

بیگومان خوا نهیئیی و شاراوه کانی ئاسمان و زهوی ده زانیّت، ههروه ها خوا ی گه وره بینایه به هه موو ئه و کرده وانهی که ئه نجامی ده ده ن.

که واته زۆر گرنگه ئیمهی موسلمان له و راستیانه هۆشیار بین و له مانا و مه به سه ته کانی ئیمان ورد بینه وه، بو ئه وه ی بتوانین زیاتر له ناو خوژمان به رجه سه ته ی بکه یین و، له مه یدان ی کارو کرده وه زیاتر رهنگ بداته وه.

وه مه سه له ی ئیمان یه کیکه له و مه سه له هه سه تیارانهی، که ده کریّ بلّین زانایان زۆرترین قسه یان له باره ی ناوهرۆک و لقو پۆپه کانی کرده وه، بو ئه وه ی هه موو لایه که به ئاگا بین له پیگه ی داری ئیمانیه وه، به شیوه یه کی وا که ره گو و ریشه که ی به جوانی بچیتته خواره وه و قه دو بالا که شی جوان به رزیته وه، بو ئه وه ی به ره می به نرخ ی لیّ په یدا بیّ و سیبه ریکی چرو پریش دروست بکات و، ببیتته وه سابات بو هیئانی شنه ی ئاسووده یی ده روون و هه سانه وه ی ژیانه وه.

بۇ ئەو مەبەستەش لە رېيى چەند باسىكەوہ قسە لە چەند لايەنىكى گرنكى ناوەرژكى ئەو ئايەتەنەي سەرەوہ دەكەينو، دەچينە سەر ھەندى مەسەلەي پەيوەست و گرنگەوہ:

باسى يەكەم

ھۆي دابەزىنى ئەو چەند ئايەتە

- ھۆزىكى ئەغرابيە دەشتەكەيەكان ھەبوو، بە ناوي (بەنو ئەسەد) ناوبانگيان دەرکرد بوو، ئەو ھۆزە لە دەوروبەرى شارى مەدينە نىشتەجى بوون، سالىك پروبەرووي ھەژارى و نەدارى بوونەوہ، چەند كەسىكيان برپارىيان لەسەر ئەوہدا، بچينە لاي موسلمانان و ھەندەك سەدەقەيان لى وەرېگرين.

ئەو چەند كەسە بۇ مەبەستى و دەست كەوتنى نان، بەرەو مەدينە بەرىكەوتن و لەرىنگا گوتيان شەھادە دىنين و دەلىين موسلمان بووينە! بەلام لەناخوہ ئيمانان نەھيئابوو. كەيشتنە خزمەت پىغەمبەر (درودى خواي لەسەر بيت)، گوتيان: ئيمە ئيمانان ھيئاوہ و ھاتوينەتە لات، بۇ ئەوہى ليمان دلتيا بيت، كە ئيمە جەنگ لەگەل ئيوہ ناكەين وەكو ئەمو ئەو ليمان ئەمىن بن، لەبەر ئەوہ شاينەي رېزىن لاي ئيوہ و پىويستمان بە سەدەقە و ھاوكارى ھەيە دەبى ھاوكارىمان بكن.

خواي گەورە ئەو ئايەتەي ناردە خوارەوہ و فەرموى: (قَالَتِ الْأَعْرَابُ أَمْنَا قُلْ لَمْ تُوْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَأَيْلَتِكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ).

چونكە لەو حەدەسەي سەرەوہ، كە ھۆكاري دابەزىنى ئەو ئايەتەيە، دوو خالى گرنگ ھەيە ئاماژەي پى بكەين:

يەكەم: ئەو چەند كەسە بە دل ئيمانان نەھيئا بوو، تەنھا بۇ ئەوہى پارەيان دەسكەوي ھاتنە لاي پىغەمبەر و گوتيان ئيمانان ھيئاوہ و ناتانكوژين و شەرتان لەگەل ناكەين.

دوهم: له گه لّ ئه وهش منه تیان به سه ر پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ر بیّت) کرد، به وهی له به رامبه ر ئیمان هیّنان داوای هاوکاری و سه ده قه پیدانیان کرد.

- له رپویه تیکی تر هاتوه، که ئه و نایه ته له باره ی ئه و که سانه وه هاتۆته خواره وه، که له سوپه تی (ئه لفه تح) خوی گه وه باسی کردون: (سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ...), که گوتیان ئیمانان هیّناوه بۆ ئه وهی له گیان و مائی خویان ئه مین بن، که چی په میان شکینیان کرد و دواکه وتن.

خوی گه وهش بۆ ئه وهی رووی راسته قینه ی ئه و جوړه دووروا نه ده ربخات و، به پیغه مبه ریان بناسینی، ئه و نایه ته ی نارده خواره وه، که ده فهرموی: (قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا.....)^(۱).

باسی دووهم

شروقه یه ک له باره ی چه مکی ئیسلام و ئیمان ه وه

دوای ئه وهی خوی گه وه کۆمه لیک شتی باس کرد و بۆمانی روون کرده وه، ئیستا ده یه وئ حه قیقه تی ئیسلام و ئیمانان بۆ روون کاته وه، بۆیه باس له و ئه عرابیه ده شته کیانه ده کات، کاتی ویستیان بیّنه خزمه ت پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ر بیّت)، بۆ مه به سستی دوئیایی، ئیمانی خویان عه رز بکه ن، خوی گه وه ئه و راستیه ی بۆ پیغه مبه رو تیکرای مرۆقابه تی روون کرده وه، به وهی ئه وانه ئه گه ر به رواله ت موسلمانیش بن ئه وه هیّشتا نه بوونه ته ئیماندار.

جا لیره وه پیم باشه هه لۆهسته یه ک له سه ر هه ردوو چه مکی ئیسلام و ئیمان بکه ین، که له و نایه ته خوی گه وه به دوو شتی لیک جیا باسی لپوه کرده وه، وه ده یه وئ پیناسه ی ئیماندارمان بۆ بکات و له وهش هۆشیارمان بکاته وه، که ئه وهی ئیمانی هیّنا مانای وا نیه، ده بی منته

1- التفسیر المنیر: ج ۱۳ ص ۶۰۰.

به سهر پيغهمبهرو ئيسلامه وه بکات، به لکو پيويسته ستايشى خواى بالآدهست بکات له سهر
ئهو ئيمانى خستوتته نيو دلپه وه، که بؤته هوئى هيدايت و دؤزينه وهى ريگهئى راست و دروستى
خواناسيه وه، چونکه خواى گه وه به نهئى دن و دهر و نه کان زانايه و دهرانى کئى تامى ئيمانى
وه رگرتوه.

به پيئى بؤچونى زانايان ئيمان و ئيسلام له لايه که وه يه کده گرنه وه، چونکه ههردوو کيان ته واکه رى
يه کترن و نه ئيسلام بئى ئيمان هئنان ده بئى، وه نه ئيمان بئى موسلمان بون دهسته بهر ده بئى.
به لام له لايه کى تره وه پيئان وايه چه مکى ئيمان جيا وازه له گه ل چه مکى ئيسلام، چونکه
ئيمان تايهت تره و قؤناغيته که له دواى ئيسلامه وه دئت، که واته ده کرى بلين: ئيمان ناوه رؤک و
بناغه و ره گ و ريشهئى ئيسلامه.

له لايه کى تره وه نه گهر به شيوه يه کى وردتر پيئاسه يان وه برگرين، ئه وه پيويسته ئامازه به و
فه رموده يه بکه ين، که جبرائيلئى ئەمىن هاته لاي پيغهمبهرو کؤمه لئىک پرسيارى ليکرد، له وانه
له پارهى ئيمان و ئيسلامه وه، ههروه که ده فرموي: (فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْإِيمَانُ قَالَ أَنْ تُؤْمِنَ
بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتَابِهِ وَرُسُلِهِ وَتُؤْمِنَ بِالْبَعْثِ الْآخِرِ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْإِسْلَامُ قَالَ
الْإِسْلَامُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ وَتُؤَدِيَ الزَّكَاةَ الْمَفْرُوضَةَ وَتُصُومَ
رَمَضَانَ^(۱))، واته: جبريل پرسى ئەئى نيردراوى خوا ئيمان چيه؟ ئه وئيش فه رموي: ئيمان
ئه وه يه بروا به خوا و مه لائىکهت و کتبه ئاسمانيه کان و گه يشتن به خوا و پيغهمبهران و رؤزى
دواى بينيت. ئه و جاره پرسى ئەئى ئيسلام چيه؟ فه رموي: ئيسلام ئه وه يه خوا بپه رستى و
هاوه لئى بؤ دروست نه که يت و نوئىژ نه نجام بده يت و زه کات له مالت دهر که ي و به رؤز و ببیت.

که واته ئيسلام زياتر به لاي ههنگاه کردار يه کان ده چيئت و، ئيمانيش زياتر به لاي کرده وه
دهروونيه کانه وه، ههروه که له پيئاسهئى ئيمان گوتراوه: (الإيمان: هو التصديق بالجنان، والإقرار
باللسان، والعمل بالأركان)، واته: ئيمان ئه وه يه که مرؤقه له دله وه به راست دانى پيدا بنئى، وه
به زمان دهرى بئى، وه کاريش به روکنه کانى بکات.

ههروه ها زانايان ده فرموي: له قورئاندا نه گهر وشهئى ئيسلام به تنه ها، ئه وه لايه نه
ئيمانيه که ي ده گريته وه، وه نه گهر ئيمان به تنه ها هات ئه وه ماناى ئيسلام له خو ده گرى، به لام

ته گهر ههردووکیان پیکهوه هاتبوون، تهوه تهو کات ئیسلام کارو کردهوه دهره کیهکان (الأعمال الظاهرة) دهگریتهوه، ئیمانیش کارو کردهوه دهره و نیهکان (الأعمال الباطنة) دهگریتهوه. ههروهه ههندیکیان دهلین: (إن الإسلام والإيمان إذا اجتماعا افترقا، وإذا افترقا اجتماعا)^(۱)، واته: ته گهر ئیسلام و ئیمان پیکهوه کۆبوونهوه، تهوه مانای لیک جیاوازیان ههیه، ته گهریش به جودا هاتن تهوه مانایان یه که، هه وهکو (تیبین حه جهری عه سه لانی) ده لیت: ئیمان و ئیسلام دوو شتی مورادیی یه که تر و مانایان یه که^(۲).

که واته له بنه پرتدا ئیمان و ئیسلام دوانه ی یه که تر و نه تهویان بی ته م ده بی، نه ته میشیان بی تهوه داهه مزیت، به لکو ته سلیم بوون و ملکه چی و بر و هه بوون ده گهریتهوه به ژ ههردووکیان و ئیسلام و ئیمان واته ئیتاعه کردنی خوا و شویتکه وته یی له ریبازی پیغه مبهه (دروودی خوا ی له سهه بیت)^(۳).

له قورئانی پیرۆز جاری ههیه و اتای ئیسلام و ئیمان یه که شته، جاری واش ههیه به دوو واتای لیک جیاواز به کار هاتوه، بو نمونه لهو نایه ته که خوا ی گه و ره ده فه رموی: (قَالَتِ الْأَعْرَابُ أَمَّا قُلٌّ لِمَ تُمْنُونَ وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ)، واته: هه ندیك له بیابان نشینه عه ره به کان و تیان: باوه پیمان هیناوه و موسلمانین، پیمان بلی: نه خیر، باوه پرتان نه هیناوه، به لام بلین: به ناچار ی موسولمان بووین، هیشتا باوه ر نه چۆته ناو دلّه کاتتانه وهو تیایدا جیگیر نه بووه.

له نایه تیکی تر ده فه رموی: (إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ...) (۴)، واته: به راستی پیاوان و ئافره تانی موسلمان، پیاوان و ئافره تانی ئیماندار....

ههروهها له شوینیکی تر ده فه رموی: (فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ)، واته: جا هه رچی لهو ناوچه یه دا بوو له ئیمانداران دهرمان کردن و رزگارمان کردن، له ماله موسلمانیکیش زیاترمان به دی نه کرد.

1- تفسیر سورة الحجرات: ۴۸.

2- فتح الباری: ج ۱ ص ۱۱۴.

3- أصول الايمان والاسلام: ج ۱ ص ۲۱.

4- سورة الأحزاب: ۳۵.

به لآم شهوی گرنکه ناماژهی پیّ بکهین شهویه، که شه گهر له شیوه ته عبیری و اتاییه که ی جیاوازیه که له نیوان تیمان و نیسلامیش هه بی، شه وه مانای وانیه حهقیقه تی تیمان و نیسلام دوو شتی لیك جیاوازین، به لکو ههردووکیان ناون بو یهك نایین، که نایینی نیسلامه و خوای گه ورهش ده فهرموئ: (إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ)^(۱)، واته: به راستی دین و نایینی په سه ند لای خوا ته نها نایینی نیسلامه.

شه یه کبونه ی ههردوو چه مکی تیمان و نیسلام ریك له فهرموودهی پیغه مبه ر ده ره که وی، که به وه فدی (عبد القیس) فهرموو: (أَمْرُكُمْ بِأَرْبَعٍ وَأَنْهَاكُمْ عَنْ أَرْبَعٍ الْإِيمَانُ بِاللَّهِ هَل تَدْرُونَ مَا الْإِيمَانُ بِاللَّهِ شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَإِقَامُ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ وَصَوْمُ رَمَضَانَ وَأَنْ تُعْطُوا مِنَ الْمَعَانِمِ الْخُمْسَ وَأَنْهَاكُمْ عَنْ أَرْبَعٍ مَا انْتَبَذَ فِي الدُّبَاءِ وَالنَّقِيرِ وَالْحَنْثَمِ وَالْمُزَفَّتِ)^(۲).
له فهرمووده یه کی تر ده فهرموئ: (الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ (d) وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ وَتَصُومَ رَمَضَانَ وَتَحُجَّ الْبَيْتَ)^(۳).

تیمامی به یهه قی له و باره وه ده لیت: وشه ی شایه تمان له فهرموودهی یه که م به تیمان و له فهرموودهی دووهم به نیسلام ناوبراوه، شه وهش به لگه ی شه و راستیه یه، که تیمان و نیسلام دوو ناون بو یهك شت (اسمان لمسمی واحد)^(۴).

له خستنه پرووی شه و چه ند به لگه و قسه یه ی پیشه وه، ده گه ی نه شه و راستیه، که تیمان و نیسلام دوو چه مکی ته و اوکارو تی که هه لکیشی یه کترن، به لآم شه وه ننده هه یه، که تیمان له دوای نیسلامه وه دیت، له بهر شه وهی مرؤف شه گهر موسلمان بوو، نابیتته تیمانداری ته و او تا دل و دهروونی جیگیرو راست و دروست نه بی، ههر وه کو به هژی تیمانه وه زیاتر پابه ندی و ملکه چی و به جی که یانندی فهرمانه کانی تیدا به دی ده کریت.

1- سورة آل عمران: ۱۹.

2- صحيح البخاری: ج ۴ ص ۱۵۸۸.

3- صحيح مسلم: ج ۱ ص ۳۷.

4- أصول الإيمان والاسلام: ج ۱ ص ۳۱.

گرنگ شهویه، که مرؤقی موسلمان له گه ورهیی شه و ئیماننه تی بگات و له ناوهرؤک و لقو پوپه کانی ورد بیتتهوه، بؤ شهوی بزانی له دونیادا هیچ شتیک ناگاتوهه قورسایبی و گه ورهیی شه و ئیماننه، که خوای گه وره بؤ هیدایه تی مرؤقه کانی داناهه.

وهك له وهه پیتش خوای گه وره باسی له وه کردو فهرموی: (وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ)^(۱)، واته: به لام خوا ئیمان و باوهری له لا خۆشه ویست کردوون و له دل و دهر و وتناندا پاراندویه تیه وه... له و لایشه وه کوفرو بی باوهری و گوناوو یاخی بوون له فهرمانی خوای لا تال و ناشیرین کردوون، شا شه وانه ریگهی ژیری و سهر فزایان گرتوته بهر.

چونکه شه و ئیماننه ده بیتته مایه ی خیری دونیا و دوارؤژو، وه کو نوریک ریگه تاریکه کان بؤ مرؤق روشن ده کاته وه و به ره هیدایه ت و نزیک بوونه وه له خوا ناراسته ی ده کات، باشترین سه رچاوه ی چه مکی ئیمان و قولبوونه وه ی به ناخی مرؤقدا، پابه ندی کردنه له قورئانی پیروژو ریبازی پیغه مبه ر (درودی خوای له سه ر بیته)، ههروه کو خوای گه وره به پیغه مبه ری راگه یاندوهه، که به هؤی قورئانه وه له واتا و چه مک و ناوه رپؤکی ئیمان حالی ده بی و لی ی تیده گهی، هه ر وه که ده فهرموی: (وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ)^(۲)، واته: نا به و شیویه ی، که ده یزانیته شه ی محمد (درودی خوای له سه ر بیته) ئیمه قورئانمان بؤ ره وانه کردیت له لایهن خۆمانه وه (که ژیانبه خشه به رۆح و گیان و عه قل)، تۆ نه تده زانی قورئان چیه و ئیمان چیه، به لام ئیمه شه قورئانه مان کرده رووناک ی و نوریک که هیدایه ت و ریتموی هه رکه س، که بانه ویت له بهنده کافانی پی ده که یین، (شه وانه ی دلی بؤ ده که نه وه و به چاکی گوتی بؤ ده گرن)، بیگومان تۆ شه ی پیغه مبه ر (درودی خوای له سه ر بیته) ری نشان ده ریت و ریتموی ده که ی بؤ ریگه و ریبازیکی راست و دروست.

شه و هیدایه ته ده سه ته بهر نابی مه گه ر به ویستی خوا نه بی و، مرؤق نه که ویتته سه ر ریگه ی راسته وه، بیگومان ریگه ی راستیش به ئیماننه وه ده دۆز ریتته وه، چونکه ئیماننه وا له مرؤق

1- سورة الحجرات: ۷.

2- سورة الشورى: ۵۲.

ده کات، جوۆری په یوه ندییه رۆحیه که ی بیته مایه ی گهیشتن به سه ره چاوه سه ره کی و فیتره تیه که ی مرۆقه وه، که خوۆی له ئیمان و ریگه ی خواناسی ده بیته وه: (صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ اِنَّا اِلَى اللّٰهِ تَصِيْرُ الْاُمُوْر) ^(۱)، واته: ریگه و ریبازی شه و خوایه ی که هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدایه هه ر خوۆی خاوه نیانه، ناگاداریش بن که: هه موو شتیئک و سه ره ئه نجامی هه موو کارئیک بۆ لای خوا ده گه ریته وه.

که واته شه گه ر مرۆقه که وته سه ر ریبازی راست و ئیمانیش له ناو دلو و ده روونی جیگه ر بوو، شه وه ریئک ده توانی پابه ندییه کی جوان له ته واوی شه و فه رمانانه بکات، که خوا ی گه وه ره له چوار چیوه ی شه و سو په ته وه باسی لیوه کردوه، هه ره ها ده توانی خۆپاریزیه کی ته واویش بنوینی به رامبه ر هه موو شه و قه دهغه کراوانه ی که خوا ی په ره ردگار لیی قه دهغه کردوه.

به وه ش ده بیته که سیکی راست و دوور ده بیته له و جوۆره موسلمانیتیه ی، که عه ره به ده شته کیه کانی سه رده می پیغه مبه ر (درودی خوا ی له سه ر بیته) به کاریان ده هیئا، هه ر وه کو ئیمام (حه سه نی به سه ری) ده لیته: (لَيْسَ الْاِيْمَانُ بِالْتَمَنِي وَلَا بِالْتَحْلِي وَلَكِنْ شِيءٌ وَقَرَّ فِي الْقَلْبِ وَصَدَقَ الْعَمَلُ). واته: ئیمان به خۆزگه و ناواته وه نابی، به لکو ئیمان شه وه یه له دلدا جیگه ر بیته و کارو کرده وه ش بیسه لیته ی.

باسی سییه م

ئیمان و کاریگه ریه کانی به سه ر مرۆقه وه

له کوۆی شه و باسو بابه ته هه ستیارو گرنگانه ی خوا ی گه وه پینج جار به شیوه ی بانگه وازو نیدای ئیمان هه وه فه رموویه تی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا)، وه (۱۰) جاری تریش وشه ی ئیمان و مو شته قاته کانی باس کردوه.

نه وهش ناماژيهه كي به هيژو گرنگه، بۆ تيكراي موسلمانان له باره ي هۆشيار بوون له چه مكي ئيمان و قولبوونه وه له ناوه رۆك و ماناو مه بهسته كانيه وه، چونكه وهك باسان كرد گه وهرتري نيعمهت له ساتي هاتنه دونياي مرۆف تا كاتي وهغه ركردي (چه مكي ئيمانه).
دوای نه وه ي خوای گه وره باسي له ئيماني عه ره به ده شته كيه كان كردو، پاستي كردنه وه له وه له ي ته نجامياندا، ده يه وي ئيمه ي موسلمان جاريكي تر بگه رپيئيته وه سه ر پينا سه ي چه مكي ئيمان و كه سيئي ئيماندارو ناشانمان بكا به هه ندي له وه خه سلته به رزو به نرخانه ي، كه به هۆي ئيمان وه له زاتي ئيمانداران دروست ده بن.

خوای به خشنده ده فه رموي: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ)، واته: بيگومان ئيمانداراني راست نه وانهن، كه باوه رپيان به خواو پيغه مبه ري خوا هينا وه و پاشان نه كه وتوونه ته هيج گومان و دوو دليه كه وه، به خويان و سه و مالايشيانه وه تيكو شاون له پيناوي نايني خوادا، ته نها نا نه وانه راستن.

له و نايه تدا خوای گه وره باس له وه ئيماندارانه ده كات، كه ئيمانتيكي راست و ره وان و دروستيان هه يه و له ناخياندا جيگير بووه، به شيوه يه ك خواو پيغه مبه ريان له هه موو شتيك زياتر لا خو شه ويسترو به رزترو له پيش تره، چونكه ئيماني راسته قينه نه وه يه ده روون رو شن بكا ته وه له هه موو شتيكي لا وه كي و سه ركيش دووري بخاته وه، تا ژيان له سايه يه وه ده بيته چرايه كي گه ش و به خته وه ري لي بلا و ده بيته وه، له كو تايي نايه ته كه ش به سيفه تي راستگۆ ناويان ده بات، چونكه نه وانه ئيماني دامه زراويان هه يه و، له سه ر په يمانتيكي دروستيش ده روون، هه روه ك ده فه رموي: (مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَن يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا)⁽¹⁾، واته: مه ردانيكي زۆر هه ن له ئيمانداران نه وه په يمانه ي داويانه به خوا، راستيان كرد له سه ري ژيان و پابه ند بوون پيوه ي و لايان نه دا لي، جا هه يانه په يمانه كه ي جيبه جي كردو مرد له سه ري، هه شيانه چاوه روانه، به هيج شيوه يه ك گوړان و لاري رووي تي نه كردون.

ثيمانداران که سانیکن، که گومان و دلہ پراوکی له ناو ناخیان جیی ناییتته وهو، قه تیش شتیک ناکهن، که زیان له عه قیده و ثیمان و شه خلاقیان بدات، چونکه له ناو نیهت و دلیان یه کلابونه وهیسه که هیسه بؤ خواپه رستی و گویرایه لی و دورکه وتنه وهیان له هه موو شه ههنگاوانه ی له گوره یی شه و راستیه کم ده که نه وه، ههروه که قهت که سیان به قهده خوشه ویستی خواو پیغه مبهروه خوش ناویت.

بؤیه خوی گوره به پیغه مبهر (دردی خوی له سهر بیت) ده فرموی: (لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) (۱).

واته: که سانیکت دهست ناکه ویت باوهر بهینن به خواو به پوژی دوایی، له کاتیکیدا که سانیکیان خوش بویت که دژایه تی خواو پیغه مبهره که یان کردبیت، شه گهرچی شه دوژمانه باو و باپیریان بن یان نه وه یان بن یان برایان بن یان عه شره تیان بن، شه وانسه که بهو شیوه یه (ثیمان و باوهر یان له هه موو که سیک لا به نرخترو پیروژتره)، خواو ثیمان و باوهر ی له دلیاندا چه سپاندووه و جیگری کردووه له بهرره و میهره بانی تاییه تی خوی، وه به هیزو گیانیکی تاییه تی له لایهن خویوه (مه بهست قورئان و ثیمان) پشتگیری کردوون و یارمه تی داون، سه ره نه نجامیش ده یانغاته باخه کانی به شه شته وه، که چه نده ها رووبار به ژیر درهخت و کوشکه کانیدا تی ده پهریت، هاوړی له گهل ژیاننی نه براوهدا، شه وانسه خواو لییان رازیبه و شه وانیش له خواو رازین، تا شه وانسه دهسته و تا قم و حزبو لایه نی خوی گهرهن، ناگاداربن که به راستی هه لایهن و حزبو دهسته و تا قمی خواو سهرکه وتوو و سهرفرازن.

سهرفرازی شه وان له وهدا دهره که وی، که پابه ندی له ریساو یاسا ثیمانیه کانه وه ده نویتن و به هیزه وه ده که ونه سهر شارپیگی کارو ههنگاوی چاکه و، نارام گرتن له سهر خوگری و نه که وتنه ناوتواوانه کان، چونکه ده زانن شه گهر وا نه بن شه نزیک دهنه وه له جوړی شه که سانه ی له دونیا هیچیان به دهسته وه نامینی و، ده که ونه خه ساره تمه ندی هه میسه ییه وه.

ههروه كو خواي گهوره دهفه رموي: (إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ، إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ)^(۱)، واته: بهراستی ئادهمیزاد له زهره رهندي و خهساره تمه نديدايه، بيچگه له وانهي كه باوه رپان هيتاوه و كارو كرده وه چاكه كانيان ته نجامداوه و ناموزگاري يه كتريشيان كرده وه، كه هميشه پابه ندي حق بن (پابه ندي حه قيش پيويستي به خوگره ههيه)، له بهر ته وه بهرده وام ناموزگاري يه كتريان كرده وه تا هه هميشه و بهرده وام، خوگره نارامگريش بن.

يه كيكي تر له خهسلته هه ره بهرزه كاني كه سيئي ئيماندار ته وهيه، كه سهرو مال و ساماني خوي له بهرامبر وهدهست هيتاني ره زامه ندي خواي گهوره بهخت دهكات و، هيچ شتيك بهلايه وه قيمه تي ته وه ي نيه ئيماني لي بستينيته وه، چونكه به شيويه كي راست و راستگو يانه ئيماني وه رگرتوه وه، هه وله كانيشي له پيتاو چر كرده ته وه و ژياني له سه ر بينا كرده وه، له بهر ته وه ي هم ده كه ويته ژير ره همه تي نووري ئيمان وه، هه هميش ده زاني كه ژيان بي ئيمان شتيك نامينيته وه مروف پييه وه به خته وه رو سه رفراز بيت.

خواي گهوره دهفه رموي: (أَقْمِنُ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِ)^(۲)، واته: جا ئايا ته وه كه سه ي كه خواي ميهره بان سينه ي گوشاد كرده وه بو ئيسلام، ته وه له سه ر ريبازي نوورو رووناكي په روه ردگاريه تي.

ده ي ته گه ر له سه ر ته وه نووره هيدايت وه ربگري، ده بي چنده چاو كراوه وه هوشيارو به تاگا بيت له ئاست هه موو فه رمانه ئيلاهيه كان و، چهندهش جياواز بيت له گه ل ته وه كه سانه ي به و ئاسته ئيمانيه وه نه گه يشتون، ته وه ريك ته وه ده گه يه نييت، كه خواي گهوره دهفه رموي: (أَوْ مَن كَانَ مِيْنًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا)^(۳)، واته: ئايا ته وه كه سه ي كه مردوو بوو (به هوي بي باوه ربه وه)، ئينجا (به هوي ئيمان وه) زيندوو مان كرده وه نوورو رووناكيه كمان بو ساز كرد له ژيانيدا (كه قورئانه) له ناو خه لكيذا پي ده روات وه له سو كه وتي پيده كات (هاندهرپي بو هه موو چاكه يه ك و ده يگيرپي ته وه

1- سورة العصر: ۲-۳.

2- سورة الزمر: ۲۲.

3- سورة الأنعام: ۱۲۲.

له هه موو خراپه یه ک، ثایا تهو که سه) وه کو تهو وایه که له ناو تاریکیه کاندای گیری خوارده و لیّ درناچیت.!

تهو نووره رپک ده بیته مایه ی رۆشنکه ره ده ی ژین و دینی دونیا و دوا رۆژی تهو ئیماندارانه ی پابه ند بوون به ئیمانیا نه وه، به هۆیه وه ده گه نه سه رفرازی و رزگار بوونی زۆره وه، بۆیه قورپان له باره یانه وه ده فه رموی: (يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ)^(۱)، واته: رۆژێک دیت که ده بی نیت پیاوانی ئیماندار و ژنانی ئیماندار به ره وه به هه شت به ریّ ده کړین، نوورو روناکیه کی ناشکرا له به رده م و له لای راستیا نه وه ده روا، فریشته کان پیتان ده لێن: مژده ی ئیوه ته مرۆ باخه کانی به هه شته که چهنده ها پرووبار به ناویاندا ده روات هاوړیّ له گه ل ژیا نی هه می شه بی و نه براوه تیایدا، نا ته وه یه سه رکه وتن و سه رفرازی گه وره و بی سنوور.

تهو هه مووی به ره هه می تهو ئیمان به هه یزو پته وه یه، که له ناو دل و ده روونی برواداران شۆر بۆ ته وه، به شتی وه یه که تهوان به دوا ی تهو ناگه رپین، که خوا هۆشیار که نه وه له سه ر هه بوونی ئیمان و دینیا ن، وه که تهو ی ته عرابه ده شته کیه کانی سه رده می پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ر بیت)، ده یان کرد.

به لکو به دوا ی تهو ده گه رپین که خویان زیاتر حال ی بکه ن له به ها ئیمانیه کان، بۆ ته وه ی بنه ما نه خلاقیه کانیان زیاتر به ره و پیتش به نه و په ره ی پیّ بده ن، چونکه باش ده زانن خوی گه وره ناگاداری هه موو شتیکی نیوان تاسمان و زهوی و ناخی مرۆقه کانه، بۆیه دوا ی تهو ی پیّ راگه یان دن، که له جیا تی تهو ی بلین ئیمانمان هینا، باشتر وایه بلین موسلمان بووین، هه ر وه که خوی گه وره له ئایه تی (۱۶) ی سو ره تی ته لحو جورات ده فه رموی: (قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ)، واته: ته ی محم د (درودی خوی له سه ر بیت) بلی: ئایا ئیوه خوی گه وره له ئاینی خۆتان ناگادار ده که نه و پیّ را ده گه یه نن، له حال ی کدا خوا زانایه به هه رچی له تاسمانه کان و زهوی دا هه یه، خوا به هه موو شتی ک زانا و ناگاداره؟!

نهو هوشیاری و ناگاداریه یه، و له مرۆقه برواداره کان دهکات بهردهوام لهسه ر خهت بنو، نه کهونه داوی غه فلهت و بی ناگایی و، دور کهوتنه وه له په یامی ئیمانداریتیه وه، بهردهوام نیدا ئیمانیه کانی وهک:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ...

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ...

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ بَنِيًا فَتَبَيَّنُوا...

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَى أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ...

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا...

له گوچیکه ده دهرینگیته وه و له ناخه وه ههست به هه ژانیک ده کهن، که ده بیته هوی ریکخسته وه و فورماتکرده وه ی ناخ و دهر و ون ههست و نهست و ناکارو رهفتاره کانیا، شه و قی

ئیمان و خواناسی جهسته یان داده پویشیته وه و هیژی پشت بهستن به خوا له ناخیاندا ده چینیته وه،

ههروه کو خوی گه وه ده فهرموی: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ)^(۱)، واته: بیگومان ئیماندارانی راسته قینه

ته نهها نه وانه: (یه کهم) که کاتیك ناوی خوا برا، نه وه دلله کانیا ده ترسیت و ده هه ژیت، (دو وه م) کاتیکیش نایهت و فهرمانه کانی ئیمه یان به سه ردا بخوینریته وه، نه وه ئیمان و باوه ریا ن زیاد

دهکات، (سییه م) (له هه موو کارو باریکیشیاندا) هه ر پشت به پهروه ردگاری خویان ده بهستن.

چونکه نه وانه چیژی ئیمانیا ن چه شتو وه و ده زانن، که ته گه ر نه و سه ره ی ئیمان بریتی بی له و تنی وشه ی (لا إله إلا الله)، نه وه سه ره که ی تری نه ک بریتی له ده رچوون له فهرمانی خوا، یان

بی ته ده بی نواندن به رامبه ر پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بیته)، یان هه لبه ستنی هه والی بی بنه ما، یان نانه وه ی ناشووب له ناو موسلمانان، یان سوکایه تی پیکردنی یه کتر و ناو و ناتوره

لیک نان، یان سیخوری کردن، یان غه ییهت و گومانی خراپ بردن.. هتد.

به لکو بریتی له لابر دنی درکیکی سه ر نهو ریکگایه ی، که مرۆقی له مرۆقه کان ته زیه تی پیوه ده خوات، ههروه ک پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بیته) ده فهرموی: (الْإِيمَانُ بِضْعٌ وَسَبْعُونَ

أَوْ بَضْعٌ وَسِتُونَ شُعْبَةً فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ^(١)، واته: ئيمان حهفتاو تهوهنده بهشه يان شيست و تنده بهشيه، هه ره باش و بهرزه كه ي وتني وشه ي (لا إله إلا الله) يه، هه ره نزمه كه شي لابر دني شتيكي نازار به خشه له سه ر پيگه يه كه وه.

ده زانن كه تهو ئيمان ه پاكه دهروونيان له هه موو ژهنگيك پاك دهكاته وهو، پيگه يان پي نادات توخني ديارده ناردوسته كان بكهون و نه خو شيه دهروونيه كان له خو يان نزيك بكه نه وه، چونكه باش له وه حالي بوون، كه پيغه مبه ر (درودي خواي له سه ر بيت)، فه رمويه تي: (وَلَا يَجْتَمِعُ فِي جَوْفِ عَبْدٍ الْإِيمَانُ وَالْحَسَدُ)^(٢)، واته: له ناو دهرووني هيچ بهنده يه ك ئيمان و ئيره يي پيگه وه كو نابنه وه.

يا خود فه رمويه تي: (لَا يَسْتَقِيمُ إِيْمَانُ عَبْدٍ حَتَّى يَسْتَقِيمَ قَلْبُهُ وَلَا يَسْتَقِيمُ قَلْبُهُ حَتَّى يَسْتَقِيمَ لِسَانُهُ)^(٣)، واته: ئيماني هيچ بهنده يه ك راست و جيگير نابي هه تا دله كه ي راست نه بي، دلش راست نابي تا زمان راست نه بي.

يان ده فه رموي: (أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا)^(٤)، واته: ته واو ترين ئيماندار له رو ي ئيمان ه وه تهو ئيمانداريه، كه ره وشتيكي بهرزو جواني هه يه.

ئا ليروه يه كه كه سي تي ئيماندار بناغهي سه ركه وتني هه ردوو دوني اي مسوگه ر ده بيت و هه ست به وه دهكات، كه قوربان تهو به لي نه ي پشت راست كر دوته وهو، خواي گه و ره به لي ني دا وه ده فه رموي: (إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ)^(٥)، واته: به راستي ئيمه پيغه مبه ره كانان و ته وانه ش كه با وه ريان هينا وه سه ر ده خه ين، له ژياني دنيا دا ههروه ها تهو روژه ش، كه شايه ته كان شايه تي ده دن (فريشته كان شايه تي بو پيغه مبه ران ده دن، پيغه مبه ران شايه تي بو بانگخوازان ده دن بانگخوازان شايه تن له سه ر خه لكي).

1- صحيح مسلم: ج ١ ص ٦٣.

2- صحيح ابن حبان: ج ١٠ ص ٤٦٦.

3- مسند احمد بن حنبل: ج ٣ ص ١٩٨.

4- صحيح ابن حبان: ج ٢ ص ٢٢٧.

5- سورة غافر: ٥١.

دهسته‌بهر بوونی تهو ته خلاقو به‌ها نیمانی و سه‌رکه‌وتنه هه‌میشه‌ییه، پیویستی به‌ کوشش و نه‌رک و ماندوو بوون و خو‌راهیتان هه‌یه، تا ده‌که‌ویته سه‌ر بنه‌مایه‌کی دروستو، له‌سه‌ر په‌روه‌رده‌یه‌کی نیمانیه‌وه هه‌نگاو ده‌نی، که تهو کات هه‌م هه‌ول و کوششه‌که‌ی ده‌بیته جیگه‌ی سوپاسو، هه‌میش وای لی ده‌کات تیپکرای کارو کرده‌وه‌کانی له‌ ژیاندا ببنه‌ مایه‌ی خیرو به‌ه‌ویانه‌وه پاداشت وهریگری.

بو ته‌وه‌ش خوی گه‌وره ده‌فه‌رموی: (وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا)^(۱)، واته: ته‌وه‌ی مه‌به‌ستی به‌شی تهو جیهان بیته و هه‌ول و کوششی چاکی بو بدات، له هه‌مان کاتیشدا نیماندار بیته، هه‌ول و کوششی تهو جوژه که‌سانه جیگه‌ی ریزو سوپاسه‌و سوپاسکراون.

له‌و لایشه‌وه پیغه‌مبه‌ر (درودی خوی له‌سه‌ر بیته)، ده‌فه‌رموی: (عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ إِنَّ أَصَابَتَهُ سَرَاءٌ شُكْرٌ وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبْرٌ وَكَانَ خَيْرًا لَهُ وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ)^(۲)، واته: سه‌رسوپمان بو کارو هه‌نگاوی که‌سی نیماندار! چونکه هه‌نگاوه‌کانی هه‌موو هه‌ر خیره، ته‌گه‌ر خو‌شیه‌ک رووی تی کرد ستایشی له‌سه‌ر ده‌کا، ته‌گه‌ریش ناخو‌شیه‌ک به‌رؤکی گرت نارامی له‌سه‌ر ده‌گریته، له هه‌ردوو حاله‌تیش هه‌ر خیره بو، ته‌وه‌ش بو که‌س ده‌سته‌بهر ناب، ته‌نها بو نیماندار نه‌بی.

که‌واته گه‌یشتیینه تهو راستیه، که نیمان کاریگه‌رتترین هیژی ده‌روونی و گه‌وره‌ترین نیعمه‌تی خوی په‌روه‌ردگاره، که مرؤف به‌ه‌ویه‌وه به‌هه‌ر ویستگه‌یه‌کی ژیاندا بروات تووشی شکست نابو، له‌به‌رده‌م هه‌ر قه‌یرانیکیش، که بیته پیشه‌وه‌ی ده‌زانی چۆن لیتی دهرده‌چیو، له‌گه‌ل هه‌ر چرکه ساتیکی ژیانیش فیتری ته‌وه‌ی ده‌کات، که نه‌که‌ویته داوی غه‌فله‌تو، هه‌میشه له‌سه‌ر خه‌ت و به‌ه‌وشیاری مینیتته‌وه.

له‌گه‌ل ته‌وه‌ش به‌ شیوه‌یه‌ک ناراسته‌ی ده‌کات، هه‌میشه به‌و په‌ری ره‌وشت به‌رزوی ره‌چاو کردنی بنه‌ما نه‌خلاقیه‌کان هه‌نگاو بنو، بیته که‌سیکی سوودبه‌خش بو خوی و بو خواو بو خه‌لک و بو خاک.

1- سورة الإسراء: ۱۹.

2- صحيح ابن حبان: ج ۷ ص ۱۵۵.

باسی چوارهم

دیاردی منته کردن و شیکاریکی پیویست

هر له بهسهرهاتی ئه و عه ره به دهشته کیانه ی هاتنه لای پیغه مبه ر (درودی خوی له سهر بیته)، خوی گه وره کو مه له شتیکی تر روون ده کاته وه، بو ئه وه ی ببنه په ندو وانه بو تیکرپای مرو فایه تی، به وه ی له گه ل ئه و ئیمان و موسلمان بوونه قهت منته به سهر نیسلام و خواو پیغه مبه ر وه نه که یین و بلین: ئه ها ئه وه موسلمانین یان ئیماندارین ده بی خوا ئه وه و ئه وه مان بو بکات، یان ده بی فلان شته مان بو بکری له به رامبه ر ئیمان و نیسلامه وه. چونکه ئه و عه ره به دهشته کیانه، که هاتنه لای پیغه مبه ر (درودی خوی له سهر بیته) منته یان به سهر وه کردو، گو تیان نیمه موسلمان بوینه و هاتینه ده بی سه ده قه مان پی بده ی، وه ک پیشترو له باسی یه که م ئه وه مان روون کرده وه.

له دوو نایه تی کو تایی ئه و به شه و کو تایی ئه و سو ره ته خوی گه وره له مه ترسی دیارده ی منته کردن هوشیارمان ده کاته وه و، له هه مان کاتیش ئاماژه به وه ده کات، که خوی زانا و به ئاگایه له وه ی رووده ات و له وه ی له ناو دلی مرو فقه کان ده گوزه ری.

خوی گه وره ده فه رموی: (يَمْنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمْنُوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمْنُ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ، إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ)، واته: ئه وانه منته ده که ن به سهر تو دا، که گوايه موسلمان بوون، پییان بلی: منته مه که ن به سهر مده له سهر موسلمان بوونه که تان، به لکو خوا منته ده کات به سهر ئیوه دا که هیدایه تی داوون بو ئیمان و باوهر ئه گهر ئیوه راستگزن.

پیگومان خوا نه ینی و شاراوه کانی ئاسمان و زهوی ده زانیت، هه روه ها خوی گه وره بینایه به هه موو ئه و کرده وانه ی که ئه نجامی ده دن.

به پیی ئه و نایه ته بیته، که س بو ی نیه منته به سهر خواو پیغه مبه ر و نیسلامه وه بکات، چونکه ئه وه ی موسلمان و ئیمانداره ده بی باش ئه و راستیه بزانی، که ئیمان و موسلمان بوونه که ی بو ته هیدایه ت ده رو رینیشاندهری راسته قینه له ژیانی دنیا، بو گه یشتن به ره زامه ندی خوی به خشنده و سه رکه وتن له روژی دوایی، له مه و پیش باسی ئه وه مان کرد که ئیمان گه وره ترین

نىعمەتى خۇايە بۇ مرۆڧە كان، ۋە باسى كارىگەرى ۋە لايەنە ئىجابىيە كانى ئەۋ ئىمانە شمان كرد، كە دەكەۋىتتە دلۋ دەرۋونى كەسى ئىماندارەۋە، بەھۆيەۋە لە دۇنياۋ قىيامەت دەگاتە سەرفرازى، چەندىن پەلە ۋە پايە ۋە رىزۋ پاداشتى گىرنگە بە نىرخىشى بۇ دانداراۋە ديار كراۋە. نمونەى ئەۋ باسە رىك ۋەك ئەۋە وايە، كە لە دۇنيا كەسىك چاكەيەكت لەگەل بكات، توش لەۋ گۆرەۋ لە جىياتى سوپاسكردنى بچىت منەتى بەسەرەۋە بكەى، كە ئەمە پىچەۋانەى عەقل ۋە راستىيە كانە.

خۇاى گەۋرەش بەھۆى ئەۋ ئىمانەۋە مرۆڧى خستۇتە ناۋ ھەزاران نىعمەت ۋە گەۋرەيىيەۋە، چۈنكە بەھۆى ئىمانەۋەيە فىرى ئەۋە بوۋىن چۈن رىگەى راست بدۆزىنەۋە، چۈن مامەلە لەگەل خۇا بكەىن، چۈن ئەدەب بەرامبەر پىغەمبەر (درودى خۇاى لەسەر بىت) بنوئىن، چۈن ھەلسوكەوت لەگەل دەۋرۋەرو ھەدەسە كان بكەىن، چۈن خۇمان رابىئىن لەسەر رەۋشت ۋە بەھا مرۆيىيە كان، چۈن خۇمان بەدور بگرىن لە خراپە ۋە تاۋان ۋە دياردە قىزەۋنە كان، چۈن كەسايەتەكى سەنگىن دروست بكەىن، چۈن خىزان پىك بىنن، چۈن دراۋسىيەتى رابگرىن، چۈن رىز لە يەكتە بنىن، چۈن ئەرك ۋە مافە كان جىبەجى بكەىن، چۈن مېھربان ۋە لىبورده بىن، چۈن رىزۋ كەرامەتى مرۆڧە كان بپارىزىن، چۈن ھەۋلى چاكسازى بدەىن، چۈن خراپە كان بنەبىر بكەىن، چۈن تەعامول لەگەل كۆمەلگەۋە كىان ۋە نىشتمان بكەىن، چۈن تەۋاۋكارى يەكتە بىن، چۈن... چۈن... چۈن... ھتد.

كەۋاتە لەبەرامبەر ئەۋ ھەمۇ چاكەيە، كەى رەۋايە مرۆڧ منەت بەسەر ئىسلامەۋە يان بەسەر خۇاۋ پىغەمبەرەۋە بكات؟! كەى رەۋايە تەنانەت مرۆڧ منەت بە سەر كەسانى تر بكات؟! كەى رەۋايە دياردەى منەت كردن بىتتە بەشىك لە ژيانى رۆژانەمان؟!

بەلكو خۇاى گەۋرە بۇى ھەيە منەت بەسەر ئىمەۋە بكات، لەبەرامبەر ئىمان ۋە ئىسلام ۋە ئەۋ ھەمۇ نىعمەتە جەستەيى ۋە دەرۋونى ۋە ماددى ۋە مەعنەۋىيە پى بەخشىۋىن، (بَلِ اللّٰهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ)، ۋاتە: بەلكو خۇا منەت دەكات بەسەر ئىۋەدا كە ھىدايەتى داۋن بۇ ئىمان ۋە باۋەر ھىنانەۋە.

خۇاى گەۋرە بۇى ھەيە منەت بكا بەسەر ئىمەۋە، كە پىغەمبەرىكى بۇ ناردۋىن ۋە لە رىسى ئەۋىشەۋە گەۋرەترىن پەيام، كە قورئانى پىرۆزە بۇ تىكرى رى مرۆڧايەتى ھىناۋ بوۋە دەستوررىكى ھەمىشەيى ۋە زەۋى ۋە ئاسمانى پىكەۋە بەستەۋەۋە، پەپرەۋانى لە دۇنياۋ نەفامىيەۋە،

بهره و دونهای مه‌عریفه‌ت و رزگاری ناراسته کرد، پیغهمبهریک بووه مایه‌ی ره‌جمه‌ت بۆ تیکرایی جیهان و ریبازو سووننه‌ته‌کشی بووه‌ته مه‌شخه‌لی ریگه‌ی سه‌رفرازی و په‌روه‌ده و ره‌وشته بالاکانه‌وه.

بۆیه خوای گه‌وره ده‌فهرموی: (لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ)^(۱)،
 واته: سویند بی‌ت بی‌گومان خوا منته‌تی ناوه‌ته سه‌ر ئیمانداران کاتیک پیغهمبهریکی بۆ ره‌وانه کردون له خویمان، نایه‌ته‌کانی ئه‌ویان به‌سه‌ردا ده‌خوینتسه‌وه، دل و ده‌روونیان پاک و پوخت ده‌کاته‌وه، هه‌روه‌ها فیری قورئان و داناییان ده‌کات، به‌راستی پیشت له گومراییه‌کی ناشکرادا رۆچوو بوون.

که‌واته ده‌کری خوای گه‌وره له‌به‌رامبه‌ر ئه‌و هه‌موو چاکه‌یه منته به‌سه‌ر ئیمه‌وه بکات، به‌لام به‌هیچ شیوه‌یه‌ک ری تی ناچی ئیمه خوو به‌و دیارده‌وه بگه‌ریو، منته به‌سه‌ر خواو پیغهمبهره‌وه خه‌لکه‌وه بکه‌ین، چونکه دیارده‌یه‌کی مه‌ترسیداره بۆ مرۆڤو به‌هۆیه‌وه تووشی سفر بوونه‌وه‌ی چاکه‌کانی ده‌بی‌ت، وه‌ک خوای گه‌وره هۆشداریمان ده‌داتی و له‌وه ناگامان ده‌کاته‌وه ده‌فهرموی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانَ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْرُرُونَ عَلَيْهِ شَيْءٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ)، واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه، نه‌که‌ن خیره‌و پاداشتی چاکه‌کانتان پوچ بکه‌نه‌وه به‌ منته‌تان و دل‌تازاردانی (هه‌ژاران)، وه‌کو ئه‌و که‌سه‌ی مال و سامانی خۆی له‌به‌ر چاری خه‌لکی به‌خشیت بۆ ریاکاری و خۆناندن و ئیمان و باوه‌ری به‌خواو رۆژی دوابی نه‌بی‌ت، جا نمونه‌ی ئه‌و جو‌ره‌ که‌سانه‌وه که‌ به‌ردیکی ساف وایه که‌ خۆئیکی به‌ سه‌روه‌ه بی‌ت، له‌وه‌ودوا بارانیککی لیزمه‌ بباریت به‌سه‌ریداو هیچی به‌سه‌روه‌ه نه‌هیلیت و به‌ ره‌ق و ته‌قی به‌جی به‌یلیت و حه‌قیقه‌تی ده‌رکه‌وه‌یت، (ئینجا ئه‌و جو‌ره‌ ریبازو بی باوه‌رو منته‌کارانه) هیچ جو‌ره‌ به‌هه‌یه‌که‌ له‌و به‌خشینه‌یان به‌ده‌ست ناهینن، بی‌گومان خوای گه‌وره رینموویی قه‌ومی بی باوه‌رو کافران ناکات.

که واته مهرجی وهرگرتن و قبول بوونی چاکه و به خشین له پیناوی خوا، شه ویه که مرؤف هیچ منته به دوایه وه نه کات، که نازاری دهر وونی لی بکه ویتسه وه، ههروه کو خوا ی بالآده ست له شوپینیکی تر ده فهرموی: (الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذَى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ)^(۱)، واته: شه وانه ی مال و داراییان ده به خشن له ریگه ی خوا، به دوا ی شه و ی به خشیوویانه هیچ جوره منه تیک ناین و هیچ جوره نازاریک ناگه یهن، (شه وانه) ته نها پاداشتیان لای پهروه دگاریانه، هیچ ترس و بیمیان له سه رنیه (له که م و کووپی پاداشت و ته نگانه ی قیامهت)، غه م و په ژاره ش روویان تی ناکات.

ههروه ها خوا ی میهره بان به پیغه مبه ر (درودی خوا ی له سه ر بیته) ده فهرموی: (وَكَا تَمُنُّنُ تَسْتَكْبِرُ)^(۲)، واته: منه تیش مه که (به سه ر که سدا) چاکه و به خشینه کانت به زور مه زانه له کاتیکدا به ته مای زیاتر بیت.

له لایه کی تره وه چه ندین فهرمووده ی پیغه مبه ریش (دروده خوا ی له سه ر بیته)، هه یه، که سه رکونه ی دیارده ی منته کردنیان تیدایه و، هیماش بو شه ده که ن، که شه دیارده یه ده بیته هوی سزاو تووپی خوا ی گه و ره و به هویه وه خا و نه که ی تووشی شه رمه زاری زهره رمه ندی دیت.

هه ره که ده فهرموی: (كَلَّا لَئِن لَّا يَكْلُمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُنظَرُ إِلَيْهِمْ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ قَالَ فَقَرَأَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثَلَاثَ مَرَارٍ قَالَ أَبُو ذَرٍّ حَابُوا وَحَسِرُوا مِنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الْمُسْبِلُ وَالْمَنَّانُ وَالْمُنْفِقُ سَلَعَتْهُ بِالْحَلْفِ الْكَاذِبِ)^(۳)، واته: سی که س هه یه له رژی دواپی خوا ی گه و ره قسه یان له گهل ناکا و ته ماشایان ناکات و ته زکیه یان ناکا و سزایه کی توندیشی بو دانان، سی جار شه م ی دوو باره کرده وه، (شه بو زه ر) گوتی: بی تومیدو زه ره رمه ندن شه وانه، به س کی؟ فهرموی: شه که سه ی جلی شؤر له به ر ده کا و اته بو خوه لکیشان و خوه زلزانین و ده کا، شه که سه ی منته به سه ر خه لکه وه ده کات، شه که سه ی شتی خوی به درؤ عه رز ده کات.

1- سورة البقرة: ۲۶۲.

2- سورة المدثر: ۶.

3- صحيح مسلم: ج ۱ ص ۱۰۲.

ههروه ها له رپوایه تیکی ده فهرموی: (ثَلَاثَةٌ لَا يُقْبَلُ مِنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ عَاقٌ وَمَنَانٌ وَمُكَدَّبٌ بِقَدْرِ)، واته: سی کەس ههیه له رۆژی قیامهت خوی گهوره ههچ شتیکیان لئ وهرناگری: تهوهی دایک و باوکی ئازار ددها، تهوهی منهت بهسه ر خه لکه وه دهکات، تهوهی قهدهر به درۆ بزانیته.

دوای خسته نه رپوی تهو هه موو لایه نه نه خلاقیه نه له سوهره تی تهو لحوچرات، خوی گهوره کۆتایی به وه ده نیته، که ده فهرموی: (إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ)^(۱)، واته: بیگومان خوا نهیته و شاراوه کانی ئاسمان و زهوی ده زانیته، ههروه ها خوی گهوره بینایه به هه موو تهو کرده وانه ی که ته نجامی ددهن.

بۆ تهوهی له دوای عهرز کردنی تیگرایی تهو تهوه ره گرنگ و بنه ما نه خلاقیه نه، هۆشیارمان کاته وه له خالیکی زۆر ههستیار، که بریتیه له وهی: خوی گهوره هه رچه که نهیته و لایه نی شاراوه ی ئاسمانه کان و زهوی ههیه ناگای لیته ته و، وه هه رچه که نیته ته نجامی ددهن، چ تهو به ها نه خلاقیه نه ی ده بنه مایه ی خیر بۆ مرۆفۆ کومه لگه، چ تهو دیارده قیزه و نانه ی ده بنه ته گه ره و مهینه ت بۆ ژیان و ژینگه، ناگای لیته و ده شیبینی، ته نانه ت ناگای له نیته و دل و جوله و هه نگاوی نیته شه و، به هه ر شیوه و جوړیک بجولینه وه لای خوی گهوره بز نابی.

ههروه که وه ک خوی گهوره له شوینیکی تر ده فهرموی: (وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ رَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ)^(۲)، واته: کللی هه موو شاراوه کان و زانیته هه موو نهیته کان به ده ست خویه و هه ر لای ته وه، کهس نایانزانیته جگه له و زاته هه رچی له سه ر وشکانیه (له گیاندارو بئ گیان و گیاو دارو زینده وه رانی وردو درشت له سه ر زهوی و له توئی خاکدا) خوا پئی ده زانیته، ههروه ها هه رچی له ده ریاکانیشدا ههیه (له زینده وه ری هه مه جوړو ماسی سه یرو سه مه ره) ناگای لیته ته و ههچ گه لایه که ناکه ویتته خواره وه خوا پئی نه زانیته، ههروه ها ده نکیک یان تووئیک له تاریکیه کانی زهویدا نیه، تهو دهنکه چ شیدار بیته یان ووشک

1- المعجم الكبير: ج ۸ ص ۱۱۹.

2- سورة الأنعام: ۵۹.

بیّت، هیچ شتیك نیه له خوا په نهان بیّت و له (لوح المحفوظ) دا، یا خود له دۆسیه و دهزگای تاییه تدا تۆمار نه کراییت.

باسی پینجه م

دهره نجام و خاله ئیجابیه کانی نه و ته وهره

ده کری له نه نجامی نه و چه ند باسه ی سه ره وه و شیکردنه وه ی هه ندی له و با به تانه ی په یوه ندیان به ناوه رۆکی نه و نایه تانه وه هه بوو، بگه ی نه نه و راستیه، که نه و ئیسلامه حه قیقه تیکی ره های هه یه و، کاریگه ریه کانی شی له ری ئیمان و ته قوا و ره هه نده نه خلاقیه کانه وه یه کجار زۆره، بۆیه ناکری به ناراست مامه له ی له گه ل بکری، چونکه هه ر هه له و په له یه که له نیه ت و گوفتار و ره فتار هه بی، نه وه خوی گه وره پپی ئاگاداره و بز نابی.

له هه مان کاتیش که سی بروادارو، به راست جولانه وه دووانه ی یه کترن و ئاسان نیه ئیمان له دلئیک جیگیر بی، که نه و دلّه پاک و راست نه بی و بۆ خوا نه سازابی، نمونه ی نه و عه ره به ده شته کیانه ی ویستیان له باز نه ی شیوازی هه لسوکه وت کردن له گه ل پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ر بیّت) بچه ده ره وه، بی نه وه ی هیچ لق و پۆیئیکی چه مکی ئیمانیا ن جیبه جی کردبی، یه کسه ر گوئیان ئیماندارین!

به لام خوی گه وره بۆ نه وه ی شیوازی نه وان راست کاته وه و، په یامی کیش بۆ تی کرای مرۆفایه تی ئاراسته بکات، نه و چه ند نایه ته ی نارده خواره وه، بۆ نه وه ی مرۆقه کان له و ئاگادار کاته وه، ئیمان ته نها ئیدیعاکردن نیه، به لکو نیعمه تیکی خوا ییه و له ناو دلّو ده روونه کان جیگیر ده بی و کاریگه ری نه ریئنی به سه ر جه سته وه جیدیلی و، کار و کرده ی مرۆفیش هاوتا ده کاته وه له گه ل خۆی، به شیوه یه که نه و مرۆقه پپی بگوتری تاکیکی چاکه خواز.

بۆیه لی ره وه ئامازه به چه ند خالئیک ده که ین، بۆ زیاتر ناساندنی به های ئیسلام و چه مکه ئیمانیه کان و نه خلاقیه تی که سیئتی موسلمان بۆ نه وه ی سوودی زیاتریان لی ببینن:

۱- موسلمانئیتی ته نها به دروشم و قسه و بانگه شه ی بی ناوه رۆک ده سته به ر نابی، به لکو پیوستی به پابه ندی و به جیگه یاندنی فه رمانه کانی خوی گه وره هه یه، ده بی نه و که سه ی خۆی

به پروادار ده زانی، ریک دهر وون و کارو کرده وهی بکه ویتته ژیر کاریگه ری ئیمان هوه، چونکه ئیمان ته نها دروشم نیه، به لکو نیهت و دهر برین و کرده وه یه.

۲- له ههر شتی که زاندرنا ناراسته ده بی راست بکریته وه، وه که وهی خوی گه وه ره قسه ی ناراستی نه وه عه ره به ده شته کیانه ی راست کرده وه، له بهر نه وهی بیده نگه ی نواندن له به رام بهر هه ناراستیه که، پالنه ریکی ناراسته خوی به بۆ زیاتر ته شه نه کردنی دیار ده ی ناراست، که سه ره نجام کاریگه ری خراب به سه ر دهر و به ره ده نیته وه.

۳- ته گه رچی له هه ندی شوین ئیسلام و ئیمان وه که دوو چه مکی جیاواز دهره که ون، ئیسلام بۆ شته روا له تی و دهره که یه کان به کار دی و، ئیمانیش بۆ کرده دهر وونی و لایه نه شارا وه کان، به لام له راستیدا هه ردوو کیان یه که شت و یه که نا ون بۆ نا وه پۆکیکی دیار کرا و، هه رچه ند به پیی قسه ی زۆریک له زانایان ئیمان تاییهت تره له ئیسلام، وه که پیتشت روونان کرده وه.

۴- پئویسته هه مووان نه و راستیه بزانی، که ئیمان گه وه ره ترین نیعمه تی خوی گه وه ره به بۆ مرۆقه کان و هه رگرتنی هیاده یهت و بۆ سه رفرازی دونیا و قیامهت، وه پیرۆزترین کار مرۆقه ته نجامی بدات خوا په رستی و کار کردنه به نا وه پۆک و مانا کانی چه مکی ئیمان، چونکه هه م پاداشتی هه یه و، هه میش نووری ری راسته قینه ی مرۆقه کانه.

۵- به کار بردنی ئیمان و به کار هیئانی ئیسلام بۆ و ده دست هیئانی به رژه وه ندی دونیایی و گه یشتن به پله و پۆست و کورسیه وه، یه کیکه له نیشانه هه ر دیاره کانی لاوازی ئیمان لای نه وه جۆره که سانه وه، له بهر نه وهی نه و حال ته نا کو که له گه ل په یامی راسته قینه ی که سی تی ئیماندارو چه مکی ئیمان هوه، نه و که سه ی به راست له گه ل ئیمان هه کی هه لده کا، نه وه ناماده یی زۆرو باشی دهر وونی و ما ل و گیانی تیدایه، که له پینا و خوا و ئیمان و پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ریبت) بیبه خشیت.

۶- ئیماندار ی راست هه میشه هه ست به وه ده کات دل و دهر وونی ئارامی و هه رده گریت و هیژیکی مه عنه وی له ناخیدا دروست ده بی، که پالنه ره بۆ دوور که و تنه وه له شیرک و گونا هه تاوان و سه ریچی هه وه، وه گیانی فیداکاری له پینا و خوا له زاتی نه و که سه به ره جه سته ده کا و، ئاماده یی نه وه شی له دهر وون ده چینی، که له پینا و ده سته بهر بوونی بنه ما نه خلاقیه کان کۆششینی زۆر بکات.

۷- نه رکی مرۆقی ئیماندار به ته نها نه وه نیه خۆی چاک بکات، به لکو ده بی له هه ولی چاکردنی دهر و به ریشی دایبت، چونکه ئیماندار ده بیته ناوینه ی ئیمانداران، هه میشه به

خه می خۆی و خه لگه وه سه رقان ده بی، بۆ شه وه ی هه رچه ک بۆ خۆی ده خوازێ بۆ به رامبه ریشی بوی و، هه رچه کیش خراپ بی و خۆی لی دوور بگری، ده بی هه ولێ شه وه ش بدات ده ورره به ری لێ دوور خاته وه .

۸- نه وانهی به راستی و دروستیه وه مامه له ده که نه و ده جو لینه وه، هه می شه خا وه نی پینگه و ریزی تابه تن لای خوای گه وره و، پاداشتی زۆریان بۆ داندراره، چونکه راستی یه کیتکه له وه روه شته به رزانه ی هه می شه خیری به دوا وه دیت، بۆ یه ش خوای گه وره له دوا ی ته وا و بوونی پیناسه ی ئیمانداران فه رموی: (أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ)، به لام له کاتی باسکردنی منه تباران ده فه رموی: (إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ).

۹- مرۆف هه رچه ک بکات، خوای گه وره ئاگای لیه ته ی، چونکه خوای بالا ده ست زانا و به ئاگایه له هه ر جو له و کارو هه نگاو یکی به بنده کان و، هه موو شه و شته شا روا نه ی که ته نانه ت مرۆفیش پینان زانی.

۱۰- له به رامبه ر مو سلمانی تی و ئیمان هی نانه وه به هی چ شی وه یه ک ره وا نیه مرۆف منه ت به سه ر خوای گه وره وه بکات، چونکه ئیمان بۆ مرۆف نیعه ته، نیعه مه تیش پینوسی ته به شوکرانه یه نه ک منه تکردن، خوای گه وره بۆ یه هیه منه ت به سه رمانه وه بکات، که به هۆی ئیمان وه هیدایه تی هه می شه یی کردۆ ته به شی ئیمه و له هه ردوو دویا وه به هۆیه وه نه جاتمان ده بی شه گه ر خوا حه ز بکا.

۱۱- شه و که سه ی منه ت به سه ر خوا و پینغه مبه رو خه لگه وه ده کات، به زۆری وایه شه و دوو سیفه ته ی تیدا به دی ده کریت، یه که میان: تیگه ی شتینی کی لا وا زو که می هه یه، دو وه میان: که سیکی سه رسامه به خۆیی و خۆ به زلزانه به رامبه ر خه لک، هه ردوو حاله تیش مه ترسی زۆریان بۆ سه ر خودی که سه که هه یه.

۱۲- له ئایه تی پانزه ی شه و سو په ته خوای گه وره ده فه رموی: (وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ)، به لام له کو تایی سو په ته که ده فه رموی: (وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ)، ئاماژه یه به وه ی هی چ شتیک نیه له بوونه وه ردا، هی چ شتیک نیه که مرۆف بیکا، ئیلا خوای گه وره ده یزانی و ده بیینی، که وا ته خوای بالا ده ست باش ده زانی کێ له ئیمه بۆ خۆی و ده وره به رو کۆمه لگه کاری باش ده کات، وه ده زانی کێ له ئیمه تا وانیک شه نجام ده دا و هه نگاوی خراپ ده نیته وه.

پوخته ی باس

پاش ته او بوونی نه و نووسینه، که به شیک ی گرن گ له بنه ما نه خلاقیه کانی کومه لگه ی نیسلامی، له چوارچیوه ی سورته ی ته لوجورات له خو ده گریته، ده کری بلین گه شستینه نه و دهره نجمانه ی خواره وه:

یه که م: له روانگه ی نیسلامه وه چه مکه نه خلاقیه کان زاده و هه لقولای عه قیده و تیمان و ته قواو پابه ندین به ریبازی پیغه مبه ره وه، به شیوه یه که چنده مرؤقه کان مولته زیم بن، نه وه نده زیاتر کاریگه ریبه نه ریبنیه کانی نه خلاق به سهر کومه لگه وه دهره که ون.

دوو م: پیکهاته ی نه خلاق ی نیسلامی پیکهاته یه کی هه مه لایه نه و، هه مو نه و بنه ما هه ستیارو گرن گانه ده گریته وه، که به رزه ونده ی دین و دنیا، ئیستا و دوا رژی مرؤقه کانی تیدایه، له گه ل نه وه هه یه کی له و بنه مایانه، ده کری بیته یاسیه کی گشتی و بنه رته ی بؤ کومه لگه و، گیرانه وه ی لایه نه نه ریبنیه کانی هه یه نه ی په یوه نده ی کومه لایه ته تا که کانه وه.

سییه م: هوشیار بوون له پیش نه که وتنه وه ی فرمانی خوی گه وره و، پیغه مبه ره ی نازیز (درودی خوی له سهر بیت)، به هه شیوه یی له شیوازه کان، وه ئاگاداریوون له چزنیته ته ده ده ب نواندن به رامبه ر پیغه مبه ره و، شیوازی مامه له کردن له گه ل فه رموده و ریبازه که ی، که نه مه وه که چۆن به شیک ی گرن گ و په یوه سته به تیمانه وه، به هه مان شیوه بنه مایه کی گرن گ ی په روه رده و نه خلاق ی که سیته ی موسلمانه .

چواره م: هه لبه ستنی هه والی بی بنه ما و دیارده ی درۆکردن، یه کیکه له و ره فتارانیه ی له گه ل نه خلاق ی نیسلام یه که ناگریته وه، له هه مان کات روونکرده وه ی هه وال و بریارنه دانی پیشوخته، یه کیکه له و به ها نه خلاقیتانه ی خوی گه وره له و سورته ته ته کیدی لی کردۆته وه.

پینجه م: له دوا ی نیعمه ته تیمانه وه گه وره ترین شت برایه ته ی نیوان موسلمانانه، وه یه که مین وه زیغه ی نه و برایه تیه هه لسانه به کاری نیسلاح خوازی و ناشته وایی، به مه به سته ی گرن گ نه

بەرى ھەموو ئەو ھۆكارانەي دەبنە درىژە پىندەرى براىھەتى، رىگىرى كردن لەھەموو ئەو دياردانەي درز دەخەنە ناو رىزەكانى موسلمانانەوہ.

شەشەم: ھۆشيار بوون لە مەترسى ھەموو ئەو تاوان و دياردە قىزەونانەي، كە خواي گەورە لە چوارچىوہى ئەو سورپتە قەدەغەي كردوون وەك: سوكاىھەتى پىك كردن، توانج و تانە و تەشەر، ناو و ناتۆرە، غەيبەت و نەمىمى، خۆبەزلزانىن، بەسووك سەيركردنى يەكتر، خراپە نانەوہ ... ھتەد. چونكە بلاؤبونەوہى ئەو دياردانە كاريگەرى نەرىتى، مەترسى زۆر نەخۆشى كۆمەلايەتى لى دەكەويتسەوہ، وە رىگىرى و خۆ بەدوور گرتن لىيانەوہ دەچىتتە خانەي رەوشت بەرزى و ئارامى كۆمەلايەتى و پىشكەوتنى كۆمەلگەوہ.

حەوتەم: لەبىنچىنەدا مرۆفەكان دەگەرپىنەوہ سەر يەك داىك و باوك، واتە ئەسل و اىبە وەك خوشك و برا مامەلە لەگەل يەكتر بكن، لەگەل ئەوہش بزەن، كە دابەشبوونى مرۆفەكان بەسەر تىرەو ھۆزۇ گەل و نەتەوہ، وىستى خوايە و پىويستە رىژ لە تايبەتمەندى يەكتر بگىرىت، وە دەبى ھۆشيارىش بىن لەوہى، كە پىوہرى رىژدارى مرۆفەكان تەنھا تەقوا لەخا ترسانە.

ھەشتەم: گەورەترىن پالئەر بۆ كەوتنە سەر رىگەي راست ئىمانە، ھەرەك گەورەترىن ھۆكار بۆ پارىژكارى و لانەدان لەو رىگەيە تەقوايە، بۆيە خواي گەورە لە كۆي ئەو سورپتە پىنج جار بە نىداي (ئىمان) وە موسلمانان ھۆشيار دەكاتەوہ، كە ئەو نىدايە ھىمايە بۆ ھەستىارى تەوہرەكان، ھەرەھا پىنج جارىش تەنكىد لە چەمكى (تەقوا) دەكاتەوہ، كە نامازەيە بۆ گرنگى خۆپارىژى لە رەوشتە خراپ و نادروستەكانەوہ.

نۆيەم: دياردەي منەت كردن بەسەر ئىسلام و خوا و پىغەمبەر و خەلگەوہ، يەككە لەو قەدەغەكراوانەي خواي گەورە باسى لىوہ كردووہ، چونكە موسلمانبوون و ئىمان ھىنان بە خواي گەورە و پىغەمبەر (درودى خواي لەسەر بىت)، گەورەترىن نىعمەتە بۆ مرۆق، كە پىويستى بە ستايىش و شوكرانەيە نەك منەت كردن، بۆيە نابى منەت بەسەر خەلكىشەوہ بكرىت، چونكە ئازارى دەروونى و كپ بوونەوہى چەمكى خىر لەناو كۆمەلگە دەنىتەوہ.

دهیه م: له ده سپیکی سوپه تی نه لوجو پات خوی گه وره ده فهرموی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا)،
کۆتایی سوپه ته که شی به وه هیئاوه که ده فهرموی: (وَاللَّهُ بِصِرِّكُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ)، که نه مه ناماژیه
به گرنگی ئیمان و کرده وه، واته ئیمان به دروشم نابی، به لکو پیویستی به وه هیه له کارو
کرده وه ی مرؤف رهنگ بداته وه، هه کاتیش ئیمان به ته واوی له ده روون جینگیر بو، نه وه له
هه ست و نه ست و جهسته و نه ندامه کان و کردارو ره فتارو گوفتاریشه وه به رجهسته ده بی، نه مه ش
سه ره کیتیرین هوکاره بو ده که وتنی سیمای نه خلاقتی نیسلامه تی به سه ره جهسته ی کومه لنگه وه.
له کۆتایی هیوادارم خزمه تیکم به قورئانی پیروژ کرد بی، خوی گه وره نه وه کاره م بخته
ته رازوی چاکه کانه وه، به دلنیایشه وه نه گهر نووسینه که باشی پیکابی نه وه فه زلی خوییه و،
نه گهریش هه ر که م و کوریه کی لی به دی بکری نه وه لای منه وه یه، بۆیه تکام وایه خوی گه وره
له هه له کامم ببوری و ئیوه ی به ریزیش له دو عای خیر بی به شم نه که ن.

((وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ))

سه رچاوه کان

- ۱- أحكام القرآن، تألیف: أحمد بن علي الرازي الحصاص أبو بكر، دار النشر: دار إحياء التراث العربي/ بيروت- ۱۴۰۵، تحقيق: محمد الصادق قمحاوي.
- ۲- الأذكار من كلام سيّد الأبرار: الإمام أبي زكريا يحيى بن شرف الدين النّوّي، الطبعة الأولى- ۲۰۰۵/ دار الغد الجديد/ المنصورة- مصر.
- ۳- أسباب النزول: لأبي الحسن علي بن أحمد الواحدي، تحقيق عصام بن عبد المحسن الحميدان، الطبعة الأولى/ ۱۴۱۱هـ دار الإصلاح.
- ۴- أسرار التنزيل وأسرار التأويل المعروف بتفسير البيضاوي: لناصرالدين عبدالله بن عمر البيضاوي: طبع مؤسسة شعبان- بيروت.
- ۵- أصول الإيمان والإسلام: الأستاذ الدكتور وهبة الزحيلي، الطبعة الثانية/ ۲۰۰۹، دار الفكر: دمشق- سوريا.
- ۶- أضواء البيان في إيضاح القرآن بالقرآن، تأليف: محمد الأمين بن محمد بن المختار الجكني الشنقيطي، دار النشر: دار الفكر للطباعة والنشر- بيروت. ۱۴۱۵هـ- ۱۹۹۵م، تحقيق: مكتب البحوث والدراسات.
- ۷- إحياء علوم الدين: للإمام أبي حامد محمد بن محمد الغزالي، الطبعة الثالثة- ۱۹۹۷، دار الفكر/ بيروت- لبنان.
- ۸- إعلام الموقعين عن رب العالمين: أبو عبدالله شمس الدين محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد الزرعي الدمشقي المشهور بابن القيم الجوزية، تحقيق: طه عبدالرؤف سعد، دار الجيل/ ۱۹۷۳، بيروت- لبنان.
- ۹- البيّنات في تفسير سورة الحجرات: تأليف د. عبدالمجيد البيانوني، الطبعة الثالثة/ ۲۰۰۵.
- ۱۰- تفسير آيات الأحكام: فضيلة الشيخ محمد علي السّائيس، الطبعة الأولى/ دار الكتب العلمية: بيروت- لبنان.
- ۱۱- تفسير آيات الأحكام: محمد علي الصابوني، الطبعة الأولى/ ۲۰۰۴، دار القرآن الكريم: بيروت- لبنان.
- ۱۲- تفسير ابن كثير: إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي الدمشقي: الطبعة الأولى/ ۲۰۰۲، دار الطيبة/ دمشق سوريا.
- ۱۳- تفسير الخازن: تأليف الإمام العلامة علاءالدين علي بن محمد بن ابراهيم البغدادي المعروف بالخازن، الطبعة الأولى/ المكتبة الشعبية/ بيروت- لبنان.

- ١٤- تفسير الجلالين، تأليف: محمد بن أحمد + عبدالرحمن بن أبي بكر الحلي السيوطي، الطبعة: الأولى / دار النشر: دار الحديث - القاهرة.
- ١٥- تفسير سورة الحجرات: للشيخ إبراهيم الجبالي، مقالة منشورة فى مجلة (نور الإسلام)، الجزء الأول/ السنة الخامسة.
- ١٦- تفسير سورة الحجرات: لسماحة الشيخ العلامة د. عبدالله بن عبدالرحمن بن الجبرين، الطبعة الأولى / المملكة العربية السعودية.
- ١٧- تفسير سورة الحجرات: فهد بن ناصر السليمان.
- ١٨- تفسير القرآن العظيم: لابن أبي زمنين، تحقيق حسين عكاشة وزميله، الطبعة الأولى/ ١٤٢٣هـ، دار الفاروق للنشر - القاهرة.
- ١٩- تهذيب مدارج السالكين: الإمام ابن قيم الجوزية، تحقيق: حامد أحمد الطاهر - الطبعة الأولى / ٢٠٠٩، دار الفجر للتراث - القاهرة.
- ٢٠- التجسس: حكمه وعقوبته: علي عويضا، مقالة منشورة على الموقع الالكتروني: www.al-moharer.net
- ٢١- التفسير الكبير أو مفاتيح الغيب، تأليف: فخر الدين محمد بن عمر التميمي الرازي الشافعي، الطبعة: الأولى / ٢٠٠٠م، دار النشر: دار الكتب العلمية - بيروت.
- ٢٢- التفسير المنير فى العقيدة والشريعة والمنهج: أ.د. وهبة الزحيلي، الطبعة التاسعة / ٢٠٠٧، دار الفكر/ دمشق - سوريا.
- ٢٣- الجامع لأحكام القرآن، تأليف: أبو عبدالله محمد بن أحمد الأنصاري القرطبي، دار النشر: دار الشعب - القاهرة.
- ٢٤- الجامع الصحيح سنن الترمذي، تأليف: محمد بن عيسى أبو عيسى الترمذي السلمي، دار النشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت/ تحقيق: أحمد محمد شاکر وآخرون.
- ٢٥- جامع المهلكات من الكبائر والحرمات: الشيخ عرفان بن سليم العشتا حسونة الدمشقي، الطبعة الثانية - ٢٠٠٦ / دار الكتب العلمية/ بيروت - لبنان.
- ٢٦- حقوق الإنسان فى الاسلام: الأستاذ الدكتور محمد الزحيلي، الطبعة الخامسة / ٢٠٠٨، دار ابن كثير للطباعة والنشر والتوزيع/ دمشق - بيروت.
- ٢٧- حكم التجسس فى الاسلام: مقالة منشورة على الموقع الالكتروني - اسلام اون لاين.
- ٢٨- حل المنازعات والإصلاح بين الناس: اسرة البلاغ" مقالة منشورة على موقع الالكتروني: www.balagh.com

- ٢٩- دليل السائلين: أنس اسماعيل أبو داود، الطبعة الأولى - ١٩٩٦، مكتبة الملك فهد الوطنية- المملكة العربية السعودية.
- ٣٠- روح البيان في تفسير القرآن العظيم والسبع المثاني: لعمود الألووسي البغدادي، دار الفكر/١٩٨٣م- بيروت.
- ٣١- روح المعاني في تفسير القرآن العظيم والسبع المثاني، تأليف: العلامة أبي الفضل شهاب الدين السيد محمود الألووسي البغدادي، دار النشر: دار إحياء التراث العربي- بيروت.
- ٣٢- سنن أبي داود، تأليف: سليمان بن الأشعث أبو داود السجستاني الأزدي، دار النشر: دار الفكر- تحقيق: محمد محيي الدين عبد الحميد.
- ٣٣- سورة الحجرات دراسة تحليلية وموضوعية: للشيخ الأستاذ الدكتور ناصر بن سليمان العمر، الطبعة الأولى/ ١٤١٣هـ، الرياض- السعودية.
- ٣٤- صحيح البخارى: تأليف: محمد بن إسماعيل أبو عبدالله البخاري الجعفي، دار النشر: دار ابن كثير، اليمامة- بيروت- ١٤٠٧ - ١٩٨٧، الطبعة: الثالثة، تحقيق: د. مصطفى ديب البغا.
- ٣٥- صحيح مسلم، تأليف: مسلم بن الحجاج أبو الحسين القشيري النيسابوري، دار النشر: دار إحياء التراث العربي- بيروت، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي.
- ٣٦- صفوة التفاسير: محمد علي الصابوني، الطبعة الأولى - ١٩٩٧/ دار الصابوني للطباعة والنشر والتوزيع- مصر.
- ٣٧- ضوابط المجتمع الاسلامى: د. وسيم فتح الله. مقالة منشورة على الموقع الالكتروني: www.saaaid.net
- ٣٨- فتح الباري شرح صحيح البخاري، تأليف: أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل العسقلاني الشافعي، دار النشر: دار المعرفة- بيروت، تحقيق: محب الدين الخطيب.
- ٣٩- فتح القدير الجامع بين فني الرواية والدراية من علم التفسير، تأليف: محمد بن علي بن محمد الشوكاني، دار النشر: دار الفكر - بيروت.
- ٤٠- في السياسة الشرعية: الدكتور عبدالمجيد محمد الأقطش، الطبعة الأولى - ٢٠١٠/ دار المسيرة للنشر والتوزيع والطباعة/ عمان- الأردن.
- ٤١- في ظلال القرآن: سيد قطب، الطبعة الشرعية السابعة والثلاثون / ٢٠٠٨، دار الشروق- بيروت.
- ٤٢- الكشف عن حقائق التنزيل وعيون الأقاويل في وجوه التأويل، تأليف: أبو القاسم محمود بن عمر الزمخشري الخوارزمي، تحقيق: عبد الرزاق المهدي- دار النشر: دار إحياء التراث العربي- بيروت.
- ٤٣- مختصر تفسير ابن كثير: العلامة الأستاذ محمد علي الصابوني، الطبعة الأولى/ دار إحياء التراث العربي- بيروت- لبنان.

- ٤٤- مجمع الزوائد ومنبع الفوائد: لنور الدین علی بن ابی بکر الهیثمی، الطبعة الثالثة/ ١٤٠٢هـ- دار الكتاب العربي- بیروت.
- ٤٥- منهج المسلم: أبوبکر جابر الجزائری، الطبعة الأولى- ١٩٩٧/ دار الفكر للطباعة والنشر والتوزیع- الناشر: مكتبة العلوم والحکم المدینة المنورة.
- ٤٦- المعجم الكبير: تألیف: سلیمان بن أحمد بن آیوب أبو القاسم الطبرانی، الطبعة: الثانية/ ١٩٨٣ دار النشر: مكتبة الزهراء- الموصل.
- ٤٧- المنهيات في سورة الحجرات: تألیف الدكتور علی بن غازي التویجری، الطبعة الأولى- السعودية.
- ٤٨- النظم الاسلامیة: الدكتور حسین الحاج حسن، الطبعة الأولى/ ١٩٨٧، المؤسسة الجامعیة للدراسات والنشر والتوزیع/ بیروت- لبنان.
- ٤٩- النهی عن السخریة بالناس واحتقارهم: د.أمین بن عبدالله الشقاری، مقالة منشورة على الموقع الالکترونی: www.alukah.net
- ٥٠- وصایا وحکم: یوسف الحاج أحمد، الطبعة الأولى- ٢٠٠٦/ مكتبة ابن حجر للطباعة والنشر والتوزیع/ دمشق- سوريا.
- ٥١- فرههنگی شیرین: فاضل نظام الدین/ چاپی چوارهم- سلیمان ٢٠٠٧
- ٥٢- خولاسه ی تهفسیری نامی: دانراوی مه لا عبدالکریمی مدرس/ چاپی دووهم- ٢٠١٠/ ناوهندی راکه یاننی نار- سلیمان.

ناوەرۈك

- ۵ ھەئسەنگاندن
- ۷ پېشەكى
- * بەشى يەكەم :
- ۱۱ پېناسەيەكى گشتى و چەند زانىيارىيەكى گرنگ
- ۱۲ دەروازەيەك ... قورئان دەستورنىك بۇژيان و مروقاىيەتى
- ۲۱ وشەيەكى پېۋىست لەبارەى سورەتى ئەنجوجوراتەۋە
- ۲۵ ۋەستانىك لەسەر ناۋى سورەتى (ئەنجوجورات) ەۋە
- ۲۹ بەنگەى ژمارەيى لەو سورەتەدا
- * بەشى دوۋەم :
- ۳۱ چۈنپەتى مامەئەكردن لەگەل دەستەلاتى تەشرىعى
- ۳۲ دەسپىك :
- ۳۳ باسى يەكەم : ھۆكارى دابەزىنى ئەو پەيامە
- ۳۴ باسى دوۋەم : دەسپىكى تايەت و بانگەۋازىكى تايەت
- ۳۷ باسى سېيەم : پېش نەكەۋتتەۋە لە فەرمانى خوا و پېغەمبەر (درودى خواى ئى بى)
- ۴۰ باسى چوارەم : چەمكى تەقوا و دەرھاۋىشتەكانى
- ۴۵ باسى پېنجەم : كارىگەرى ناۋو سېفەتەكانى خواى گەۋرە
- ۴۷ باسى شەشەم : دەرەنجام و چەند راستىيەكى گرنگ
- * بەشى سېيەم :
- ۴۹ چۈنپەتى ئەدەب نواندن بەرامبەر پېغەمبەر (درودى خواى ئى بى)
- ۵۰ سەرەتا
- ۵۲ باسى يەكەم : ھۆكارى دابەزىنى ئەو ئايەتەنە
- باسى دوۋەم : مەترسى بەرزكردنەۋەى دەنگ لە خزمەت پېغەمبەر (درودى خواى لەسەر بېت)
- ۵۴

- ۵۸ - باسی سییه م: نه دهب نواندن کلیلی سه رکه وتن و پاداشت و هیدایه ته
- ۶۳ - باسی چواره م: عه قل و نارامگرتن وهك دوو چه مکی خیر
- ۶۵ - باسی پینجه م: کاریگه رییه نه رینیه کانی نه دهب نواندن
- * به شی چواره م:
- ۶۹ - روونکردنه وهی هه وائه بی بنه ماو چه واشه کاریه کان
- ۷۰ - دهر وازه
- ۷۱ - باسی یه که م: هۆکاری دابه زین و ناماژیه ک
- ۷۴ - باسی دوو م: شیکردنه وهی هه ندی وشه ی نیو نایه ته کان
- ۷۵ - باسی سییه م: مه ترسی هه وائی نادروست و قسه ی هه ئبه ستراو
- باسی چواره م: دهر هاویشته نه رینیه کانی به دوادا چوون و روونکردنه وهی
- ۸۰ - هه وائ
- * به شی پینجه م:
- ۸۳ - بهر پرسیاریتی موسلمانان له کاتی رووبه روو بوونه وهی شه پرو ناکۆکی و
- ناژاوه کان
- ۸۴ - ده سپیک
- ۸۶ - باسی یه که م: هۆکاری دابه زینی نه و په یامه چی بووه؟
- ۸۸ - باسی دوو م: شیوازی وه لانانی ناکۆکیه کان و کاریگه ری ئیسلأخ خوازی
- ۹۳ - باسی سییه م: گرنگی و هه یمه نه ی برایه تی له کومه لگه دا
- ۹۹ - باسی چواره م: کاریگه رییه نیجابه کانی ئیسلأخ خوازی و برایه تی
- * به شی شه شه م:
- هۆشیاری کومه لگه ی ئیسلامی له بهرامبه ر نه خۆشیه کومه لایه تی و دیارده
- ۱۰۳ - قیزه ونه کان
- ۱۰۴ - دهر وازه
- ۱۰۷ - باسی یه که م: هۆکاره کانی هاته خواره وهی نه و په یامه
- ۱۰۸ - باسی دوو م: زیان و مه ترسی سوکایه تی پیک کردن

- ۱۱۴ باسی سییه م: لکه دارکردنی یه کترو ناو و ناتوره لیک نان
- ۱۱۹ باسی چوارهم: گومانی خراب و دهرهاوئشته نیگه تیقه کانی
- ۱۲۴ باسی پیئجه م: کاری سیخورپی و جاسوسی کردن
- ۱۲۹ باسی شه شه م: لیک خویندن و غه ییه ت کردن یه کتر
- باسی جه و ته م: نه نجامه سوودبه خش و لایه نه په روره دییه کانی نه و ته و هره
- ۱۳۵ ته و هره
- * به شی جه و ته م:
- ۱۳۹ ره چاو کردن ی پیوه رو بنچینه و بنه ماکانی مروقبوون
- ۱۴۰ چوونه نیو باس
- ۱۴۳ باسی یه که م: نه باره ی چیه وه نه م په یامه دابه زی
- ۱۴۴ باسی دووهم: پیوه ری یه کسان ی مروقه کان له بنه چه و دروستبووندا
- ۱۴۸ باسی سییه م: ره هندی جیوازی نه ژادی و دابه شبوونی ره گه زی
- ۱۵۱ باسی چوارهم: پیوه ری پایه و ریژداری مروقه کان!
- ۱۵۵ باسی پیئجه م: دهره نجامه گرنه کانی نه و ته و هره
- * به شی هه شته م:
- ۱۵۷ گه رانه وه بو نیسلام و پابه ندبوون به چه مکه نیمانیه کان
- ۱۵۸ ده سپیک
- ۱۶۱ باسی یه که م: هوی دابه زینی نه و چه ند نایه ته
- ۱۶۲ باسی دووهم: شروقه یه ک له باره ی چه مکی نیسلام و نیمانه وه
- ۱۶۷ باسی سییه م: نیمان و کاریگه رییه کانی به سر مروقه وه
- ۱۷۵ باسی چوارهم: دیارده ی منه ت کردن و شیکاریکی پیویست
- ۱۸۰ باسی پیئجه م: دهره نجام و خاله نیجابه کانی نه و ته و هره
- * پوخته ی باس
- ۱۸۳ پوخته ی باس
- * سهرچاوه کان
- ۱۸۶ سهرچاوه کان